

#2 (27)
2008

STYLE

A R C H I T E C T U R E I N T E R I O R D E S I G N

Salone Internazionale del Mobile

Milan City

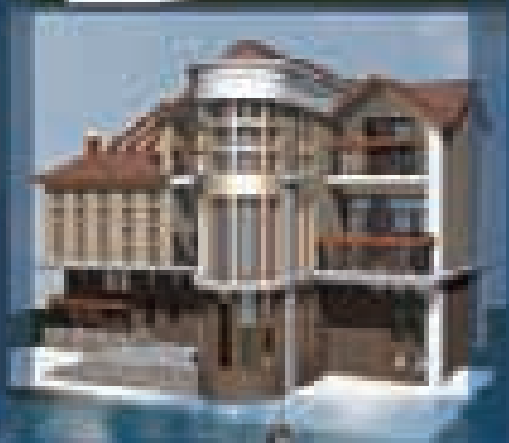
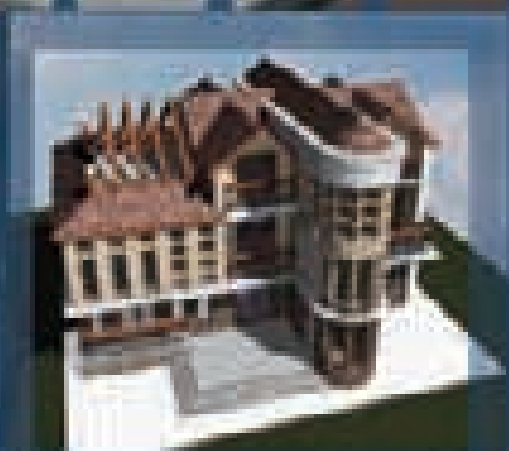
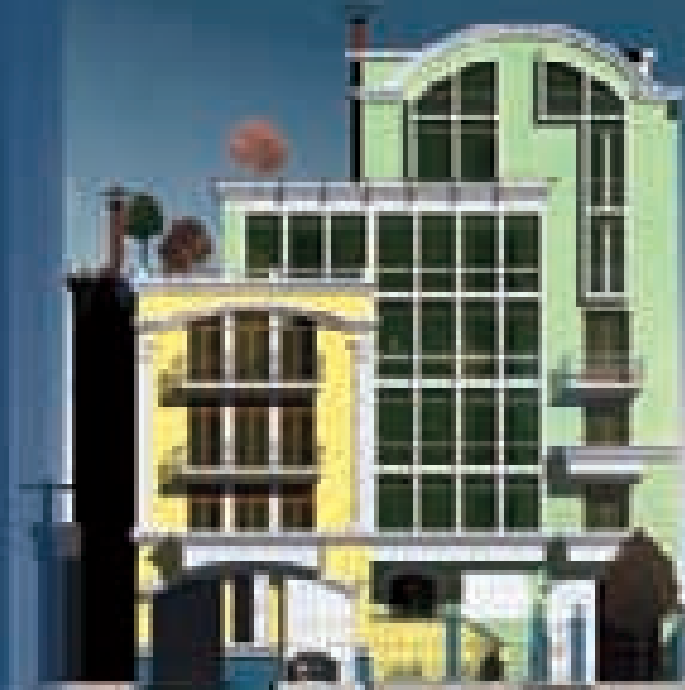
Marco Polo Lam Lee Collection

ლონი

არქიტექტურა ინტერიერი დიზაინი

სამშენებლო კომპანია
დომინანტი

სამშენებლო კომპანია დომინანტი

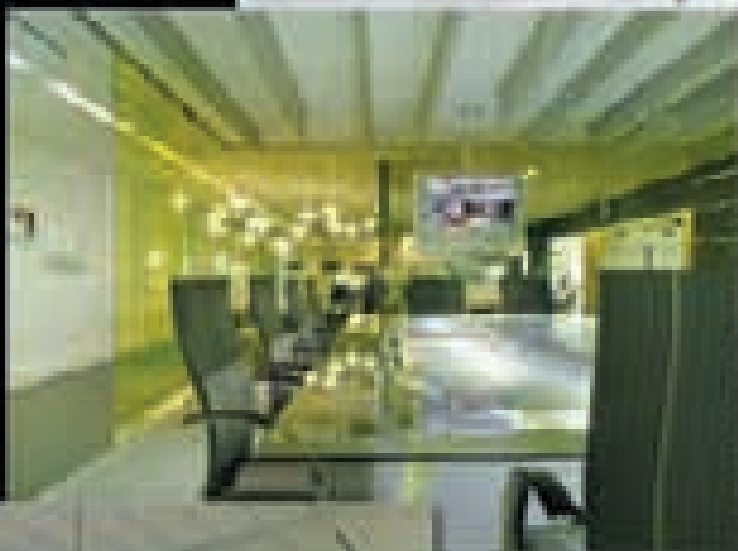
archtrade

Always ready for things to come

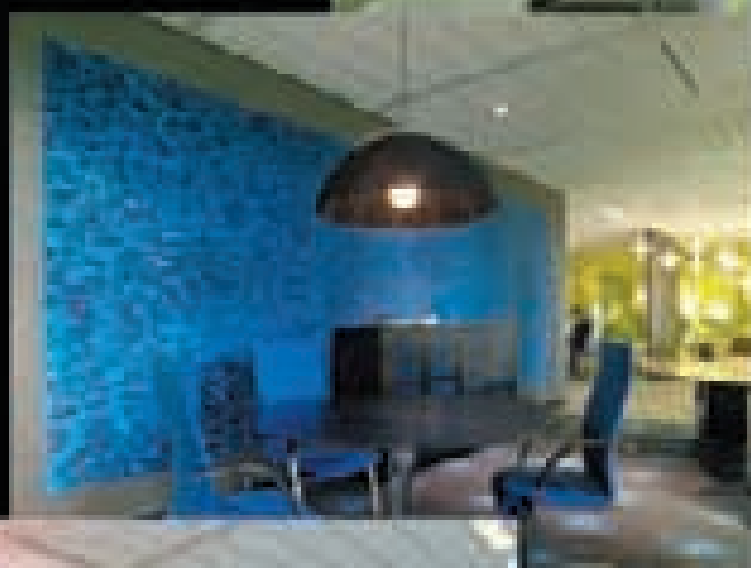
- Durable office furniture
- Office planning

Timeless design

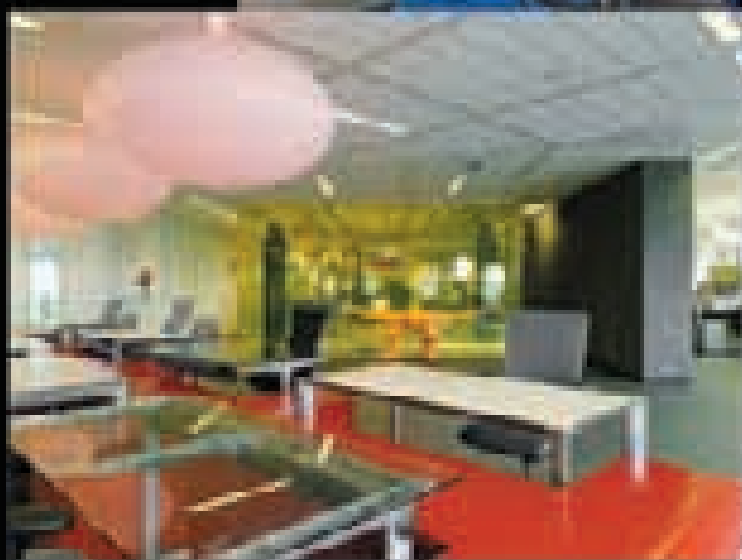

Transparent statement

Less is more

Always up to date

Quality

ARCHTRADE

BRUNNEN, LINDENBERG, 1353-81000036, 8/1
 6071, 60708, 60616, 60787
WWW.ARCHTRADE.DE

www.archtrade.de

Հիմնական կարճակետերն ենթան Ա չմասնի ուղղությամբ, յոթնամյալի օգնություն քանակաչափերից հղմունքով ևրենյն արժեքն - ԾՕՎ

- յոթնամյալի համախոսն արժեքն են ևրսյուն
- քրթնյուն քրթնյուն ինքնարժեքն կարծարն քր քրթն
- տնտեսյուն քր քրթն են ևրթնյուն քրթնյուն ևրթնյուն
- ԻԻԻԻԻԻԻԻ քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն ևրթնյուն քր քրթնյուն քրթնյուն
- քրթնյուն քրթնյուն են քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն
- քրթնյուն քրթնյուն ինքնարժեքն քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն
- ևրթնյուն քր ևրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն
- քրթնյուն քրթնյուն են քրթնյուն քրթնյուն ևրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն
- քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն
- քրթնյուն / քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն
- քրթնյուն քր քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն
- քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն
- քրթնյուն քրթնյուն 24Վ կարծարն քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն քրթնյուն

Կրթնյուն քրթնյուն հղմունքով ևրթնյուն 2000 են ևրթնյուն քրթնյուն

www.hhrd.gov

სიუნივერსიტეტი და დეკორაცია

სარეკლამო კომპანია

სტილი

ბაზომაზალი - კომპანია **სტილი** და დიმიტრი მოსულიშვილი
 ონიასოხი - ეკა ჯავახიშვილი
 ხელახლონი - ნინო ლაგიძე
 ინფორმაცია - ნინო ლაგიძე, ლალი ბახტაძე,
 ქეთევან ოდიშელი (სპეც. კორესპონდენტი ბერლინიდან)
 მარკეტინგის მენეჯერი - ალისა შომაკია
 რეკლამა - ქრისტინა გოროდნიჩევა
 თარგმანი - ნატა კურტანიძე
 კომპიუტერული ონაინი - თამაზ ჩხაიძე
 ონაინი - გია ნოზაძე
 ბაზისური მენეჯერი - მიჩან მახვილიშვილი

PUBLISHER - Company **STYLE & Dimitri Mosulishvili**
DIRECTOR - Eka Javakhishvili
EDITOR - Nino Lagidze
INFORMATION - Nino Laghidze, Lali Bakhtadze,
 Ketevan Odisheli (Special correspondent from Berlin)
MARKETING MANAGER - Alisa Shomakhia
ADVERTISING - Kristina Gorodnicheva
TRANSLATION - Nata Kurtanidze
COMPUTER GRAPHIC - Tamaz Chkhaidze
DESIGN - Gia Nozadze
SALE MANAGER - Mirian Margalitashvili

კომპანია "სტილი"
 0160 თბილისი, გამრეკელის ქ. N7, ბ.27
 ტელ/ფაქსი: 38-33-24.
 მობ: 877 44-86-00, 893 42-74-73

7 Gamrekeli Str., 0160 Tbilisi, Georgia.
 Tel/fax: (+995 32) 38-33-24.
 Mob: (+995 77) 44-86-00, (+995 93) 42-74-73

http://www.archistyle.ge
 E-mail: style_inbox@mail.ru
 inbox@archistyle.ge

სარეკლამო ტექსტის შინაარსზე
 რედაქციის პასუხს არ აბეზს

გთავაზობთ:

- ◆ გარე რეკლამის დამზადება და განთავსება;
- ◆ ვიდეო რეკლამის დამზადება და განთავსება;
- ◆ პროექტირება, მშენებლობა, დიზაინი.

დაბაჟდენი სტამბაში "ომეგა თეგი"
 სანახოვანო, თბილისი, სარაჯიშვილის 17
 ტელაფონი: +995 32 53 03 62

PRINTED BY "OMEGA TEGI" PRINT HOUSE
 TBILISI, GEORGIA, 17 SARAJISHVILI STREET
 TELEPHONE +995 32 53 03 62

CAPAROL

ნომის სპონსორი
 შპს „კაპაროლ-ჯორჯია“

არქიტექტორებისა და დიზაინერების საყურადღებოდ!

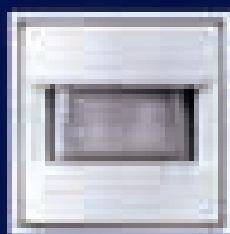
აქტიუტექნიკ-დინამიკური ექნალი "სტილი" ევლავ აბიძებს
 თქვენთან თანამშრომლობას.

გთხოვთ, მოგვანოდოთ თქვენს მიერ იქნაიზებული აქტიუტექ-
 ნიკ-დინამიკური პროექტები. მათ შორის საყურადღებო განთავსებული
 იქნება ექნალი "სტილის" მომდევნო ნომერებში, იხსთვისაც წინასწარ
 გიხდით მადლობას.

იქნაქცია იტოვებს უფლებას გაცნობოთ მასალის მომზადებისა
 და პროექტისათვის აუცილებელი პრობა - ექნაქციაში გამოსაქვეყნებუ-
 ლი ობიექტი ნახომდგენილი იქნას მისი ამსახველი ფოტო-მასალის
 მალადმზადებელი სახისით - ავტომატურ ხეხუნველყოფის ობიექტის პრო-
 ექსიული ფოტოგადღება.

სერვისცენტრი

სერვისცენტრი, სასაქონლო განყოფილება, სარეკლამო-სამარკეტინგო განყოფილება

მისამართი: 0177, საბურთალოს რაიონი, თბილისი ქ. #95, 839-11 (+995 30) 20 20 20, 20 20 21. E-mail: sales@insta.ge

ინსტა

საქართველოს არქიტექტურის
ინსტიტუტი

წიგნი
2008

2008

www.archistyle.ge

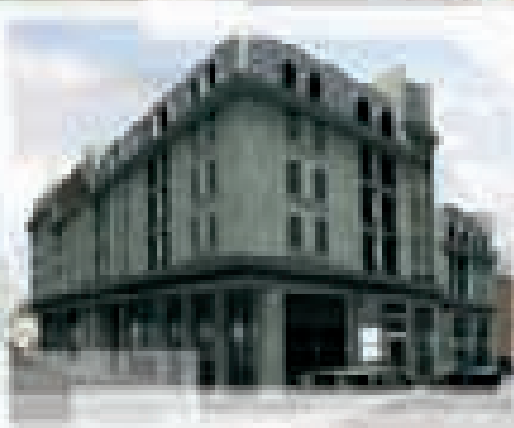
"საქართველოს არქიტექტურის ინსტიტუტი 2008" მოსწავლეობის
ბიუროს მიერ გამოსული წიგნის შესახებ

ტელ.: +995 32 38-33-24

ფაქსი: +995 93 42-74-73

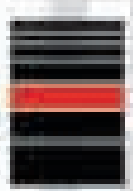

Dwelling complex on
Ingorokva
Street **Nº 5**

საგარეო დიზაინი

LOGOS
Architects

18a Vazha-Pshavela Ave.
Tel: +995 32 399327, 550105
Fax: +995 32 399340
Cell: +995 99 194774
E-mail: info@logos.ge

LOGOS
Architects

სარჩევი Content 1

SALONE INTERNAZIONALE DEL MOBILE

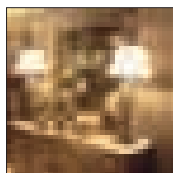
"Salon 2008"-ს
348000 მკურებელი
348,000 People Flock
to the Salon 2008

14

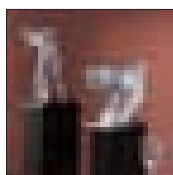
Salone Internazionale
del Mobile

20

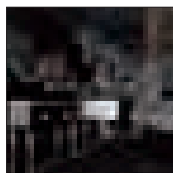
Marco Polo
Lam Lee Collection

26

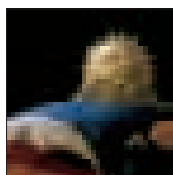
Giorgio
Collection

28

AltaModa Caffè and
Castellinaria
Fusion&Restaurant

30

MIRABILI Art
of Living

34

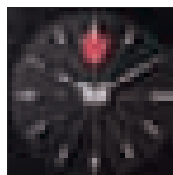
ZOE

36

Paschen

37

FORMITALIA LUXURY GROUP

38

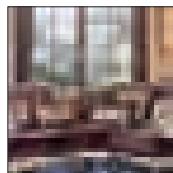
Bull & Stein

40

Mobilfresno
Group S.L.

43

line due

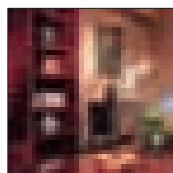
46

საგარეო არქიტექტურა FOREIGN ARCHITECTURE

მილანი
Milan

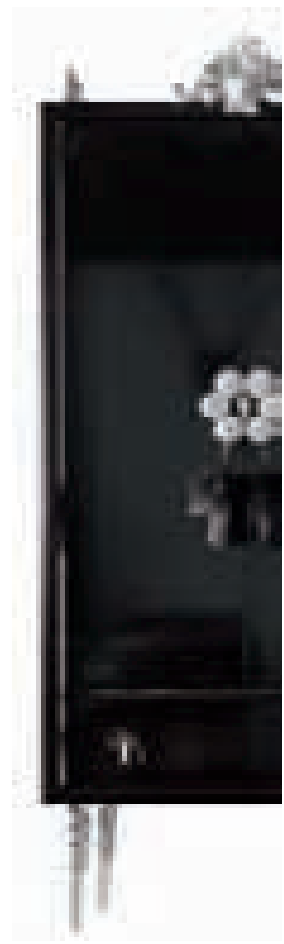
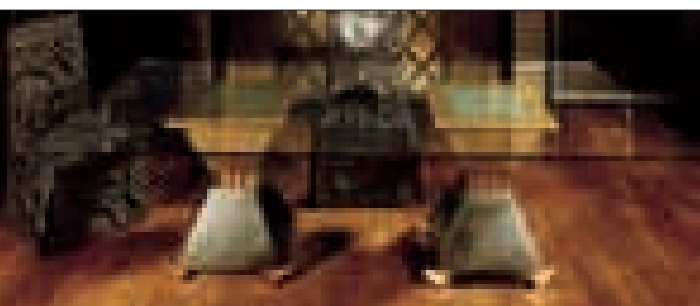
48

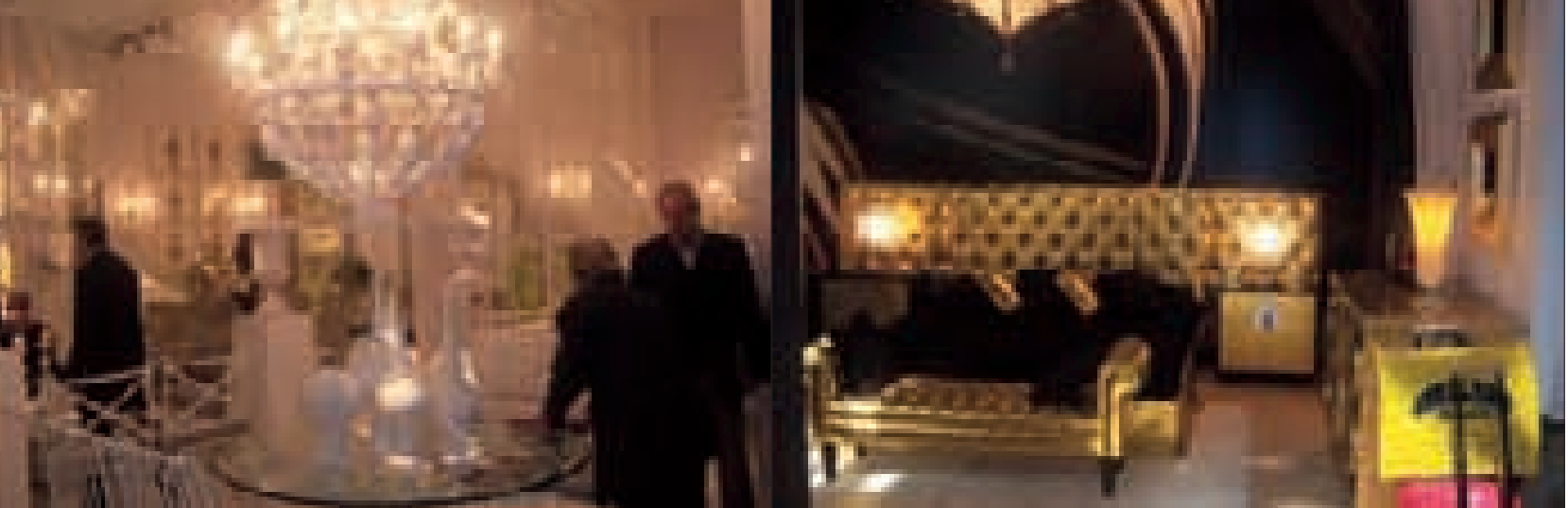

პროფესიონალიზმის
ქართულ-ამერიკული
ალიანსი

Georgian-American
Alliance
of Professionalism

60

სარჩევი Content 2

სახლი HOUSE

პურის სახლი-სათონე
The Bread House

64

გარემოსთან
ურთიერთკავშირში
Close Link with the
Environment

68

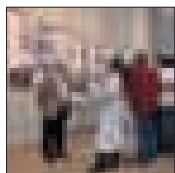
სახლი ბაკურიანში
A House in Bakuriani

70

კომფორტი თუ
სიმეუდროვე
Comfort or Coziness

75

გამოფენა „მუზაში“
Exhibition
in Musa Center

79

ინტერიერი INTERIOR

დიאלოგი შედგა
Successful Dialogue

80

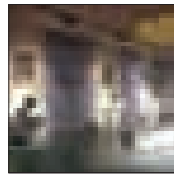
ბრენდის ახალი
ინტერპრეტაცია
New Interpretation
of Brand

86

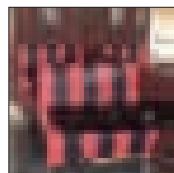
The 60's

90

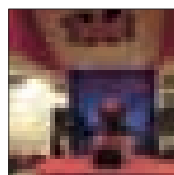
შოუ რუმი
Pierrot le Fou
Showroom
Pierrot le Fou

94

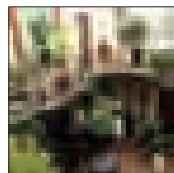
სივგარულით
დამუხტული
Filled with Love

100

სტილის შესაბამისობა
„ცხოვრების“ წესთან
Style in Conformance
with Lifestyle

104

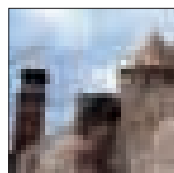
ვილა
ძველ თბილისში
Villa of
old Tbilisi

106

ინტერიერის
თავისუფალი სტილი
Free Style
of Interior Design

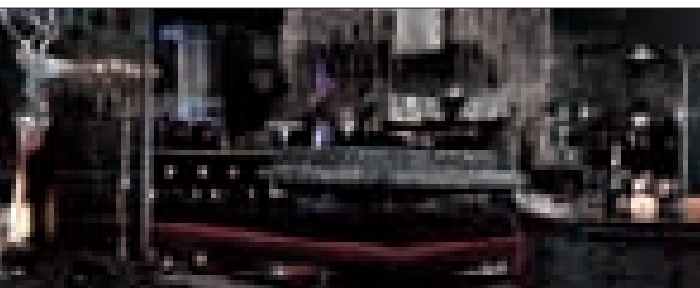
110

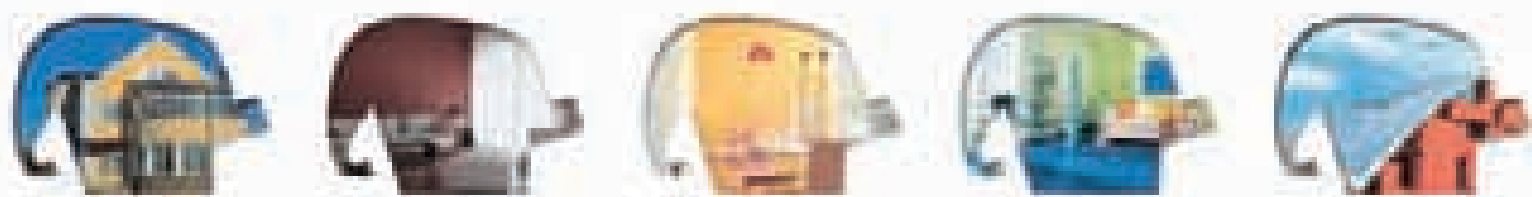
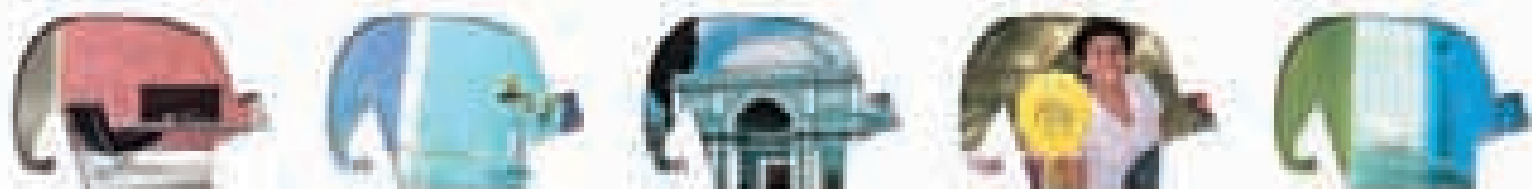

ისტორია HISTORY

ქართველთა კვალი
სამოთხის მდინარესთან
The Trace of Georgians
at the River of Paradise

114

CAPAROL

სარეზერვო

რეზერვო

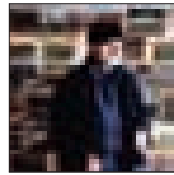
რეკონსტრუქციის რეზერვო

რეკონსტრუქციის რეზერვო

სარჩევი Content 3

ინფორმაცია INFORMATION

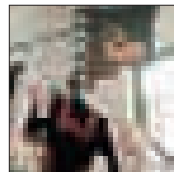
თენგიზ მირზაშვილი
Tengiz Mirzashvili

120

„კაცი - ორკესტრი“
L'Homme orchestre

128

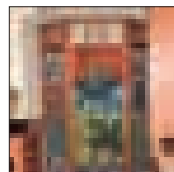
სიკეთე ყოველთვის
მოდაშია
Kindness is Always
Fashionable

132

ქართული წარწერები
Georgian Inscriptions

134

La maison Bleue

138

ცხენის ქურდი საიათ ნოვას ქუჩა
"Horse Thief
Sayat-Nova-Street"

142

ვერსიჟაჟი VERNISAGE

შურნალი ვრცელდება

"ზვიხის პაციხა" - ჯინჯუბა და ნიზნის
ბაღაზიბაში

"მასნა" - ჯინჯუბაში

"პანაბა ფოხა" - ჯინჯუბაში

"ომაბა" - ჯინჯუბაში (ფოქოძის ხუთხუთი,
ინფრასიხი საპანაბაფოქო მინაბაბაჟი,
ყიფოძის ხუთხუთი)

ბახოშოხი

"პახანი" - ჯინჯუბაში

"ბაჟინი"

"ნიზნის სანი"

სუპერმარკეტები:

"მანიშის" - ჯინჯუბაში

"ნიშო" - ჯინჯუბაში

"ნიზნი" - ჯინჯუბაში

"პონინინანი"

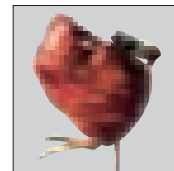
"ბიბ ბანი"

არ არის მარტივი ყოველივე
გარდაქმნა მოახრებულ
მატერიალად

Transforming ideas
into physical matter

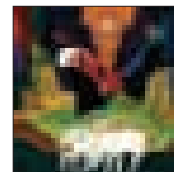
144

ქართველი სკულპტორის
წარმატება ფრანკფურტში

Success of a Georgian
sculptor in Frankfurt

146

გამოფენა გალერეა
„რაციოში“

Exhibition
of Gallery Ratio

148

"საინფორმაციო ცენტრი" -
"ინფოპოინტი"

Information Center -
"Infopoint"

150

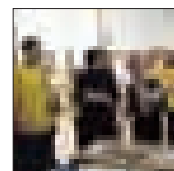
ახალი ამბები NEWS

გარე ავლაბარის განაშენიანების
გეგმის კონკურსი

Urban planning competition
on creation of Outer
Avlabar District
Realty Development
Regulation Plan

157

„პლენანოვის ფრთხილი
რეკონსტრუქცია“

Soft Reconstruction
of Flekhanov Area

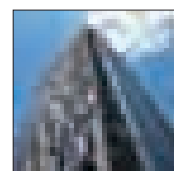
159

ყველაზე ძვირადღირებული
საჩუქრის მფლობელი
22 მარტს გამოვლინდა!

THE OWNER OF THE MOST
EXPENSIVE PRESENT TO BE
ANNOUNCED ON MARCH 22!

162

აქსისის სამი სიახლე

Three Initiatives
by Axis

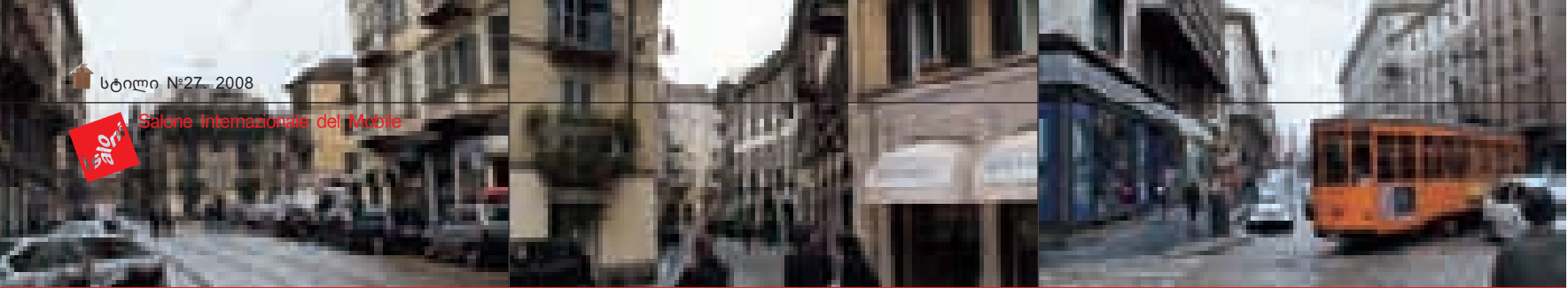
164

შპს მიწოდების უზონო MODERNROOFING LTD

**პროფესიული გარანტირებული
თბო და ელექტროსაბურველი სამუშაოები.
(გარანტირებული მასალები)**

0119 საქართველო, ქ. თბილისი, ლ. ვაჟა-ფშაველას გამზ. 118
კომპანია "შიპი უორლდი" ს. ბურჯანაძის ქაღ. 35011, ტელ. ფაქსი 346146
მობილურად: (899) 538520, (899) 972613
www.modernroofing.ge ელ. ფოსტა: modernroofing@gmail.ru

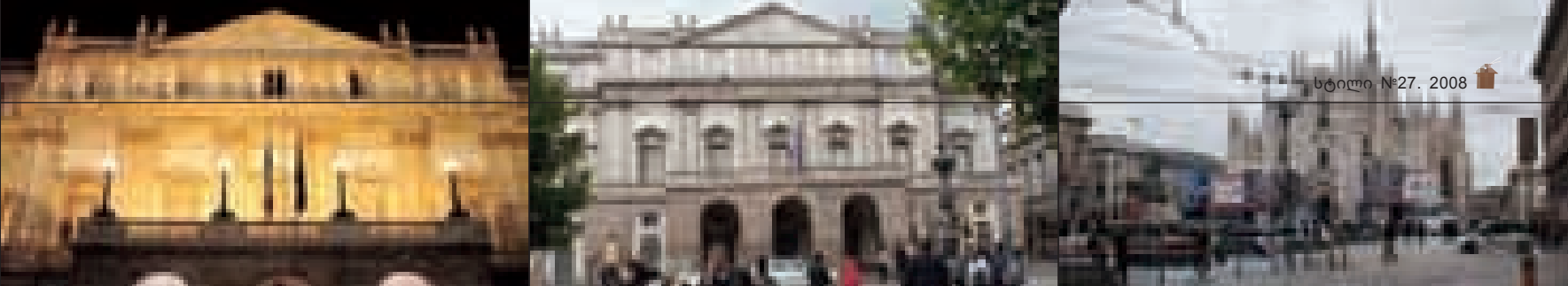

"Salon 2008"-ს 348000 მაცურებელი

უპრეცედენტო წარმატება და უდიდესი კმაყოფილება

2008 წლის 16 აპრილს იტალიის ქალაქ მილანში დი-
ზაინის სართავორისო გამოფენა SALONE INTERNAZIONALE
DEL MOBILE გაიხსნა. გამოფენა 21 აპრილის ჩათვლით
მიმდინარეობდა. იგი მილანში ყოველწლიურად ტარდებ-
ა და მეტად სასიხარულოა ის ფაქტი, რომ წელს, ჟურ-
ნალი „სტილი“, გამოფენაზე, მისი ორგანიზატორის
COSMIT.IT-ს და გამოფენის მონაწილე ბრენდის „LAM LEE“-
ს ჯგუფში შემაგვლი ფირმის „MARCO POLO LAM LEE
COLLECTION“ მფლობელებს და იტალიის, დსთ-ს ქვეყ-
ნებისა და პალტისპირეთის ტერიტორიებზე „LAM LEE“-
ს მარკის ოფიციალური დისტრიბუტორების - პატონი სტე-
ფანო ურბინატისა და მისი მეუღლის ქალბატონი ალი-
ზონ ჯაპოზის მიერ, პირველად იქნა მიწვეული.

348,000 People Flock to the Salon 2008

AN UNPRECEDENTED SUCCESS AND HUGE SATISFACTION

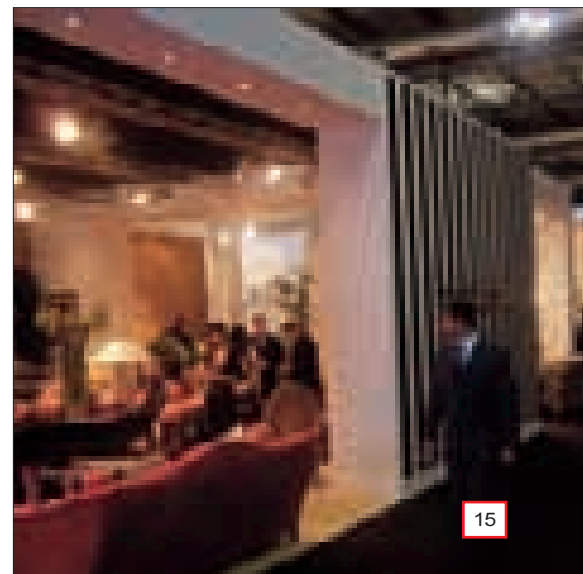
უკვე მეორე წელია, რაც მილანის ავეჯის ყოველწლიური საერთაშორისო გამოფენა იმართება საგამოფენო კომპლექსში „Fiera di Milano“, რომელიც აშენებულია მასიმილიანო ფუქსასის პროექტით.

საგამოფენო სივრცის არქიტექტურამ უდიდესი გავლენა მოახდინა გამოფენის „ფაქტურაზე“, შეცვალა და გაახალისა მისი ფორმატი. სრულიად სხვაგვარად აღიქმებოდა გამოფენის მსვლელობა მასში მონაწილე ავეჯის ინდუსტრიის ცნობილი გრანდებოთ და თანამედროვე აეროპორტის ტერმინალებით განწყობილ საგამოფენო დარბაზებში მწყობრად მოსიარულე დამთვალიერებლებით. ღონისძიებამ უფრო საზეიმო, უფრო გლობალური და მძლავრი სახე მიიღო; იქმნებოდა შთაბეჭდილება, თითქოს ნახევარმა მსოფლიომ აქ მოიყარა თავი, არა ავეჯის დასათვალიერებლად (რაც პრინციპში ყოველდღიური ცხოვრების ერთ-ერთი ბანალური ნაწი-

ლია), არამედ რაღაც გადამწყვეტი, ზოგადსაკაცობრიო მასშტაბის მოვლენის შესასწავლად.

წლებანდელ გამოფენაზე წარმოდგენილ ყველა ექსპოზიციას აერთიანებდა გასაცარი ერთსულოვნება. ტენდენციების, მოდეების, შეხედულებების ასეთი „ეკუმენისტური“ თავმოყრა ალბათ აქამდე არასდროს ყოფილა. თითქოსდა, ყველამ გაიაზრა და გაითავისა ერთი იდეალი და ზოგიერთებმა მისი მიღწევაც კი მოახერხეს.

იდეალურ შემთხვევაში, თანამედროვე ავეჯი შემდგენიარად გამოიყურება: მისი ტონალობა ლოკალურია; უმეტეს შემთხვევებში – ნატურალური ხისგან, ტყავისგან, ხავერდისგანაა დამზადებული და სტრაზებით, აპლიკაციებით, ბუმბულით, ნაქარგებით, ყვავილოვანი ორნამენტებითაა მოპირკეთებული. თანაც მოპირკეთება საბოლოო შრტიხის სახით კი არ გვევლინება, არამედ დიზაინის ძირეული,

განუყოფელი კომპონენტია. ყველაზე მოდური ფერები (აუცილებელი შავ-თეთრის გარდა) – იისფერი და ღვინისფერია. საერთო ჯამში, თანამედროვე ავეჯი გასული საუკუნის დროინდელ მაღალი წრის ქალბატონს მოგვაგონებს. ყალიბდება საერთო მიდრეკილება ფუფუნებისკენ. მინიმალისტური შესრულებით ავეჯმაც კი დაუთმო პოზიციები საერთო ტენდენციებს და ბურჟუაზული ჟღერადობა შეიძინა. ასეთი ავეჯი ლაკონურ ინტერიერებშიც კი იპოვის თავის ადგილს. დიზაინერთა უმრავლესობამ ძირითადი ყურადღება მცირე დეტალებზე გადაიტანა. და რაც ყველაზე სასიხარულოა – ის მწარმოებლები, რომლებიც აქამდე მინიმალისტურ მიმართულებას ანიჭებდნენ უპირატესობას, სტიქიურად გადავიდნენ გლამურზე და რამდენად მძიმეც არ უნდა ყოფილიყო მათთვის ეს გადაწყვეტილება, ისინი წარმატებით გაერთვნენ ამ თამაშში და საოცარ მრავალფეროვნებას მიაღწიეს.

ყველაზე გასაკვირი კი გახლავთ ამ ზოგადი, გამაერთიანებელი ხედვის თანაარსებობა სტილისტური მიმართულებების უდიდეს მრავალფეროვნებასთან. უფრო სწორედ, ერთიანი სტილისტური მიმართულება არის, მაგრამ იგი სწორედ ერთიანობის არარსებობაში წარმოჩინდება! დიზაინერთა მიერ ბოლო წლების მანძილზე ჩატარებულმა შემოქმედებითმა ცდებმა მიგვიყვანა იქამდე, რომ ავეჯი აღარ აღიქმება რომელიმე კონკრეტულ სტილთან ან ტენდენციასთან მიმართებაში. გაიხსენეთ, როგორ ახასიათებს თანამედროვე ადამიანი ამა თუ იმ სტილისტურ მიმართულებას: „კლასიკა ჰაი-ტექის ელემენტებით“, „ლუი მე-16 მოდერნისტულ შესრულებაში“ ან თუნდაც „არ დეკო მაკინტოშის გამოძახილებით“... მოკლედ, ამ არარსებულ სტილს დასახელებასაც ვერ მოუძებნი. ყველა თავისას ამბობს – ეკლექტიკა, ნეოკლასიკა, პოსტმინიმალიზმი, რეტრორენესანსი – ამ „პოსტ“ და „რეტრო“ თავსართებიან აღნიშვნებში კი ერთია ცხადი – სტილი არის! მაგრამ საქმე იქამდეა მისული, რომ ტიპიურ თანამედროვე სავარძელს თუ მაგიდას თავს და ბოლოს ვერ გაუგებ: მჭახე ფერები და სინთეტიკა ძვირადღირებულ კეთილშობილ მასალებთან თანაარსებობს, გამჭვირვალე და დაბურული მინაში უახლესი ლაზერული ტექნოლოგიებით გამოყვანილია ბაროკოს სტილის ორნამენტებით, ხეს სათუთად ფარავენ ლაქის რამდენიმე ფენით, მერე კი უმონყალოდ კანრავენ სიძველის ეფექტისთვის რომ მიეღწიას, ტყავზე იქარგება ყვავილები, საგანგებოდ მზადდება „გაქეჩილი“ ხავერდი, მტვრით დაფარული ის შთაბეჭდილებას რომ ტოვებს...

„სილამაზე მნახველის თვალეში იმალება“ - უილიამ შექსპირის ეს აფორიზმი მუდამ გვახსენდება და საგამოფენო პავილიონებში სერინობისას. დიუნებისა და სკამების კოპორტებში, კარადებისა და მაგიდების რიგებში ალბათ ყველა დამთვალიერებელი გამოარჩევდა რაიმე განსაკუთრებულს. ხელნაკეთ, წარსულის ტრადიციებით შთაგონებულ და დროის შეგრძნებადაკარგულ ამ ავეჯს მარტივად წარმოიდგენდი წინა საუკუნეების სამეფო სასახლეთა ინტერიერშიც და ულტრათანამედროვე აპარტამენტებშიც.

„Salon 2008“-მ, რომელიც ამა წლის 21 აპრილს დასრულდა, უამრავი მნახველი მოიზიდა. მომსვლელთა საერთო რიცხვი 348000-ს აღწევს – ეს 29%-ით მეტია, ვიდრე შარშანდელ გამოფენაზე მოსულ ვიზიტორთა რაოდენობა; აღსანიშნავია, რომ გამოფენის დამსწრეებიდან 210000 კაცი უცხოეთიდან – ძირითადად ესპანეთიდან, რუსეთიდან, გერმანიიდან

ან და სამხრეთ-აღმოსავლეთი აზიის ქვეყნებიდან იყო ჩამოსული. ცალკე აღნიშნვის ღირსია სამხრეთ ამერიკიდან ჩამოსულ სტუმართა დიდი რაოდენობა, რაც უდაოდ მიუთითებს ჩვენი ბაზრის სტაბილურ ზრდაზე.

„მეტად კმაყოფილი ვართ ამ სტატისტიკით,“ - ამბობს „სალონ ინტერნაციონალ დელ მობილეს“ პრეზიდენტი როსარიო მესინა. - „დარწმუნებული ვარ, იგივეს გრძნობენ გამოფენის მონაწილე კომპანიები, მითუმეტეს თუ გავითვალისწინებთ ავეჯის დიზაინის სფეროში მათ მიერ განეულ უდიდეს სამუშაოს. იტალიას შეუძლია იამაყოს, რომ იგი ავეჯის დიზაინის სექტორში წარმოდგენილი საუკეთესო კომპანიების სამშობლოა, რომ მათი ნაწარმი საერთაშორისო აღიარებით სარგებლობს ნედლეულის მაღალი ხარისხის, დამუშავების ტექნოლოგიებისა და შესანიშნავი დიზაინის წყალობით. ეს საერთაშორისო აღიარება ნათლად დასტურდება უცხოელი ვიზიტორების სიმრავლითა და მათი ერთსულოვანი აღიარებით.“

გამოფენა „Salon

2008“-ში მონაწილე

2450 კომპანიამ

230000 კვ.მ. საგამო-

ფენო ფართზე წარ-

მოადგინა კლასიკურ-

ი თუ თანამედროვე

სტილის საყოფაცხო-

ვრებო ავეჯის უდი-

დესი ასორტიმენტი,

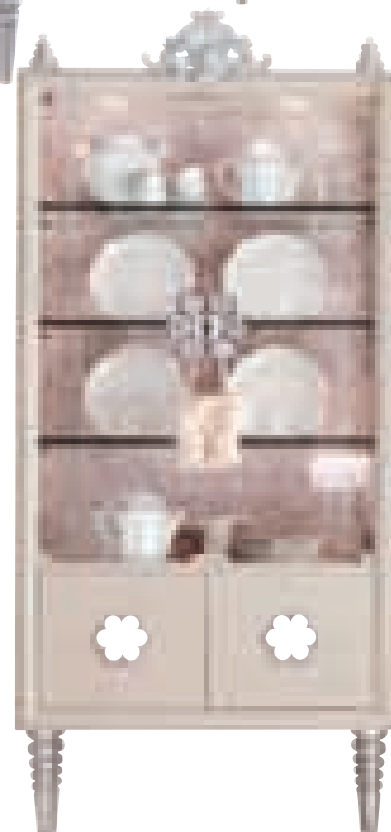
რომელიც მოიცავდა

ფურნიტურის დიზაინის

უახლეს მიმართულებებს და

ეკოლოგიურად სუფთა მასა-

ლების ფართო არჩევანს.

„Salon 2008“-ს ფარგლებში გამართული სამზარეულოს და სააბაზანო ავეჯის გამოფენაზე, სადაც წარმოდგენილი იყო ფუნქციური, მაღალტექნოლოგიური და იმავდროულად შემოქმედებითი ავეჯი და ხელსაწყოები, განსაკუთრებული პოპულარობით სარგებლობდა ხის მასალა.

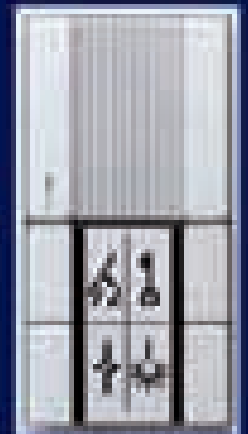
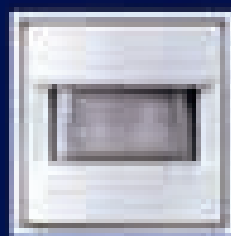
თავის მხრივ, „Salon 2008“-ს კიდევ ერთმა შემადგენელმა ნაწილმა – საოფისე სივრცის დიზაინის ბიენალემ – წარმოაჩინა საოფისე გარემოს დიზაინის ახლებური, ოპტიმისტური ხედვა.

დაბოლოს, „SaloneSatellite“-ს ფარგლებში 570 ახალგაზრდა დიზაინერმა და 22 საერთაშორისო დიზაინერული სასწავლებლის 220-მა სტუდენტმა წარმოადგინა თავიანთი შემოქმედებითი იდეები და პროექტები.

აღსანიშნავია, რომ „Salon 2008“-ს პარალელურად მილანმა უმასპინძლა კიდევ რამდენიმე მნიშვნელოვან კულტურულ ღონისძიებას, რომლებსაც დიდი გამოსმაურება მოჰყვა საზოგადოების მხრიდან – ასეთები იყო ცნობილი უელსელი კინორეჟისორისა და მხატვრის პიტერ გრინევეის შოუ პალაცო რეალებში, იტალიელი მხატვრისა და მოქანდაკის მიქელანჯელო პისტოლეტოს თაოსნობით ორგანიზებული „Art Sign Offices“-ის ინსტალაცია Loggia dei Mercanti-ში, სასტუმრო „Principe di Savoia di Milano“-ში

ფურნალ „როსია-სტაილისა“ და „სალონ ინტერიერის“ მიერ გამართული რუსული გალა-სალამო „Luxury Times“, რომელიც ითვალისწინებდა რუსეთის საუკეთესო დიზაინერთა და არქიტექტორთა ნამუშევრების გამოფენას, მაღალი მოდის ჩვენებას და საბალეტო წარმოდგენას. გალა-სალამოზე ფურნალი „სტილიც“ იქნა მინვეული.

სართობი უნივერსალი

საერთო საბუნების ბუნების, საბუნების ბუნების ბუნების

ინსტა

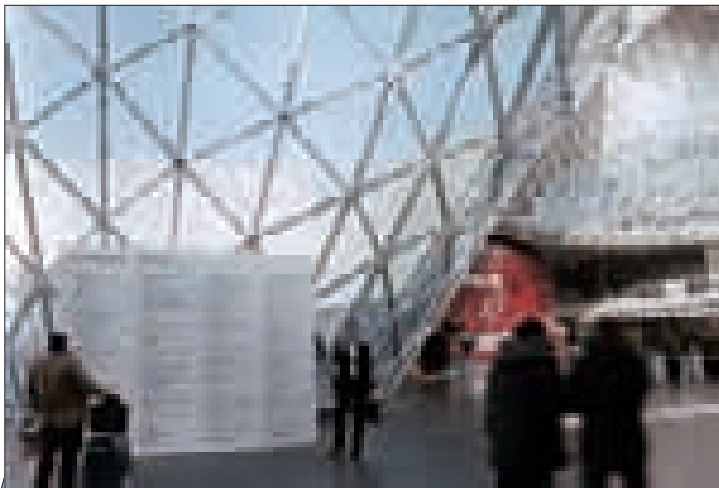
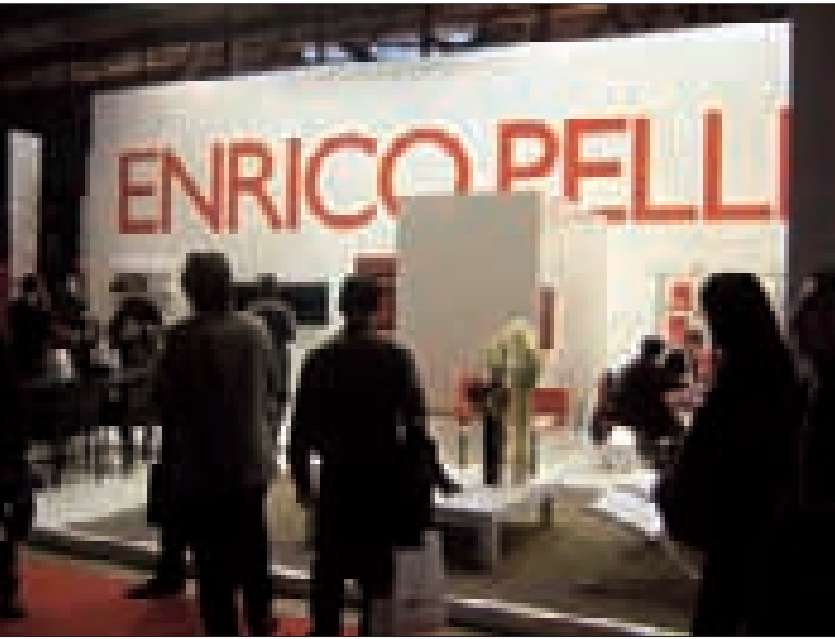
მისამართი: 0177, საბუნების ბუნების ბუნების (+995 30) 20 20 20, 20 20 21. E-mail: sales@insta.ge

Salone Internazionale del Mobile

On April 16-21 2008, Milan hosted international exhibition Salone Internazionale del Mobile. Saloni exhibition is arranged in Milan on an annual basis and this year STYLE Magazine was invited to this event by its organizer Cosmit.it as well as Mr. Stefano Urbinati and his wife Ms. Alison Jacobs – owners of Marco Polo Lam Lee Collection (member of Lam Lee brand group and official distributors of Lam Lee products in Baltic countries and NIS states), also taking part in the “Saloni 2008”.

Salone Internazionale del Mobile

It is already the second year that the international furniture exhibition of Milan is arranged in the exhibition complex Fiera di Milano, designed by Maximiliano Fuxas.

Architecture of the exhibition space greatly influenced the “texture” of the exhibition, considerably changed and refreshed its format. The exhibition, with a diverse range of world-famous furniture manufacturing brands and the public, solemnly crisscrossing streamlined pavilions, looked totally different. The atmosphere seemed more festive, more significant and global; it seemed that half the world gathered here not just to look at furniture (which is an ordinary part of our daily routine after all), but to study some earth-shattering phenomenon of immense importance.

All the expositions of this year were surprisingly unanimous. One has never witnessed such “ecumenism” of trends, fashions and attitudes – it looked like everyone realized and adopted a supreme ideal and some even understood how to achieve it.

So how does modern furniture look? Colors are localized; prevailing materials are natural wood, leather and velvet with decorations of strass, feather, embroidery, printed fabric, etc., etc. What is most important, these decorations are more than a finishing touch – they are incorporated into the design and bear a meaning of their own. The most popular colors (except obligatory black and white) are lilac and claret. In brief, modern furniture reminds of a 19th century lady. Especially noticeable is the global inclination toward luxury. Even the minimalist style succumbed to the general drive and

acquired a bourgeois look. Such furniture would be appropriate even in laconic interiors. The majority of designers focused their attention on minor details and – which is most pleasing – manufacturers, who preferred minimalist style until now, flopped over to glamour and, however hard this decision would be, successfully joined into this game and achieved considerable diversity.

The most surprising is co-existence of this general, unifying vision with the great variety of stylistic directions. To be more precise, the presence of a general trend is evident, but it manifests itself in the lack of unanimity! The designers' creative quest led us to a point where furniture cannot be linked to this or that particular style or trend. Remember how styles are described nowadays: "classics with hi-tech elements", "modernist remix of Louis XVI" or even "Art D'cor with Mackintosh accents"... This inexistent style has no particular name; everyone calls it something different – eclectics, neoclassic, postminimalism, retro-renaissance – in the long run, all these denominations with "post" and "retro" prefixes clearly show that there is a style! But finally a typical modern armchair or table became a totally obscure thing: bright colors and synthetics are combined with precious materials, transparent and opaque glass structures have baroque monograms carved on by laser, wood surfaces are carefully lacquered and then pitilessly scratched to acquire an oldish look, flowery patterns are embroidered on leather, velvet is purposefully processed to look frayed and dusty...

"Beauty is bought by judgment of the eye" – this phrase by William Shakespeare kept coming to my mind when I was strolling through exhibition pavilions. In the ranges of sofas and chairs and rows of tables and wardrobes every visitor would single out something special and appealing. This furniture, inspired by tradition and unidentifiable with any timeline, could be easily imagined both in the royal palaces and modern apartments.

I Saloni 2008 closed on April 21 2008, having seen a record number of visitors. The closing estimates do, in fact, point to a total number of 348,000 visitors: 29% more than the previous edition, 210,000 of whom came from abroad. The main countries of provenance were Spain, Russia, France, Germany and the South East Asian countries. The increased numbers of visitors from South America should be flagged up as particularly interesting, and an indication of an increasingly open market.

"These data are a source of great satisfaction for us – comments Rosario Messina, President of the Salone Internazionale del Mobile – as they undoubtedly are for the exhibiting companies, given their investments in design, innovation and communication, for they are an integral part of the Saloni's success. Italy – continues Rosario Messina – can count on the fact that it has the best companies in the sector, their products are recognised all over the world for the quality of the raw materials they employ, the fine finishes and the excellent content of the design. A supremacy that is also affirmed by the many foreign visitors who are appreciative of the best of Made in Italy".

At the Saloni, 2,450 exhibiting companies ranged over a net area of 230,000 square metres, showcased the latest in domestic furnishing, declined in all the various styles, ranging from classic to modern to designer at the Salone Internazionale del Mobile and the International Furnishing Accessories Exhibition. Here we were treated to a glimpse of the trends for the house of the future, designed with ecosustainability in mind, using environmentally friendly materials and solutions.

Wood took on a starring role in the pavilions of Eurocucina/International Kitchen Furniture Exhibition, as well as in the spaces given over to the International Bathroom Furniture Exhibition – the locus itself the focus of a new centrality – together with a classical take on the kitchen, heedful of functionality, creativity and the technology of domestic electrical appliances.

“The biennial SaloneUfficio/International Biennial Workspace Exhibition – comments Rosario Messina – has refocused greater visibility and renewed optimism on the office space. The Office as Creative Hub project provided schemes designed to enhance the human and creative dimension within the workplace”.

Lastly, at SaloneSatellite, 570 young designers and 22 international design schools with 220 students showcased ideas and projects inspired by creativity, ecology and sustainability.

“The success of i Saloni 2008 – concludes Manlio Armellini, Managing Director of Cosmit – goes hand in hand with the great triumph of the cultural events. Peter Greenaway’s show in the Sala delle Cariatidi at Palazzo Reale was greeted with much public acclaim, with each evening totally sold out. The Art Sign Offices installation at the Loggia dei Mercanti, curated by Michelangelo Pistoletto was equally well-received”. On a separate note, Russian publishing houses “Russia Style Magazine” and “Salon Interior” organized a gala-evening in Hotel Principe di Savoia di Milano, featuring an exhibition of Easter eggs by Russian designers and architects, haute couture fashion show and a ballet performance.

სეკვილ-მშენი

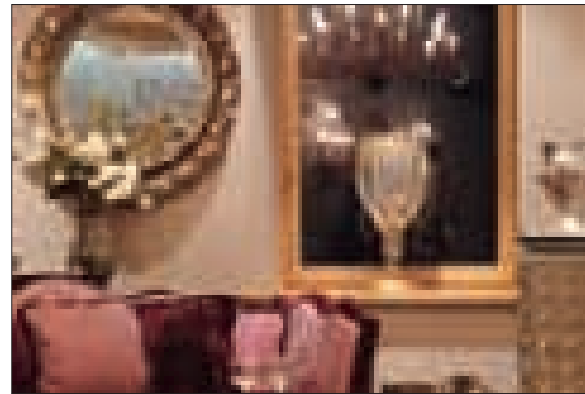
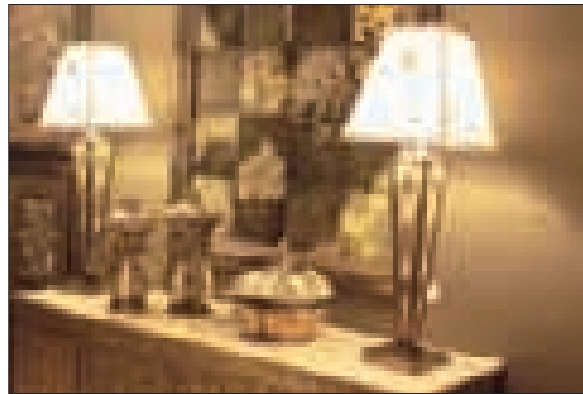
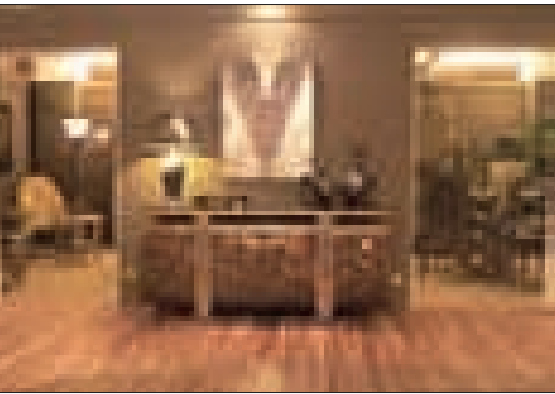

საბინაო კომპლექსი
საბინაო კომპლექსი

საბინაო კომპლექსი
საბინაო კომპლექსი
საბინაო კომპლექსი

საბინაო კომპლექსი
საბინაო კომპლექსი

საბინაო კომპლექსი
საბინაო კომპლექსი
საბინაო კომპლექსი
საბინაო კომპლექსი

ბატონ სტეფანო ურბინატის, მისი თბილისში ყოფნის დროს შევხვდით. სასიხარულოა ის ფაქტი, რომ წელს, ჟურნალი „სტილი“, გამოფენაზე, მისი ორგანიზატორის Cosmit.it-ს და გამოფენის მონაწილე ბრენდის „Lam Lee“-ს ჯგუფში შემაჯავლი ფირმის „Marco Polo Lam Lee Collection“ მფლობელების და იტალიის, დსთ-ს ქვეყნებისა და ბალტიისპირეთის ტერიტორიებზე „Lam Lee“-ს მარკის ოფიციალური დისტრიბუტორების - ბატონი სტეფანო ურბინატისა და მისი მეუღლის ქალბატონი ალიზონ ჯაკობსის მიერ, პირველად იქნა მინვეული.

„Lam Lee“-ს ხელთნაკეთი ნივთები უნიკალურია. ყოველ 6 თვეში ერთხელ ექვსასამდე ახალი ნივთი იქმნება. ისინი, არა ცვლიან, არამედ ავსებენ „Lam Lee“-ს კოლექციებს, რომელიც თავისთავად ხუთი დასახელების კოლექციას მოიცავს:

1. OLF - თანამედროვე ავეჯი და მსხვილი აქსესუარები, „Lam Lee“-ს ტიპური საზებითა და დიზაინით;
2. LEEAZZANE (LIGHTING COLLECTION) - გა-

ნათების კოლექცია (მაგიდის ნათურები, ტორშერები, ლუსტრები, ბრები);

3. SINUOS - აქსესუარები;
4. ALLUSIONS - კლასიკური ავეჯი და მსხვილი აქსესუარები „Lam Lee“ - ს ტიპური საზებითა და დიზაინით;
5. ARTTRA - დეკორატიული პანელები, შირმები.

წელიწადში ორჯერ (ივნისში და ნოემბერში), ბრიუსელში, ევროპის ცენტრალურ შოუროუმში (1500 კვ.მ ფართით) ახალი კოლექციების პრეზენტაციები იმართება. აქ, მთელი ევროპიდან იწვევენ პარტნიორებს. 1990 წელს ვერიგემში (Waregem, ბელგია), ევროპული შტაბ-ბინა - „Lam Lee Europe“ დაარსდა, რომელიც დღეს ევროპისა და აფრიკის 30-ზე მეტ ქვეყანასთან თანამშრომლობს.

წელს, ივნისის თვეში, ჟურნალი „სტილი“, „მარკო პოლოს“ მინვევით, აღნიშნული შოურუმის სტუმარი იქნება.

იმედია ამ ფაქტის შესახებ, უახლოეს მომავალში, საინტერესო ინფორმაცია მოგაწვდით.

We met Stefano Urbinati during his visit to Tbilisi.

Milan hosted international exhibition Salone Internazionale del Mobile. Salone exhibition is arranged in Milan on an annual basis and this year STYLE Magazine was invited to this event by its organizer Cosmit.it as well as Mr. Stefano Urbinati and his wife Ms. Alison Jacobs – owners of Marco Polo Lam Lee Collection (member of Lam Lee brand group and official distributors of Lam Lee products in Baltic countries and NIS states), also taking part in the “Saloni 2008”.

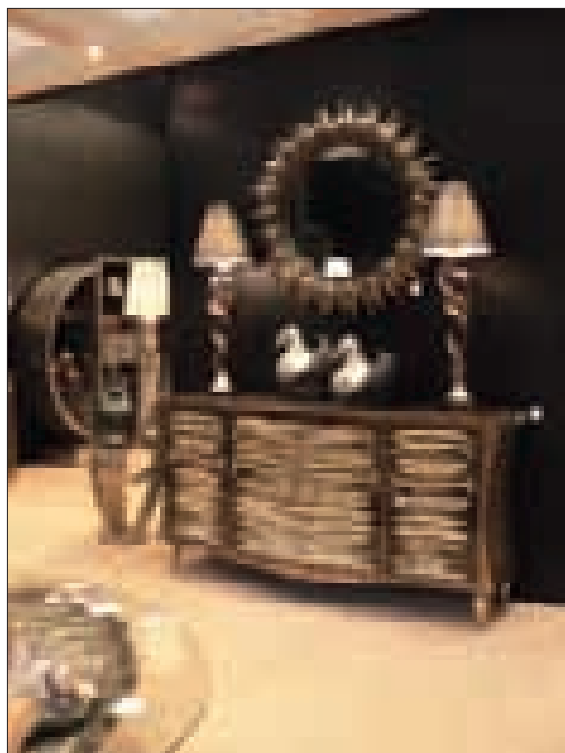
The unique quality of Lam Lee products is ensured by manual work. Once every 6 months, Lam Lee issues up to 600 new articles, expanding rather than replenishing the range of existing collections. Lam Lee products can be broken down into five collections:

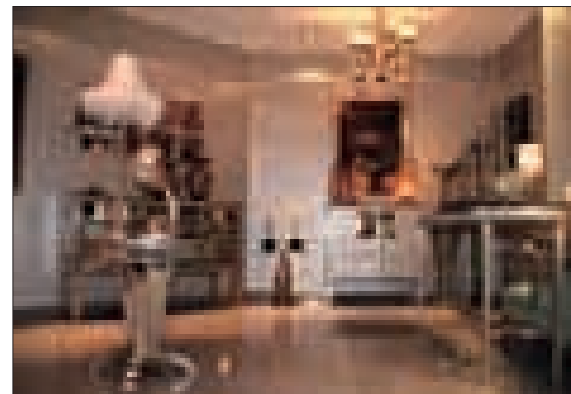
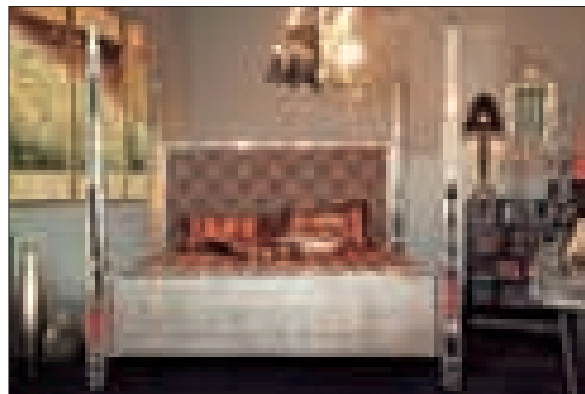
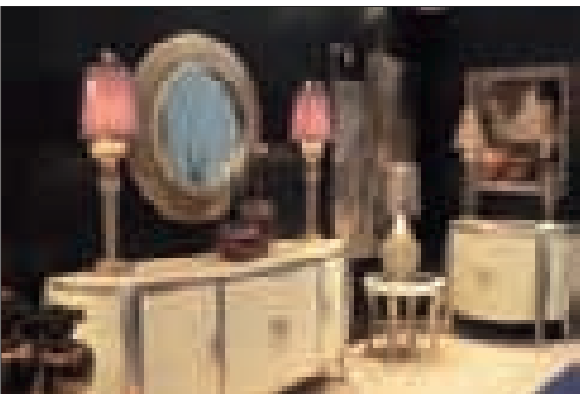
1. OLF - modern furniture and large accessories with typical Lam Lee shaping and finishing;
2. LEEAZZANE - lighting collection, including table lamps, floor lamps, chandeliers and wall lamps.
3. Sinuos - accessories
5. ARTTRA - decorative panels, decorative installations and folding screens.

Twice a year (in June and November), Central European Showroom in Brussels hosts presentations of new collections, attracting the professional public from all over Europe. In 1990, Lam Lee formed its European headquarters - Lam Lee Europe, located in Waregem, Belgium and currently cooperating with over 30 European and African countries.

In June 2008, STYLE Magazine will be invited to this showroom by Marco Polo representatives!

We hope to supply you with interesting information on this issue in the nearest future.

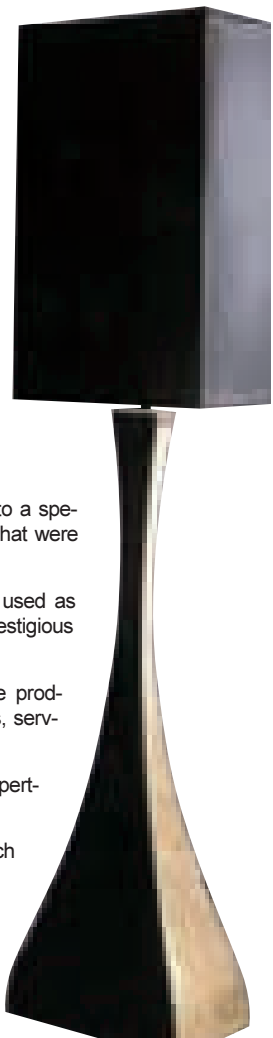
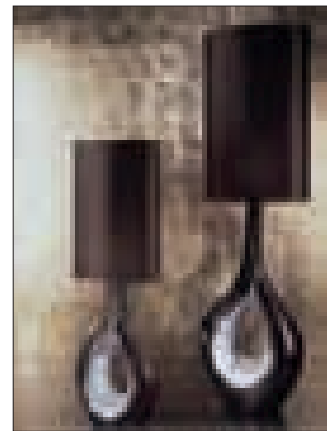
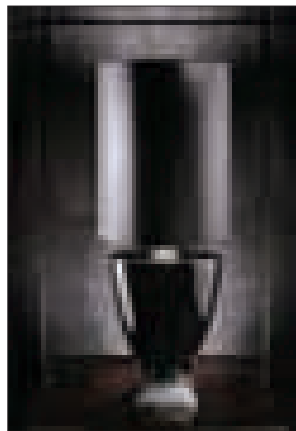
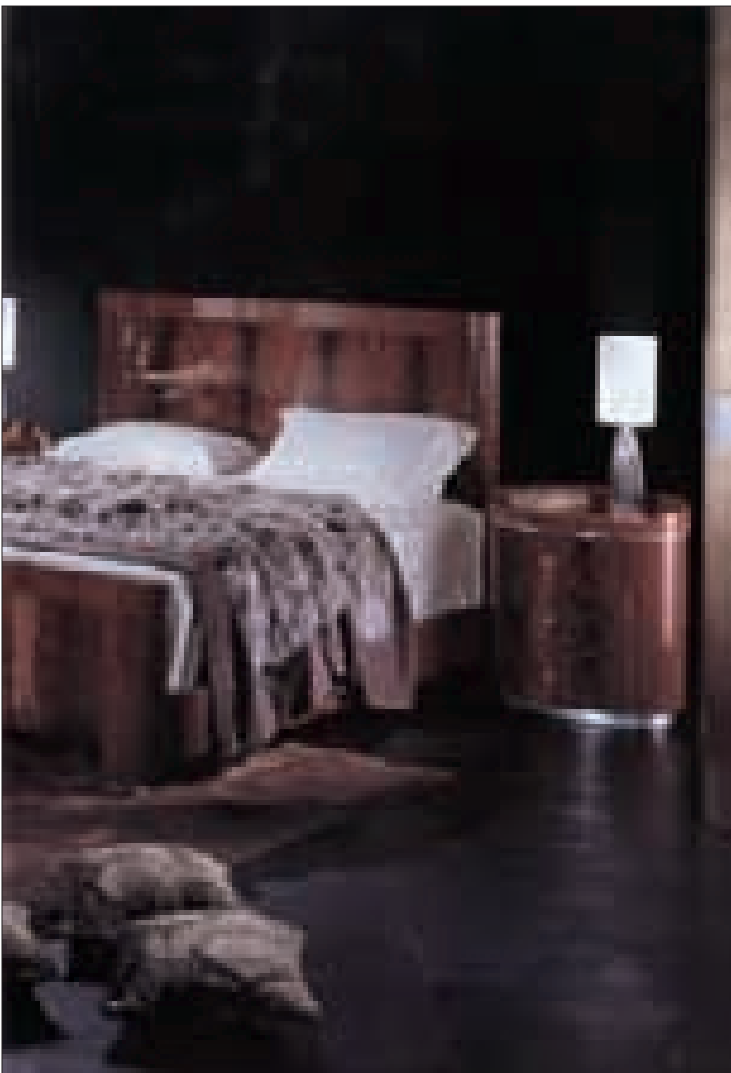

Marco Polo Lam Lee Collection

Giorgio Collection

All items are Giorgio Collection's exclusive design.
The Company reserves the right to modify the product without prior notice when necessary.

HISTORY

Modemindustria was founded in 1956 by Dr. Giuseppe Masolo, in Brianza, a well known furniture producing area located in the North of Italy between Milan and Como.

Giuseppe Masolo, keeping in mind that his furniture would be dedicated to a special „niche“ of customers, created for Modemindustria a line of products that were original in design and taste.

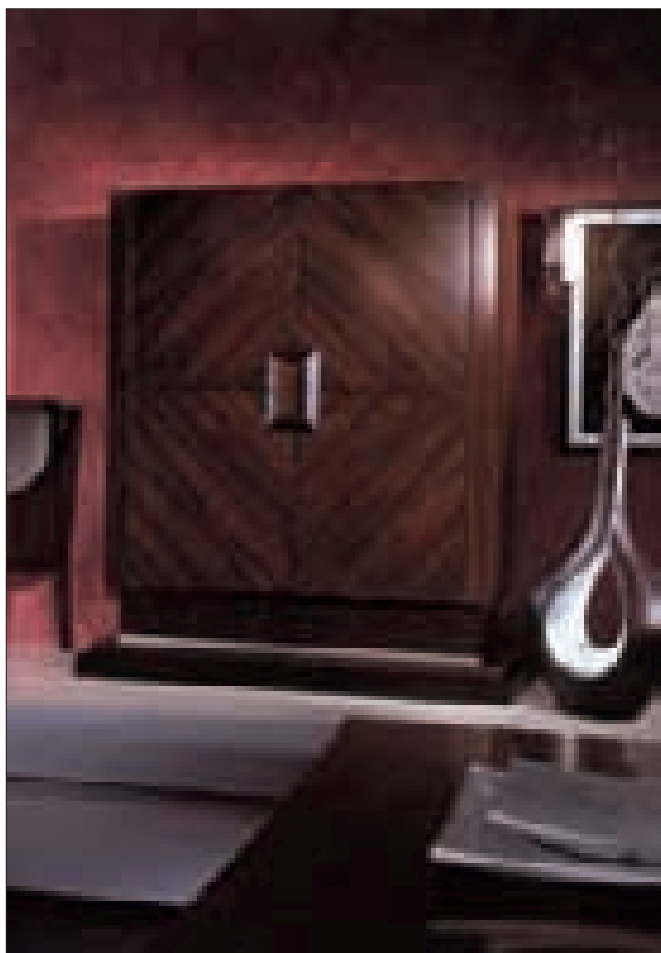
In 1982 the choice of inserting the „Giorgio Collection“ trade mark, was used as a vehicle for Modemindustria to open Galleries world-wide under this prestigious name.

Roberto, Fabio and Elisabetta continued their father's work, bringing the products, the quality and the image to top levels, using the very best materials, services and designs the furniture industry has to offer.

Forty smaller companies exclusively work for Modemindustria and their expertise workers make it so that only the best quality is achieved.

„Giorgio Collection“ is based on personal level, thus allowing for it to reach the elegant, refine and unique „Italian style“.

Welcome to the Masolo Family

AltaModa Caffin and Castellinaria Fusion&Restaurant

DESIGN THAT TEMPTS THE PALATE...

The boldness of AltaModa and the creative flair of Castellinaria come together to create the first showroom that breaks all the rules. In the heart of the Brera neighbourhood of Milan, at Via Ponte Vetere no. 14, a new philosophy has come to life, a new showcase for interior decoration and design that combines leisure, ambience, gourmet food, and first-rate coffee.

In an inspired move, Francesca Mondini has chosen AltaModa to revamp her concept store and make it stand out from all the other classic single-brand showrooms for furniture and decorative accessories. AltaModa's own products are completely unique, a perfect blend of fashion and design, where elegance and quirkiness, extravagance and practicality all coexist in perfect harmony. This bold game of contrasts makes for a chic, exclusive, inviting, and sophisticated ambience.

Francesca Mondini, a designer and decorator from Milan, has managed to create a magical place where the pairing of food and decor is unquestionably the star of the show. This is a milestone achievement in the ongoing exploration of the

five senses that she has conceived and carried out over the years. It's a quest for something out of the ordinary, something striking that will linger in the mind. One-of-a-kind, exceptional objects to see, touch, and buy. Sweet, relaxing fragrances to fill the air. Sounds and music to underscore moments of pure pleasure. And now the Circle of the Senses is rounded out with an extraordinary focus on the palate.

In AltaModa, Francesca Mondini has found the perfect partner to put a face and image on her idea. And in Francesca Mondini, AltaModa has found the talent, taste, experience, and skill it takes to create a place that will reflect the nature and character of its products.

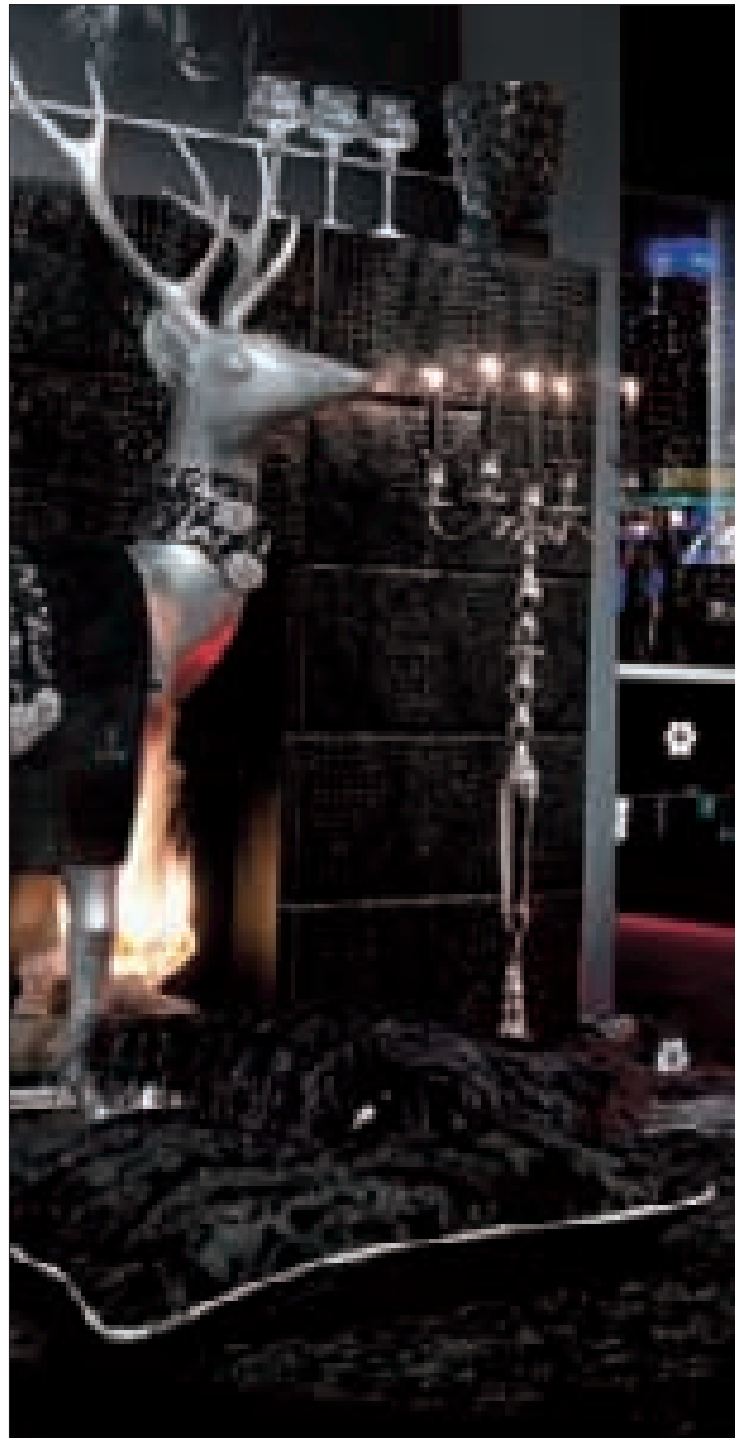
The result is a trend-setting, elegant bar, a fusion restaurant with a sophisticated menu that changes every day, a place called Castellinaria, where AltaModa's brand name and furnishings do more than just decorate the space, turning it into a bonafide showroom where products can be ordered and purchased, and where you can receive advice and suggestions

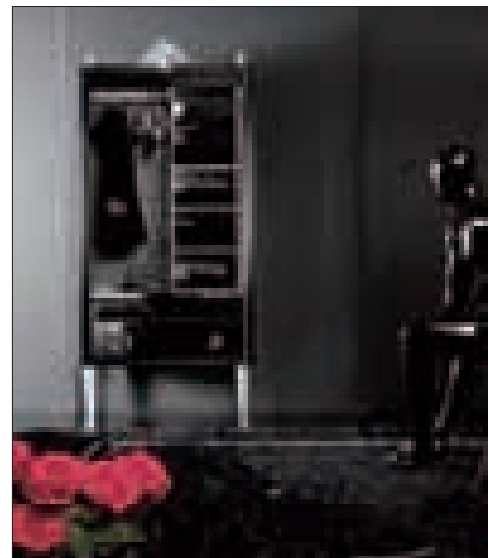
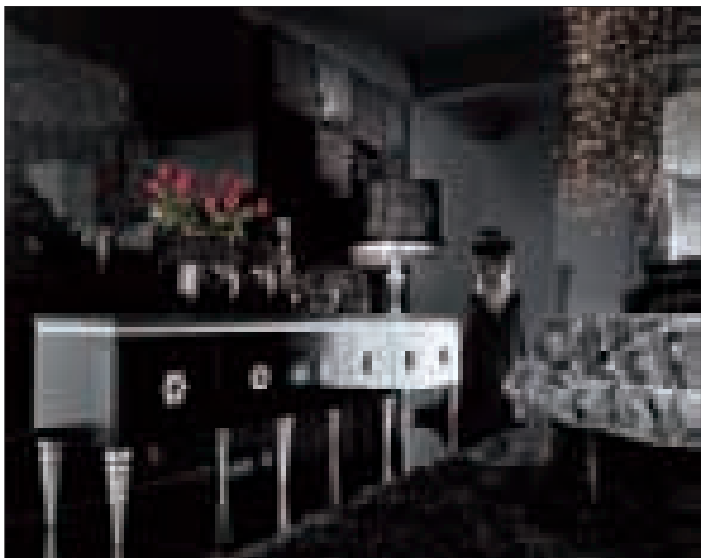
for your own home.

And so the appeal of seductive furnishings and home accessories, trimmed with ostrich feathers, rhinestones, marabou, crystals, and glitter fabrics, becomes an invitation to stop by the most effervescent and unusual showroom/bar/restaurant in the city, where shades of gold and silver and contrasting accents of vivid colour are like a delectable dessert for the senses, perfectly paired with the food and drink that are there to be enjoyed by all aficionados of beautiful things.

AltaModa Caffin and Castellinaria Fusion&Restaurant is a place of pure emotion, where nothing is left to chance.

Milan is the capital of fashion and design, and Brera is the neighbourhood that symbolizes the city's art and creativity: an ideal location, the vital heart of what is just the first step in an ambitious project that aspires to spread its philosophy of food and design through a series of venues that will bear the names of Castellinaria and AltaModa, in Italy and throughout the world.

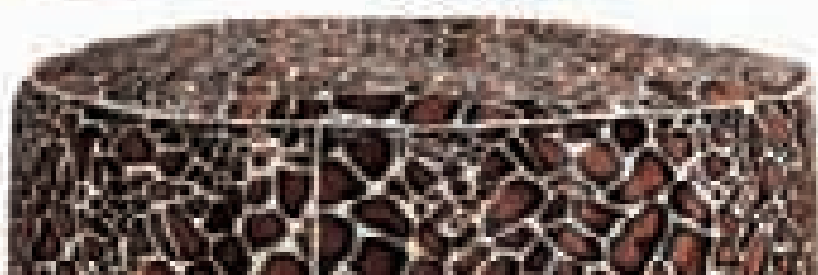

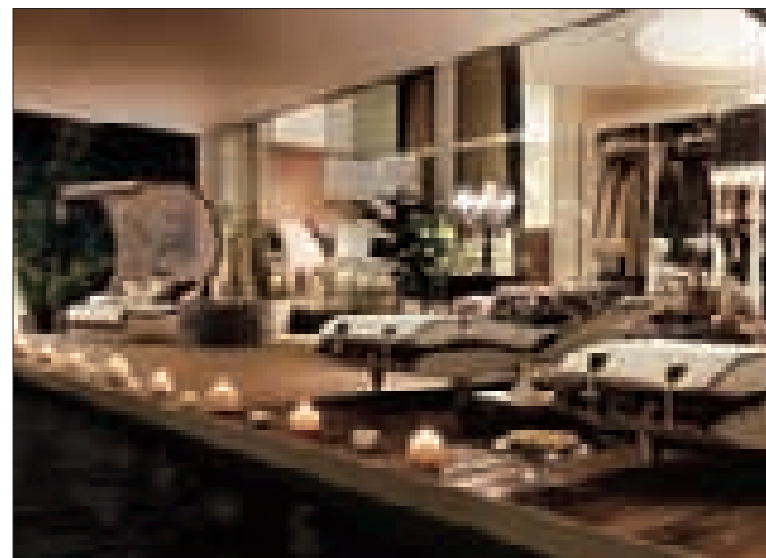
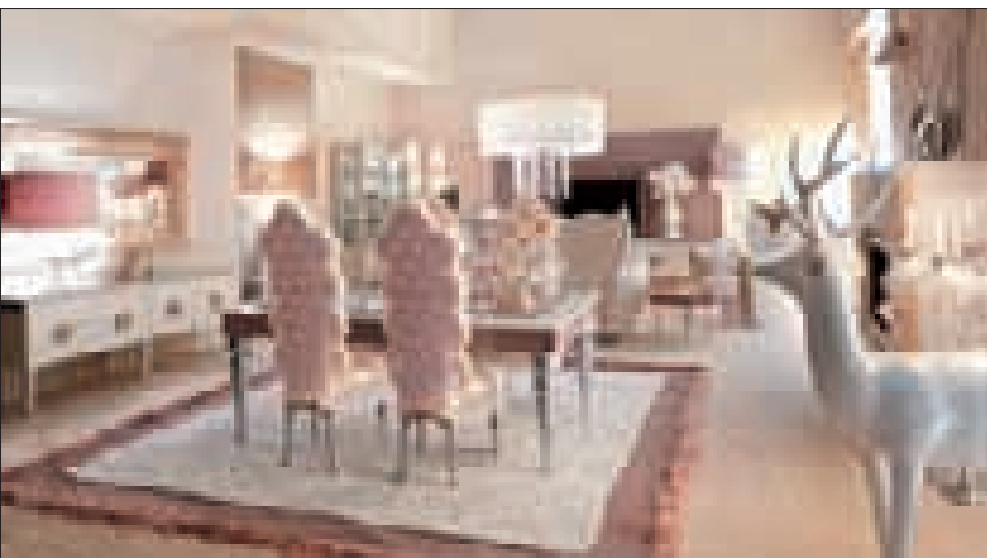

AltaModa Caffi and Castellinaria Fusion&Restaurant

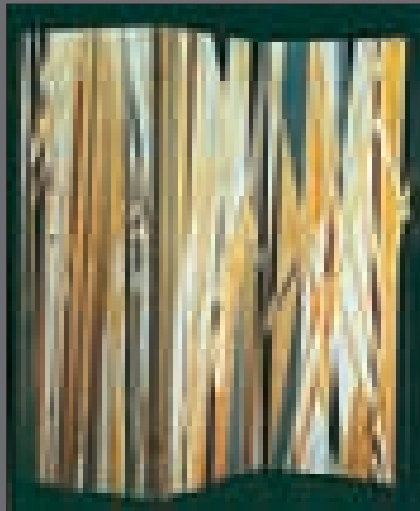
DESIGN THAT TEMPTS THE PALATE...

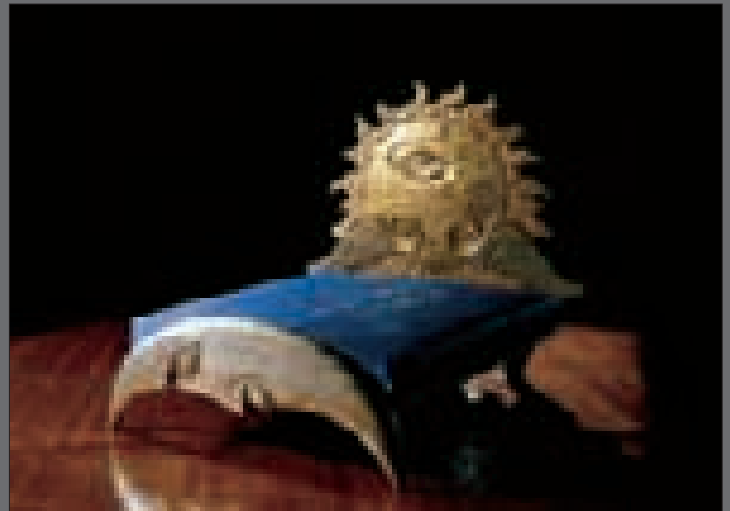

AURELIO AMENDOLA

ANGELO RINALDI

LUIGI ONTANI

MIRABILI Art of Living

“The new free art is entering the home, not only to be looked upon, but also to interact with life and with the desires of the individual”

ROBERTO FALLANI

FABRIZIO CORNELI

PIETRO DEL VAGLIO

Created by Sergio Cammilli in 1986 who remained as the artistic director until his death in December 2001. The Mirabili collection was presented for the first time in Prato in 1986 in the historical Datini Palace with a catalogue by Electa and sponsored by the Councilorship for Culture of the Council of Prato by the Province of Florence and by the Tuscan Region.

Subsequently it has been shown, upon invitation, at the George Pompidou Centre in Paris, at the Biennial Art Exhibition in Sydney, at the exhibition “Abitare il Tempo” in Verona, in the Groninger Museum, at the Italian Academy of London, at “das Goldenezeitung” in Stuttgart, in the Museo Ideale Leonardo Da Vinci, in the Denver Art Museum, at Frankfurter Kunstverein, at Stiftung Villa Stuck in Munich, at the Museum of Modern Art in Lubiana and at the Museo Marini in Pistoia.

the “MIRABILI Arte da Abitare” collection has been acquired in 2002 by the Formitalia Group.

For Sergio Cammilli (the founder and guiding spirit of the famous Poltronova line) “Mirabili” represented an opportunity for “Communicating with art through visions and emotions.”

All the items in the MIRABILI Collection are signed, numbered and made in limited editions (of not more than 99, 29 or intermediate quantities).

Mirabili's original idea, currently carried forward by brothers David and Gianni Overi, aims to broaden the possibility of possessing "usable art" objects in limited editions and signed by their creators. Objects that interact with the home environment to decorate and liven up life and the individual's aspirations.

This trend in contemporary art continues today with the works that have been selected to be included in the new Mirabili Side Show collection.

The Mirabili Art of Living catalogue features Amendola, Barni, Bartolini, Berrocal, Buti, Cammilli, Cantafora, Granchi, Carniti Bollea, Ceroli, Comeli, Crema, Cuomo, De Poli, Del Vaglio, Ernst, Fallani, Guerzoni, Huber, Listri, Lodola, Mendini, Natalini, Ontani, Portoghesi, Pratesi, Purini, Rauch, Rinaldi, Ruggiero, Santachiara, Sottsass, Talani, Tolomeo, Palma, Villani.

FRANCO PURINI

MARIO CEROLI

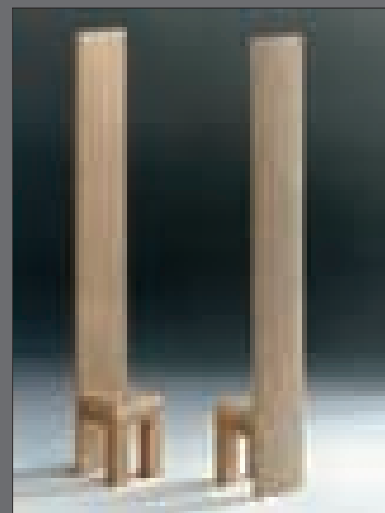
ROBERTO BARNI

MARCO LODOLA

DENIS SANTACHIARA

URANO PALMA

ZOE

CorteZARI

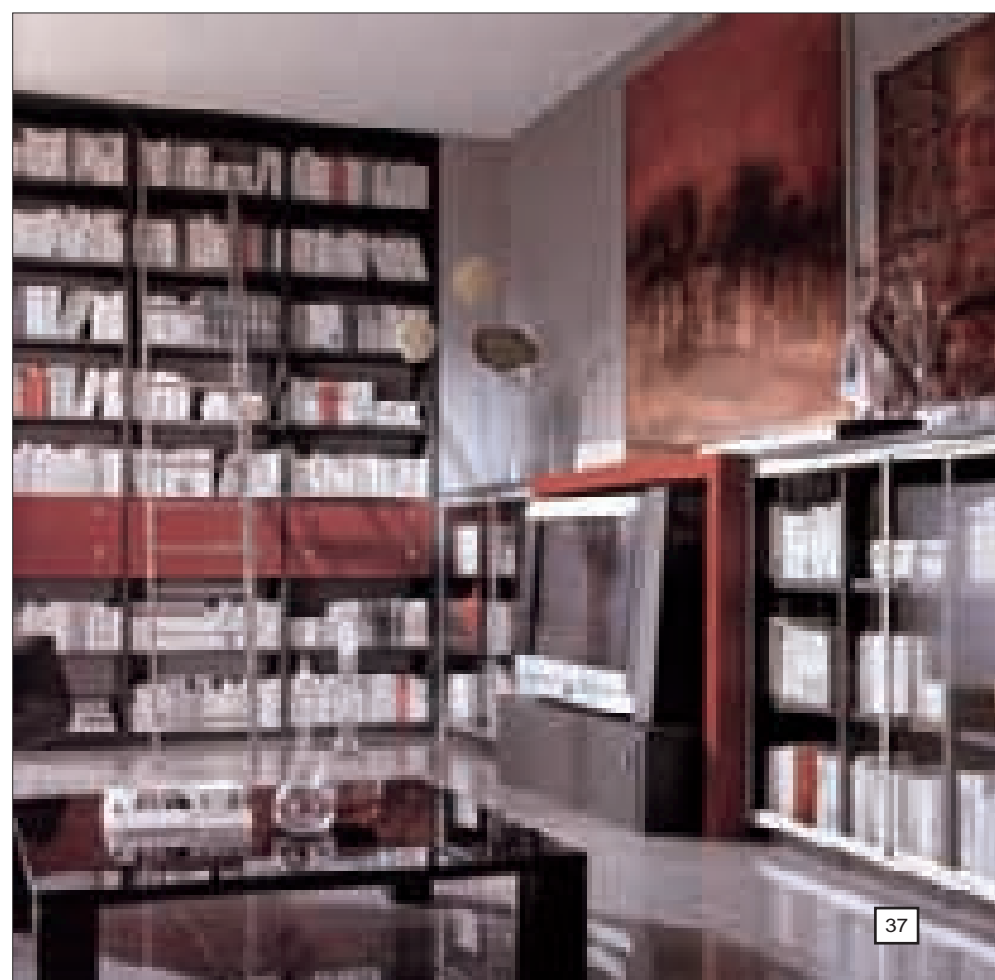

PASCHEN

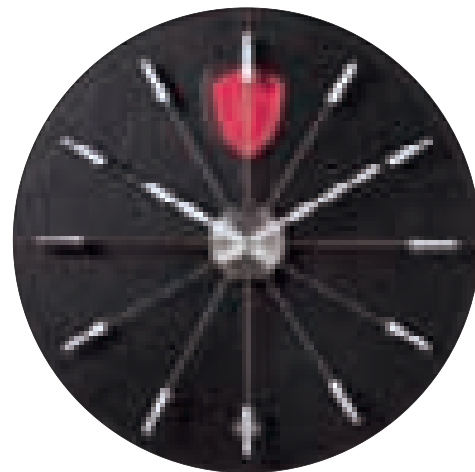
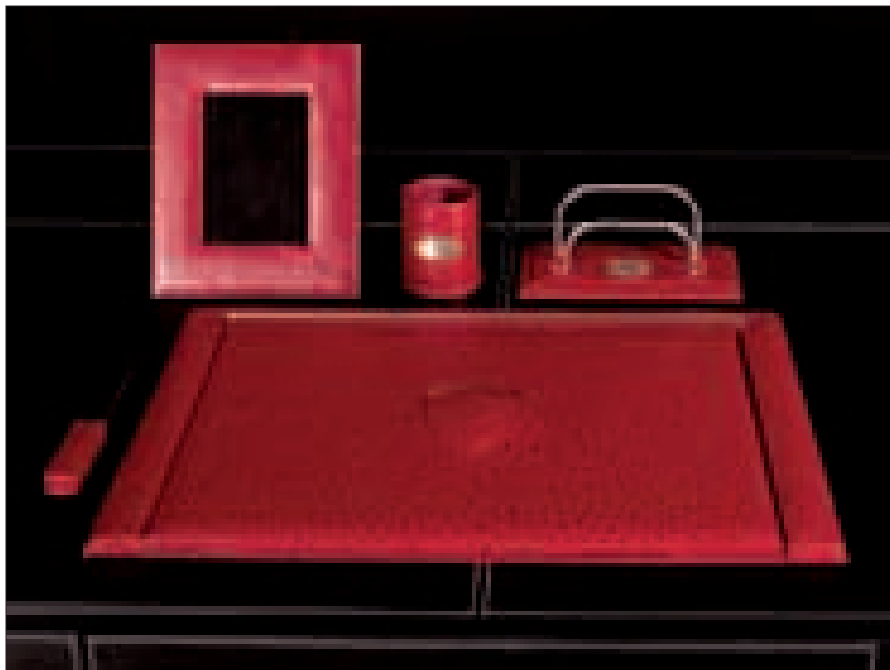
BIBLIOTHEKEN

The company was founded in 1883 and is a family-run business that is now in the 5th generation. It has a workforce of 200 people, which is an ideal size for the manufacture of complex and, to a large extent, individually tailored products. The company is based in Germany, which means it has a commitment to excellence in terms of products and customer support, and with respect to every decision that is taken both inside and outside the company. A value-oriented corporate vision focuses on goals that give employees opportunities to develop their skills and to assume responsibility, and commits us to providing our customers with the best we can achieve.

FORMITALIA LUXURY GROUP

WHAT Formitalia is Luxury furniture and decoration for home including bespoke solution for villas and megayachts, the Tonino Lamborghini Home Collection and Mirabili Arte d'Abitare. Top fashion collections where the exclusive design sofas and furniture meet a gorgeous range of luxury accessories, with the employ of silk, porcelain, silver, very special leathers and fabrics according to the latest fashion trends.

WHEN On the most important worldwide markets since 1968 with a long heritage of Italian design manufacturers of wooden frames for classic sofas. Today Formitalia run by brothers Gianni and David Overi is a luxury group with top flagshipstore across the world. This concept of luxurious decoration is presently distributed through a network of franchising boutiques and shops in shops at major department stores all over the Far East, in Australia, South Africa, Middle East, Russia, Turkey, China, Korea, U.S.A and more than 30 countries. New shops opening coming soon in China...

PAOLO GUCCI, SADDLE STICHING AND THE CROCODILE PATTERN The very first collection has been grown through an exclusive collaboration with famous fashion designer Paolo GUCCI, the BOUTIQUE Collection, still now the most complete in its unique style and the privileged link with international fashion.

You can easily recognize the Paolo Gucci style on the classic section of this full concept and extensive collection with several accents to the racing horses world, like rids, stirrups, Arabian horses images printed on pure Como silk or hand chiselled on silver and brass by Florentine artisans, on the special "saddle" stitching made with raw thread on beautiful buffalo, tuscan bull and cuoio hides.

And of course on the unique variety of crocodile pattern calf hides employed not only for details but to cover the full body of sofas, cabinets, beds as well as incredible fridges, coffee machines, kitchen and bath's cabinets!

The heritage of Paolo Gucci's style is still recognizable on the latest collections, but the atmosphere now is that of a top luxury cosmopolitan home, so original that you cannot classify it in any traditional style but you identify it in a glance

TONINO LAMBORGHINI HOME COLLECTION Formitalia has chosen an exclusive agreement with a very famous brand, Tonino LAMBORGHINI, for a line of sofas, offices and leather accessories, - aggressive - definitely modern - with the soul of racing.

The Tonino LAMBORGHINI collection is offered through always new catalogues, with the unique shapes of the sofas under the famous fighting bull logo, always present as embroidery or embossed leather, is suitable for a franchising full boutique, but even for a specially decorated space in the showrooms and last but not least for job of the architects, to be included on the most important projects of a top hand customers selection.

The "LAMBO" style, is well underlined by the special stitching, the

upholstery details, the thick bull hides or the very soft calf skin with transpirable holes, in the pure car seat style, as well as by the steel decoration directly taken from the racing cars parts.

A newly introduced section of the collection called Tonino Lamborghini Design is more contemporary and sober, the shapes are less accentuated and without the car metal fittings, the Lambo style is a soft understatement, the full grain leather is plain and very soft, expressed in a large variety of pastel colours or offered in combination of high quality cotton fabrics, very trendy in the minimal fancy accents.

MIRABILI ARTE D'ABITARE Since 2001 the passion for art brought Formitalia to takeover MIRABILI, a collection of limited and numbered editions of artists pieces, 37 worldwide famous designers and artists created exclusive furniture pieces. Recently at an exhibition across all the capital cities of middle east over Italian excellence hosted many pieces of Mirabili Arte d'Abitare, even Italian president Giorgio Napolitano attended the venue together with mayor institutions from the Gulf and Italy.

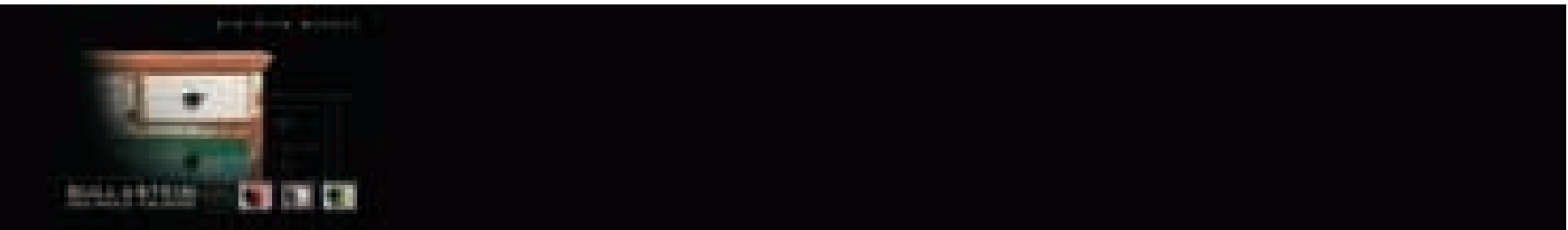
MIRABILI ARTE D'ABITARE that literally means the art of living is presently displayed at FORMITALIA showroom in the very down town of Firenze, which is already a hot spot for arts vernissages and a usual meeting point for all professionals coming from all over the world, interested to develop the "full concept" Formitalia. Mirabili is distributed worldwide through our net of selected agents or flagshipstores.

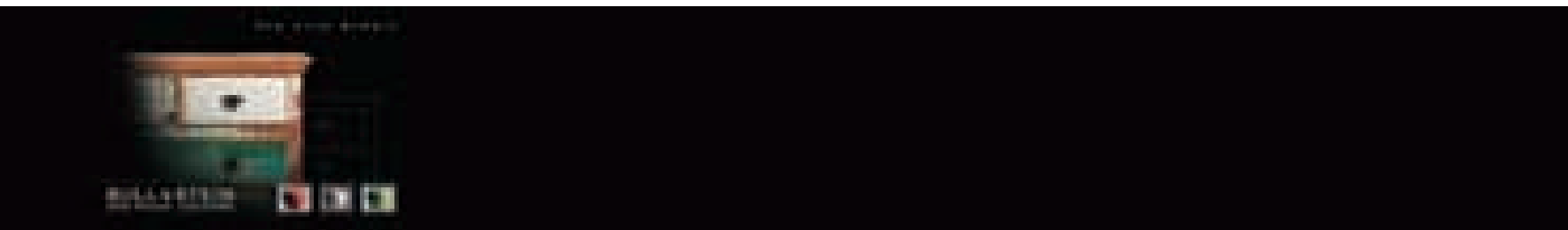
DIDI, FIRENZE DESIGN, MONSALON cover different styles of sofas, from classic to contemporary, in leather and fabric in all price ranges, competitive also in the bottom range for bulk orders, because the group is first of all a fully integrated industrial plant where wood production, foam process, upholstery are entirely made in the three factories of Valenzatico, in the Quarrata furniture district, to realise a final product entirely made in Italy

ITALPLUS INTERNATIONAL PROJECTS is a branch of FORMITALIA Luxury Group, follows turn key project for Luxury Villas, Super-Yachts, Hotels, and public projects.

Some of our remarkable projects: the interiors of the Viminal palace (Ministry of Interior) in Italy **CULTURAL VILLAGE PROJECT** in Doha, Qatar for paint (with our company CEPA Paint), flooring, ceiling, and furniture, plus all the outside landscapings.

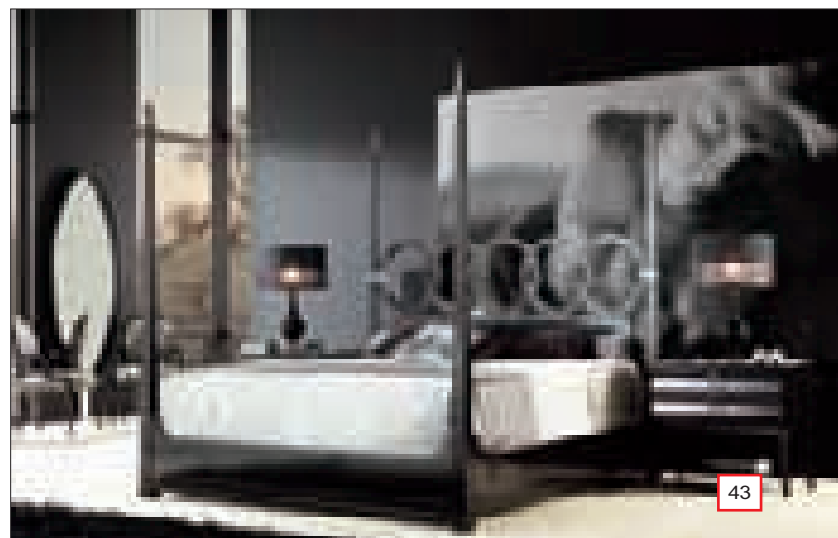
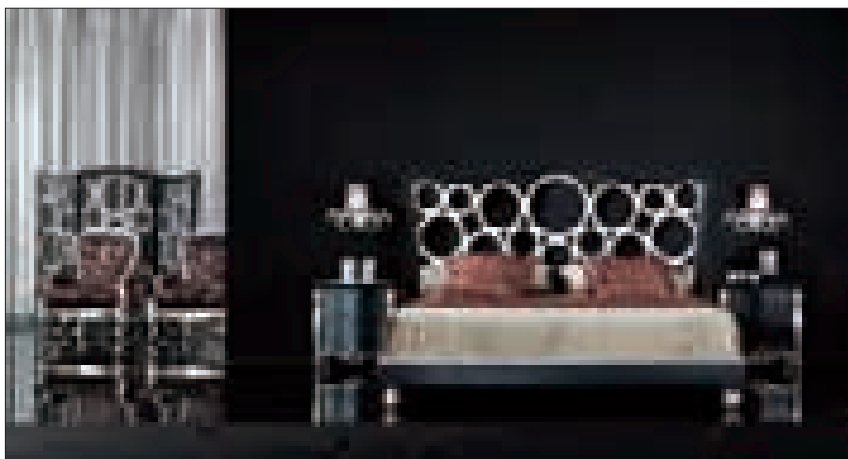
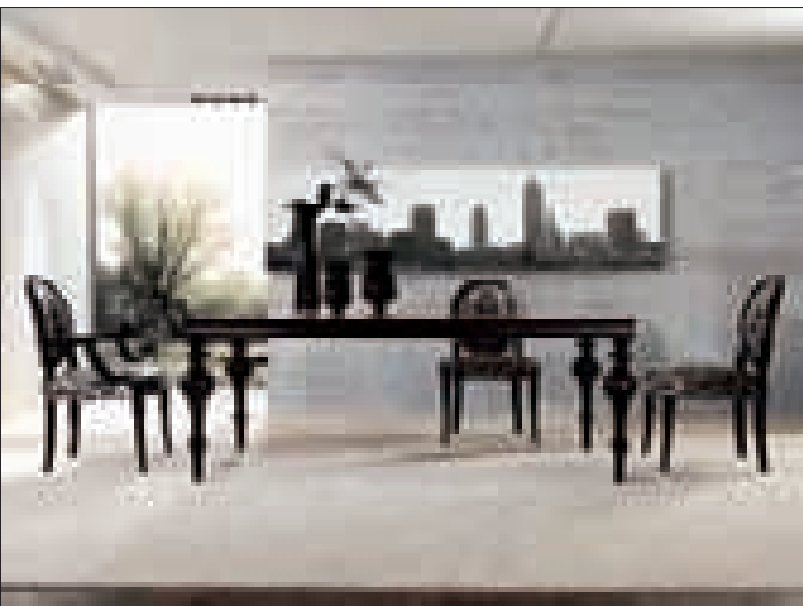
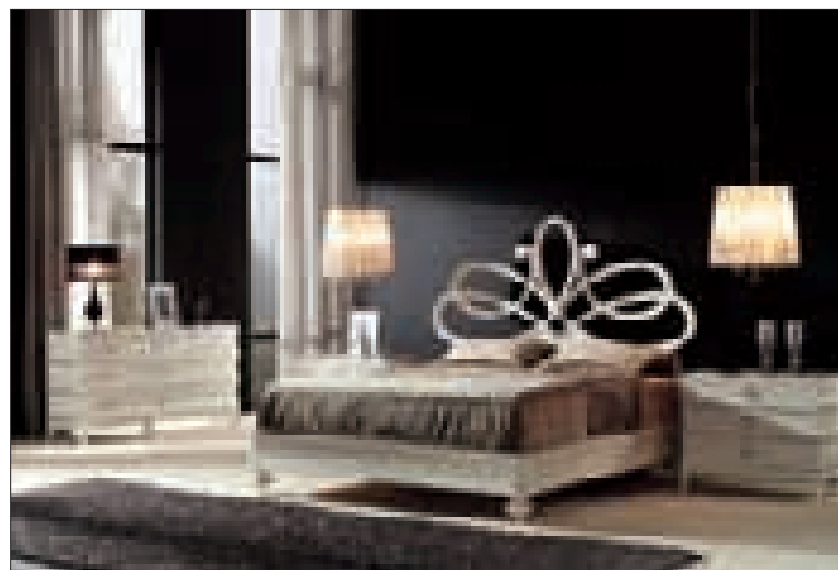
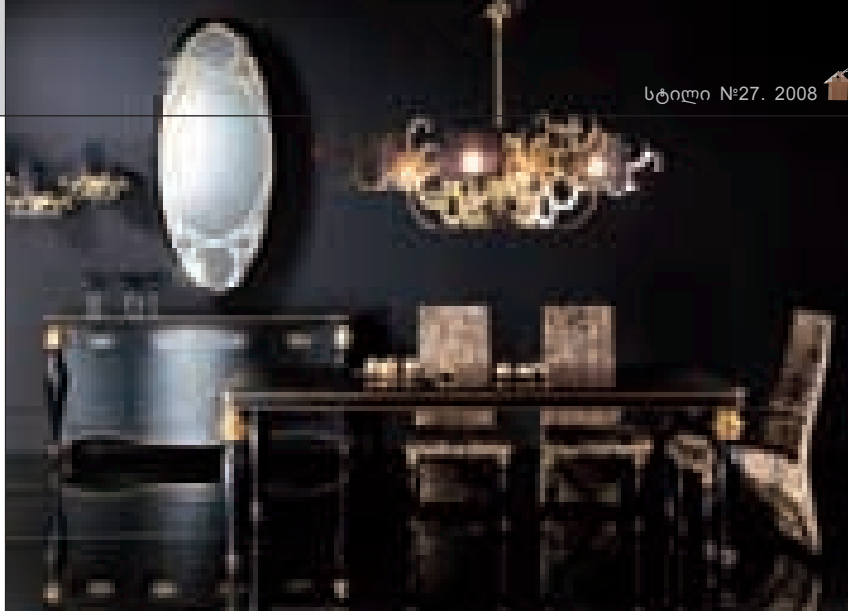

Mobilfresno Group S.L.

„SAVOY“ AND „VENUS“ COLLECTIONS

Since its founding in 1976, Mobilfresno Group S.L. is dedicated to the production of high-quality furniture, integrated into the manufacturing methods and traditional handcrafts in the treatment of wood and the most advanced technology in production processes. Today Mobilfresno has become one of the most prestigious brands in the manufacture of furniture for home and installation purposes. The philosophy for manufacturing furniture in Mobilfresno is the development of premium quality products. The distribution of furniture produced by Mobilfresno Group is carried out under different brand names depending on the target markets. Today Mobilfresno Group consists of four brands: Mobilfresno, Interi, Abara and Contract. Through the Contract mark, the Mobilfresno Group makes furniture installations worldwide.

Meritalia was born in 1987 for the production of upholstered and other furnishing elements and developed a precious know-how which today allows it to dedicate itself to a high level of work providing a personalized and complete "keys in hand" with an almost exaggerated care. The company is able to create "ad hoc" solutions which satisfy any aesthetic and functional need. Special details are added for the most varied furnishing solutions.

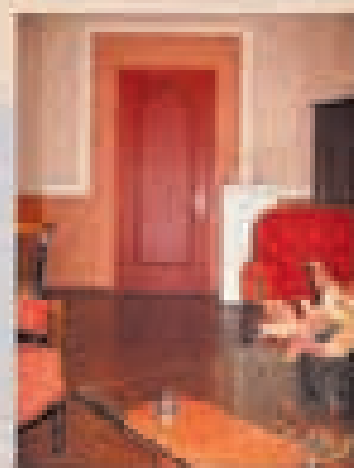
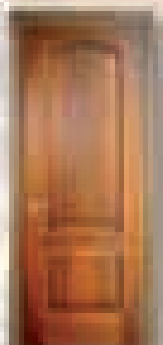
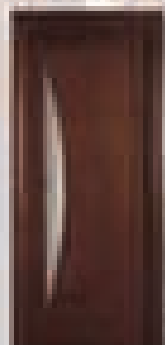
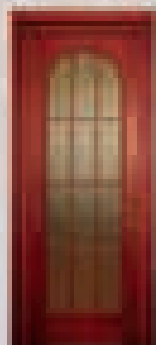
www.orbelihome.ge

სს რაკვალის გამოყვანილი მოთახილ ქაჩის შავით
პარკეტის; შიდახილჩი, შიხინჯილი, პატონით განხორცილი,
პანორამული, მკაველითაობის...

ქაჩის შავითავე ნაძვი სიღმისეობას 1991 წლიდან

ჩვენთან ყოველთვის!

- მაღალი ხარისხია,
- დიდი ასრევაია,
- ხელსაყრელი ფასებია,
- სწრაფი მომსახურებია,
- სიახლეებია

info
office
marketing

@orbelihome.ge

სს რაკვალის ქვეი-91
თბილისი 0145
ქობულაძის რაიონი
Teli: 71 41 06, 69 00 36
Fax: 71 41 07

NOVELTY IN GEORGIAN INTERNET SPACE

www.e-info.ge - ახალი სივრცე ქართულ ინფორმაციაზე

სამსახურის საბრუნავი ინფორმაცია
www.e-info.ge საიტზეა განთავსებული
სადაცაც დაინტერესდებით და
საინფორმაციო მართლაც მისაღებ
დახმარება

- ადგილობრივი ინფორმაცია საქართველოს
მთავრობის განხორციელებული
დაგეგმიანი საქმიანობის, სწავლების
და სხვადასხვა სახის მონაცემების
შეხვედრა
- სახეობრივი საკითხების და საინფორმაციო
სადახმარებო
- ადგილობრივი ინფორმაცია საქართველოს
საინფორმაციო მართლაც
- ინფორმაცია სახეობრივი საქმიანობის
და მისი
შედეგების შესახებ
- საინფორმაციო მართლაც
- საინფორმაციო მართლაც საქმიანობის
და მისი

www.e-info.ge საქართველოს საინფორმაციო
მართლაც და მისი საქმიანობის
შედეგების შესახებ ინფორმაციის
შეხვედრა საქართველოს

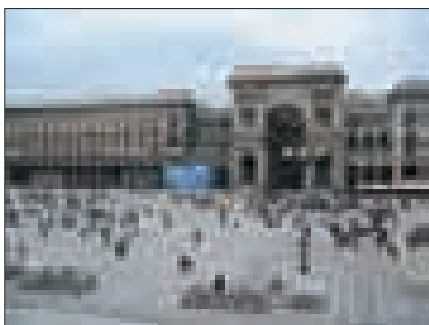
www.e-info.ge

მიტლანდი

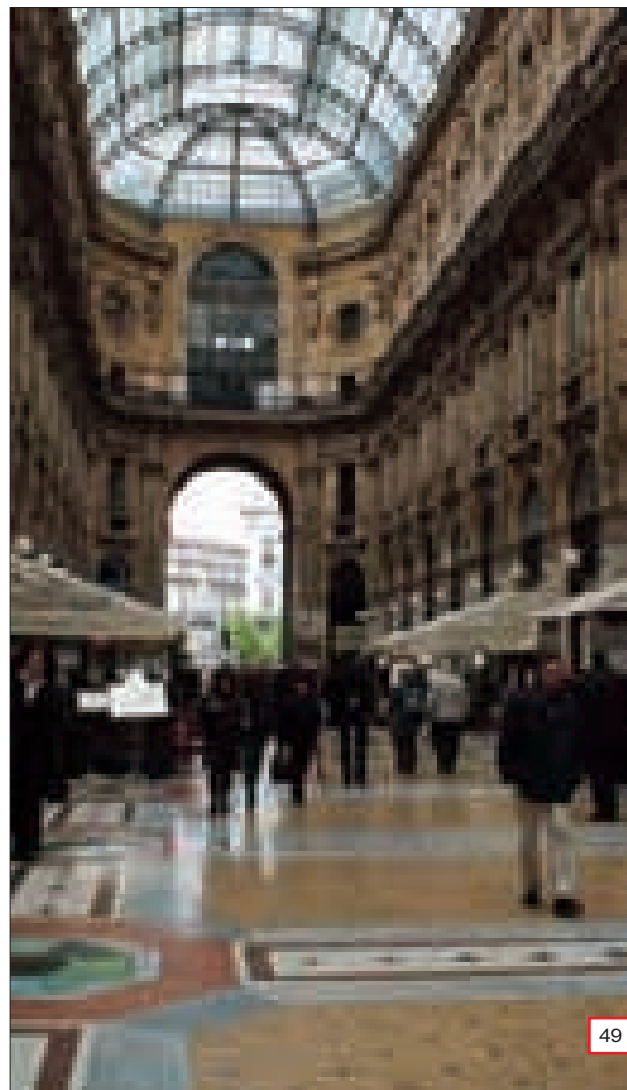
ქალაქის ძველი სახელწოდება – ინსუბრია მედიოლანუმ (Insubria Mediolanum), უკავშირდება ძველი წელთაღრიცხვის 197 წელს, როდესაც იქ მცხოვრები კელტების ტომები დაიპყრეს რომაელებმა. რომაულ სამყაროს შემადგენლობაში მილანის როგორც რომის რესპუბლიკის, შემდეგ კი იმპერიის ერთ-ერთი მთავარი ქალაქის მნიშვნელობა სწაფად გაიზარდა. 292 წელს, იმპერატორ მაქსიმიანეს მმართველობის ხანაში, მილანმა იმპერიის დედაქალაქის ფუნქციაც კი იტვირთა.

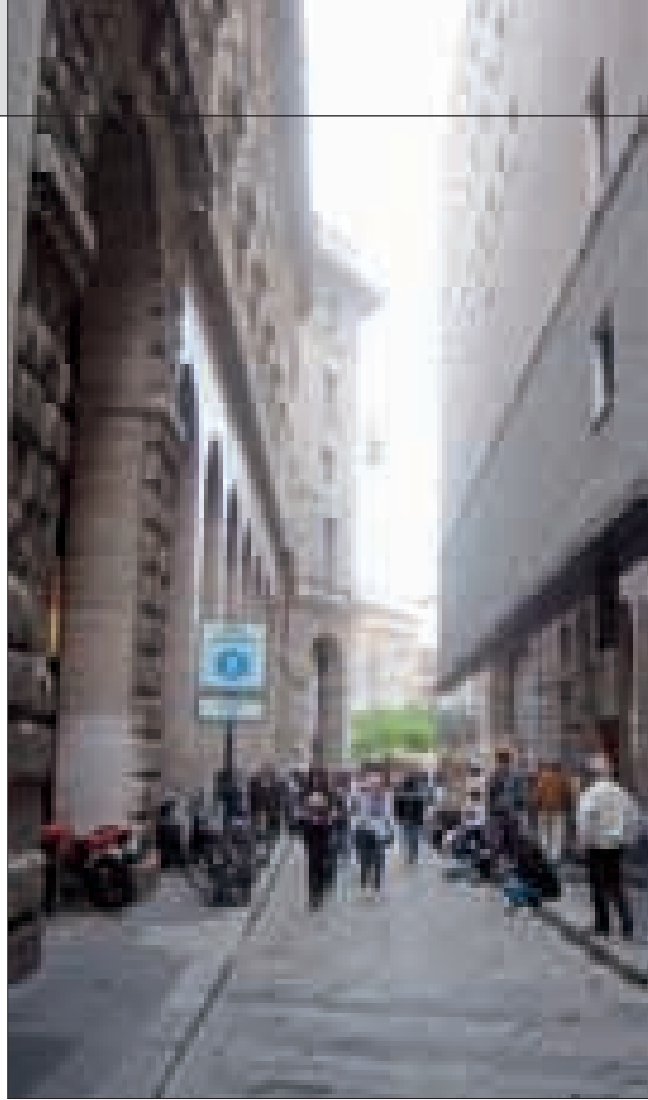
იტალიაში საფრანგეთის მეფის ლუი XII-ს ლაშქრობის შედეგად მილანმა დიდი სწიფი დაკარგა დამოუკიდებლობა; შემდგომ პერიოდში მას ხან ესპანელები, ხან ავსტრიელები მართავდნენ. მხოლოდ 1859 წელს, მეფე ვიქტორ-ემანუილ II-ს წყალობით მილანი შეუერთდა იტალიის სამეფოს.

დღესდღეობით მილანი იტალიის ლომბარდიის ოლქის დედაქალაქია. ამ ქალაქს იტალიაში მეორე ადგილი უკავია მოსახლეობის სიდიდის (2 მილიონი მოსახლე) და ქვეყნის პოლიტიკურ ცხოვრებაზე გავლენის მხრივ. მილანი ალიარებულია როგორც იტალიის ეკონომიკური, სამშენებლო და საფინანსო საქმიანობის უმნიშვნელოვანეს კერად. გეოგრაფიული ადგილმდებარეობა მილანს ჩრდილოეთ იტალიის ცენტრად, ხოლო მისი მოსახლეობის აქტივობა მას ქვეყანაში ყველაზე სწრაფი განვითარების ქალაქად აქცევს. მილანი მნიშვნელოვანი სარკინიგზო და ავტოსაგზაო კვანძია, იგი სანაოსნო არხებით უკავშირდება მდინარე პოს, აქვს საკუთარი საერთაშორისო აეროპორტი. ამასთანავე, მილანი იტალიის ერთ-ერთი უმსხვილესი სამრეწველო, სამეცნიერო და საგამომცემლო ცენტრია.

ამბობენ, რომ მილანში რამდენი ტაძარიცაა, იმდენი ბანკია. ამიტომ გასაკვირი არ უნდა იყოს, რომ სწორედ მილანში იმართება ყველაზე

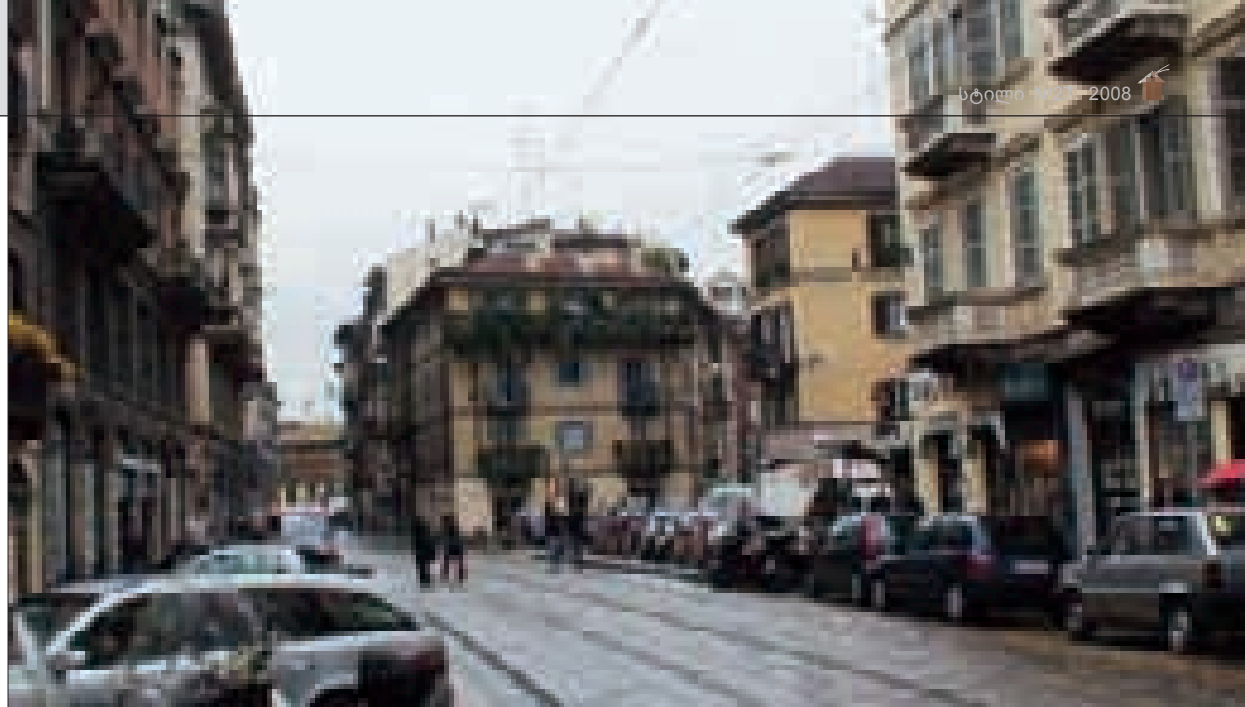

მსვლილმასშტაბიანი საერთაშორისო გამოფენები და კონფერენციები, ყრილობები და სიმპოზიუმები. მილანის ჩრდილო-დასავლეთ ნაწილში, მეტროს სადგურ „ამენდოლა ფიერას“ მახლობლად, გაშენებულია უზარმაზარი საგამოფენო კომპლექსი ფიერა დი მილანო. აქ გამართული გამოფენების თემატიკა მეტად მრავალფეროვანია: ტურიზმი და მოდა, ავეჯი და ოპტიკა, საკვები პროდუქტები და ძაღლები, ფეხსაცმელი და გარემოს დაცვა, სათამაშოები და სპორტული აღჭურვილობა, სარეკლმო მომსახურება და ბენვეუი, ელექტრონიკა და სტომატოლოგია. მილანური გამოფენები უდიდესი პოპულარობით სარგებლობს.

თუმცა მილანი არა მარტო ბიზნესმენებსა და კულტურის მოყვარულებს იზიდავს: ფეხბურთის ფანებს შეუძლიათ ეწვიონ სან სიროს სტადიონს, მაღალი სიჩქარეების მოყვარულები კი მონციის სტადიონს, სადაც ტარდება ფორმულა 1-ს შეჯიბრებები, გურმანებს ელის მილანის გამორჩეული სამზარეულო, ხოლო ლამის ცხოვრების მოყვარულებს კი – საკონცერტო დარბაზების, კინოთეატრების, დისკოთეკების, ბარების და გასართობი უბნების ფართო არჩევანი.

მილანს სამართლიანად უწოდებენ იტალიური მოდის დედაქალაქს. აქ თავმოყრილია დიდი სუპერმარკეტები და ყველა ცნობილი სამოდლო სახლის ბუტიკი. სწორედ მილანი მთელი წლის განმავლობაში მასპინძლობს ახალი მოდის კოლექციების ჩვენებებს, რომლებსაც მსოფლიო მოდის ელიტის ყველა წარმომადგენელი ესწრება. ბევრნი მილანში სწორედ საყიდლებზე ჩამოდიან, რადგანაც მილანელი მოდელიერების საქონელი არაფრით ჩამოუვარდება პარიზულ სამოსსა და ფეხსაცმელს. მილანის ცენტრალურ ქუჩებზე – ვია მონტენაპოლეზე, ვია სანტო სპირიტოზე, ვია ჯეზუსა და ვია სანტ-ანდრეაზე თავმოყრილია ყველაზე ნატიფი და ელეგანტური ბუტიკი. არ შეიძლება აქ არ ვახსენოთ ვიტორიო ემანუილ II-ს სახელობის გალერეა, სადაც მინის გუმბათის ქვეშ მოწყობილია ე.წ. საქალაქო სალონი რესტორნებით, კაფეებით და, რაღა თქმა უნდა, მოდური მაღაზიებით.

მილანი, სიდიდით მეორე იტალიური ქალაქი, დინამიური საქმიანი მეგაპოლისია; იგი დიდად განსხვავდება რომისგან, ფლორენციისა და ფენეციისგან, რომლებმაც

აქამდე შეინარჩუნეს შუასაუკუნეების მედიდურობა. თუმცა, მილანი იტალიურ „ხელოვნების ქალაქებს“ შორის ღირსეულ ადგილს იკავებს. ავსტრიული, ფრანგული და იტალიური კულტურების შეზავებამ ამ ქალაქში არქიტექტურისა და ხელოვნების სრულიად უნიკალური ძეგლების შექმნას შეუწყო ხელი.

მილანის მთავარი კათედრალური ტაძარი – Il Duomo – ქალაქის ყველაზე ცნობილი ნაგებობაა. თეთრი მარმარილოდგან ნაგები ტაძარი, იტალიური გოთიკის თვალსაჩინო ნიმუში, შენდებოდა 1386-დან 1813 წლამდე (თუმცა, გარკვეული დეტალების დასრულებამ 1965 წლამდე გასტანა). ილ დუომო ტევადობით მეორე გოთიკური ტაძარია (პირველი ადგილი ამ მხრივ სევილიის ტაძარს ეკუთვნის) და იტალიაში სიდიდით მეორე (რომის წმინდა პეტრეს ბაზილიკის შემდეგ). ტაძრის საერთო სიგრძეა 158 მეტრი, ნავის სიგანეა 92 მეტრი, შპილის სიმაღლე – 106.5 მეტრი. ტაძარს 40000 ადამიანის დატევა შეუძლია. ამ ნაგებობის გიგანტომანიის სტატისტიკას კიდევ რამდენიმე ციფრი შეგვიძლია დავუმატოთ: საერთო ჯამში ტაძარი 3000 ქანდაკებითაა შემკული, ხოლო მისი მშენებლობა თითქმის 600 წელს გრძელდებოდა.

სანტ-ამბროჯოს ბაზილიკა (Basilica di Sant'Ambrogio) აშენებულია 379-386 წლებში წმინდა ამეროსი მედიოლანელის მიერ ადრექრისტიანული ხანის მონამეთა სამარხის თავზე.

წმ. ამეროსის კანონიზაციამდე ბაზილიკას „მონამეთა ბაზილიკას“ (Basilica Martyrum) უწოდებდნენ. ამჟამინდელი ლომბარდიულ-რომანული იერი ბაზილიკამ 1099 წელს შეიძინა; მის ფასადს მარჯვენა მხრიდან ამშვენებს მკაცრი სტილის „ბერთა სამრეკლო“ (მე-9 საუკუნე), ხოლო მარცხენა მხრიდან, უფრო მაღალი ნატიფი „კანონიკების სამრეკლო“ (1144 წ.); დასრულებულია 1889 წელს). ტაძარში ასვენია იტალიის რამდენიმე ფრანკი მეფე-მთავარი აფსიდის მოზაიკური მოპირკეთება მე-13 საუკუნით თარიღდება.

წმ. ლავრენტის ბაზილიკა (Basilica di San Lorenzo Maggiore) – ეს ბაზილიკა ააგეს წმინდა ლავრენტის სახელზე მე-4 საუკუნეში, სავარაუდოდ ამბროსი მედიოლანელის სიცოცხლეშივე. მისი ზედა ნაწილი და გუმბათი გადაკეთდა მე-16 სა-

უკუწეში; პირვანდელი ტაძრისგან შერჩენილია საერთო არქიტექტურული გადაწყვეტილება, ძველი ბაპტიტერიუმი და მე-12 საუკუნის რომანული სამრეკლო. წმ. აკვილინის ეკვდერში შემონახულია რამდენიმე პალეოქრისტიანული მოზაიკა. ბაზილიკის მასლობლად მდებარეობს ლაზარეს (1728 წ.) და კონსტანტინე დიდის მონუმენტები და იმპერატორ მაქსიმილიანეს თერმებისგან შემორჩენილი რამდენიმე ძველრომაული სვეტი (მე-3 ს.)

„ლა სკალა“ (Teatro alla Scala anu La Scala) – მილანის ცნობილი საოპერო თეატრი, რომელიც აშენდა 1776-1778 წლებში არქიტექტორ ჯუზეპე პიერმარინის პროექტით სანტა-მარია დელა სკალას ეკლესიის ადგილზე, რომელმაც თეატრს თავისი სახელწოდება დაუტოვა. თეატრი გაიხსნა 1778 წლის 3 აგვისტოს ანტონიო სალიერის ოპერით „ალიარებული ევროპა“. შენობა მკაცრი ნეოკლასიკური სტილითა და უნაკლო აკუსტიკით გამოირჩევა. მე-19 საუკუნის 30-იანი წლებიდან მოყოლებული, „ლა სკალას“ ისტორია მჭიდროდ უკავშირდება იტალიის უდიდესი კომპოზიტორების – გ. დონიცეტის, ვ. ბელინის, ჯ. ვერდის, ჯ. პუჩინის შემოქმედებასთან. თეატრი სრულიად განადგურდა მე-2 მსოფლიო ომის დროს და მისი პირვანდელი სახით აღდგენა ინიჟინერ ლ. სეკის პროექტით მოხდა 1946 წელს. თეატრის შენობამ არაერთხელ განიცადა რესტავრაცია. ბოლოს, სარესტავრაციო სამუშაოები სამი წლის განმავლობაში მიმდინარეობდა და მათმა საერთო ღირებულებამ 61 ევრო შეადგინა. თეატრი ხელახლა 2004 წლის 7 დეკემბერს გაიხსნა; განახლებულ სცენაზე შესრულებული პირველი მუსიკალური ნაწარმოები იყო ნტონიო სალიერის „ალიარებული ევროპა“.

სანტა-მარია-დელე-გრაჯიე (Santa Maria delle Grazie) – მილანის დასავლეთ ნაწილში მდებარე დომინიკანური მონასტრის მთავარი ეკლესია. ამ ტაძრის სატრაპეზოს ამშვენებს მსოფლიოს ერთ-ერთი ყველაზე ცნობილი ფრესკა – ლეონარდო და ვინჩის „საიდუმლო სერობა“.

1943 წლის 15 აგვისტოს მონასტრის სატრაპეზო მოყვა ინგლისურ-ამერიკული საჰაერო ძალების დაბომბვაში, მაგრამ ფრესკა არ დაზიანებულა. 1980 წელს მთელი სამონასტრო კომპლექსი მსოფლიო მემკვიდრეობის ძეგლად დასახელდა.

მილანის სფორცას ციხე-სიმაგრე თავდაპირველად აშენდა მე-14 საუკუნეში როგორც ვისკონტის გვარის თავადთა რეზიდენცია; მოგვიანებით, იგი გაანადგურა აჯანყებულთა ბრბომ ამვროსიანული რესპუბლიკის გამოცხადების შემდეგ. მე-15 საუკუნის შუა რიცხვებში, იგი ხელახლა ააშენა ფრანჩესკო სფორცამ. მე-16 საუკუნის დასაწყისში ციხე-სიმაგრის გალამაზება დაევალა ლეონარდო და ვინჩის, დღესდღეობით, მისი ნამუშევრებიდან შემორჩენილია მხოლოდ პერგოლა და მანუსკრიპტი სალიტერატურო ესეებით.

სფორცას ციხე-სიმაგრის კოშკებისა და გალავნის ფორმა გამოიყენეს ნიმუშად კრემლის მშენებელმა იტალიელმა არქიტექტორებმა. მილანური ციტადელის ცენტრალური კოშკის (ე.წ. „ფილარეტეს კოშკის“) პროექტის ავტორია ანტონიო ფილარეტე, რომელიც ერთ დროს მუშაობდა არისტოტელ ფიორავანტისთან ერთად.

1490 წელს ლოდოვიკო სფორცამ აქ სფორცას გვარის ჰერცოგთა მავზოლეუმის მოწყობა განიზრახა და ეკლესიის მშენებლობის დასრულება დაავალა რენესანსის სკოლის ერთ-ერთ ოსტატს (სავარაუდოდ ბრამანტეს).

ამჟამად კასტელო სფორცესკოში მუზეუმი მოწყობილი. ლეონარდოს ფრესკები ჰერცოგთა საცხოვრებელში თითქმის არაა შემორჩენილი; გაცილებით უკეთაა შენახული საბურთაო დარბაზი და ე.წ. „სპილოების პორტიკი“. ციხე-სიმაგრეში შეგიძლიათ ნახოთ მიქელანჯელოს დაუსრულებელი ქანდაკება „პიეტა რონდანინი“, მანტენიას, ჯოვანი ბელინის, ფილიპინო ლიპის, კორეჯოსა და პონტორმოს ტილოები და, ამასთანავე, მუსიკალური ინსტრუმენტების საინტერესო კოლექცია.

პირელის კოშკი (Grattacielo Pirelli) – მილანის ერთ-ერთი ცათმბჯენი, რომელიც დიდი ხნის მანძილზე იტალიის ყველაზე მაღალ შენობად ითვლებოდა. 1950 წელს ალბერტო პირელიმ, „პირელის“ კონცერნის პრეზიდენტმა, მოისურვა იტალიაში პირველი ცათმბჯენის აშენება იმ ადგილას, სადაც მე-19 საუკუნეში მდებარეობდა მისი კომპანიის პირველი საწარმოები. პირელის კოშკის პროექტი შექმნა ჯო პონტიმ პიერ ლუიჯი ნერვისთან თანამშრომლობით, რომელმაც უკუაგდო იმდროინდელი ცათმბჯენებისთვის ტიპიური მართკუთხა ფორმა. 127 მეტრის სიმაღლის მქონე საოფისე შენობაზე 60000 ტონაზე მეტი ბეტონი დაისარჯა. სამშენებლო სამუშაოების ძირითადი ნაწილი შესრულებულია 1956-1960 წლებში. 2002 წლის 18 აპრილს პირელის კოშკს დაეჯახა კერძო თვითმფრინავი, რამაც 3 ადამიანის სიკვდილი გამოიწვია.

ენო ლალიძე

Milan

The ancient name of the city – Insubria Mediolanum, dates back to 197 BC, when the local Celtic tribes were conquered by Romans. Milan quickly became one of the most important cities of the Roman Republic and, later on – the Roman Empire. In 292 A.D., during the reign of Emperor Maximianus, Milan even became the capital of the Western Roman Empire.

Having lost independence after invasion of the French king Louis XII, Milan was controlled by the French, the Spaniards and Austrians for a long time. It was only in 1859 that the city was reunited to the Kingdom of Italy by king Victor Emmanuel II.

At the time being, Milan is the capital of Italian Lombardy region. With its population reaching 2 million people, Milan is the second largest city of the country, exerting significant influence on the political life of

Italy. Milan is the hub of Italian economic, construction and finance activities. Convenient geographic location turns Milan into the center of northern Italy, while the active entrepreneurial spirit of its dwellers makes it the most dynamically developing Italian city. Milan is the important railway and automobile traffic node, connected to Po River by navigable channels and having its own international airport. On the other hand, Milan is a well-developed industrial, scientific and publishing center of the country.

The saying goes that there are as many banks as churches in Milan. So it is not surprising that Milan hosts the most important international exhibitions and conferences, assemblies and symposiums. In the north-western part of Milan, near Amendola Fiera subway station there is a huge exhibition center Fiera di

Milano, where a wide diversity of exhibitions dedicated to tourism and fashion, furniture and optics, food and dogs, footwear and environment, toys and sports equipment, advertising and fur, electronics and dentistry is arranged all through the year. Milan exhibitions are immensely popular.

Milan attracts not only businessmen and culture-lovers: soccer fans can visit San Siro Stadium, those interested in high speeds are welcome to Autodromo Nazionale Monza, the famous site of Formula 1 races, the gourmards can taste the exquisite Milan cuisine, and the lovers of night life have a wide range of cafes, bars, discotheques, concert halls and cinemas to choose from.

Milan is referred to as the capital of Italian fashion – the city houses big supermarkets and boutiques of all famous fashion houses. All round the year, Milan

hosts demonstrations of new fashion collections, attracting the cream of world fashion industry. Many people specially visit Milan for shopping, because the products offered by local designers are as efficient as the Paris clothes and footwear. The most elegant boutiques are centered in the central streets of Milan – Via Montenapole, Via Santo Spirito, Via Gesu and Via Sant Andrea. One cannot help mentioning also the Galleria Vittorio Emanuele II – a so-called urban salon under a huge glass dome, comprising restaurants, cafes and, of course, fashionable shops.

Milan – the second largest Italian city and a busy megapolis, greatly differs from Rome, Florence and Venice with their medieval grandeur. Nonetheless, Milan occupies a worthy place among the Italian “art cities”. The mixture of Austrian, French and Italian cultures contributed to creation of unique monuments of art and architecture in this city.

The central cathedral of Milan – Il Duomo – is probably the most famous construction of the city. Il Duomo is a perfect example of Italian gothic. Its construction started in 1386 and ended as late as 1813 (though in some parts of the building the construction went on until 1965). Il Duomo is one of the largest cathedrals of the world; its overall length reaches 158 meters, width of the nave is 92 m, height of its spire is 106.5 m. The capacity of the cathedral is 40000 people. This statistics can be continued by more numbers: the cathedral is decorated by a total of 3000 sculptures, and its construction went on for almost 600 years.

The Basilica of Sant’Ambrogio was built by Bishop Ambrose of Mediolanum in 379-386 in an area where numerous martyrs of the Roman persecutions had been buried. The first name of the church was in fact Basilica Martyrum.

The basilica assumed its current Romanesque

appearance in 1099. Its facade is adorned by two bell towers – the austere dei Monaci (“of the Monks”), dating back to the 9th century, on the right, and a taller and more refined belfry of the 1144 (with the last two floors added in 1889) on the left.

The church houses the tombs of several Italian kings. Notable is the apse mosaic, dating from the 13th century.

Basilica of San Lorenzo, dedicated to the Christian martyr St. Lawrence, was founded in the 4th century, apparently during the life of Ambrose of Mediolanum. Its upper part and the cupola belong to the 16th century, but the general planning, ancient baptisterium and the Romanesque belfry of the 12th century remain from the initial construction. The Chapel of St. Aquilino preserves some Paleochristian mosaics.

The square facing the basilica features the so-called “Colonne di San Lorenzo” (Columns of St. Lawrence),

one of the few remains of the Roman “Mediolanum”, dating from the 3rd century AD and probably belonging to the large baths built by the emperor Maximian.

La Scala (Teatro Alla Scala) – the world-famous opera house of Milan, which was designed by architect Giuseppe Piermarini and built in 1776-1778 in place of Santa Maria della Scala church, leaving its name to the theatre. La Scala was inaugurated on August 3 1778 by Antonio Salieri’s Europa Riconosciuta. Opera house features strict neoclassicist style and has flawless acoustics.

Starting with the 1830-ies, the history of La Scala

was closely connected with the activities of most famous Italian composers – G. Donizetti, V. Bellini, G. Verdi, G. Puccini. The theatre was destroyed during the World War 2, restored in its initial form by engineer L. Secci and reopened in 1946.

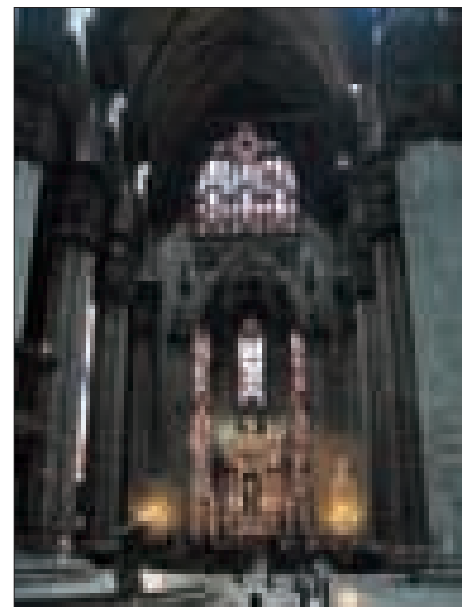
The theatre underwent numerous restorations. The last major renovation project continued for 3 years, cost 61 million Euros and re-opened on 7 December 2004 with a production of Salieri’s Europa Riconosciuta.

Santa Maria delle Grazie – the main church of a Dominican convent, located in western Milan. The

church is also famous for the mural of the Last Supper by Leonardo da Vinci, which is in the refectory of the convent. On August 15, 1943, bombs dropped by British and American planes hit the church and the convent. Much of the refectory was destroyed, but some walls survived, including the one that holds the Last Supper, which had been sand-bagged for protection.

In 1980, Santa Maria delle Grazie was included in the UNESCO World Heritage sites list.

Sforza Castle – Castello Sforzesco – was initially built in the 14th century as a residence of Visconti

dukes, but got demolished by a rebellious mob after declaration of the Milan Republic. In mid-15th century it was rebuilt by Francesco Sforza. In early 16th century Leonardo da Vinci was invited to decorate the castle, but none of his works except a pergola and a manuscript with literary essays were preserved.

Castello Sforzesco – namely, the shape of its towers and battlements, - was taken as a model by Italian architects working on Moscow Kremlin. The central tower of Milan castle – the tower of Filarete, was designed by Antonio Filarete, who cooperated with Aristotle Fioravanti for a certain period.

In 1490, Lodovico Sforza, wishing to arrange a mausoleum of Sforza family in the Castle, invited a Renaissance architect (presumably Bramante) to redesign the castle church.

Nowadays Castello Sforzesco is transformed into a museum. Leonardo's frescos did not survive; though the castle houses such pieces of art as Michelangelos Rondanini Pieta, paintings by Mantegna, Giovanni Bellini, Filippino Lippi, Correggio and Pontormo, as well as an interesting collection of musical instruments.

Grattacielo Pirelli – one of Milan highrises, which was for a long time considered as the tallest Italian

construction. In 1950, Alberto Pirelli, president of Pirelli concern, expressed a wish to build the first highrise in Italy in a place where the first factories of his company stood in the 19th century. Pirelli Tower was designed by Jo Ponti with active participation of Pier Luigi Nervi, author of the revolutionary idea of giving up the rectangular shape of construction, typical for highrises of that time. The 127-meter high office building was finished in 1956-1960. On April 18 2002, a private airplane collided with Pirelli Tower, causing the death of 3 people.

NINO LAGIDZE

სახლის მეპატრონე, რომელიმე სტილისათვის უპირატესობის მიცემით, ხანგრძლივი დროით ირჩევს განსაზღვრულ ატმოსფეროს, ცხოვრების წესს. სახლში გამეფებული სტილი, კი თავად ზემოქმედებს მასზე.

წარმოდგენილი ბინის ინტერიერის ავტორები, ახალგაზრდა არქიტექტორი სოფო ახვლედიანი (სოფო, დუბაის ამერიკული უნივერსიტეტის კურსდამთავრებულია) და ამერიკელი დიზაინერი კატრინ ვონ სალდერნი (Catherine Von Saldern) არიან. ბინა, დუბაის (არაბეთის გაერთიანებული საემიროები) პრესტიჟულ უბანში - "Dubai Marina", მაღალსართულიან სახლში - "Le Reve" მდებარეობს. იგი, ოკეანეს გადაყურებს.

საცხოვრებელი, წარმატებულ ინგლისელ ბიზნესმენს - რიჩარდ ბლერს (Richard Blair). ეკუთვნის.

ავტორებმა - არქიტექტორმა და დიზაინერმა, სახლის მფლობელის გემოვნებისა და სურვილების გათვალისწინებით, საკუთარ პროფესიონალიზმზე დაყრდნობით, მკაფიო არქიტექტურული გრაფიკით, ფურნიტურის ფორმა-მოცულობების ორიგინალური მონაცვლეობით და ფერიით კონტრასტებით, თანამედროვე დახვეწილი ინტერიერი შექმნეს. ავეჯი და დეკორატიული ნივთები მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყნიდანაა ჩამოტანილი. კონსტრუქციული თუ დეკორატიული დეტალების ერთობლიობა ინტერიერს ვიზუალურად ზრდის, ხაზს უსვამს ფორმას, განსაზღვრავს მასში ფერის სიღრმეს და ინტენსიობას.

პროფესიონალიზმის

ქართულ-ამერიკული ალიანსი

საცხოვრებელ სივრცეში წარმოქმნილ მოულოდნელ დიზაინერულ შტრიხებს, მასში სიმსუბუქე შეაქვს და მოსახერხებელ გეგმარებას ქმნის. სტილისტურ მთლიანობაში, თითოეული სათავსოს ინდივიდუალურობა, ფუნქციურობა თავისებურად იკვეთება. მათი კონტრასტულობა ინტერიერში უწონადობის შეგრძნებას ბადებს. თავისუფალი ატმოსფეროს შექმნის იდეას სივრცის ყოველი ელემენტი ექვემდებარება..

საცხოვრებელში, რომელიც 2006 წლის ბოლოს დასრულდა, ავტორებმა, მხოლოდ მისთვის აუცილებელი სიმყუდროვე და კომფორტი შექმნეს. ინტერიერის დიზაინი, მის ბინადართა გემოვნების, სოციალური მდგომარეობის ბუნებრივი ხორცშესხმაა.

წარმოდგენილ ფოტოებს დიზაინერული კომპანიის - VON-SALDERNHAMEDDESIGN-ს ლოგოტიპით ვაჭევცნებთ, რომელსაც ამერიკელი დიზაინერი კატრინ ვონ სალდერნი ხელმძღვანელობს.
ნიწო ლალიძე

VONSALDERNHAMEDDESIGN

Georgian-American Alliance of Professionalism

By giving preference to this or that interior style, house owner actually defines the atmosphere of his living environment for a long time to come, while the design of his house affects its dweller's lifestyle in its turn.

The authors of the interior, described in this article, are young architect Sophie Akhvlediani (graduate of Dubai American University) and American designer Catherine Von Saldern. The apartment, which these two ladies have designed, is a part of Le Reve high-rise, located in Dubai Marina and overlooking the ocean.

The apartment belongs to successful English businessman Richard Blair.

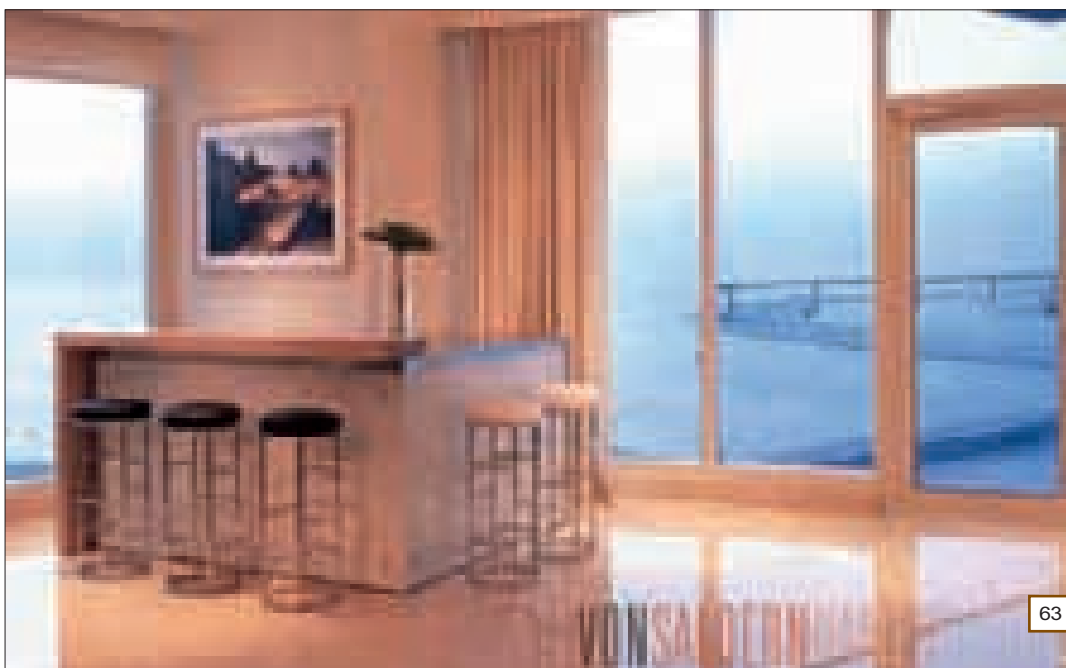
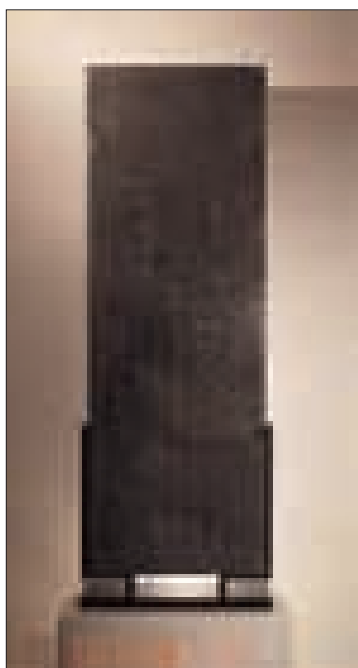
Based on the taste and preferences of its future dweller and their own professionalism, the authors – architect and designer – created a refined interior with clear architectural graphics, original furniture design and interesting colour solutions. The unity of constructional and decorative details visually expands the interior, highlights its form and defines the depth and intensity of its colours.

Unexpected design elements enrich the space with the sense of lightness and facilitate its planning. Within the stylistic integrity, individuality and functional specificity of each zone stand out with special acuteness.

The apartment, which was finalized in 2006, possesses unique quality of comfort, naturally expressing its owner's taste and social status.

The photos accompanying the article are published under the logo of design company VON-SALDERNHAMEDDESIGN, managed by the American designer Catherine Von Saldern.

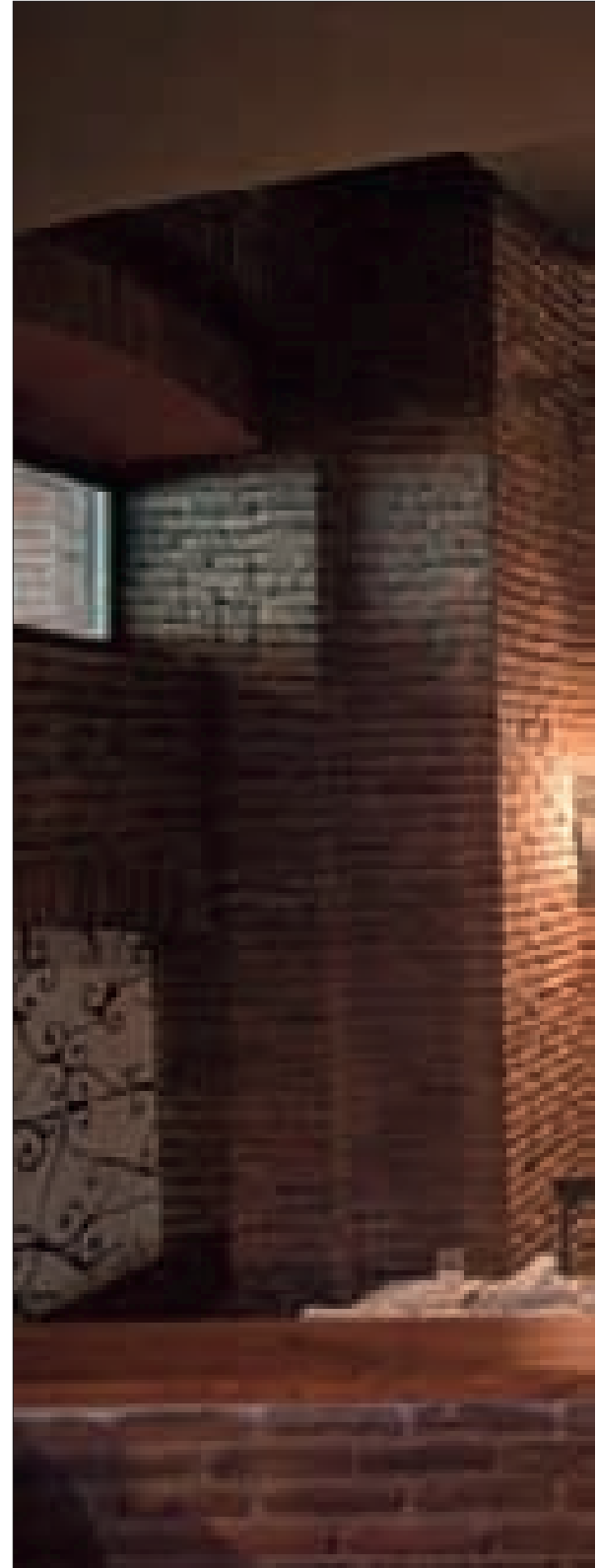
NINO LAGHIDZE

პურის სახლი-სათონე

28 მარტს, ძველ თბილისში, გორგასლის ქუჩაზე, „ემ ჯგუფის“ რესტორნების ქსელის ახალი რესტორანი - „პურის სახლი-სათონე“ გაიხსნა.

იგი, თითქმის გარე სამყაროშია შეჭრილი - საზაფხულო ღია ტერასებით შიდა სივრცეები მთლიანად იხსნება და ქუჩასთან აბსოლუტურ სინქრონიში მოდის. ინტერიერის არქიტექტონიკა დახვეწილია, ქართულია და მის

ალქმას კომპოზიციისა და პირობითობის სხვადასხვა ხარისხის თანაარსებობა ამჟღავნებს. სივრცის დადებითი ეკოლოგია მასში მოხვედრისთანავე შეიგრძნობა.

არსებული არასახარბიელო პროპორციების შეცვლა პროფესიული ინტუიციის არსებულ პირობებთან ადაპტირებით მოხდა. ინტერიერის მთლიანობის შთაბეჭდილება ერთიანი კომპოზიციური გადანწყვეტით, ზონიდან ზო-

ნაში გარდამავალი დეკორის მოტივებით ერთი სიბრტყიდან მეორეზე ფერის გადათამაშებით, მოცულობით-პლასტიკური გადანწყვეტებითაა მიღწეული.

მიუხედავად სტილისტიკური მთლიანობისა, სივრცის ყოველი მონაკვეთის ინდივიდუალურობა შენარჩუნებულია. დეკორის ფერისა და ფაქტურის მონაცვლეობა, მათზე მხედველობის კონცენტრირებას ახდენს. ხელოვნუ-

რი განათების სხვადასხვა ინტენსივობა კი ხაზს უსვამს ფორმისა და ფერის სიღრმეს.

პროფესიონალიზმი ყოველთვის დეტალებში გამოვლინდება. იგი იგრძნობა ყველგან - მასალის ფაქტურაში, აქსესუარებში, სივრცის საბოლოოდ სრულყოფისათვის შერჩეულ ნიუანსებში, რომელთა ალიანსით, იგი ჰარმონიულ მთლიანობად გარდაიქმნა.

ენიო ლალიძე

The Bread House

On March 28, a new restaurant of M-Group network – Puris Sakhli (the Bread House) – was launched in Gorgasali Street, in old Tbilisi.

The restaurant is almost entirely integrated to the surrounding world due to open summer terraces, providing a soft transition from the inner spaces to the street setting. The architectonics of the interior is refined and essentially Georgian; its perception is highlighted by skillful composition and combination of sev-

eral conventional layers. The positive ecology of the space is felt almost at once. The initial uncouth proportions were ingeniously transformed into an efficient interior space based on professional intuition and existing requirements. The interior is visually integrated by the unified composition, soft zone-to-zone transitions, color sequences and flexible volume solutions.

In spite of the stylistic integrity, every section of the interior retains its individuality, accentuated by the

interplay of coloring and textures and varying intensity of artificial lighting, further highlighting the depth of colors and forms.

The professionalism is best revealed by an approach toward minor details. In this particular interior it is felt everywhere – in the choice of textures and accessories, in the creative touches, giving the space a finished look and turning it into a harmonious entity.

NINO LAGHIDZE

გარემოსთან ურთიერთკავშირში

თბილისის ერთ-ერთ პრესტიჟულ უბანში, გამსახურდია ქუჩაზე, საინტერესო ობიექტი - მრავალფუნქციური, მრავალსართულიანი შენობა აღიმართა. პროექტის ღირსება – მისი, გარემოსთან ურთიერთკავშირში მდგომარეობს. ნაგებობა კომპაქტურია – არქიტექტონიკის ძირითადი ჯგუფები ერთმანეთთან მოხერხებულადაა დაკავშირებული. მისი არქიტექტურა ორიგინალური კომპოზიციით გამოირჩევა და ერთ მთლიანობაში აღიქმება. სხვადასხვა გეომეტრიული, მობილური ფორმების შერწყმით შენობის მოცულობა დინამიკურია. იგი თავიდანვე იპყრობს ყურადღებას ვიზუალური სიმსუბუქითა და სილუეტის გრაფიკული სიზუსტით. შემოქმედებითად გააზრებულ მოცულობაში არქიტექტურული დეტალების კოლორიტი ყოველ ვერტიკალურ თუ ჰორიზონტალურ ჭრილშია გადათამაშებული და მიკროსამყაროს სიმბოლურ ველს ქმნის. შენობა, არქიტექტორების: დ. მახარობლიშვილის, გ. მუხიაშვილის, ნ. კოშაძის, თ. კოშაძის, ე.წონერიას მიერ შემუშავებული პროექტით განხორციელდა.

შენობის ღია თუ დახურული სიბრტყეების დიდი მასების კონსტრუქციულ სიმსუბუქეს, მცირე ელემენტებიც იმეორებენ. ყურადღებას იპყრობს არქიტექტურული ფრაგმენტების დეკორატიული კომპოზიციები, ფორმა, ფერი და ა.შ. ყოველივეს თავისი ადგილი აქვს მიჩენილი და სკულპტურული ხასიათის მატარებელია. გამოყენებულ მასალათა ფაქტურების ზედაპირებზე სინათლის ათინათი მოცულობისთვის დამახასიათებელ გრაფიკულ იდეას, უფრო მეტად აქცენტირებს. ხაზები და პარალელები, დინამიკური სიმრუდეები მაორიენტებელ მონახაზებსა და სილუეტებს ქმნიან. არქიტექტონიკული მელოდია, მისი რითმის ცვლითა და შესაბამისი ნოტების რეგისტრის გაძლიერებითაა აგებული.

ნინო ლალიძე

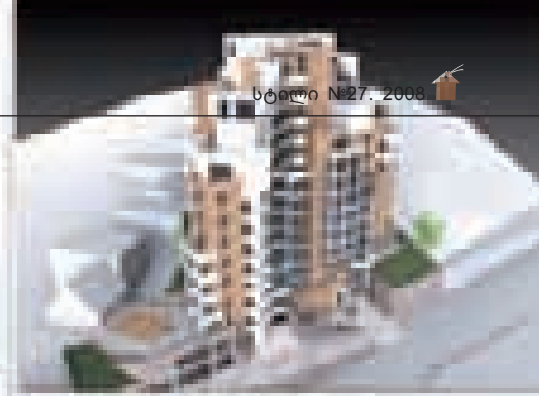
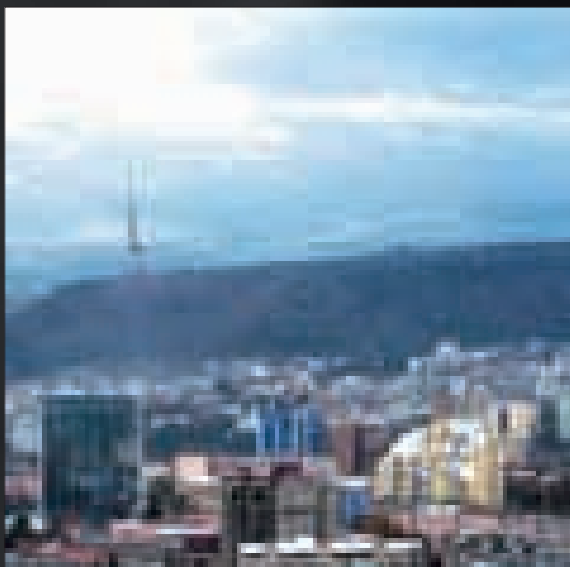

Close Link with the Environment

A new, highly interesting multi-purpose highrise was recently built in Gamsakhurdia Street, in one of the fashionable districts of Tbilisi. Key attraction of the project is its efficient and close link with the environment. The construction is very compact, with major architectonic groups ingeniously combined with each other. Architecture of the building is highly original and integral. Combination of various geometric and mobile forms ensures the flexibility of construction volumes. It catches the eye by visual lightness and graphic precision of the silhouette. The construction has been jointly designed by architects D. Makharoblishvili, G. Mukhiashvili, N. Koshadze, T. Koshadze and E. Tsotseria.

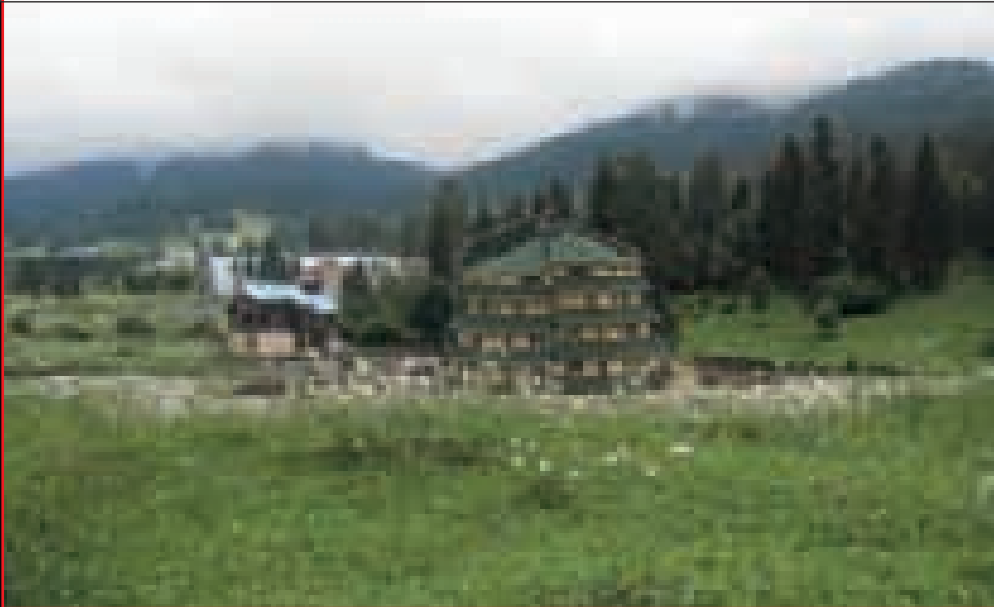
The constructional lightness of large masses is repeated by smaller elements of the building. We would like to specially note decorative compositions, forms, colors, etc. of its architectural fragments. Every component is carefully positioned in an appropriate place to stand out with sculptural efficiency. The main design theme is further accentuated by the glints of sunlight on facade facing. Lines, parallels and dynamic curves merge into orientational patterns and silhouettes. The architectonic melody with its changeable rhythm is based on the highlighting of particular notes.

NINO LAGHIDZE

სახლი ბაკურიანში

არქიტექტორების დავით მახარობლიშვილისა და გიორგი მუხიაშვილის, პროექტით შექმნილი, სასტუმროს ტიპის საცხოვრებელი სახლი ბაკურიანში, თანამედროვე ესთეტიკითაა გაჯერებული. მასში მკვეთრადაა გამოხატული სტილური დომინანტი. თავისუფალი გეგმარება, გეომეტრიზმი და ფორმათა გრაფიკა ესთეტიკასთანაა შერწყმული. გამოყენებული მასალის ფაქტურა და ფერი, თავისუფალი მოცულობების, ფორმების, ტონებისა და დეკორის თვალშისაცემი ესთეტიკაში ნათლად წარმოაჩენს ექსტერიერისა თუ ინტერიერის თვითმყოფადობას, ავტორთა პროფესიონალიზმს.

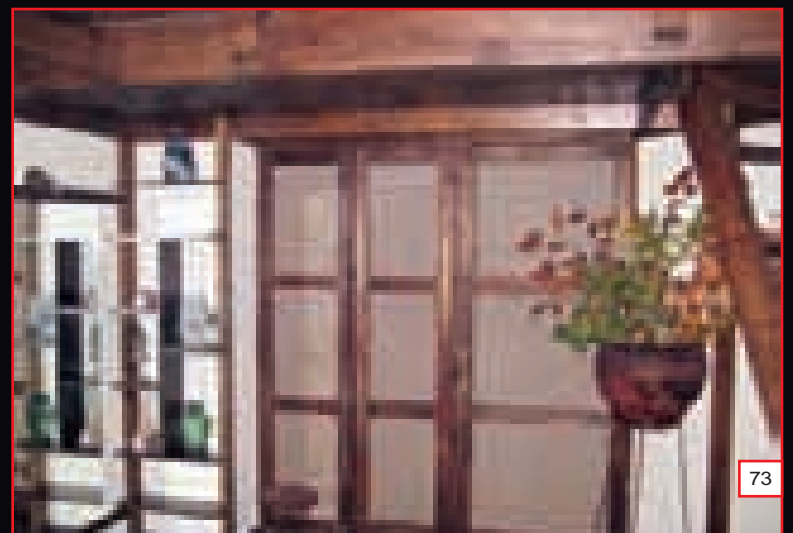
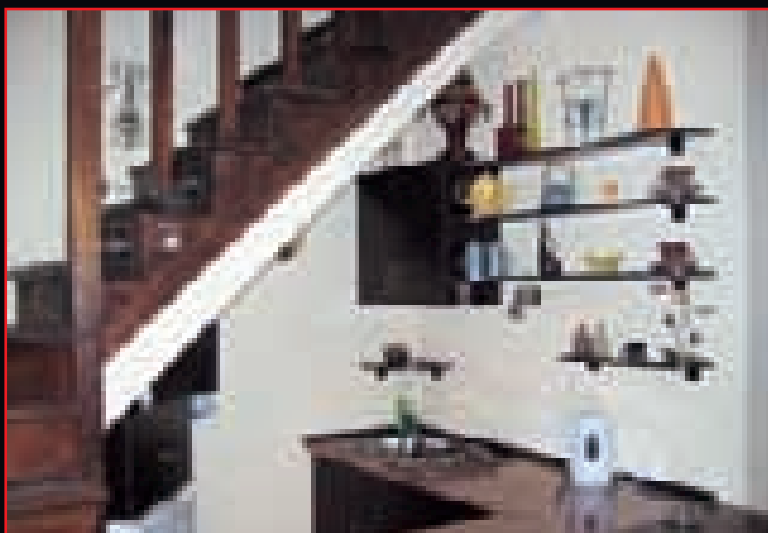
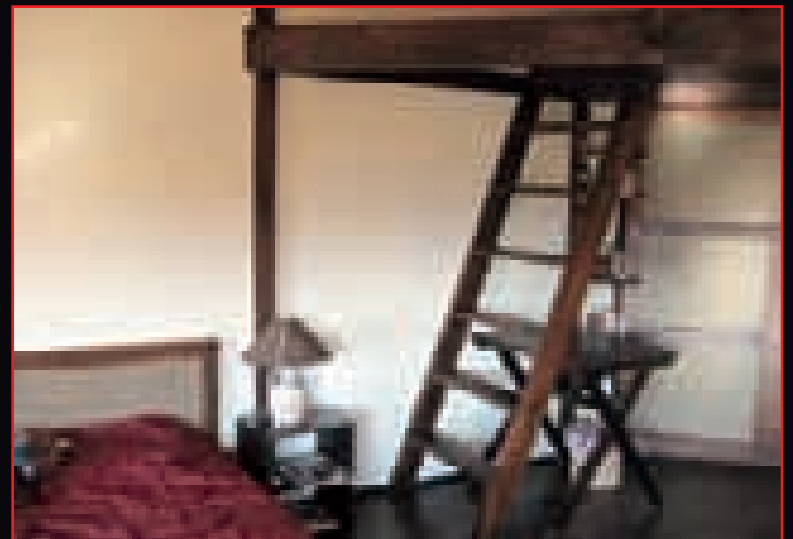
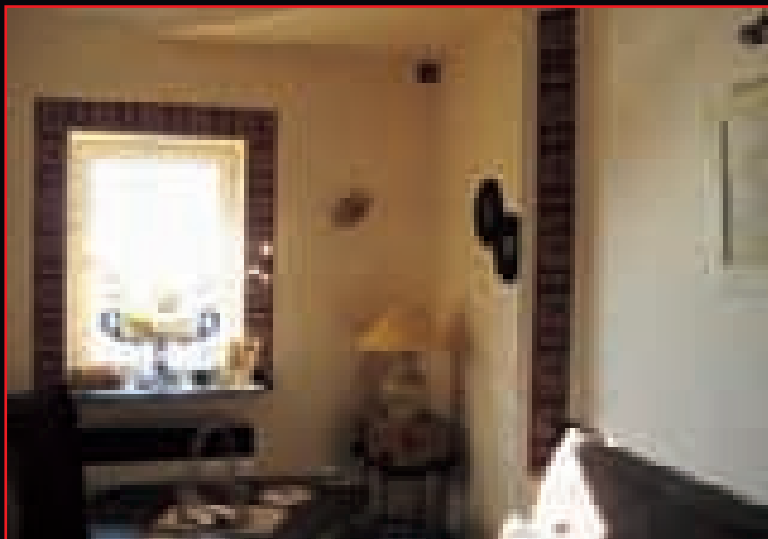
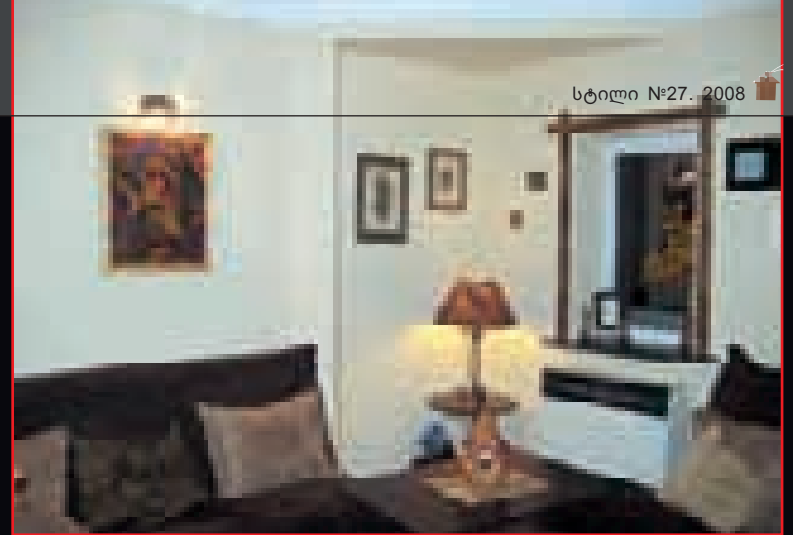
საცხოვრებელი სივრცის მოდულური კომპოზიცია - არქიტექტონიკური ელემენტების პროპორციები ფუნქციურ-მხატვრული ხასიათის მატარებელია და ინტერიერის თვითმყოფადობას განსაზღვრავს.

ინტერიერები, ყოველ მოცემულ შემთხვევაში, „ხასიათით“, სინატიფით, იდენტურ მოპყრობას მოითხოვს. ზედმეტი დეკორატიული დეტალების იგნორი ლაკონური ფერითი კონტრასტებითაა კომპენსირებული, რაც დიზაინერის მანანა რობაქიძის დახვეწილ გემოვნებას დეკლარირებს. საცხოვრებელთა ფრაგმენტების საერთო ტონალობების, ფორმათა გრაფიკულობის თანაარსებობა მშვიდ, დადებით განწყობას ქმნის. მას განსაკუთრებულ სიბლს აძლევს მხატვრის, თამუნა ჩიქოვანის მიერ კედელზე შესრულებული პანოს მრავალფეროვანი პალიტრა.

მთლიანობაში, სახლი, თავისი პიკანტურობის მიუხედავად, თავისუფალი და გამომგონებლურობას აბსოლუტურად მოკლებულია. იგი, ადგილობრივ ლანდშაფტთანაა შერწყმული, განსაკუთრებული ემოციური დატვირთვით აღიქმება და სრულად შეესაბამება მობინადრეთა მოთხოვნებს, გემოვნებას, ცხოვრების ესთეტიკას.

ნინო ლალიძე

A House in Bakuriani

Hotel-style residential house in Bakuriani, designed by architects David Makharoblishvili and George Mukhiashvili, is saturated with modern aesthetics. It has a distinctive stylistic dominant. Free planning, geometric precision and graphic solution of forms is integrated with aesthetic beauty. Textures and colors of finishing materials, the apparent aestheticism of the décor serve to highlight the originality of exterior and interior design, as well as professionalism of its authors. The modular composition of residential space and proportions of architectonic elements combine creativity with functionality and increase originality of interior.

Despite their unique and exquisite character, all parts of the interior space are equally efficient. The lack of excessive decorative elements is compensated by eloquent color contrasts, which manifest the designer's – Manana Robakidze's – refined taste. General tonalities of interior spaces in combination with graphic forms create a positive atmosphere, further accentuated by colorful palette of Tamuna Chikovani's wall panel.

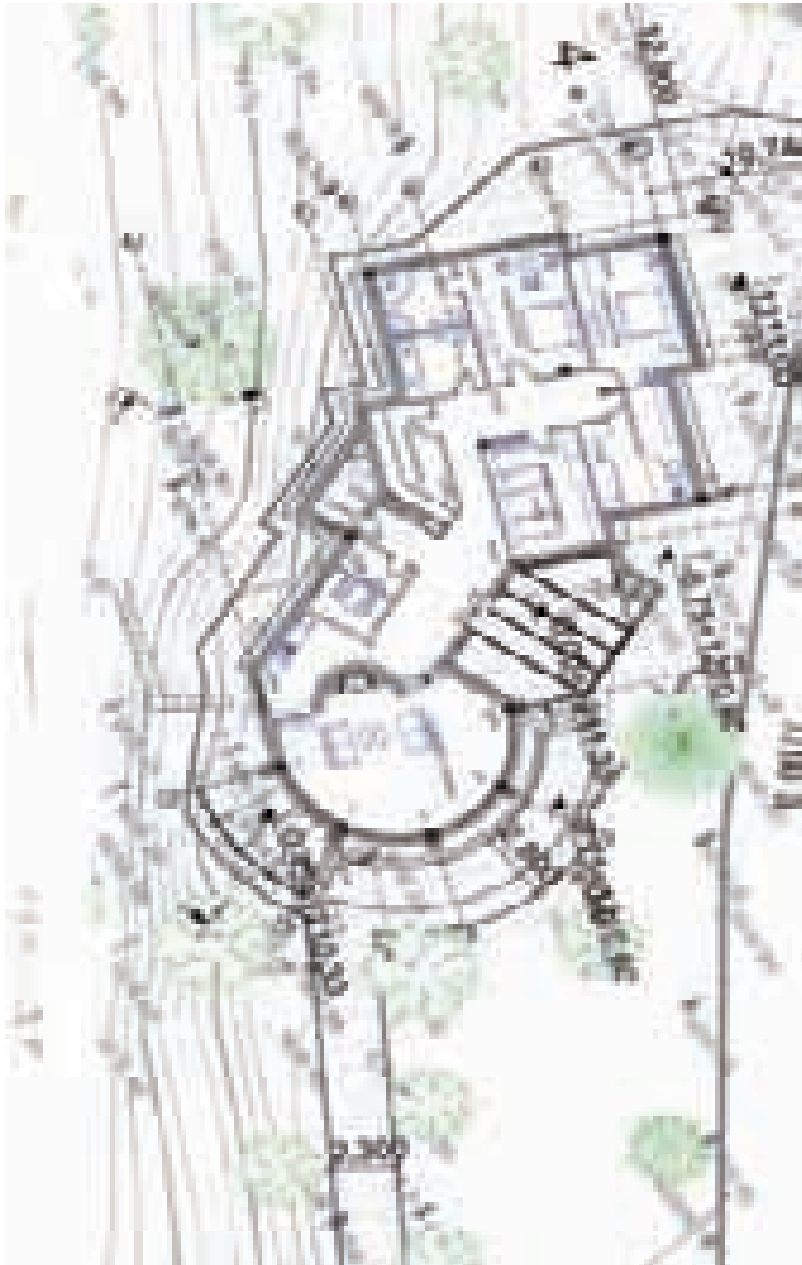
In spite of all its originality, the atmosphere in the house is uninhibited without being overly ingenious. The house is organically integrated with the surrounding landscape, enriching the site with special emotional charge and fully conforming to its dwellers' requirements, taste and lifestyle aesthetics.

NINO LAGHIDZE

კომფორტი თუ სიმყუდროვე

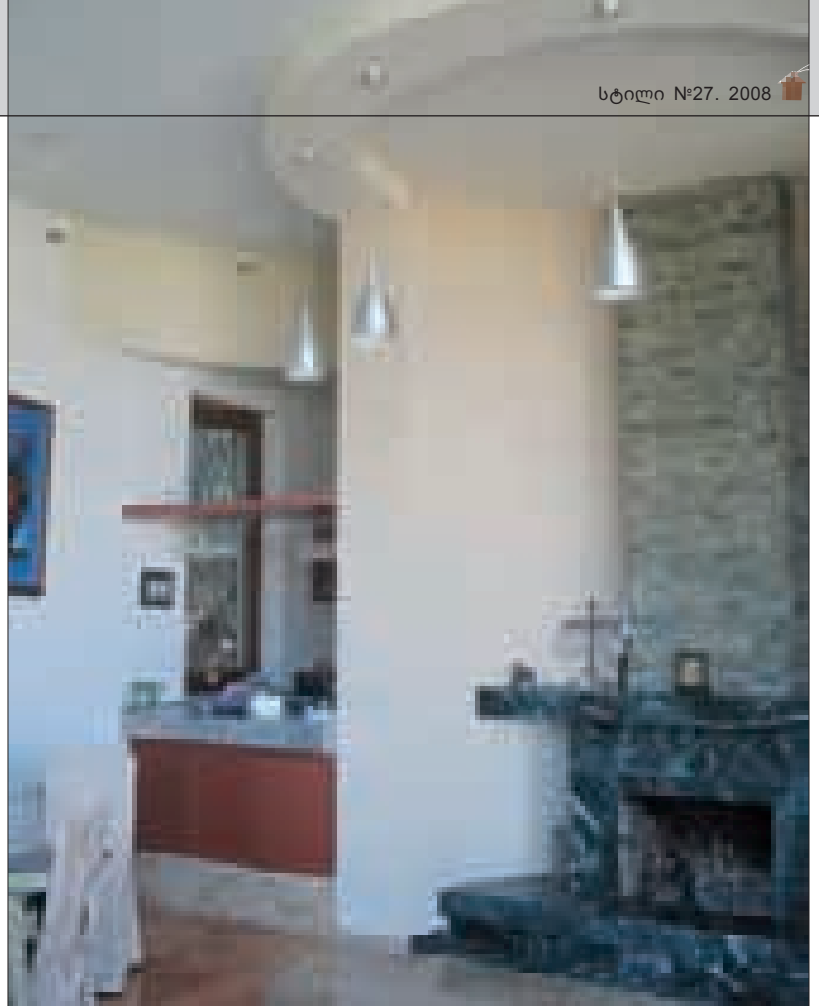

კოჯორში არსებული ინდივიდუალური საცხოვრებელი სივრცის თანამედროვე გარემო არ არის მხოლოდ კომფორტული. იგი, განსაკუთრებული, მხოლოდ მისთვის დამახასიათებელი სიმყუდროვის დამცველია და ისევე როგორც შემოქმედება, თავისი კანონებით ტრანსფორმირდება რეალობაში.

სახლის მოცულობა, მისი ინტერიერი, არქიტექტორების დ. მახარობლიშვილის, გ. მუხიაშვილის, ნ. კოშაძის და ე.წონერიას პროექტით შეიქმნა. მისი მოქნილი გეგმარება, ექსტერიერის დახვეწილი, დინამიური ფორმები, ინტერიერის - ფუნქციურითა და ლამაზი საგნებით შექმნილი ცალკეული მონაკვეთი განსაკუთრებული ხიბლის მატარებელია. მშენებელი, ესთეტიკურის აღქმით არ შემოიფარგლება, რადგან იგი მრავალმხრივია და მოაზრებულ, კონკრეტულ მატერიად გარდაქმნას მოითხოვს.

დიზაინში, დეტალები არაორდინალური გამოვლინებით გამოირჩევა და მთლიანობის გამომხატველობითი ხასიათის განმსაზღვრელი ხდება. იგი ხილული თუ უხილავი ბარიერებით შექმნილ მსუბუქ ერთიანობას წარმოადგენს, სადაც საერთო ფერითი გამა დეკორატიული აქსესუარების ტონებითაა აქცენტირებული. ადვილი წარმოსადგენია, რა სასიამოვნოა ადამიანებისათვის აქ ცხოვრება, ურთიერთობა და საქმიანობა.

ნინო ლალიძე

Comfort or Coziness

The modern style of a single-family residential house in Kojori is more than just comfortable. The place is cozy in a special way, transforming into the reality according to its own artistic laws.

The house was designed by architects D. Makharoblishvili, G. Mukhiashvili, N. Koshadze and E. Tsotseria. Its flexible planning, refined and dynamic exterior forms and original interior, filled with beautiful furniture and accessories, convey some unique charm.

Design details possess special expressivity, which increases the general originality of design. The space feels integral in spite of being divided by visible or invisible barriers; general color palette of the interior is accentuated by contrasting tones of accessories. It is very easy to imagine how pleasant day-to-day life in this house would be.

NINO LAGHIDZE

გამოფენა „მუზაში“

19 აპრილს მერაბ ბერძენიშვილის სახელობის კულტურის საერთაშორისო ცენტრში „მუზა“ არქიტექტორ დავით მახარობლიშვილის და მისი საპროექტო სტუდიის შემოქმედებითი ჯგუფის მიერ შესრულებული ნამუშევრების გამოფენა გაიხსნა.

იგი არქიტექტორის 60 წლის იუბილეს მიეძღვნა. ექსპოზიციას 60 რეალიზებული, სარეალიზაციო და პრემირებული პროექტი ქმნიდა. გამოფენაზე მინვეულ საზოგადოებას შესაძლებლობა ჰქონდა გაცნობოდა იმ გრანდიოზულ სამუშაოს, რომელიც თითქმის 10 წლის განმავლობაში ხორციელდებოდა.

პრეზენტაცია გახსნა კულტურის ცენტრის დირექტორმა არქიტექტორმა გია ჯანბერიძემ. სიტყვით გამოვიდნენ ბატონი დავითის კოლეგები, არქიტექტორები ვახტანგ დავითაია, გივი შავდია და სხვები. დასასრულს, დავით მახარობლიშვილმა წარმოდგენილი ექსპოზიციის ერთგვარი შეჯამება მოახდინა და საპროექტო სტუდიის სახელით მადლობა გადაუხადა მონვეულ სტუმრებს.

ფურნალი „სტილი“ ულოცავს ბატონ დავითს 60 წლის იუბილეს და სამომავლოდ კვლავ წარმატებებს უსურვებს შემოქმედებით სარბიელზე.

Exhibition in Musa Center

On April 19, Merab Berdzenishvili International Cultural Centre „Muza“ hosted an exhibition of works by architect David Makharoblishvili and the creative group of his design studio.

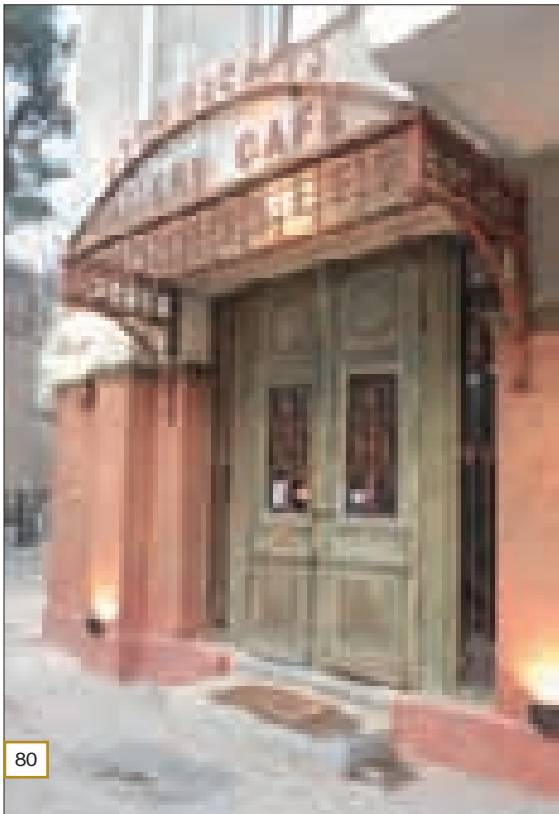
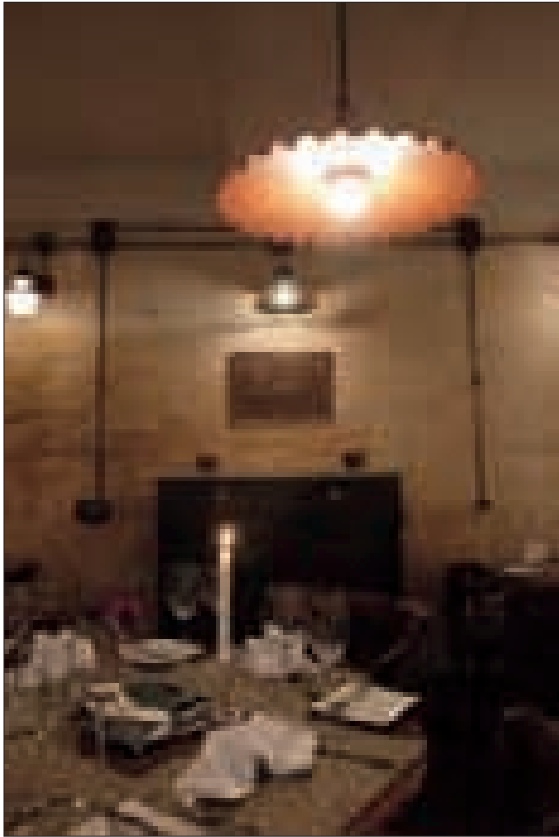
The exhibition was dedicated to the 60th birthday of the architect. The exposition comprised 60 realized works, designs and award-winning projects. The guests, invited to the exhibition, were enabled to see the immense work, done by the design studio for over 10 years.

The presentation was opened by architect Gia Janberidze, director of the Cultural Centre. Speeches were delivered by David Makharoblishvili's colleagues – architects Vakhtang Davitaia, Givi Shavdia, etc. As a conclusion, David Makharoblishvili summed up the presented exposition and thanked the visitors on behalf of the design studio.

STYLE Magazine is happy to congratulate Mr. Makharoblishvili and wish him further success in his creative activities.

დრამატული შუდგა

წარმოგიდგინთ არქიტექტორ გია კარტოზიასა და დიზაინერ ოთარ ვეფხვაძის პროექტით, ახლახანს განხორციელებულ ნამუშევარს - „გალერი კაფეს“. აქ, ფუნქციურად ორგანიზებული, ულამაზესი დიზაინის მრავალფეროვნება, სრულყოფილი ფორმების უმაღლესი ხარისხი, გასაზღვრულ და დამაჯერებელ ორგანიზმში ერთმანეთთანაა შერწყმული. განათება, ფერი, აქსესუარები, პროპორციები, მოძრავი გრაფიკა - მათი ერთობლი-

ობით წარმოქმნილი არაორდინალური სივრცეები, ყოველ მოცემულ შემთხვევაში ტექნოლოგიური სიახლეების საშუალებებით გამოგონილ სტრუქტურაზე გაცილებით მნიშვნელოვანია.

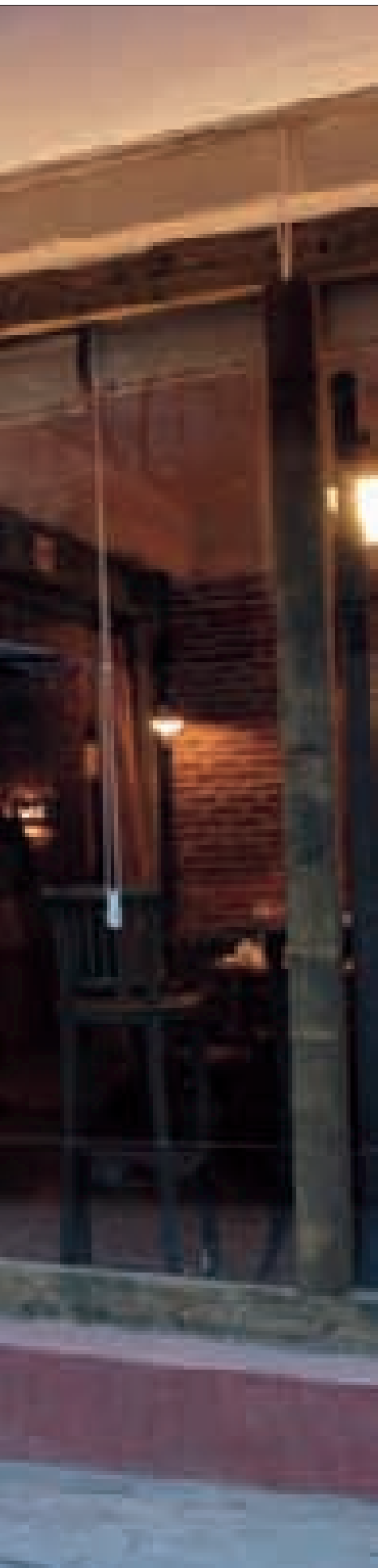
ინტერიერის, პრაქტიკულად, მშვიდ და რესპექტაბელურ გარემოში, სადაც დეტალების სიჭარბით ქაოსი არ იქმნება, ყოველი ელემენტი განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია. სივრცე ერთ მთლიანობად აღიქმება და არა მხო-

ლოდ იმიტომ, რომ აქ თანამედროვე კლასიკური ფორმები და დახვეწილი ფერიტი გამადომინირებს. ზუსტად შერჩეული მოსაპირკეთებელი მასალა, ლამაზი ტექსტურა და თბილი ტონალობა, ფურნიტურა სივრცის წარმომადგენლობითობას არბილებს. მთავარია კი ის არის, რომ აქ, თითქმის ყოველთვის რთული დიალოგი ახლადშექმნილსა და არსებულს შორის წარმატებით შედგა.

ნინო ლალიძე

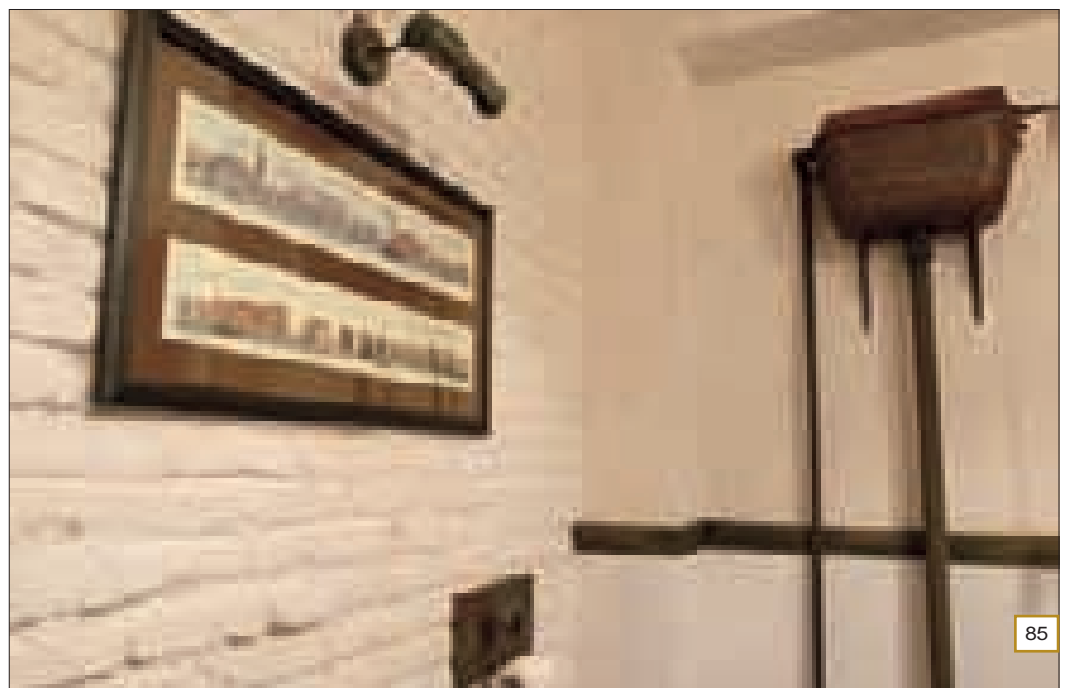
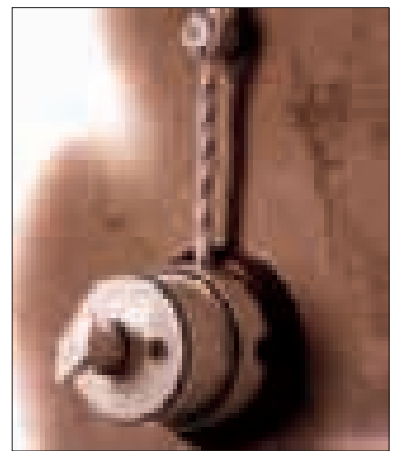
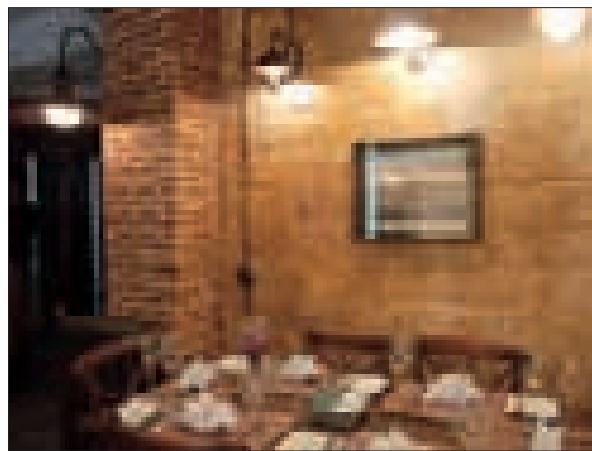
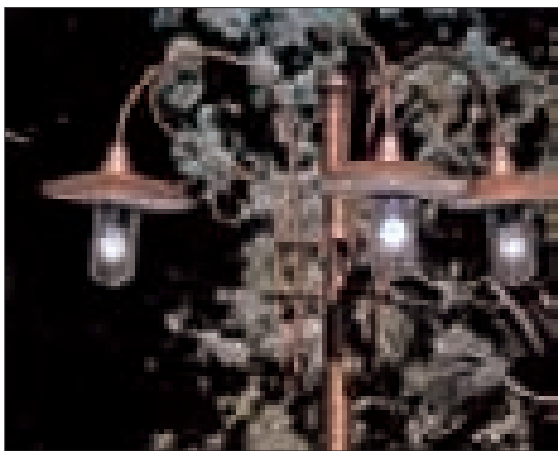

Successful Dialogue

This article refers to “Gallery Cafe”, recently created by architect Gia Kartoza and designer Otar Vepkhvadze. In this space, diversity of functionally organized, highly refined and diverse design and utmost efficiency of forms are merged into a credibly integral space. Lighting, coloring, choice of accessories, proportions, flexible graphics – unordinary composition, formed by combination of these elements, is much more meaningful than an artificial high-tech structure would be in its place.

Quiet and respectable look of the interior, where there are no distracting details, allocates a special function to every detail. The space is perceived as an entity – not just because of classical forms and refined color solution. Carefully chosen finishing materials, textures and warm tonalities of the furniture accentuate the imposing character of the atmosphere. And the main point is that the complex dialogue between newly-created and existing elements in this interior has been quite successful.

NINO LAGHIDZE

ბრუნდის ახალი ინტერპრეტაცია

ნონა ჯაიანი
NONA JAIANI

საყოველთაოდ ცნობილი ბრენდი „ნიუ თრენდი“, ყოველი ჩვენთაგანისათვის ნაცნობი, წარმატებული პროექტია, ამიტომ არ შევუდგებით მისი სპეციფიკის თუ კონცეპციის განხილვას - წარმოგიდგენთ, თბილისში, ჭავჭავაძის გამზირზე გახსნილი ბრენდის ახალი შოუ რუმის ინტერიერულ გარემოს, რომელიც მისი მფლობელის, არაპროფესიონალი დიზაინერის, ქალბატონ ნონა ჯაიანის (იგი პროფესიით ექიმი) იდეებით შეიქმნა.

ულამაზეს ინტერიერულ მონაკვეთთა სივრცის სწორად ორგანიზაცია, ფერისა და მასალის ჰარმონია, ოსტატურად მოფიქრებული და გადანაწილებული განათების დიზაინი, კონკრეტული სათავსოს საერთო სტილისტურ გადანწყვეტასთან შესაბამისი ფურნიტურა, გემოვნებით შერჩეული ტექსტილი და აქსესუა-

რები უზადო გარემოს ქმნის, საერთო იდეითა და თემით გამთლიანებული ჰარმონიული ინტერიერული სახის შექმნას გულისხმობს, რომელშიც დეტალურადაა გათვლილი ყოველი ნიუანსი, გათვალისწინებულია ბრენდის ინდივიდუალურობა თუ სპეციფიკა.

ნონა ჯაიანის პროექტით განხორციელებული, წარმოდგენილი ინტერიერი თვითმყოფადია - დახვეწილი, ზომიერი დეკორით გამოირჩევა და აბსოლუტურად განსხვავებული სტილისტიკით გამოირჩევა. არაორდინალური ანტურაჟი საგნობრივ გარემოს კიდევ უფრო ამრავალფეროვნებს. ინტერიერის ელემენტურობა დახვეწილ დეკორში ვლინდება, შესაბამისად ავტორის დახვეწილი გემოვნება ყოველ ფრაგმენტში შეიგრძნობა.

ნონა ჯაიანი

New Interpretation of Brand

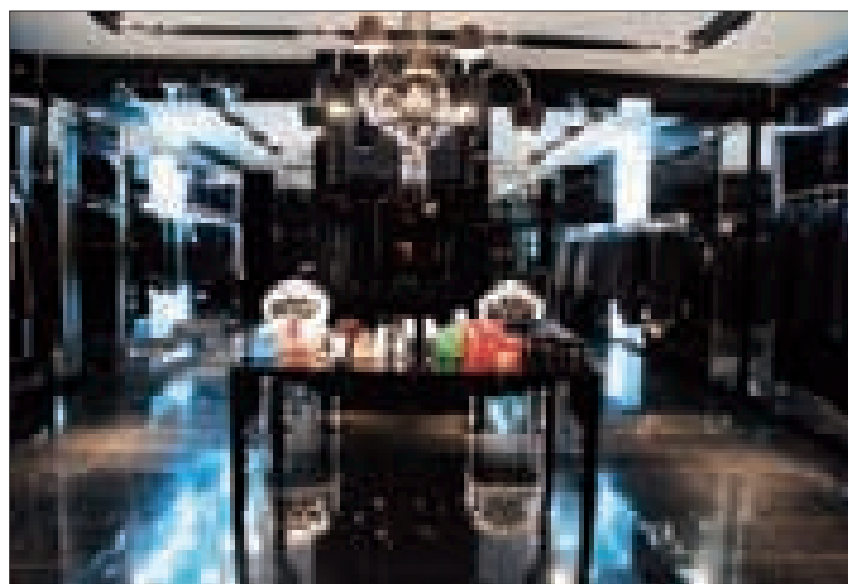

The success and universal reputation of New Trend brand relieve us from the obligation to explain its specifics here. Without providing further explanation, we would like to introduce to you the interior of new RedX showroom, which was created according to the ideas of its owner, amateur designer Nona Jaiani (doctor by profession).

The correct space organization, harmony of colors and finishing materials, skillful selection and positioning of light fixtures, furniture, perfectly matching the general style of the interior, tastefully picked textile and accessories form a flawlessly tasteful and thematically integral environment, every detail of which accentuates individuality and specificity of the brand.

The interior, designed by Nona Jaiani, is an original space, distinguished by its integrity and unique stylistics. Unordinary entourage adds to the diversity of interior accessories. Elegance of the interior is highlighted by refined décor, revealing the author's taste at every step.

NINO LAGHIDZE

The 60's

ამჯერად წარმოდგენილი, დიზაინერული კომპანია „რუმსის“ (Rooms) (ახალგაზრდა დიზაინერების ქეთი თოლორაიას და ნატო ჯანბერიძის) მიერ განხორციელებული, ბაკურიანში ახლადგახსნილი, კაფეს - „60's“ გარემო სასიამოვნო მოულოდნელობებზეა აგებული. სივრცეში, ორიგინალური კომპოზიციების, ნივთების, ნაკეთობების, აქსესუარების გადანაწილება განსაზღვრულ კანონზომიერებებს ემორჩილება და მნიშვნელოვნად განსაზღვრავს მის საერთო ატმოსფეროს. მთლიანი სივ-

რცე საინტერესო თემებითაა სავსე და მის ორგანიზებაში სწორედ ეს გახდა მთავარი მხატვრული პრინციპი. ამდაგვარი მიდგომა თანამედროვე სტილისტიკაში „რეტრო ჩართვებს“ განაპირობებს და მას დასაშვებს ხდის. სალონში საზოგადოებრივი ცხოვრება რამოდენიმე დომინანტი ნიუანსისადმია კონცენტრირებული, თუმცა არალოკალურად. აქ მოხვედრილი დამკვირვებელი, დეკორატიული ნაკეთობებით შექმნილი ექსპოზიციის ფონზე აღიქვამს, რომ დღეს, საზოგადოებრივი ინტერიერის ესთეტიკა საჭიროებს არა მხოლოდ თანამედროვე ფორმებსა და საგნებს, ის აუცილებლად ეყრდნობა სახასიათო ნიუანსებს, ცალკეულ ასოციაციებს, რაც მთელი სივრცის თვითყოფადობის გამოსავლენადაა აუცილებელი.

ენო ლალიძე

The 60's

The interior of newly-opened Bakuriani café "The 60's", designed by Rooms Company (young designers Kate Toloraia and Nato Janberidze) is built up on the effect of pleasant unexpectedness. Original compositions, articles and accessories are distributed within the space in accordance with definite rules, by large defining the general character of the atmosphere. The interior is filled with an array of interesting themes, and this is the key creative principle underlying its design. Such an approach allows for introduction of retro elements into the modern stylistics. The public activity within the interior is focused on several dominants, though in a non-localized manner. The visitors, looking at this improvised exposition of decorative articles, are sure to feel that the aesthetics of modern public interiors should be based not only on modern-style forms and objects, but also on the characteristic touches and associations with the past, indispensable for highlighting individuality of the space.

NINO LAGHIDZE

თბილისში, ტაბიძის ქუჩაზე, 5 აპრილს, შოურუმის Pierrot le Fou პრეზენტაცია შედგა. მისი ინტერიერი, დიზაინერ ლენკა ციციშვილის პროექტით განხორციელდა.

წარმოდგენილი ობიექტის ინტერიერული გარემოს თავისუფალი სივრცე ინდივიდუალურია და განსაზღვრული ფუნქცია გააჩნია. სისადავე, გეგმარების თავისუფლება და დინამიზმი ავტორის კონცეპტუალური კრედიოა. წი-

ნა პლანზე წამოწეული გამომხატველობითი არქიტექტურული ფიგურის კონცეპცია ესთეტიკურ ილუზიებთან ერთად უფრო ღრმა, დამოუკიდებელ აზრს და მნიშვნელობას მოიცავს.

ინტერიერის მიკროგარემო - დამოუკიდებელი მოცულობები - მათთვის დამახასიათებელი ფუნქციურობიდან გამომდინარე, სხვადასხვა ემოციური დატვირთვით აღიქმება, კონკრეტულ მიზანს ექვემდებარება, მაგრამ ამ-

ავე დროს სივრცის საერთო წყობასთანაა შეთავსებული. ესთეტიკური, ნატიფი ფორმის მნიშვნელობა მის რეალურობაშია განხორციელებული. პროფესიონალის მუშაობის დახვეწილმა სტილმა და გემოვნებამ სრულიად განსაზღვრა ინტერიერის სტილისტური მთლიანობა და Pierrot le Fou ცხოვრების წესთან შესაბამისობა.

ნინო ლალიძე

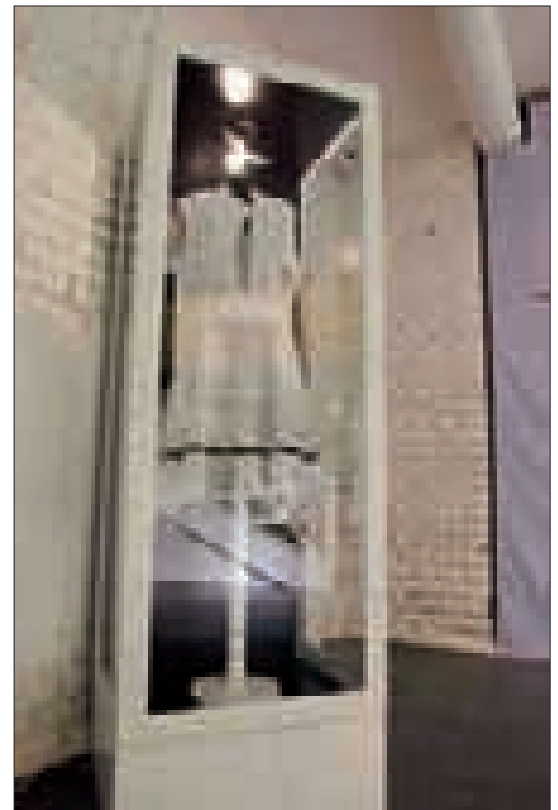

შოპი
რუმბი
Pierrot
le Fou

Showroom Pierrot le Fou

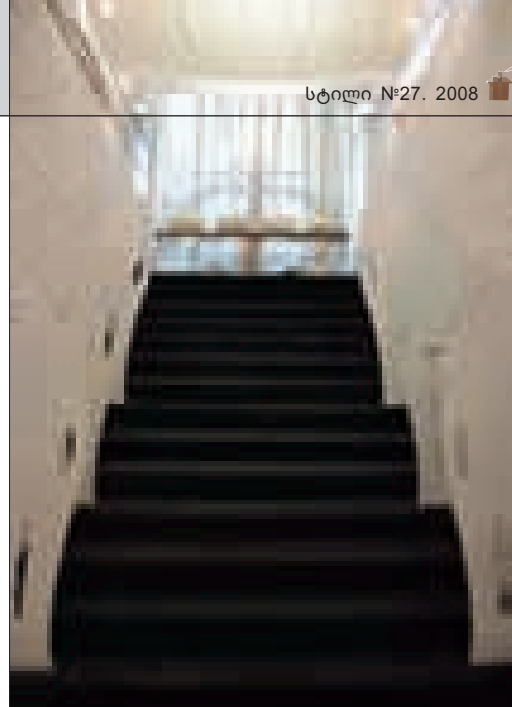
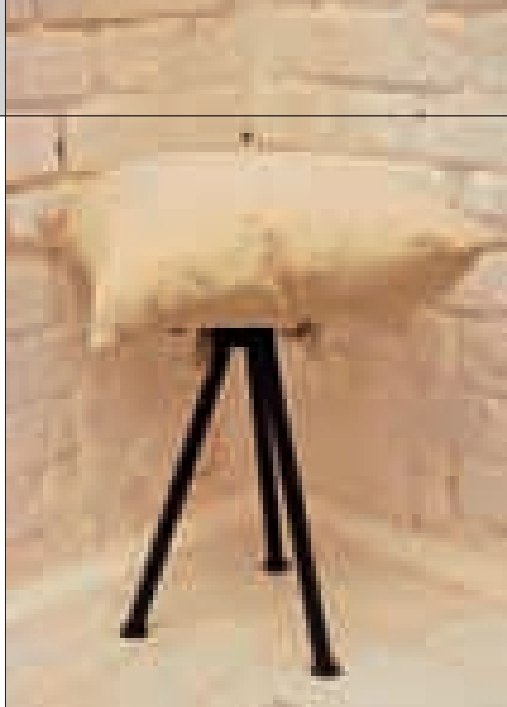
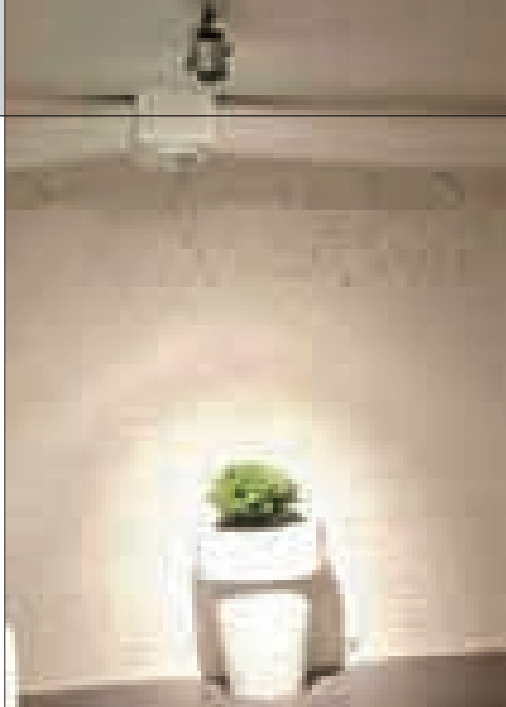

On April 5 presentation of showroom Pierrot le Fou took place in Tabidze Street, Tbilisi. Its interior was created by designer Lenka Tsitsishvili.

The showroom interior is a free-flowing space with distinct individuality and a precisely defined function. Simplicity, uninhibited planning and dynamism – these are the key principles which the author used in her work. The conception of expressive architectural image, forming the foreground of the design, is strengthened by aesthetic associations and deep connotations.

The interior consists of independent volumes bearing different emotional charges depending on their functional specifics but efficiently merging into the general structure of the space. The importance of aesthetically valuable, refined forms is accentuated by the quality of their implementation. Highly professional and tasteful design style gave successful finishing touches to the interior of Pierrot le Fou and integrated it into the surrounding life.

NINO LAGHIDZE

სიყვარულით დამუხტული

ზღვის სურნელით, (del marie – ხომ ზღვასთან ახლოს ნიშნავს), ლამაზი მუსიკით, სასიამოვნო ინტერიერით დამუხტული გარემო კვლავ და კვლავ გიჩენს აქ მოხვედრის სურვილს.

კაფე „დელ მარი“ უკვე რამდენიმე წელია ლიდერობს თბილისის კაფეებს შორის. მაღალი კლასის კულინარიის, დახვეწილი მომსახურებისა და ელეგანტური გარემოს წყალობით, სამართლიანად სარგებლობს ელიტარულის რეპუტაციით.

ორიგინალური ფურნიტურითა და ლამაზი საგნებით შექმნილი სივრცის ცალკეული

მონაკვეთი განსაკუთრებული ხიბლის მატარებელია, ამ განსაკუთრებულობის განმსაზღვრელი სხვა ნიუანსებთან ერთად კედლებზე განთავსებული ნახატებიცაა. ნებისმიერი ინტერიერის დიზაინი იმისათვის იქმნება, რომ ადამიანმა იქ მყოფდროდ და ჰარმონიულად იგრძნოს თავი. აქ განთავსებული ფურნიტურა, სანათები, კედლების ფერი, ფარდები სასიამოვნო სინქრონიზია, საოცარი ნონასწორობაა სიმშვიდესა და მოძრაობას, ბუნებრივ დახვეწილ ფერებსა და შექმნილ სილუეტებს შორის და თვალნათელი ხდება თავისუფალი ტი-

პის შემოქმედების შედეგი. სხვადასხვა ფორმების, მოცულობების საერთო რითმის, დეკორატიული ელემენტების ერთობლიობა ინტერიერს ამთლიანებს, დასამახსოვრებელ გამომხატველობას ანიჭებს.

ფურნიტურისა და აქსესუარების დიზაინერი გადანწყვეტა, საერთო სივრცეში გადანანილება, მისი სტილის ესთეტიკას პასუხობს, დახვეწილ ფერთა გამა სიმშვიდესა და კომფორტს განაპირობებს და აქ კიდევ ერთხელ მოსვლის სურვილს კიდევ უფრო ამძაფრებს.

ლალი გახტაძე

Filled with Love

This place, filled with the smell of the sea, pleasant music and positive emotions, is really welcoming and homely.

Cafe Del Mar maintains the leading position in the top list of Georgian cafes for several years. It rightly enjoys the prime reputation due to its high-class cuisine, top-notch service and elegant interior.

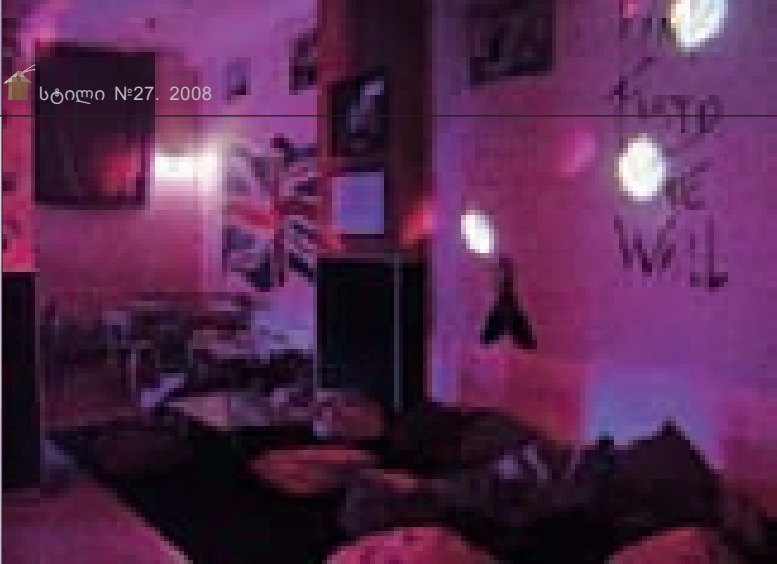
The refined design is highlighted by original furniture, quaint accessories and – last but not the least – a choice of paintings on the walls. Any interior is designed with the goal of making its visitors or inhabitants feel at ease – the design of this cafe with its furniture, light fixtures, colour solutions and accessories offers full harmony of serenity and liveliness, natural beauty and artificial decorations. The variety of forms, general rhythm of the volumes and decorative elements integrate the interior and endow it with special expressivity.

Design of furniture and accessories and their distribution across the space correspond to the general aesthetic character of the interior; the refined colouring intensifies the sense of harmony and turns the cafe into a memorable and attractive place.

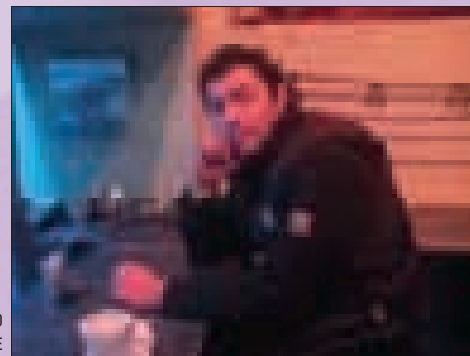
LALI BAKHTADZE

სტილი №27. 2008

ბაჩო ხაჩიძე
BACHO KHACHIDZE

სტილის შესაბამისობა ცხოვრების წესთან

როდესაც საზოგადოებრივი ინტერიერი არაპროფესიონალის მიერ იქმნება – მაქსიმალურად ეფექტურად წარმოჩენილი შედეგი ყოველთვის ორიგინალურობით უნდა გამოირჩეოდეს, ფუნქციონალურად და ესთეტიკურად უნდა შეესაბამებოდეს კონკრეტულ მოთხოვნებს. ამჯერად წარმოდგენილი, ბაჩო ხაჩიძის მიერ შექმნილ „ლონდონ პაბის“ ინტერიერში მოცულობა პლასტიკურად ვითარდება. პაბი, ვერაზე, მედიტიშვილის ქუჩაზე მდებარეობს. მასში, კომპოზიციური პრინციპის შენარჩუნებით,

სათავსოების შიდა სტრუქტურა ფორმათა მრავალფეროვნებით იქმნება.

ავტორის (რომელიც „ლონდონ პაბის“ მფლობელიც გახლავთ) მაღალი გემოვნების გამოვლენით საზოგადოებრივი სივრცის ერთიანი ინტერიერული სახე – თანამედროვე დეკორის მოტივებით, მოცულობითი, პლასტიკური და ფერითი გადანწყვეტებით, არქიტექტურული რითმებით - არაორდინალურია. საერთო ლაკონიზმი, დეტალებისადმი უნატიფესი დამოკიდებულებითაა კომპენსირებული. მა-

თი ვიზუალიზაცია ერთიანი დიზაინის ხასიათის განმსაზღვრელი ხდება. ყოველივე კი ერთ ამოცანას ემსახურება – შეიქმნას მყუდრო, სრულყოფილი, ესთეტიკურად თვითმყოფადი სივრცე.

შემოქმედებითი თავისუფლება შესაძლებელს ხდის მიღწეულ იქნას სტილისტური მთლიანობა, მას განმარტება არ სჭირდება – მნიშვნელოვანია სტილის სრული შესაბამისობა არსებული გარემოს ცხოვრების წესთან.

ნიკო ლალიძე

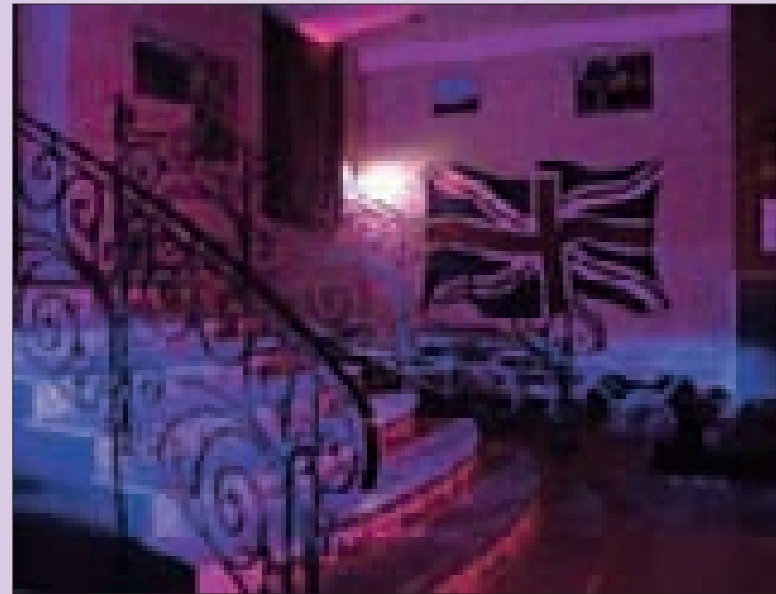
Style in Conformance with Lifestyle

When a public interior is designed by a professional, the result is sure to possess such qualities as originality, functional and aesthetic conformance to definite demands. Interior of "London Pub", located in Melikishvili Avenue, Vera district, and designed by Bacho Khachidze, boasts diversity of forms, based on a supreme compositional principle.

Refined taste of the author, who happens to be the owner of the pub, turned this public space into an integral and original interior featuring a diversity of decor motives, flexible volume and color solutions and architectural rhythms. All these feats served to achieve just one task – creation of a comfortable, perfect, aesthetically unique interior space.

Creative freedom made it possible to ensure stylistic integrity, which does not require further explanation and is in full conformance with the lifestyle of the pub.

NINO LAGHIDZE

ვილა ძველ თბილისში

ვილა „მთიების“ მრავალფეროვანი ინტერიერი, აღსაქმელად გარკვეულ მზადყოფნას მოითხოვს. ის, ვინც არაორდინალურ გარემოს მიუჩვეველია, აქ მოხვედრისას დაიბნევა ან აღფრთოვანდება, გულგრილი კი, ნამდვილად არ დარჩება და კვლავ გაუჩნდება მოსვლის სურვილი.

არქიტექტორებმა, ემილ დავითიძემ და ნიკა გოგავამ ფანტასტიკური სამყარო შექმნეს, მათ ნათელი, წითელი, ღია, წყნარი ტონებით ზღაპარი დახატეს.

ვილა „მთიები“, თბილისი ერთ-ერთ უძველეს, პრესტიჟულ უბანში მდებარეობს. XIX საუკუნის ორსართულიანი შენობის რესტავრაციის შედეგად, არქიტექტორებმა მისი შიდა სივრცის დიზაინერული სახე ძველი ქალაქის არქიტექტონიკის შესაბამისად გადაწყვიტეს.

ნინო ლალიძე

ფოტო: ბუბა სვიმონიშვილი

Villa of old Tbilisi

The diverse and delicate fantasy world of Villa Mtiebi, located in one of the oldest and most fashionable districts of Tbilisi, was created by architects Emil Davitidze and Nick Gogava. The architects have restored a 19th century building and designed its interior in conformance with the architectonics of the old city.

The chief front element of the Villa is a paved square with a small marble fountain in the center and several recesses, arranged along the perimeter.

The Villa is saturated with comfort. Each detail of the interior - seemingly neglected articles, abundance of colors, are carefully matched and brought into harmony.

NINO LAGHIDZE

PHOTO BY BUBA SVIMONISHVILI

ინტერიერის თავისუფალი სტილი

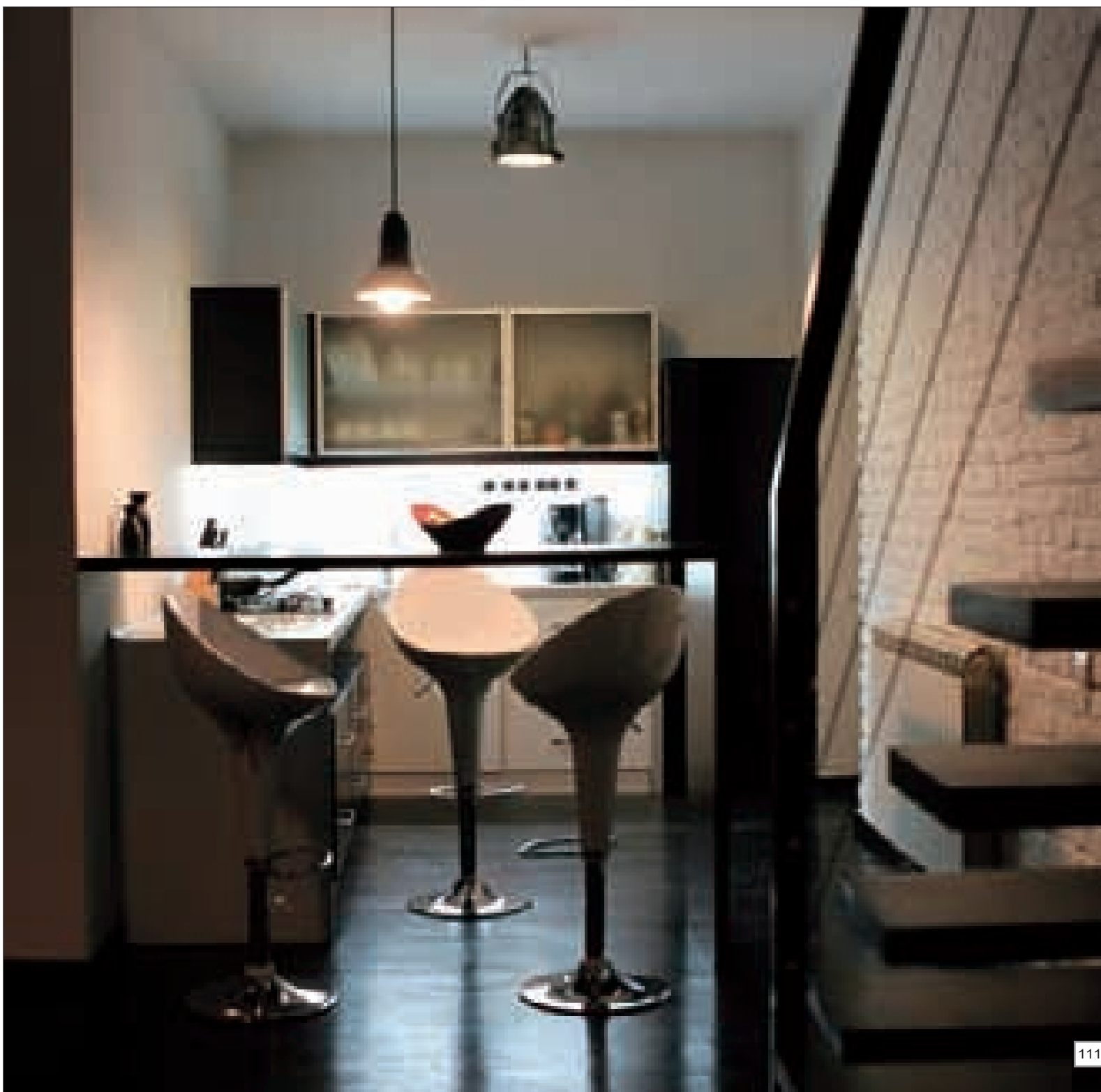
წარმოდგენილი ინტერიერის ავტორი არქიტექტორი მიშა ბალიაშვილი (არქიტექტურული სტუდია „ჰეკადრატ“-ს დირექტორი) გახლავთ. მან, სახლის მფლობელის გემოვნებისა და სურვილების გათვალისწინებით, საკუთარ პროფესიონალიზმზე დაყრდნობით, მკაფიო არქიტექტურული გრაფიკით, ფურნიტურის ფორმა-მოცულობების ორიგინალური მონაცვლეობით და ფერითი კონტრასტებით, თანამედროვე ინტერიერი შექმნა.

საცხოვრებელ სივრცეში წარმოქმნილ მოულოდნელ დიზაინერულ შტრიხებს, სიმსუბუქე შეაქვთ და მოსახერხებელ გეგმარებას ქმნიან. სტილისტურ მთლიანობაში, თითოეული სათავსოს

ინდივიდუალურობა და ფუნქციურობა თავისებურად იკვეთება, მათი კონტრასტულობა ინტერიერში უწონადობის შეგრძნებას ბადებს. თავისუფალი ატმოსფეროს შექმნის იდეას სივრცის ყოველი ელემენტი ექვემდებარება. კონსტრუქციული თუ დეკორატიული დეტალების ერთობლიობა ინტერიერს ვიზუალურად ზრდის, ხაზს უსვამს ფორმას, განსაზღვრავს მასში ფერის სიღრმეს და ინტენსივობას.

საცხოვრებელში, ავტორმა, აუცილებელი სიმყუდროვე და კომფორტი შექმნა. ინტერიერის დიზაინი, მის ბინადართა გემოვნების და სოციალური მდგომარეობის ბუნებრივი ხორცშესხმაა.

ნინო ლალიძე

Free Style of Interior Design

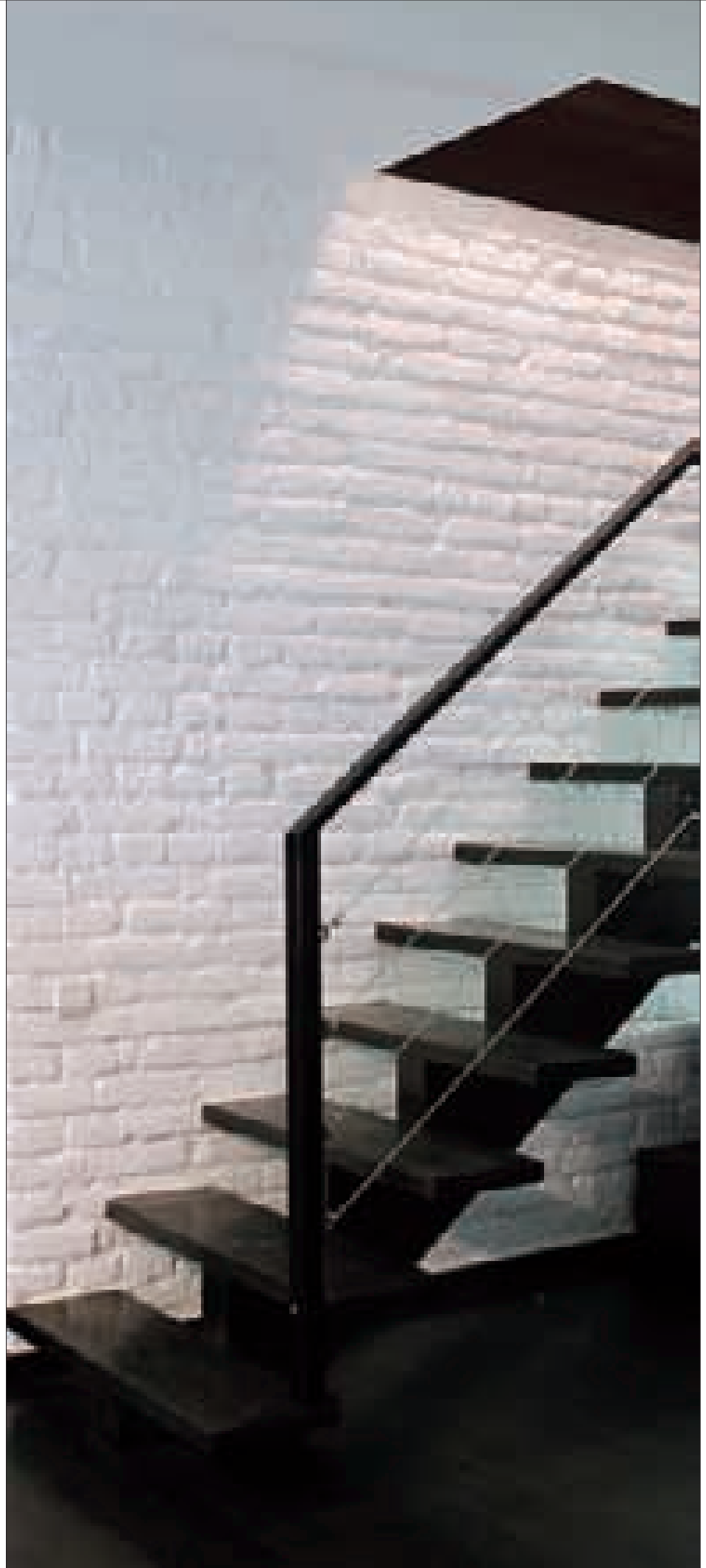
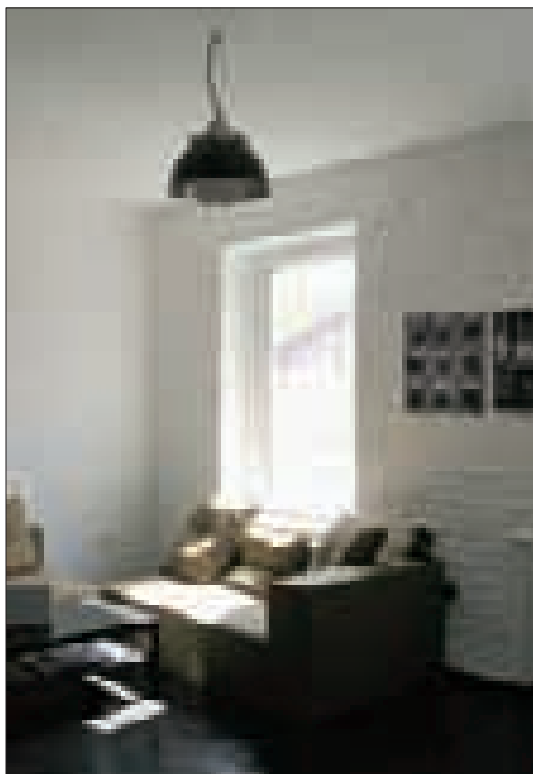
House owners, giving preference to this or that particular design style, actually choose an atmosphere, in which they will exist for a certain amount of time and which will have its influence on their lives.

The author of this interior is architect Misha Baliashvili (Director of Studio 3 Quadrates). Considering the taste and expectations of the house owner, they created a refined modern interior space with clear architectural graphics, original furniture and skillful color contrasts.

Unexpected design touches add lightness to the residential space and increase the efficiency of its planning. In the stylistic integrity, individuality and functional specificity of each room stand out. All elements of the space serve to highlight the feeling of freedom, visually increase the space, accentuate its form, define the depth and intensity of colors.

Creating this interior, author endowed it with comfort and originality, which would not look natural in any other place. In other words, the design represents an incarnation of the inhabitants' taste and social position.

NINO LAGHIDZE

ძველი ერზერუმი

ქართველთა კვალი სამოთხის მდინარესთან

ეჩხეხუმის შესახებ ვეხც დიდი მომზადებოდა და ვეხც ნინამებახე ჰუბიჯაცია, ხომ ახა ჰხოფესოხ ცისანა აბუადის იდეები და საქმიანი ჩრეები. თუქეთის ამ უღამაზეს ქაღაქში ქაითული ჯვალის ჰოვნა მისი დიდი მონდომების გაჩეუ აბათ ძალიან გაგვიქიხებოდა, ჩვენთვის ხელმიუწვდომელი დაჩრებოდა ბეჟი საინტეხესო ოსმაღი ნყახო თუ ეპიგაფიკული ძეგი. ამიკომ სასიამოვნო მოვალეობა მიმაჩნია მას გადაცემა "ჩვენებუხების" სახელით განსაუთიხებელი მადლობა გადაუხადო. მეთხვეს ჯი აღმოსავლეთის ეთ-ეთი უღამაზეს ქაღაქ ეჩხეხუმში, 2007 წლის აგვისტოში მოწყობილი ტექუპედიციის შთაბეჭდილებებს და შედეგებს გავაცნობთ.

ერზერუმი - თურქეთის აზიური ნაწილის მარგალიტი, "ბედნიერების სავანე", "მტკიცედ შემოზღუდული სიმაგრე", "სილამაზის აკვანი"- ათასგვარი ეპითეტებით ამკობდნენ ამ ქალაქს აღმოსავლეთის პოეტები თუ მწერლები, ქალაქს რომელიც ოსმალების ძლიერების სიმბოლოდ იქცა.

ერზერუმი სამოთხის მდინარის, ეფრატის სათავესთანაა გაშენებული, ზედ ქალაქზე უძველესი სავაჭრო გზა გადიოდა, ტრაპიზონსა და თავრიზში მიმავალი ქარავნები სწორედ აქ იკრიბებოდნენ, ამიტომ ერზერუმი ძალიან მალე აყვავდა, მისი ქუჩები და მოედნები ბრწყინვალე მეჩეთებით, გრანდიოზული მედრესეებით, ქულბაქებითა და ფუნდუკებით დამშვენდა.

ერზერუმი შენობები თან გზიბლავს და თან გაოცებს, განსაკუთრებულ გავიერებას, ისლამური არქიტექტურისათვის უჩვეულო სტილი იწვევს, მაგალითად გუმბათის კონუსები, რომლებიც სინამდვილეში მუსლიმური სასწავლებლები - მედრესეებია. ასეთ ნაგებობებს ერზერუმი ბევრს ნახავ, თუმცა მათ შორის ყველაზე გამორჩეული "ჩიფთე მინარელია", ანუ მედრესე წყვილი მინარეთით.

ცნობილია, რომ "ჩიფთე მინარელი" XIII საუკუნის II ნახევარში ქალბატონმა ააგო, 1540-1541 წლებში შედგენილ დავთარში წერია, რომ იგი არის: "სულთან ალა-ედ-დინად ნოდებული ქეისოსროს შვილის ქეიქუბადის ქალიშვილის პირმოლიმარი (ანდე) ხათუნის მედრესეს ვაკუუფი" ამიტომ ჩიფთე მინარელს ძველთაგანვე "ხათუნის მედრესეს" ან "ხათუნის" უწოდებდნენ.

ჩიფთა მინარელი

ერზერუმის ციხე

ქალბატონი კი, მუჰან ედ-დინ სულეიმან ფერვანეს ცოლი იყო და მას აინ ულ შაიასაც ეძახდნენ. ყველაზე საინტერესო ისაა, რომ ქეისოსროს ქალიშვილი წარმოშობით ნახევრად ქართველი იყო. უფრო სწორად, მას ქართველი დედა ჰყავდა, თამარ მეფის შვილიშვილი, რუსუდანის ასული, საქვეყნოდ განთქმული გურჯი ხათუნი.

სახელოვანი მშობლის მსგავსად შვილმაც “ჩიფთე მინარელი” ხელოვანთა ურთიერთანამშრომლობის საუკეთესო მაგალითად აქცია. ამიტომ როცა შენობის კედლებს უყურებ კარგად ხედები, რომ აქ მედრესეების გაფორმება და ორნამენტები სელჯუკური, კავკასიური, ბიზანტიური და სპარსული ხელოვნების უმშვენიერესი ნაზავია.

საქართველო და ერზერუმი ურთიერთს მჭიდროდ დაუკავშირდნენ, ოსმალითის სულთანი აქაური ფაშების ხელით მართავდა დაპყრობილ ქვეყანას, ერზერუმის ვილაიეთში შედიოდა ბევრი ქართული პროვინცია თუ დასახლება.

გურჯისტანთან მჭიდროდ და ხანგრძლივად ურთიერთობამ ერზერუმსაც გარკვეული კვალი დაამჩნია, ოსმალი ავტორების ცნობით, ქალაქის ერთ-ერთ ყველაზე ლამაზ და გამორჩეულ ადგილს “ქართველთა მეიდანის” ერქვა. ერზერუმელების თქმით: - “მოედანს ქართველების საპატივცემულოდ სახელი იმითომ დაარქვეს, რომ შორეული მგზავრობიდან დაბრუნებული გურჯები, თურმე, აქ იკრიბებოდნენ, აქ ხვდებოდნენ ერთმანეთს და აქვე იგებდნენ სამშობლოს ამბებს”.

მოედანს ალიაღას სახელობის მეჩეთი ამშვენებს, მას ასევე “გურჯუ კაპის”, ანუ “ქართველთა კარის” ჯამესაც უწოდებენ, აქ ყოველდღე უამრავი მლოცველი მოდის და ყურანის აიათების ხუთგზის წარმოთქმით ალაჰს აღიდებს. მეჩეთი ჰიჯრითი 1017 წელს, ანუ 1608 წელს აიგო. იგი პატარა მაგრამ კოხტა შენობაა. ჯამეს სახელწოდება ერთმა გარემოებამ განაპირობა: ამ მეჩეთის ზღუდიდან დაწყებული უბანი ერზერუმის ციხის იმ ადგილთან მთავრდებოდა, სადაც „ქართველთა კარი“ იყო აშენებული.

მაშ ასე, გამოდის რომ აზიის ერთ-ერთ ყველაზე სახელგანთქმულსა და მრისხანე ციხეს, ერთ დროს ქართველთა სახელობის კარიბჭე ამშვენებდა, კარიბჭე რომლიდანაც გზა საქართველოსკენ მიდიოდა.

ამ ფაქტს ადასტურებს ევლია ჩელების მოგზაურობის წიგნიც, სადაც ნათქვამია: “არზერუმის ციხე გორაკზე მდებარე, ოთხკუთხა ღვინის ქვით ამშენებულია. გარშემო ორ რიგად კედელი აქვს შემოვლებული, რომელთა შორის სამოცდაათი ნაბიჯია. ჰისარიჩას უწოდებენ. გარშემო თხრილი აქვს. თხრილის სიგანე ოთხმოცი ნაბიჯია და სიღრმე ოცი წყრთა. მაგრამ საქართველოს და ერზიჯანის კარების თხრილი იმდენად ღმა არაა. მათზე ხილით გადაისვლება. ორსაგდულიანი რკინის კარებია. ამ ორ კარს შორის ის ათი ბაღემეზ ზარბაზანია, რომლებითაც ერევანი დაიპყრეს” (ევლია ჩელების მოგზაურობის წიგნი”. ნაკვ I. თურქულიდან თარგმნა, კო-

მენტარები და გამოკვლევა დაურთო გიორგი ფუთურიძემ. თბ. 1971).

ზუსტად სად მდებარეობდა ქართველთა კარი ამჟამად უცნობია. სავარაუდოდ იგი იქ იდგა სადაც ამავე სახელწოდების უბანი იწყებოდა. ასე რომ ჩვენი გათვლით გურჯუ კაპი ის კარიბჭე უნდა იყოს, რომელიც დღეს ციხის მთავარი შესასვლელია. იგი სანახევროდ მინამია ჩაფლული, ალბათ სწორედ ამიტომ ამბობდა თურქი მოგზაური ევლია ჩელები: - ქართველთა კარიბჭის წინ თხრილი დაბალია და მასში შესვლა ხილით შეიძლებაო.

ჩიფთე მინარელი

ჩიჭუტა მინარეალი

ერზერუმის ციხიდან უამრავი მეჩეთი და მინარეთი მოჩანს ერთ-ერთი მათგანი გურჯი მეჭმედ ფაშას აუშენებია.

ჯამე სულთან მელიქის უბანში მდებარეობს. ჯამათის შეკრების ადგილი გადასურულია და შვიდ ხის ბოძს ეყრდნობა. კარებზე შვიდ სტრიქონიანი წარწერაა:

“ავი რამ მოხდა, დაინგრა სულთან მელიქის მეჩეთი მეჭმედ ფაშამ ააგო ხის დიდი მეჩეთი მეჩეთი გალაგნის მიღმა, ქალაქგარეთ აშენდა 1058 წელს” (=1648წ)

ევლია ჩელები, როცა ერზერუმის მეჩეთებზე საუბრობს, საზგასმით აღნიშნავს: “თავრიზის კარის გარეთ, თხრილის პირას გურჯი მეჭმედ ფაშას ჯამეა. ერთმინარეთიანი, მიწის სასურავიანი, ქველმოქმედ დარბაისელთათვის შესაფერი, ღირსეული ჯამეა. ჯამათიც ბევრი ჰყავს”. გურჯი მეჭმედის მიერ მეჩეთის მშენებლობას ადასტურებს “ერზერუმის წელიწადიული” (შალნამე), სადაც წერია: “გურჯი მეჭმედ ფაშა ჰიჯრით 1046-დან 1049 წლამდე ერზერუმის ვალი იყო, მაშინ აიგო იქ ხის ლამაზი მეჩეთი”

ჩნდება კითხვა, ვინ არის ის ქართველი ფაშა რომლის აგებულ მეჩეთს ოსმალო მოგზაურებიც კი აღტაცებაში მოჰყავდა? გურჯი მეჭმედ ფაშა სულეიმან კანუნის (1520-1566) ზეობის ბოლო წლებში უნდა გაეცადათ საქართველოდან, პატარა ქართველი დიდი ვეზირის რეზიმ ალი ფაშას ქვეშემდროშა რიგებში მოხვდა, საიდანაც სულთნის სასახლეში წაიყვანეს. აჰმედ I-ის (1603-1617) ტახტზე ასვლისთანავე დანიშნაურდა და სასახლის ალა გახდა. 1627 წელს დამასკოს ვალი, შემდეგ კი ეგვიპტის და ბოსნიის ბეგლარბეგობა ებოძა.

გურჯი მეჭმედ ფაშა პირველი ქართველი იყო, ვინც ოსმალეთის დიდი ვეზირის თანამდებობაზე დაინიშნა, ის ამ სახელს ორჯერ დაეუფლა, კერძოდ

1622 წლის 21 სექტემბრიდან- 1623 წლის 5 თებერვლამდე და 1651 წლის 27 სექტემბრიდან 1652 წლის 20 ივნისამდე.

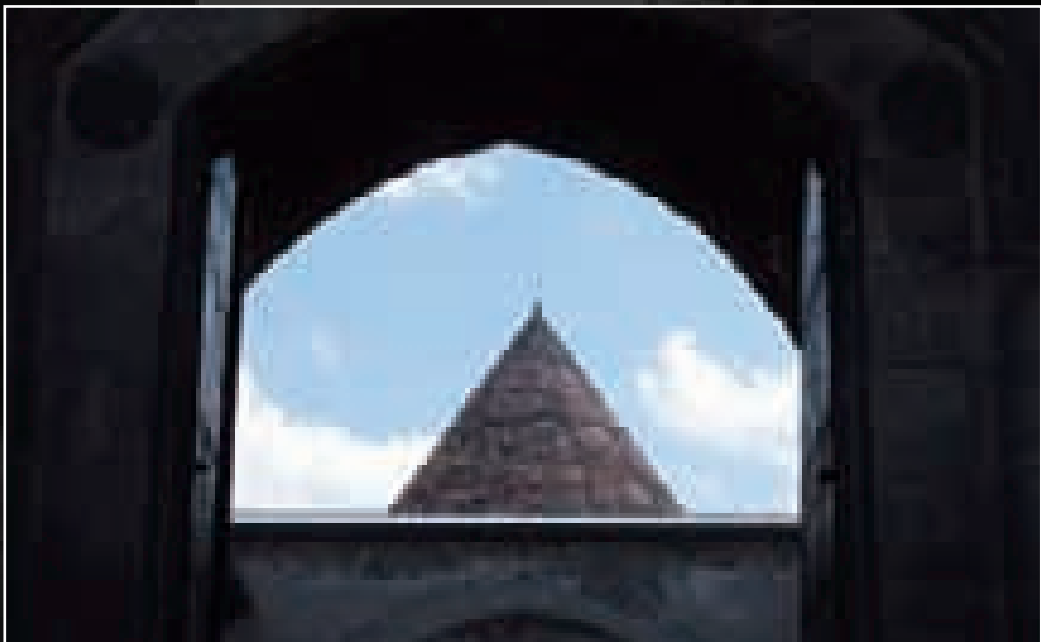
აქვე ავღნიშნავთ იმ ჩვენებურთა ვინაობასა და ზეობის წლებს ვინც მეჭმედ ფაშას შემდეგ ოსმალეთის დიდვეზირობა მიიღო:

ალა ისუფ ფაშა (20.XI.1711-11.XI.1712)
გურჯუ ისმაილ ფაშა (14.VII.1735-25.XII.1735)
კონია იუსუფ ფაშა (25.II.1786-28.V.1789.
12.II.1791-1792)

ლაზ აჰმედ ფაშა (II.1811-VII.1812)

ერზერუმის კიდევ ერთი საინტერესო ისტორიული ძეგლი უკავშირდება საქართველოს. ეს გიორგი სააკაძის ქალიშვილის ანა ხანუმის მავზოლეუმი გახლავთ.

აკლდამა მურად ფაშას მეჩეთის სასაფლაოსთან ყიბლის მხარეს მდებარეობს. მიწისქვეშა განსასვენებლის თავზე თაღებიანი, ოთხ სვეტზე დაყრდნობილი კამარით გადასურული ნაგებობა დგას. კამარას ახლად რესტავრირებული გუმბათი ამკობს, რომლის სფე-

ჩიჭუტა მინარეალი

როზე ნახევრამთვარის მოოქროვილი ნიშანი დგას. მავზოლეუმი დახურული ანუ დაკეტილი არაა, მისი კამარები ღიაა, ამიტომ აშკარაა, რომ საფლავთან მისვლა და მოლოცვა ნებისმიერ ადამიანს შეეძლო.

თაღებ ქვეშ სამი საფლავის ქვაა, ერთი დიდი და ორი შედარებით პატარა, არცერთ მათგანს წარწერა არ ახლავს, ამიტომ განსვენებულთა ვინაობის დადგენა შეუძლებელი იქნებოდა, რომ არა მავზოლეუმის ჩრდილოეთ მხარეს, კედელში ჩადგმული მარმარილოს დაფა. მას 4 სტრიქონიანი ლამაზი წარწერა ამკობს:

“1. ეპ, წავიდა მოურავ ხანის ქალიშვილი, იგი სწორუბოვარი სილამაზისა იყო.

2. როცა იგი სამოთხის მიწამ გააღამაზა, ფერიები დაუპირისპიდნენ, მერე კი მსახურებად დაუდგნენ,

3. დაახლოებით ამბობენ მის ასაკს, ნაადრევად მიიცვალა ხატკეთილი ჩემი ანუ ხანუმი, რა დასანაწია უზენაესი ანა ხანუმის ამ ქვეყნიდან წასვლა ვაგლას

წელი 1059” (=1649 წ).

როგორც წარწერის თარიღიდან ირკვევა, გიორგი სააკაძის ქალიშვილი მამამისის სიკვდილიდან

ოცი წლის შემდეგ გარდაცვლილა. ძეგლის პირველი გამომკვლეველი თურქი ისტორიკოსი იბრაჰიმ ჰაქი კონიალი წერს: “ხალხი ამ აკლდამას ანუ ხათუნის აკლდამას უწოდებს. ეს სახელი არზრუმში ძველთაგანვე ძალიან პოპულარული და გავრცელებული ყოფილა. ბევრ არზრუმელს საკუთარი ქალიშვილისთვის ამ სახელის დარქმევით სურს გამოხატოს თავისი პატივისცემა განსვენებულის მიმართ. არზრუმის წმინდან და მფარველ მამაკაცებსა და ქალებს შორის ეს ანუ ხათუნიც იხსენიება” ამდენად, ცხადია, რომ აკლდამა, გარკვეულწილად მემკვიდრეა, იგი თავისებურად ქართველი ქალბატონის ამქვეყნიურ ცხოვრებაზე მიუთითებს, რადგან ისლამურ სამყაროში მიცვალებულისადმი განსაკუთრებული პატივისცემა მისი საფლავის ანუ მასტაბის მოწყობაში გამოიხატებოდა, რაც უფრო დიდი და მშვენიერი იყო აკლდამა, მით უფრო გაცუენიანი იყო სიცოცხლეში განსვენებულის.

მიუხედავად იმისა, რომ ანუ ხანუმი ესოდენ დიდი პატივისცემით სარგებლობდა ერზერუმში, სამწუხაროდ მის შესახებ ქართულ ისტორიოგრაფიაში მცირე ცნობები შემორჩა. მხოლოდ ის ვიცით, რომ გიორგი სააკაძეს შვიდი შვილი ჰყავდა, ოთ-

ხი ვაჟი და სამი ქალი, ვაჟებს შორის უფროსი ავთანდილი ყოფილა, შემდეგ პაატა, იორამი და დავითი. გივი ჯამბურის აზრით “ორი უფროსი ქალი გიორგის ირანში გადახვეწამდე ე.ი 1612 წლამდე გაუთხოვებია. მესამე კი 1620 წლის შემდეგ გათხოვილა. უფროსი ქალი თეიმურაზ მუხრანბატონის მეუღლე ყოფილა, ორი დანარჩენიდან ერთი - იასე ქსნის ერისთავისა, ხოლო მეორე ახალციხელი ფარად ფაშას მეუღლე. სხვა არაფერი ვიცით გიორგის ქალების შესახებ” (გ.ჯამბურია, გიორგი სააკაძე. თბ. 1964; გვ. 39)

გიორგი სააკაძის მესამე ქალიშვილის ქორწინება ახალციხელ ფარად ფაშასთან იგივე ფერ ფერად ფაშასთან უნდა მომხდარიყო 1620-1624 წლებში (გ.ჯამბურია, გიორგი სააკაძე. თბ. 1964; გვ. 119)

ჩვენს მიერ ერზერუმში ნანახი აკლდამა ნ. შენგელიას ვარაუდით გიორგი სააკაძის იმ ქალს უნდა ეკუთვნოდეს, რომელიც ახალციხელ ფაშათა-ჯაყელთა საგვარეულოს წარმომადგენელზე იყო გათხოვილი (ნ. შენგელია, “გიორგი სააკაძის ქალიშვილის ანუ ხათუნის საფლავი”. უსურნ: “ცისკარი” №3. 1977).

გიორგი კალანდია

ერზერუმის ტიხე

The Trace of Georgians at the River of Paradise

Without Professor Tsisana Abuladze's ideas and advice neither the film on Erzurum nor this publication would have been made. Her efforts greatly helped us to find the trace of Georgians in this beautiful Turkish city – without her, we would not have gained access to many interesting Ottoman sources and epigraphic monuments. Considering this, it is our pleasure to thank this lady on behalf of "Chveneburebi" program and offer the readers results of our expedition to Erzurum - one of the most beautiful Oriental cities - in August 2007.

The pearl of Turkish Asia, oasis of happiness, mighty fortress, cradle of beauty – this is just a small part of an enormous sea of epithets, dedicated by Oriental poets and writers to Erzurum - the city which Ottoman empire considered as the symbol of its strength.

Erzurum, standing at the source of paradise river Euphrates, along the ancient trade route, used to offer a convenient stopover to the caravans, heading to Trebizond and Tabriz. The city flourished very quickly due to this fact; its streets and squares were adorned by brilliant mosques, medreses, boutiques and inns.

Charming architecture of Erzurum has many features uncommon to Islamic architecture. E.g. conic cupolas, crowning Muslim schools – medreses. You will encounter many such buildings in Erzurum, though the most remarkable is Cifte Minareli – the medrese crowned with a pair of fluted minarets.

According to the official sources, Cifte Minareli was built by a lady in the second half of the 13th century. In the registry dated 1540-1541 this building is identified as "the medrese of Hande Hatun (the Smiling Lady), the daughter of Keikhosro, Sultan Alaeddin"; for this reason, it was commonly referred to as "Hatuniye Medrese", or simply "Hatuniye".

As regards the lady, mentioned above, she was the wife of Muayin ed-din Suleiman Fervane and was also called Ain ul Hayat. The most interesting fact is that Keikhosro's daughter was half-Georgian by origin; to be more precise, her mother was the world famous Gurji Hatun – the granddaughter of

Queen Tamar and daughter of queen Rusudan.

Following her mother's example, the daughter turned Cifte Minareli into a perfectly successful example of cooperation between artists and architects. Looking at the walls of this building, one can clearly see the magnificent mixture of Seljuk, Caucasian, Byzantine and Persian art in their decoration and ornaments.

Georgia and Erzurum got closely linked with each other in the time when Georgia was conquered by Ottoman sultans and many of its provinces and towns were included into the Erzurum vilayet.

The close and long-term relationship with Gurjistan left a certain trace on Erzurum too; according to Osman writers, one of the most beautiful public places in the city was named "the Georgians' maidan". According to the locals, the square was named after Georgians due to the fact that the Gurjis used to gather here after long trips, meet each other and learn the news of their homeland.

The square is embellished by Ali Aga Mosque, which is also called the Mosque of Gurcu Kapi (the Georgians' Gate); the mosque is daily visited by innumerable pilgrims, praising Allah by chanting the ayahs. The mosque was built in anno Hegirae 1017, i.e. in 1608 A.D. This is a compact but beautiful construction. The popular title of the mosque comes from its location at the edge of the district, the opposite border of which was located at the former "Georgians' Gate".

So it looks like one of the strongest Asian citadels was

once sealed by the "Georgians' Gate", whence the road led to Georgia.

This fact is confirmed by Evliya Celebi in „Seyahatname“ (Book of Travels), which says that "Erzurum Citadel, built of rectangular stone, stands on a hill. It is girdled by two walls, standing at seventy paces from each other and surrounded by a ditch. The ditch is forty paces wide and twenty cubits deep. However, the ditch is not so deep at the Gurcu and Erznican gates; one can cross it by the bridge at the two-leaved iron gates. Between these two gates there stand the ten cannons, with which Erivan was conquered." (Evliya Celebi, Book of Travels. Translated from Turkish, commented and researched by Giorgi Puturidze; Tbilisi, 1971).

The exact location of the Georgians' Gate is now unknown. Presumably, it stood at the beginning of the Georgians' district. Considering this, we reckon that the Gurcu Kapi should be identified as the current main entrance of the citadel. It is half-immersed into the earth; probably this is why the Turk traveler Evliya Celebi said that the ditch in front of the Georgians' Gate is shallow and can be crossed by a bridge.

Erzurum Citadel overlooks innumerable mosques and minarets, one of which was built by Gurcu Mehmed Pasha.

This mosque is located in Sultan Melik district. Its publicly accessible part is roofed and rests on seven wooden columns. The gate bears a 7-line inscription as follows:

*"A misfortune has happened - Sultan Melik's Mosque collapsed
Mehmed Pasha erected a large wooden mosque
The mosque was built outside the citadel in 1058" (=1648 A.D.)*

Describing the Erzurum mosques, Evliya Celebi points out, that „outside the Tabriz Gate, just at the ditch, there stands the mosque of Gurcu Mehmed Pasha. The mosque has one minaret and an earthen roof, it is a worthy place for honorable people.“ The fact that the mosque was built by Gurcu Mehmed, is confirmed by Erzurum Annuary (Shalname), saying that „Gurcu Mehmed Pasha was the vali of Erzurum in Anno Hegirae 1046-1049; at that time he built a beautiful mosque there“.

This evokes a question - who was this Georgian pasha, whose mosque was beautiful enough to enchant the Ottoman travelers? Mehmed Pasha should have been kidnapped from Georgia in the last years of reign Suleiman Kanuni - Suleiman the Magnificent (1520-1566); the young Georgian spent some time in the household of Grand Vizier Rezim Ali Pasha, whence he was taken to the sultan's palace. He was promoted upon accession of Ahmed I (1603-1617) and became the aga of the palace. In 1627 Mehmed was appointed the vali of Damascus and, later on - the beylerbey of Egypt and Bosnia.

Gurcu Mehmed Pasha was the first Georgian, appointed the Grand Vizier of Ottoman Empire; he possessed this title twice - from September 21 1622 to February 5 1623 and from September 27 1651 to June 20 1652.

Using this opportunity, we would like to list other Georgians who occupied the position of Grand Viziers of the Ottoman Empire after Mehmed Pasha. These were:

Aga Yusuf Pasha (September 20 1711 - November 11 1712);

Gurcu Ismail Pasha (July 14 1735 - December 25 1739);

Koca Yusuf Pasha (January 25 1786 - May 28 1789 and February 12 1971-1972);

Laz Ahmed Pasha (February 1811 - July 1812).

There is still another remarkable historical monument in Erzurum, connected with Georgia. This is the tomb of Ana Hanum, the daughter of Giorgi Saakadze.

The tomb is located in Murad Pasha Mosque cemetery. The underground grave is decorated by an arched construction with a high vault, standing on four columns and crowned by a newly-restored spherical cupola, topped by the golden crescent. The tomb is not enclosed, its archways are open, welcoming the visitors to come by and pray.

There are three tombstones under the vault: one is large and the other two - comparatively small. None of them was superscripted and it would be impossible to identify to whom they belong, if not a marble slab on the northern part of the mausoleum with a fine 4-line inscription carved on:

„The daughter of Mourav Khan left us, she was a maid of incomparable beauty

When she entered the land of Paradise, the fairies opposed her but then became her servants,

Her age was young, the beautiful Ane Hanum deceased prematurely,

How woeful the death of noble Ane Hanum is...

Anno Hegirae 1059“ (=1649 A.D.)

Judging by the date of the inscription, Giorgi Saakadze's daughter died twenty years after her father's death. According to the Turkish historian Ibrahim Haki Konyali, who first researched the tomb, „people call it the Ane Hatun Tomb. This name used to be very popular and common in Erzurum. Many of the locals give this name to their daughters in honor of the deceased lady. Ane Hatun is always mentioned among the saints and patrons of the city“. The tomb obviously hints to the earthly life of the Georgian lady, because in the Islamic world the level respect toward the deceased was expressed by the magnificence of their tombs - mastabas: the larger the size and the more lavish the decoration of the tomb, the more influential the person was during the life.

Despite the fact that Ane Hanum enjoyed such respect in Erzurum, there is but little information about her preserved in the Georgian historical sources. We only know that Giorgi Saakadze had seven children - four sons and three daughters; his eldest son was Avtandil, then came Paata, Ioram and David. According to Givi Jamburia, „the two elder daughters of Giorgi Saakadze got married before his exile to Iran - i.e. before 1612. The third one was married after 1620. Giorgi Saakadze's eldest daughter became the wife of Teimuraz Mukhranbatoni, the middle married Iase, the duke of Ksani, and the youngest - Farad Pasha of Akhaltsikhe. This is all we know about Giorgi Saakadze's daughters.“ (G. Jamburia. Giorgi Saakadze. Tbilisi, 1964; page 39)

The marriage of the third daughter of Giorgi Saakadze to Farad Pasha of Akhaltsikhe should have taken place in 1620-1624. (G. Jamburia. Giorgi Saakadze. Tbilisi, 1964; page 119)

N. Shengelia believes that the tomb, which we visited in Erzurum belongs to Giorgi Saakadze's daughter, married to the member of the Jaqeli family, the rulers of Akhaltsikhe. (N. Shengelia. The tomb of Giorgi Saakadze's Daughter Ane Hatun. Tsiskari Magazine; issue 3, 1977).

GEORGE KALANDIA

ანა ხანუმის აკლდამა

ავტორი
ვასუში კოტეტიშვილი

თენგიზ მირზაშვილი

პატარა სურათების დიდი მხატვარი

ცხოვრებაში ხშირად გვხვდება სრულიად მოულოდნელი პარადოქსები. სიცოცხლე რომ კარგია და სიკვდილი ცუდი, ეს ისეთი საყოველთაოდ აღიარებული ჭეშმარიტებაა, რომელიც ბავშვებზეც კი იცის. მაგრამ ზოგჯერ თურმე ისეც ხდება, რომ უაღრესად ტრაგიკული მოვლენაც იქნეს კეთილ ფუნქციას და ამა თუ იმ მოვლენას თავის ჭეშმარიტ ფასეულობას ანიჭებს. ბოლოს და ბოლოს თვით უკვდავება, რომელიც სიცოცხლეში მზადდება, მისი სი-

სრულით წარმოჩენა ხომ მხოლოდ სიკვდილის საუფლოში ხდება შესაძლებელი. გამოდის, რომ სიცოცხლე მოკვდავია, სიკვდილი – უკვდავი. მაგრამ გამორჩეულ სიცოცხლეს სიკვდილი ამ თავის უკვდავებას უწილადებს და სათუთად ინახავს.

ეს უცნაური აზრები აღმიძრა ჩემი სიყრმის უახლოესი მეგობრის, თენგიზ მირზაშვილის, ანუ „ჩუბჩიკას“ სიკვდილმა, კაცის, რომელთანაც ნახევარსაუკუნევანი სიახლოვე მა-

კავშირებდა, რომელიც იყო ჩემი სიცოცხლისა და პიროვნული თუ შემოქმედებითი ცხოვრების განუყოფელი ნაწილი.

მაგრამ ამჯერად მე მხოლოდ ჩვენი ჭეშმარიტად ადამიანური განცდები კი არ მაღაპარაკებს, არამედ მისი საოცარი შემოქმედებითი მეგვეიდრეობა, რომელსაც ანალოგი არ მოეძებნება მსოფლიო ხელოვნების ისტორიაში.

უიშვიათესი შემთხვევაა, შექმნა იმდენად

თენგიზ მირზაშვილი - გიორგი გერსამიას ფოტო

თვითმყოფი, უკიდურესად თავისებური შემოქმედება, რომ წამსვე, ერთი შეხედვით, უშეცდომოდ გამოარჩიოს იგი, არა მხოლოდ პროფესიონალმა ხელოვნებათმცოდნემ, არამედ ნებისმიერმა მნახველმა, მითუმეტეს პატარა ბავშვმა. ეს მხოლოდ ერთეულების ხვედრია.

სწორედ ასეთი ყველასაგან გამორჩეული მხატვარი გახლდათ თენგიზ მირზაშვილი, ანუ როგორც მას იცნობდნენ „ჩუბჩიკა“. იგი მართლაც ყველა მხატვრისგან გასხვავდებოდა თავისი ხედვით, ფერთა პალიტრით, ყველაფერ იმასთან მიმართებით, რაზედაც მისი მხერა ჩერდებოდა.

პოლ ვალერი ბრძანებს: „ფერწერა საშუალებას გვაძლევს, დავინახოთ საგნები ისეთებად, როგორიც ისინი იყვნენ ერთხელ, როდესაც მათ სიყვარულით უშვებდნენ“. ეს დეფინიცია სწორედ ჩუბჩიკას ხელოვნების არსს ესადაგება საოცარი სიზუსტით.

გარემომცველ სამყაროსთან ამგვარი მიმართება არ ისწავლება აკადემიებსა და უნივერსიტეტებში.

მხერის ასეთი უნარი, სიყვარულის ნიჭი და განცდის უშუალობა დაბადებიდანვე თან უნდა დაგყვებოდეს. ამიტომაც არის, რომ ის, რაც თავისი ხიბლით გვაოცებს ხალხურ შემოქმედებაში, პიროვნულ ხელოვნებაში იშვიათად გვხვდება სოლმე. ასეთი გამონაკლისია, მაგალითად, ნიკო ფიროსმანაშვილი. მაგრამ უფრო იშვიათია, რომ ეს უნარი შეინარჩუნოს ადამიანმა, რომელსაც მიუღია ე.წ. აკადემიური განათლება, გასცნობია კულტურისა და ცივილიზაციის უძველესსა და უახლეს მიღწევებს, მოუვლია სახელგანთქმული მუზეუმები, დაუფლებია ოსტატობის ათასგვარ ხერხსა თუ მეთოდს და ზიარებია ყოველივეს, რასაც ზოგადსაკაცობრიო კულტურა ჰქვია.

თენგიზ მირზაშვილი ყველა ჩვენი თანამემამულისათვის ახლობელი და საყვარელი მხატვარია. მისი უაღრესად ორიგინალური ფერწერა უკვე კარგა ხანია შემოვიდა ჩვენს სულიერ ყოფაში და გაგვიშინაურდა. მისმა სურათებმა ჩვენი ოთახების კედლებზე გააჩინა

პატარ-პატარა სარკმელები, რომლებიდანაც ჩვენს ბინებს ეფინება საქართველოს მთაგორების თბილ ფერთა შუქი. ამ სარკმელებიდან ჩვენ ვხედავთ სოფლის მოედანზე გამართულ ჭიდაობასა თუ ლხინს; მთის ფერდობზე შეფენილ ცხვარ-ძროხას თუ ჭრელი ფარდაგის ფონზე ჩამომსხდარ მამაკაცებს, კოშკის ძირას თავმოყრილ გოგო-ბიჭებს, სოფელში მიმდმართზე მიმავალ ოჯახს ბავშვებითა და პატარა კრავით, ობლად მდგარ სოფლის საყდარსა თუ თვალეზრანამებულ მოზუზულ ბოსლებს... და მთებს, – „ქერიგოს ქვიშათ ფერი“ რომ დაჰკრავთ ყოველთვის...

ეს ყოველივე თქვენს რომელიმე კედელზეა და შეხედავთ თუ არა, იმწამსვე გიჰყრობთ საამო სევდა და გული კვლავ იქით მიგიწევთ - შენაქოს ბოსლებისა თუ შატილისა და დართლოს კოშკებისაკენ, იმავე ბილიკებზე, სადაც ოდესღაც დატოვეთ თქვენი გაცეხული მხერა.

თენგიზ მირზაშვილს, როგორც მხატვარს, ჰქონდა საოცარი უნარი, დაეხატა სიმყუდროვის სურნელი, ფერით გადმოეცა იდუმალი მდუმარება. მისი მრგვალი ხეები არ შრიალებენ: მთებიც „დგანან და ელიან“. მის პეიზაჟებს თავიანთი სუნთქვა აქვთ, სულ სხვა ატმოსფერო, სხვა სინამდვილე. ისინი არავის ჰგვანან, მხოლოდ თავის თავს. მხოლოდ მირზაშვილის მთებსა აქვთ ასეთი ნაოჭები, ასეთი ნისლი, ასეთი სიგლუვე, მხოლოდ მისი გლეხები დგანან ასე, ანდა მიდიან ყოველთვის ზემოთ, მთაში...

მე არ ვიცი, როგორ ასერხებდა ფუნჯის ერთი ან ორი მონასმით ასე ზუსტად გადმოეცა ეს დგომა, რომელიც მხოლოდ დედამიწაზე ცოცხალი არსების დგომა (ე. ი. პოზა) კი არ არის, არამედ მისი სამყაროში დგომაა. ამდენად, თენგიზ მირზაშვილის ყოველი, ერთი შეხედვით უაღრესად კონკრეტული სურათიც კი, ამავე დროს, ზოგადობის მომცველიც არის, ვინაიდან არსისმიერია. მის ხელოვნებაში მხოლოდ ამ დოზით მჟღავნდება სიმბოლურობა და არა ისე გაშიშვლებულად, როგორსაც ბოლო ხანებში ვხვდებით ხოლმე ჩვენს ხელოვნებაში, რაც ძირითადად უცხოა ქართული ხატოვანი აზროვნებისათვის.

მე ჩუბჩიკასთან ერთად მქონდა მოვლილი

თითქმის მთელი საქართველო, მთა თუ ბარი, ქალაქი თუ სოფელი, ხატ-სალოცავი თუ ზამთრისა და ზაფხულის საძოვრები, მაგრამ არასდროს მინახავს იგი პლენერზე მომუშავე. ის ყველაფერს იმასსოვრებდა და უკვე სახლში ან სახელოსნოში, მოლბერტთან კი არა, ფეხსაცმლის მეჯღანესავით სარკმელქვეშ მიცუცქული ქმნიდა საოცარ შედეგებს.

თენგიზ მირზაშვილის სურათებზე არასოდეს გახსენებს მზე. არსად არის მყვირალა ფერადოვნება, ხმამაღლა მჟღერი ფერები. აქ ყველა ფერი დამშვიდებულია. წითელს ჟღალი ენაცვლება, ყვითელს – ჩალისფერი. აქაც მჟღავნდება მხატვრის უშუალო კავშირი ქართული ხელოვნების ძირებთან, რომლისათვისაც ყოველთვის იყო დამახასიათებელი ფერთა თავშეკავებული კეთილშობილება და დაოკებული დინამიკა.

თენგიზ მირზაშვილს არასოდეს ღალატობდა ჭეშმარიტი ხელოვანის ალლო და გემოვნება. მისი კომპოზიცია ყოველთვის უცთომელია. მის სურათებში არაფერია ზედმეტი ან მეორეხარისხოვანი. ყოველი დეტალი თვითმყოფია და უცილობელი. ეს დახვეწილი სტილი ბადებს სრულყოფის განცდას. ამიტომ მისი სურათის მზერისას აღარ გრჩებათ სურვი-

ლი „ვიდეო რალაცისა“, ვინაიდან იქ ყველაფერი, რაც უნდა იყოს.

მისი მხატვრობის თავისებურება ისიც გახლავთ, რომ იგი თითქოს ერთნაირი მიდგომით ხატავს პეიზაჟსაც და პორტრეტსაც, ვინაიდან, მისთვის პეიზაჟი სახეა ბუნებისა. ამიტომ არის, რომ მისი ის ნახატები, რომლებზედაც მხოლოდ უსულო საგნებია გამოხატული, შიშველი მთები თუ უკაცრიელი საყდრები, უადაშიანებოდაც არაჩვეულებრივად ცოცხალნი არიან, ვინაიდან, თავიანთი სიცოცხლით არსებობენ - ადამიანური სიცოცხლით. ამას აკეთებს ხელოვნების მაღლი თუ ჯადო, რაც გნებავთ, ის დაარქვით, ეს სულერთია.

უაღრესად საინტერესოა თენგიზ მირზაშვილის გრაფიკაც. მის მიერ გაფორმებული ნიშნები ყოველთვის დიდი გემოვნებით გამოირჩევა. გარდა ამისა იგი იყო დაუღალავი მოამბე ქართული მხატვრობისა, განსაკუთრებით ნიკო ფიროსმანაშვილის მემკვიდრეობის თავდადებული ჭირისუფალი. ამ მხრივ მან დიდი ღვაწლი დასდო ამ საშვილიშვილო საქმეს. თენგიზ მირზაშვილი გახლდათ ერთ-ერთი ფუძემდებელი თბილისში გახსნილი ბავშვთა ნახატების გალერეისა, რომელიც თავისი უმდიდრესი ექსპოზიციით დღესაც აოცებს მნახველებს.

ძნელია მოიძებნოს საქართველოში ისეთი სოფელი, რომელიც თენგიზს ფეხით არ ჰქონოდა მოვლილი; ისეთი ისტორიული ძეგლი, რომლის შესახებ დანერჩილებით არ შეძლებოდა მსჯელობა; ფარდაგის ნაფლეთი, რომლის წარმომავლობაზეც იმწამსვე არ გაეცა უტყუარი პასუხი. ხოლო რაც შეეხება ხალხურ პოეზიას, შესაძლოა ფოლკლორისტსაც გასჭირვებოდა მასთან კამათი, ისე იცოდა ყოველი ტექსტის ნიუანსი, ვარიანტული სხვაობანი და ისე გრძნობდა საქართველოს მთის

დიალექტების ყოველ თავისებურებას.

მის მრავალმხრივ ინტერესთა ასეთი სიმრავლისა და, მართლაც, საოცარი უნივერსალიზმის მიუხედავად, თენგიზ მირზაშვილის სახელის უკვდავების გარანტი მაინც მისი განუმეორებელი მხატვრობაა. მას ჰქონდა საოცარი ნიჭი, უნარი, ქალაქისა თუ მუყაოს პატარა ნაფლეთი უზარმაზარ ტილოდ ექცია. ეს კი უკვე ნამდვილი ჯადოქრობის ტოლფასია, კეთილი ჯადოქრობისა, რომელსაც უფრო მა-

რთებული იქნება სასწაულმოქმედებას თუ დავარქმევთ.

მე ჩემს თავს უფლებას ვაძლევ, თენგიზ მირზაშვილს სააქაოდან გავძახო:

- ჩუბჩიკ. შენ ნაღდი, ჭეშმარიტი საქართველო ხარ!

იდეის ავტორი, ფოტორეპორტაჟი და
საავტორო უფლებები - ბუბა სვიმონიშვილის

Tengiz Mirzashvili

Great painter of little paintings

AUTHOR: VAKHUSHTI KOTETISHVILI

The daily routine is often interrupted by paradoxes. Life is good and death is bad – this is a generally accepted truth, which even a child would understand. But sometimes an essentially tragic event suddenly shows ‘a silver lining’ and highlights the real value of this or that happening. After all, the eternity, though deeply rooted in everyday life, can only be revealed at its full in combination with death. It appears that the life is limited, and the death is infinite. But if the path of life is outstanding, it receives a share of eternity from death.

These strange ideas came into my head after the death of my closest friend Tengiz Mirzashvili – the man, whom I knew for almost half a century, and who was an integral part of my personal life and creative activities.

However, it is not just human emotions that I would like to share with you now, but the rich and diverse creative heritage, which my friend left behind and which hardly has any parallels in world art history.

It is really rare for an artist to create art so unique and original that it would be easily singled out and understood not only by a professional art critic, but by any onlooker.

Tengiz Mirzashvili was this sort of artist. He differed from everyone with his vision, color palette and artistic approach.

According to Paul Valery, the art shows us things the way they were once seen when one looked at them with loving eyes. This definition precisely matches Tengiz Mirzashvili’s art.

Such an attitude toward the surrounding world is never taught in academies and universities. The ability to see things this way, the love and originality of perception is conferred by birth. This is why the charm of folk art we rarely encounter with individual artists. Niko Pirosmanishvili is one of such rare exceptions. But it is even more infrequent that this gift is retained by an artist possessing academic educational background, familiar with what is generally known as world cultural heritage.

Tengiz Mirzashvili is well known to every Georgian. His utterly original art has found its place in our spiritual life and became its integral part. Tengiz Mirzashvili’s paintings are nestled on the walls of our houses, opening up like little windows, through which one can see

hillsides and valleys, little scenes of countryside life, cattle spread out on mountain slopes, village youngsters making merry at the foot of a fortress, families of peasants with little children and lambs, walking uphill, solitary country churches and mountains, sand-colored mountains everywhere...

This world is always there, at the walls of your houses, and one look at Tengiz Mirzashvili's paintings is enough to evoke the pleasant sorrow and a wish to become reunited with this world of peasant houses, ancient fortresses, mountain pathways which you once discovered for yourself.

Tengiz Mirzashvili had a surprising ability to portray the peace and serenity. His trees never rustle, his mountains stand immobile. His sceneries breathe a life of their own, saturated with a totally different, unique reality. They do not resemble anything you know – only Mirzashvili's mountains curve and slope the way they do on his paintings, only his mist wreathes so, only his peasants stand or walk like this...

I do not know how he managed to reproduce this posture with one or two strokes or a brush – not just the way human beings can stand, but the way they envision themselves in relation to the surrounding world. Deep generalized meaning shows through each of his seemingly superficial paintings. It is only in this subtle way that Tengiz Mirzashvili let symbolism into his art,

possibly avoiding excessive emphasis, which prevails so much in present-day Georgian art and which is so uncommon to Georgian artistic thinking.

I traveled all over Georgia together with Tengiz Mirzashvili, but never saw him working in the open air. He preferred to retain things in his memory and his surprising masterpieces were all born out of reflection and meticulous work in the studio.

In Tengiz Mirzashvili's paintings the sun never shines brightly; there are no flashy bright colors. His palette is subdued and quiet – the red transforms into ginger, yellow – into flaxen. Here is another close link of the artist with the roots of Georgian folk art, which was always distinguished with reservedly noble and quietly dynamic color palette.

Tengiz Mirzashvili had a flawless artistic instinct and taste. His compositions are always perfect. His paintings never have any excess or secondary elements – on the contrary, everything is important and indispensable. This refined style evokes the feeling of perfection.

Still another specific feature of Tengiz Mirzashvili's art is that he painted sceneries and humans in the same way. His sceneries – mountains, fortresses and churches look surprisingly live even without the presence of humans – they lead a life of their own, like humans would. This is either charm or true art, but

whatever the reason, the result is evident.

It is no less interesting to study Tengiz Mirzashvili's graphics. His book illustrations are really tasteful. On the other hand, Tengiz Mirzashvili was an ardent follower of Georgian art; he was especially fervent in promoting the heritage of Niko Pirozmanishvili. Tengiz Mirzashvili was one of the founders of Tbilisi Youth Gallery, which still has a tremendous exposition.

All throughout Georgia, you would hardly find a village, which Tengiz had not visited and taken in, not a monument, historical value of which he did not know by heart, or a piece of textile, whose origin he would not guess at once. As regards the folk poetry, he was really knowledgeable in the issues of etymology, local variances and dialects.

In spite of such a wide span of interests, it is in fact the fine art that makes Tengiz Mirzashvili's name immortal. He had a unique gift of turning any little piece of paper or cardboard into a large, deeply meaningful painting – and this is more than art, this is magic.

THE IDEA, PHOTOS AND COPYRIGHT BELONG
TO BUBA SVIMONISHVILI

PHOTOS:
TENGI MIRZASHVILI – PHOTO BY GIORGI GERSAMIA

VAKHUSHTI KOTETISHVILI

ბუბა
სვიმონიშვილი
BUBA
SVIMONISHVILI

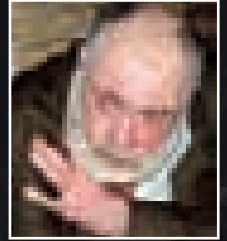

მისიელ შორელი, ა. გველესიანი,
ვ. სიდამონ-ერიშტავი, დ. ანთაძე,
კოტე მარჯანიშვილი, ლადო სვიმონიშვილი,
სანდრო ახმეტელი, დ. ჩხეიძე
M. KORELI, A. GVELESIANI, V. SIDAMON-ERISTAVI,
D. ANTADZE, KOTE MARJANISHVILI,
LADO SVIMONISHVILI, SANDRO AKHMETELI,
D. CHKHEIDZE

ლადო
სვიმონიშვილი
LADO
SVIMONISHVILI

„კაცი - ორკესტრი“

ავტორი
ვახუშტი კოტეტიშვილი
AUTHOR
VAKHUSHTI KOTETISHVILI

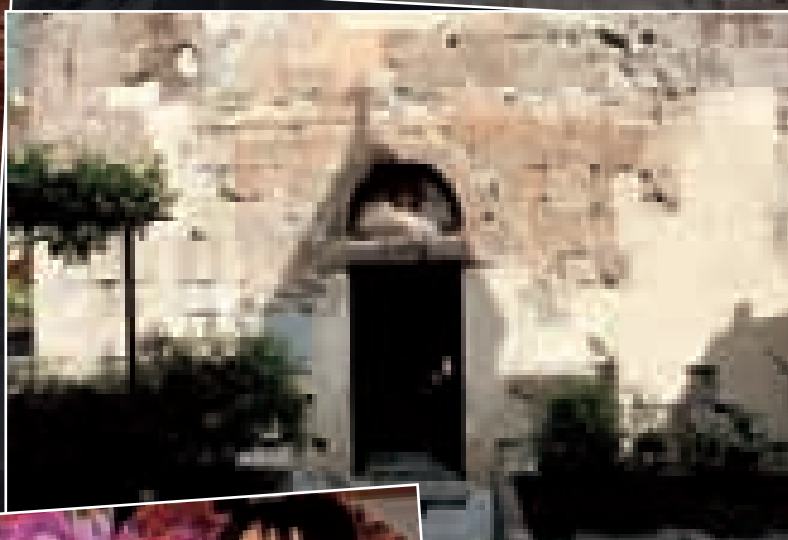
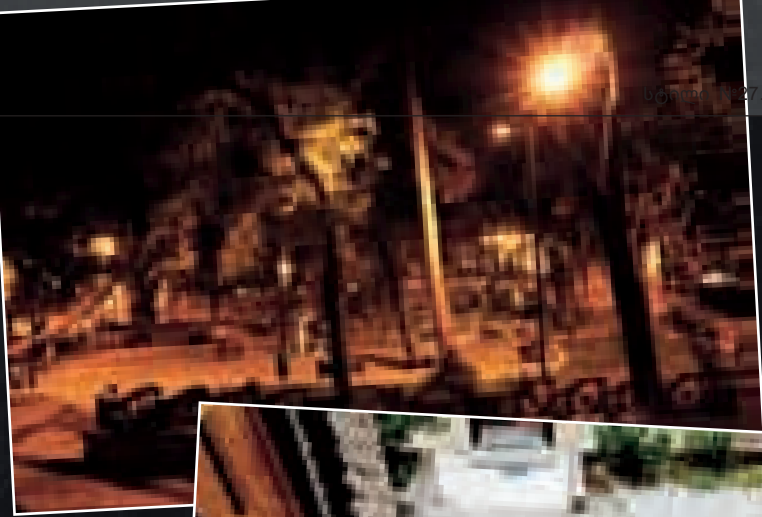
არიან ადამიანები, რომლებიც ვერ ეტყვიან თავიანთი სპეციალობის ვინრო ჩარჩოებში, გად-
მოლახავენ ხოლმე ჯგებრებს და ხშირ შემთხვევაში თავის მნიშვნელოვან კვალს ტოვებენ სხვა „მი-
ნარეთა კალაპოტში“. ამის მაგალითები ბევრია ყველა კულტურულ ერში და მათ შორის ჩვენთან-
აც. ასეთი პიროვნებები ხშირად გამოირჩევიან უნივერსალობით, მრავალმხრივი განათლებით, პრო-
ფესიული ცოდნით, ორგანიზატორული ნიჭითა და დაუღალავი ენერჯით. ამიტომაც მათ ძალუძთ,
შეძლონ შეუძლებელიც.

ყველას გახსოვთ გასული საუკუნის 90-იანი წლების დასაწყისის საქართველო: ე.წ. „თბილისის
ომით“ თავსაღდასხმული და გაპარტახებული ქალაქი, გადამწვარ-გადაბუგული მთაწმინდა-სო-
ლოლაკი, ბანდიტობა და სრული განუკითხაობა.. და ამ სოდომ-გომორში უცებ საიდანდაც გაჩნდე-
ბა პიროვნება, პროფესიით ფიზიკოსი, რომელიც აყალიბებს კამერულ ორკესტრს და აკვრევენებს
მოცარტს. განა ეს სასწაული არ არის? ამას ხომ ჩვეულებრივი, ნორმალური ადამიანი ვერც მოი-
ფიქრებს და, მით უმეტეს, ვერც აღასრულებს. ეს არანორმალურია, უფრო მართებულად რომ ვთქვათ,
არაორდინალურ ადამიანთა სვედრია, რომელთა არსებობის გარეშე ჩვენი ცხოვრება ყოველად უინ-
ტერესო გახდებოდა და დაემსგავსებოდა რომელსამე ჩინოვნიკურ დეპარტმენტს, სადაც ყოველად
უაზრო ქალაღებს მაგიური მნიშვნელობა აქვთ მინიჭებული.

პიროვნება, ვინც მე მინდა ორიოდ შტრიხით დაგიხასიათოთ, გახლავთ საქართველოს ხელოვანთა წრეებში კარგად ცნობილი ბუბა სვიმონიშვილი. იგი არის მუსიკალურ-თეატრალურ მოღვაწეთა ღირსეული შთამომავალი. მისი პაპა, ლადო სვიმონიშვილი, იყო თავის დროზე თეატრალურ წრეებში უაღრესად ცნობილი პიროვნება, იგი განაგებდა თბილისის აკადემიურ თეატრებს და წლების მანძილზე ბრძანდებოდა თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის უცვლელი დირექტორი. შემორჩენილია იმდროინდელი უაღრესად საინტერესო ფოტოსურათი, სადაც კოტე მარჯანიშვილსა და ალექსანდრე ახმეტელს შუაში უზით ბატონი ლადო. ქართული თეატრალური სამყაროს ეს ორი გიგანტი სურათის გადაღებისას არასაინტერესო პიროვნებას თავიანთ შორის რომ არ ჩაისვამდნენ, ეს ხომ ცხადზე ცხადია.

ბუბას როდესაც გაუჭირდა კამერული ორკესტრის შენახვა, იგი კვარტეტამდე შეამცირა. მაგრამ, როდესაც იგრძნო, რომ მის კვარტეტს ცოტა ხანში ტრიოდ ქცევა ემუქრებოდა, დიდი გული-სტკივილით დაემშვიდობა მუსიკალურ კოლექტივებთან მუშაობას და გადაწყვიტა გადასულიყო სოლო მოღვაწეობაზე, რომელიც ნაკლებ ხარჯებს მოითხოვდა, მაგრამ ისევ და ისევ ხელოვნე-

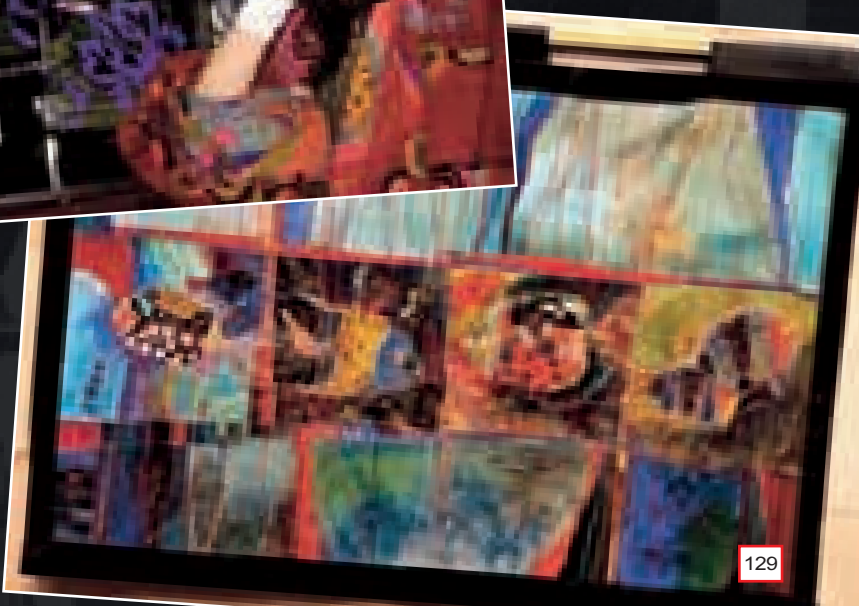

ბის პოპულარიზაციის სამსახურში იქნებოდა. და მან მხატვრობა აირჩია, რომელიც მუსიკაზე არანაკლებ უყვარდა. მას არ აკმაყოფილებდა რეპროდუქციების ის დონე, რომელიც ჩვენს მაშინდელ პოლიგრაფიაში შეინიშნებოდა.

ამ მიზნით იგი პროფესიულ დონეზე დაეუფლა მხატვრულ ფოტოგრაფიას და დაიწყო ცნობილ ქართველ ფერმწერთა, ედმუნდ კალანდაძის, ზურაბ ნიჟარაძის, თენგიზ მირზაშვილის და სხვათა ნამუშევრების ფოტოგრაფირება. მან ამ საქმეშიც საოცარ დონეს მიაღწია. მისი რეპროდუქციები ორიგინალის უსიცოცხლო ასლს კი არ წარმოადგენენ, არამედ სუნთქავენ დედნის სიცოცხლით.

ფოტოაპარატს ბუბას ხელში უხარია და გაცემული ამბობს: რა კარგი ბიჭი ვყოფილვარ თურმე, ეს რა საოცრებები შემძლებიაო?!

ჯერ სადა ხარ, მე კაცი არ ვიყო, შენ თუ ოკეანის ფსკერი ან მარსის პეიზაჟი არ გადაგაღებინოო. – მშვიდად პასუხობს ბუბა, ვინაიდან იცის, რომ რასაც იტყვის, შესასრულებს კიდევ. სანამ ბუბა ახალ ოკეანოლოგიურ ან კოსმოსურ ექსპედიციაში გამგზავრებულა, მანამდე ვისამოვნოთ მისი ფოტოებით და მადლობა ვუთხრათ იმ დიდი სიხარულისთვის, რომელიც მან გავგაცდევინა ჭეშმაიტ ხელოვნებასთან ზიარებისას.

სტილი

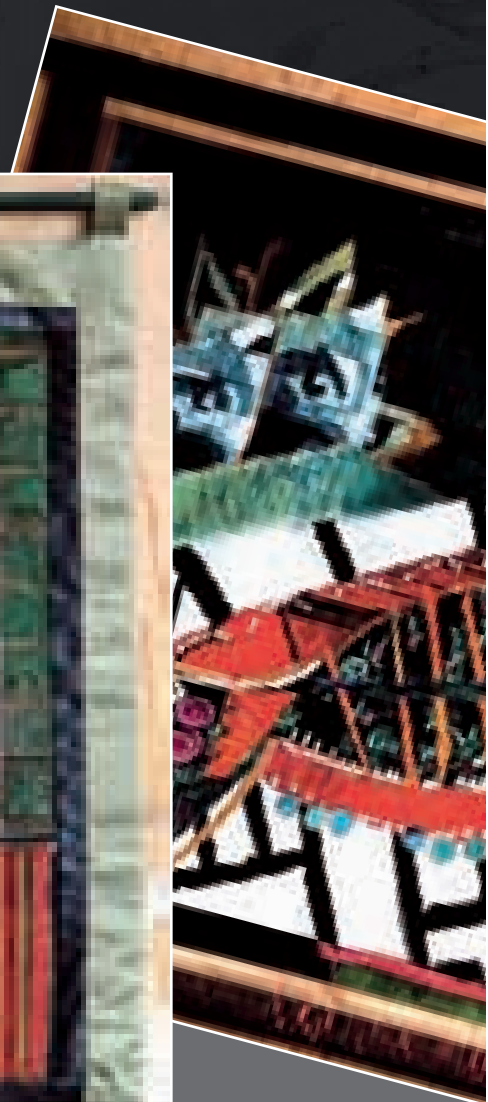
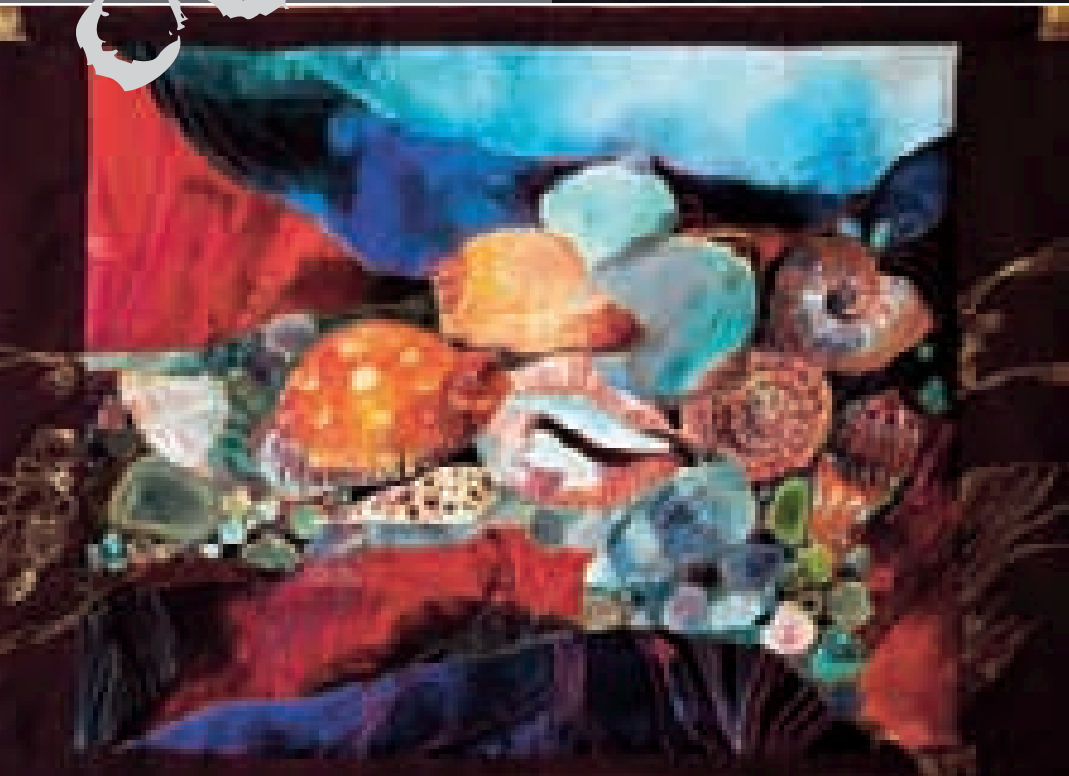
L'Homme orchestre

AUTHOR: VAKHUSHTI KOTETISHVILI

There are people who cannot help 'trespassing' the borders of narrow specialization and leaving their trace in other walks of life. Such examples are numerous in the cultures of all nations, and Georgia does not make an exception to this rule. Most often, such personalities have a diverse educational background, deep professional knowledge, organizational skills and inexhaustible energy, enabling them to achieve the unachievable.

You all remember what Tbilisi was in early 1990-ies, how the city was utterly destroyed by the civil war and how its population was oppressed with anarchy and unrest. And who would have imagined that in the midst of this mess there would appear a person, physicist by profession, who would create a chamber orchestra and start playing Mozart. Isn't it a miracle? An average townnee would never have been able to conceive such an idea, to say nothing of doing anything of the sort. This is the lot of abnormal, or – to put it right – of extraordinary persons, without whom our life would become totally gray and uninteresting, resembling the everyday routine of some public office, where the paperwork has some magic significance.

The man I would like to introduce is well known in the artistic community of Georgia. His name is Buba Svimonishvili,

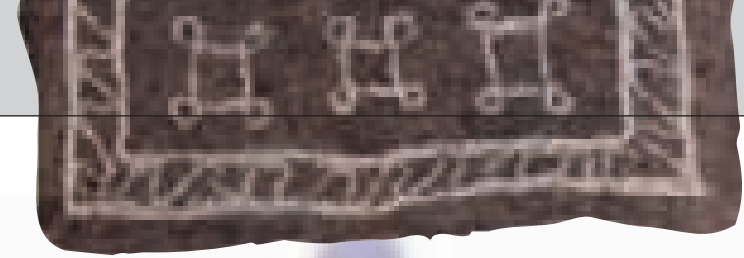
and he comes from a family with a rich musical and theatrical background. His grandfather Lado Svimonishvili, who managed the academic theaters of Tbilisi and occupied a position of director of Tbilisi Opera and Ballet Theater for a long time, made a prominent reputation in the Georgian artistic elite.

In the course of time, when commercial problems reduced the chamber orchestra, established by Buba, to a quartet and left the musicians with no funding sources, Buba decided to continue working alone, which would enable him to maintain his art promotion activities at a lesser cost. And he chose fine arts, of which he was as fond as of music.

With this choice in mind, he studied creative photography at a professional level and started to produce photo reproductions of the works by famous Georgian artists – Edmund Kalandadze, Zurab Nijaradze, Tengiz Mirzashvili and others. He reached a surprising level in this sphere; his reproductions are not just lifeless copies, they efficiently convey the spirit of original paintings.

Buba is on really close terms with his camera – in his hands, this piece of equipment turns into a faithful companion, helping him to pave the path leading into the world of true art.

სიკეთე ყოველთვის მოდაშია

ად, ფონდი ხელს უწყობს ქალთა ახალი ორგანიზაციების დაფუძნებასა და ნოვაციების დანერგვას, ქალთა ინიციატივების პროგრამულ განვითარებას სოციალურ-ცვლილებებისათვის.

საგრანტო პროგრამის გარდა ფონდის სტრატეგიის ასევე მნიშვნელოვანი მიმართულება გახლავთ იმგვარი პროექტებისა თუ აქციების განხორციელება, რომლებიც ქალთა პრობლემებზე დააფიქრებს ფართო აუდიტორიას და ჩვენი საზოგადოებისთვის თვალსაჩინოს გახდის მათ საქმიანობას.

სწორედ ამ რიგის აქციად მოვიხარებთ ჩვენ 2007 წლის 6 დეკემბერს გამართულ საქველმოქმედო გამოფენა-გაყიდვას სახელწოდებით “სიკეთე ყოველთვის მოდაშია”, რომლის მონაცემებზე “ბაია გალერეას” მხარდაჭერით მოხერხდა.

გამოფენაში მონაწილეობა მიიღეს ქალთა ჯგუფებმა „ქალთა ცენტრი“ (სტეფანწმინდა), “ანა 2006“ (ალვანი) და „მზექალის ფიქრები“ (დედოფლისწყარო). ასევე, იძულებით გადავიღებულ ქალთა ჯგუფი (ორგანიზაცია “თანხმობა”) და ახალგაზრდა ქალთა სტუდია “ფიქალი” (სტეფანწმინდა). გამოფენა-გაყიდვიდან შემოსული თანხა სრულად მოხმარდა მონაწილე ქალთა ჯგუფების ორგანიზაციულ განვითარებას.

“ქალთა ცენტრი”, “ანა 2006” და “მზექალის ფიქრები” 2006-2007 წლებში ჩვენი ფონდის მხარდაჭერით დაფუძნდნენ და მუშაობის დაწყება ფონდისგან მიღებული მცირე გრანტების მეშვეობით შეძლეს. ქალთა ცენტრის წევრები სტეფანწმინდაში ძირითადად თექაზე მუშაობენ, ალვანელი ქალები თუშურ ჩითე-

ბსა და დეკორატიულ ნივთებს ამზადებენ, დედოფლისწყაროელები კი ხევისურული ტრადიციული სამოსის სტილისა და თავისებურების შენარჩუნებაზე ზრუნავენ.

შესაბამისად, გამოფენაზე წარმოდგენილი იყო ქალის ეროვნული სამოსი (ხევისურული სამუზეუმო ნიმუშების მიხედვით შექმნილი), ნაქსოვები და ნაქარგობანი, ტანსაცმელი და აქსესუარები, თექა, ქვილითი, ფარდაგები, სუფრები, სამკაულები და სხვა. გამოფენას აქციის ხასიათი ჰქონდა და ერთ დღეს გაგრძელდა. ბუნებრივია, ბევრ მნახველსა თუ მყიდველს გაუჩნდა უკმარისობის გრძნობა, წარმოდგენილი ნიმუშების ავტორები ხომ თბილისში არ არიან და მათი სახელოსნოების მონახულება არც ისე ადვილია. ამიტომაც, მათთან დაკავშირების მსურველებს შეგვიძლია მივანოოთ მათი საკონტაქტო ინფორმაცია.

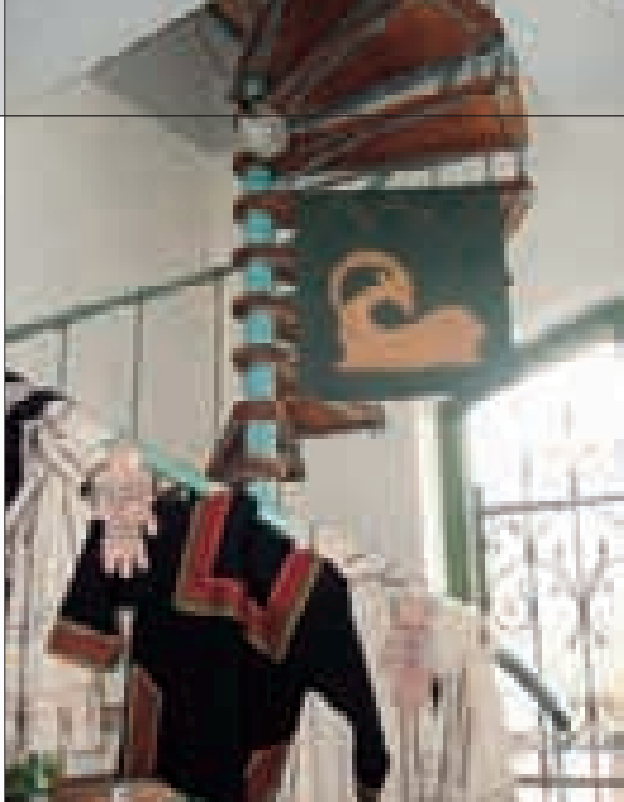
და ბოლოს, ქალთა ფონდი საქართველოში გულითად მადლობას უხდის ნინო ეკიზაშვილს და ბაია გალერეის მფლობელს ბაია ნიქორიძეს გამოფენაში შეტანილი უანგარო წვლილისათვის.

ქალთა ფონდი საქართველოში 2005 წელს დაფუძნდა. იგი, პირველი ადგილობრივი გრანტისგამცემი ქალთა ორგანიზაციაა საქართველოში. მისი საქმიანობის ძირითადი მიმართულებებია - ქალთა ჯგუფების გაძლიერება-პოპულარიზაცია, გენდერული განათლების ხელშეწყობა და ადგილობრივი ფილანთროპიის განვითარება.

ფონდის საქმიანობა საგანგებოდ ქალთა რთული და მრავალგვარი პრობლემების მოგვარებისკენ არის მიმართული და იგი რეალურად ეხმარება ქალებს თავიანთი მიზნების განხორციელებაში. ფონდის ყურადღების ცენტრშია ქალთა ინდივიდუალური და ჯგუფური აქტივობა – ქალებმა უნდა შეძლონ განავითარონ თავიანთი პიროვნული უნარები, ქალთა ჯგუფებმა გაიუმჯობესონ თავიანთი ორგანიზაციული შესაძლებლობები და ყოველივე ამით თავიანთი წვლილი შეიტანონ საქართველოში ქალთა მოძრაობის ჩამოყალიბების საქმეში.

ამდენ-

Kindness is Always Fashionable

Women's Foundation was established in Georgia in 2005. This is the first women's grant foundation in Georgia. The main directions of its activities are strengthening and promotion of women's initiative groups, supporting of gender education and development of local philanthropy.

The efforts of the Foundation are focused on solving of the complex and diverse problems, experienced by women, and it really helps women in achieving their goals. The Foundation concentrates its attention on the individual and group activities of women, supporting them in development of personal potential and group skills so that they can contribute to forming of the women's movement in Georgia in their turn.

Consequently, the Foundation supports women in creation of new organizations, promotion of innovations, program development of women's initiatives, directed at social change.

Besides the grant program, another important component of the Foundation strategy is implementation of projects and actions, focusing the public attention at the women's problems and publicizing their activities.

This kind of action – charitable sale-exhibition titled "Kindness is Always Fashionable" was arranged by them on December 6 2007 with the support of Baia Gallery.

The exhibition was arranged with participation of women's groups "Women's Center" (Stepantsminda), "Anna 2006" (Alvani) and "Mzekalis Pikrebi" (Dedoplistskaro), Tankhmoba ("Unity" – organization of internally displaced women) and young women's studio Pikali (Stepantsminda). The income generated from the sale-exhibition, was fully used to fund the organizational development of participant women's groups.

"Women's Center", "Anna 2006" and "Mzekalis Pikrebi" were founded in 2006-2007 with the support of our Foundation and started their activities with our micro-grant funding. Members of the Stepantsminda "Women's Center" mostly work on felt production; Alvani ladies manufacture Tushetian prints and decorative articles, while the members of Dedoplistskaro organization create traditional Khevsureti apparel.

Consequently, the exhibits, represented at the action, included folk female clothes, knitted and embroidered articles, accessories, carpets, tablecloths, ornaments, etc. The exhibition lasted for one day. Naturally, many potential visitors and buyers were left unsatisfied, because the authors of exhibits do not live in Tbilisi and it is not that easy to visit their studios. However, we will be most happy to supply those interested with their contact information.

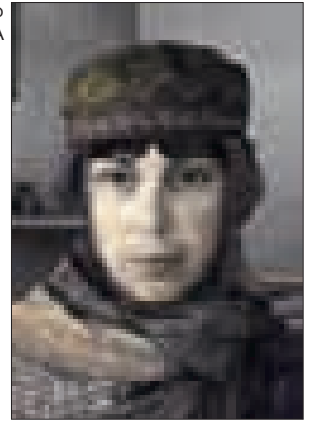
For the conclusion, the Georgian Women's Foundation would like to thank Nino Ekizashvili and the owner of Baia Gallery Baia Tsikoridze for the generosity, with which they helped organize this exhibition.

ქართული წარწერები

სტატია ჰიხვიდ ადიბეჯდა 2007 წელს სანტა-ჰესეხუხეში, ექნაი "ჰიფეესიის". N1 გამოშვებაში.

ოლგა ფლორენსკაია
OLGA FLORENSKAYA

ფოტო: სერგეი სვეჩნიკოვი
PHOTO BY: SERGEY SVECHNIKOV

უკვე ოცი წელია რაც ვაგროვებ „საყოფაცხოვრებო წარწერებს“ - ანონიმურ ხელნაწერ განცხადებებს, აბრებს, კედლებზე და ღობეებზე დაჯღაბნილ წარწერებს. ეს ვრცელი კოლექცია, რომელშიც მთელი მსოფლიოა წარმოდგენილი, საფუძვლად დაედო კვლევას სახელწოდებით „საყოფაცხოვრებო შრიფტის ფსიქოლოგია“. იგი, 2000 წელს გამოიცა ცალკე წიგნად. თითქოსდა, „საყოფაცხოვრებო წარწერების“ ეს ვინაობა თემა ამით უნდა ამოწურულიყო, მაგრამ კოლექციონერის სენისგან მინც ვერ იქნა და ვერ განვიკურნე.

2007 წელს, საქართველოში რომ ჩამოვედი, თვალწინ გადავხეხე უაღრესად მრავალფეროვანი მასალა, რომელმაც ჩემზე წარუშლელი შთაბეჭ-

დილება დატოვა და ჩემი კოლექციის ღირსშესანიშნავ ნაწილად იქცა.

მოგეხსენებათ, რომ შეზღუდული მატერიალური მდგომარეობა და ტექნიკური განვითარების დაბალი დონე იდეალურ პირობებია „საყოფაცხოვრებო წარწერების“ აღმოცენებისთვის. საქართველო, რომლის ეკონომიკური განვითარება სხვადასხვა პოლიტიკური კატაკლიზმების გამო მთელი ათწლეულით შეფერხდა, დღესდღეობით, ხალხური ხელნაწერი შემოქმედების გაფურჩქნის ხანას განიცდის, რაც „ველური კაპიტალიზმის“ ერთ-ერთი მახასიათებელი ნიშანია. მსგავსი მოვლენები რუსეთშიც ხდებოდა 1990-იან წლებში.

თბილისის ქუჩებში, მთავარ საავტომობილო ტრასებზე და ადგილობრივი ღირსშესანიშნაობების გარშემო, სადაც ნებისმიერ კუთხე-კუნჭულში იმპროვიზირებული მაღაზიაა გახსნილი, ასეთი საყოფაცხოვრებო შემოქმედების „მარგალიტებისგან“ თვალი გიჭრელდება. ქალაქებში, ერთი შეხედვით, ქარბობენ პურ-ფუნთუშეულის მცხოვრებლები, კბილის ექიმები და მობილური ტელეფონების გამყიდველები. გზების გასწვრივ ჩარიგებულია ათასი ჯურის ავტოსარემონტო სახელოსნო და სამწვადე, სოფლად კი ყველანაირ აბრას წააწყდები.

ქართულ საყოფაცხოვრებო წარწერებს რამდენიმე განმასხვავებელი ნიშანი აქვს. პირველი და უმ-

თავრესი – დამწერლობის უნიკალურობაა. უცხოელის თვალთ, ქართული ასოები წმინდა წყლის ორნამენტალური იმპროვიზაციაა. ჩვენი დამწერლობის უცნაური გრებილი მოყვანილობა, რომელშიც პრაქტიკულად არაა არცერთი სწორხაზოვანი ელემენტი, თავისი სტრუქტურით და ენერგეტიკით კარდინალურად განსხვავდება როგორც პირქუში კოთხოვანი კირილიცასგან, ისე რაციონალური, პლასტიკური ლათინური დამწერლობისგან. რომელიმე ლობის წარწერას რომ უყურებ, ვეფხისტყაოსნის ლექსი უფრო გაგონდება ადამიანს, ვიდრე პროზაული „გივი დებილია“ ან „ნაგავი არ დაყაროთ“. ქა-

რთული დამწერლობა ისეთია, რომ ნებისმიერი ადამიანი, რამდენადაც გაუნათლებელი არ უნდა იყოს იგი, იძულებულია წერას შემოქმედებითად მიუდგეს. აქედან ლოგიკურად გამომდინარეობს მეორე თავისებურება – ქართულ საყოფაცხოვრებო წარწერებს მრავლად ახლავს თან ილუსტრაციები.

ალბათ, მსოფლიოში ვერსად წააწყდები ისეთ მრავალფეროვნებას და მსურვალე ფანტაზიას, რასაც ქართველები ახარჯავენ ქალის ფეხსაცმლის, ადამიანის კბილის ან თუნდაც მანქანის ნაწილების ხატვას. ასეთი ნახატების რაოდენობა და ხარისხი პირდაპირ გამაოგნებელია მოკრძალებულ რუსულ ან-

ალოგებთან შედარებით. ან ჩვენ, ჩრდილოელები, უფრო ზარმაცები ვართ, ან უფრო დაშინებულები, ან შესაძლო მკითხველთა განათლების დონეს უფრო ენდობიან, მაგრამ ჩვენთან იშვიათად თუ წააწყდები ისეთ ალტრუისტს, რომელიც თავის აბრას ან განცხადებას რამე ნახატით განმარტვას მოინდომებდეს.

ვფიქრობ, საქმე იმაშია, რომ საბჭოთა იმპერიის სამხრეთ ნაწილებში კერძო მენარმეობას თავის დროზე ნაკლებად სდევნიდნენ, ვიდრე ცენტრში. საქართველოში არასდროს შეუწყვეტია არსებობა ტოტალური სტიქიური შემოქმედების ტრადიციას,

რომელიც გამოავლენს ნიჭიერ, ენერგიულ ხალხს, რომელსაც უყვარს და შეუძლია ვაჭრობა და მუშაობის აქტიურად და ზოგჯერ აგრესიულადაც კი მოზიდვა. ეს ძველი ტრადიცია, პირველ რიგში ნიკო ფიროსმანიშვილის მოხატული აბრეშითაა ცნობილი, მაგრამ არ უნდა დაგვავიწყდეს, რომ ფიროსმანის დროში ათობით არანაკლებ ნიჭიერი უცნობი ოსტატი არსებობდა – უბრალოდ ისინი ზდანევიჩს არ შეხვედრიან.

რალაც მომენტში ის ენაწყლიანი, მეტყველი აბრეშები, რომლებიც თავის დროზე ასე აღაფრთოვანებდა ახალგაზრდა მაიაკოვსკის, უმოწყალოდ მოსპეს ბოლშევიკებმა. ვაჭრობისა და კერძო მენარ-

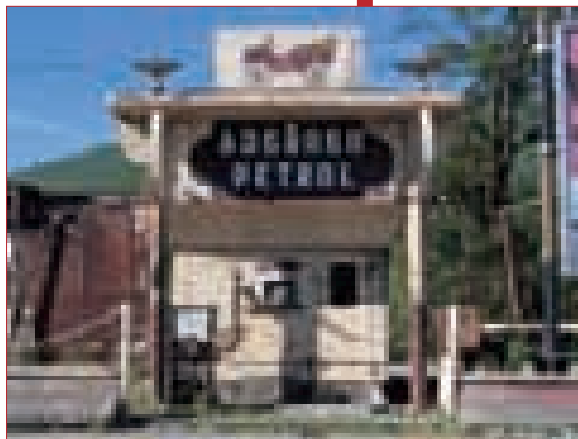
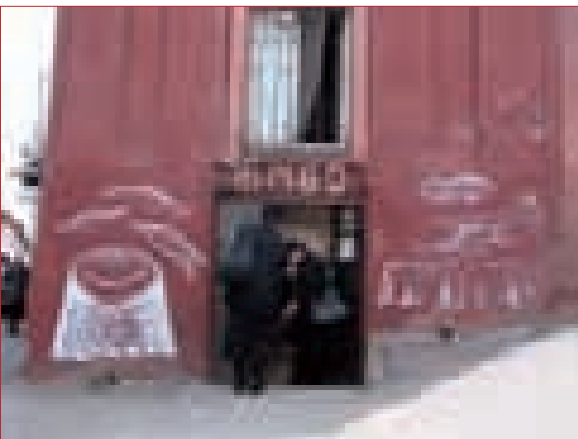
მეობის სფეროში მხატვრული ელემენტის შეტანა არასასურველი და, თქვენ წარმოიდგინეთ, საშიშიც კი გახდა. გამოსახულებათა სტილი მკვეთრად შეიცვალა, განაცრისფერდა და დღემდე მსგავსად დარჩა. თუმცა, საქართველოში ამა თუ იმ საყოფაცხოვრებო წარწერის ასაკის განსაზღვრა მეტად რთულია – სამხრეთელთა უზრუნველი სახაით, უხარისხო სამხატვრო მასალები და კაშკაშა მზე სწრაფად აქრობს ყოველგვარ სხვაობას 1950-იანი და 2000-იანი წლების აბრეშს შორის.

თანამედროვე ქართული აბრეშები სამ პირობით ჯგუფად შეიძლება დაიყოს:

„შიამიტი არქაიკა“ – ასეთი სახის ნიმუშები ყვე-

ლაზე წვრილფეხა კერძო მენარმეებს ახასიათებთ. ასეთი განცხადებები სოფლებში უფრო ჭარბობს, მაგრამ შეიძლება ქალაქშიც წაახყდეთ. წარწერები და ნახატები ასეთ აბრეშზე ერთი ფერის საღებავითაა შესრულებული და რალაცით უძველეს საკრალურ სიმბოლოებს წააგავს.

„მკაცრი ფორმალური სტილი“ – ამგვარი სტილის აბრეშები ყველგან არსებობს, თუმცა მეტწილად ქალაქებშია კონცენტრირებული. ისინი უფრო მონესრიგებული და „პროფესიულია“; მათში 1920-იანების ასკეტური კონსტრუქტივისტული გრაფიკისა და 1960-იანი წლების ეკონომიური გრაფიკის ნიმუშები შეიმჩნევა.

„სტიქიური შემოქმედება“ – თანამედროვე ქართული საყოფაცხოვრებო წარწერების ყველაზე სახალისო ნაწილია. ესაა უხვი, გულუბრყვილო, უამრავი დეტალით დახუნძლული აბრა-სურათები, რომელიც ყველაზე პროზაულ საქონელს თუ მომსახურეობას გამოგნებულ ფოკუსად ან საოცარ სათამაშოდ წარმოაჩენს. ყოველივე ამას თან ახლავს თავის დაზღვევის ოდინდელი სურვილიც – ვაი თუ კლიენტმა წერა-კითხვა არ იცის! ასეთი აბრეშები, რომლებიც გაკრული ხელითაა დახატული ფანერაზე ან პირდაპირ ბათქაშზე, გამოავლენს ქართული ერის შემოქმედებისადმი სწრაფვას, რომელიც ვერც სა-

ბჭოთა ხელისუფლებამ და იძულებითმა რუსიფიკაციამ ვერ მოსპო და ვერც თანამედროვე კაპიტალიზმმა და არანაკლებ იძულებითმა ამერიკანიზაციამ. COCA-COLA-ს პოპულარულ ლოგოტიპზე ერთი თვალის მოვლბაც საკმარისია, რომ იგრძნო – ქართველს ასე მარტივად ვერ მოეგერიებ!

საქართველოში, ისევე როგორც მთელს მსოფლიოში, ცივილიზაციამ უმძიმესი დარტყმა მიაყენა ხალხურ ხელოვნებას, რომელიც მეტწილად უგემონო ტურისტული სუვენირების დონემდეა დაყვანილი. საბედნიეროდ, ამ პროცესმა ვერ ავნო ქართული საყოფაცხოვრებო წარწერების სფეროს (როგ-

ორც ჩანს, ეს ადგილობრივი თავისებურებაა).

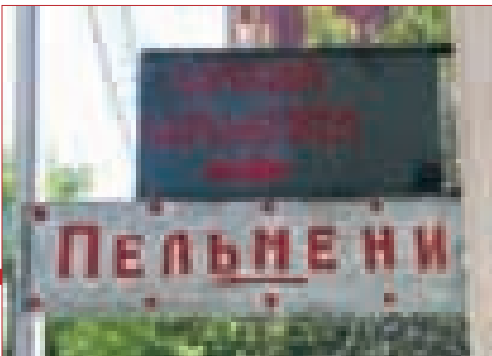
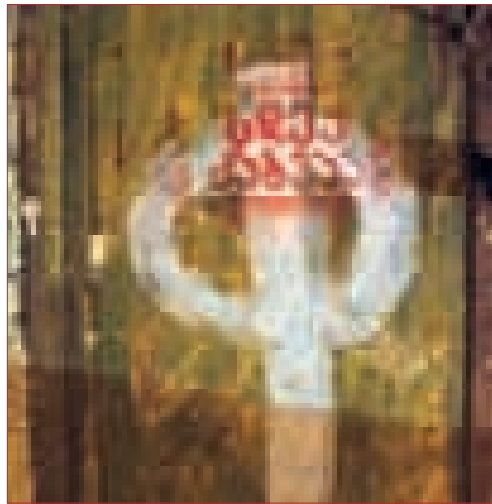
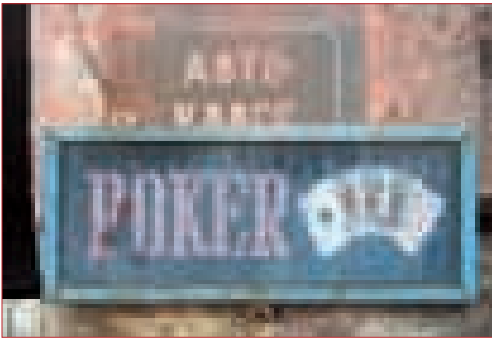
ჩემს ქართულ ტროფეებში ყველაზე მიმზიდველი კი ისაა, რომ მათი უმეტესი ნაწილი ვერ იქნა და რუსულად ვერ ვთარგმნე. ღმერთმა უწყის ამ აბრეშზე რა წერია – მითუმეტეს, თუ წარწერას სურათი არ ახლავს თან. სამაგიეროდ, არაფერი არ მიშლის ხელს იმაში, რომ მათი სილამაზე აღვიქვა.

მინდა მადლობა გადავუხადო ჩემს თბილისელ მეგობრებს – შესანიშნავ მხატვრებს კოტე ჯინჭარაძეს, ვახო ბულაძეს და მიშა შენგელიას, რომლებიც უდიდესი მოთმინებით და გულმოდგინებით მეხმარებოდნენ ამ კოლექციის შეგროვებაში.

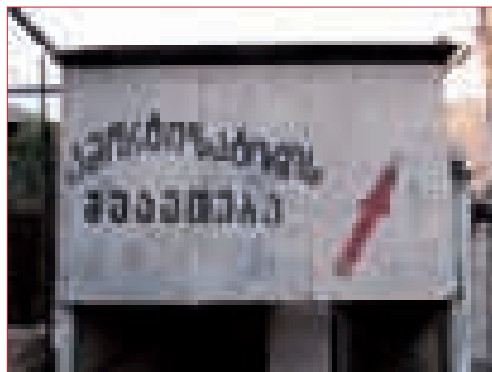
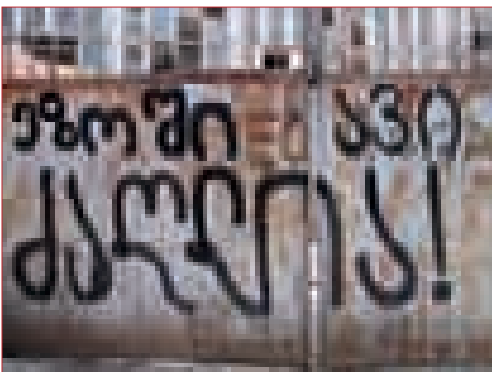
Georgian Inscriptions

This article was first published in PROJECTOR Magazine, issue no. 1 for the 2007 (www.projector-magazine.ru). Sankt-Peterburg

It is about twenty years that I collect "consumer inscriptions": anonymous handwritten announcements and all sorts of wall and fence graffiti. This vast collection from all over the world served as a foundation to a research on Psychology of Consumer Script, published in 2000. This should have exhausted the narrow topic of "consumer scripts", but somehow I just

could not get rid of my collection mania, which keeps coming back to me in fits from time to time.
Traveling in Georgia in 2007 I faced absolutely astounding material, which formed one of my strongest impressions from this trip and occupied a notable place in my collection.
The constrained financial capabilities and low level of technical development usually provide perfect growth media for development of "consumer script". In present-day Georgia, which was thrown 10 years back in its economic development due to diverse political cataclysms, this branch of folk art, so common to the time of "wild capitalism", is at its peak. Similar phenomenon could be observed in Russia in the middle of 1990-ies.

the abundance of perfect samples of consumer script. At a glimpse, bakers, dentists and cell phone vendors prevail in cities, at the highways this range is substituted by auto-service centers and barbeque shops of all kinds, while in the countryside you will meet all sorts of signboards.

Georgian signboards have several distinguishing features. The first and foremost is the unique shape of Georgian alphabet. For the foreigners, Georgian script looks like a purely ornamental improvisation. Its capricious curves practically devoid of any rectilinear elements greatly differs from austere angular Cyrillic and rational and flexible Latin script by its structure and power. Looking at the exquisite calligraphy of a phrase written on a fence, you would rather associate it with a verse from *The Knight in the Panther's Skin*, than the prosaic "Givi is a fool" or "Do not heap trash here". Georgian script is such that any person, however illiterate, is forced to approach writing as art. And this logically explains the other distinguishing feature – Georgian handmade advertisements are amply accompanied with all sorts of illustrations.

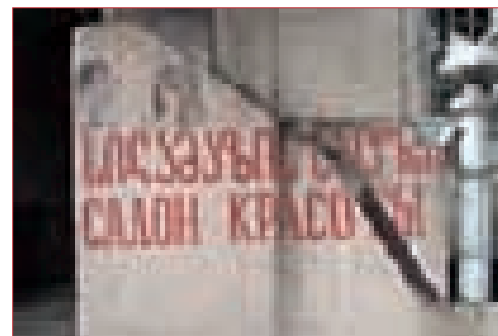
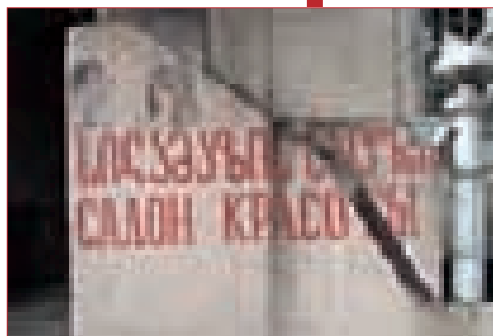
Probably this is the only place in the world, where people spend so much imagination and fantasy on depicting a woman's shoe, a tooth or a spark plug. The quality and quantity of such illustrations is surprising, if compared to their timid and frugal Russian equivalents. Either the Northerners are too lazy, or they are more intimidated, or have more confidence in the literacy of potential clients – whatever the case may be, in Russia you will seldom meet altruists, capable of facilitating their signboards or announcement with an illustration.

Maybe at the southern outskirts of the Soviet empire private entrepreneurship was less persecuted than in its central parts. In Georgia, the tradition of spontaneous art, inherent to a talented and energetic nation with a gift for trade, showing a great deal of activity (if not aggression) in attracting the clients, has never been interrupted. The oldest samples of this tradition are signboards painted by Niko Pirosmanishvili, but we should keep in mind that in the time of Pirosmani there were lots of equally gifted unknown painters in Georgia – it is just that only one of them was lucky to meet Zdanovich.

At some point, the legendarily imaginative signboards, which enchanted Mayakovsky in his youth, were totally and pitilessly banished by the Bolsheviks. Artistic extravagances of any kind in connection with trade and private entrepreneurship became undesirable and even dangerous. The style of illustrations became much more severe and remained such until today. However, in Georgia it is hard to define the age of a signboard – the southern carelessness, low quality of painting materials and bright sunlight quickly efface any differences between the signboards produced in the 1950-ies and the 2000-ies.

Modern Georgian signboard scripts can be broken into three groups:

Nanve archaisms - Samples of this group distinguish the smallest-scale entrepreneurship. They are most common in the countryside, though you can find some in the cities too. Letters

and illustrations on such signboards are painted with the same paint and rather remind of ancient sacral symbols.

Austere official style - Such signboards can be met everywhere, though mostly in the cities. They are more "professional" and orderly, showing some signs of ascetic constructivist graphics of the 1920-ies and its faded offspring – the economic style of the 1960-ies.

Spontaneous art - This is the most gratifying phenomenon in the world of modern Georgian consumer scripts. Picture signboards, nanve, open-hearted and abundant in detail, represent mundane goods or services as surprising tricks or wonderful toys. Not without an unconscious wish to provide for the emergencies, though – imagine if a client cannot read! Such signboards, ingeniously scribbled on cardboard or plaster, reveal the nation-wide inclination toward art, which did not fall a victim neither to the Soviet reign with its prevalence of Russian, nor to the present-day capitalism with its equally aggressive tendency to Americanize everything. One look at the local version of popular COCA-COLA logo is enough to understand that the Georgians are not that simple!

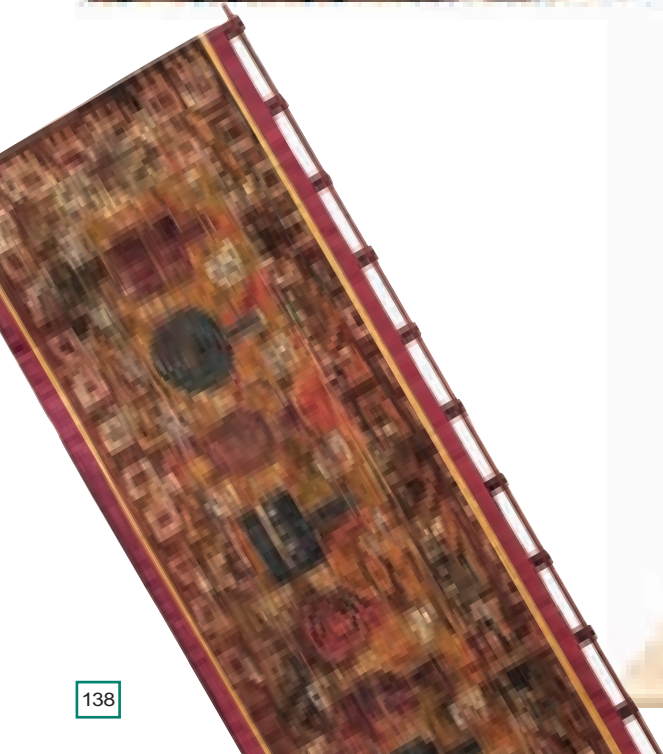
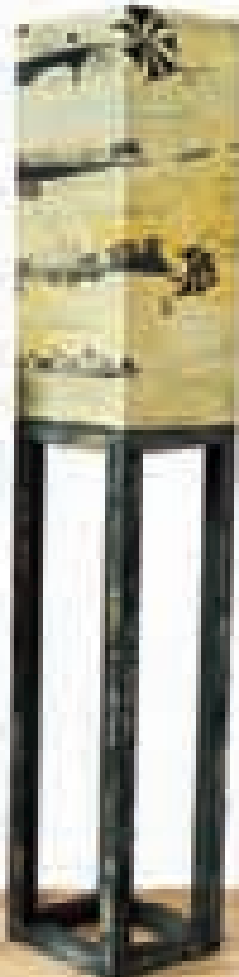
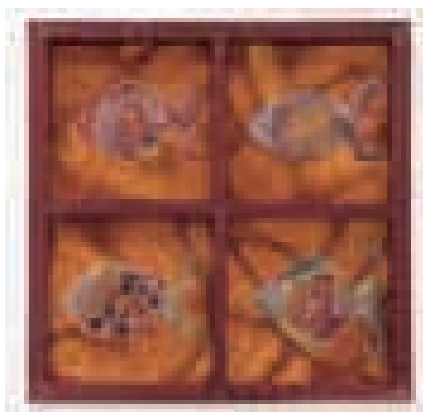
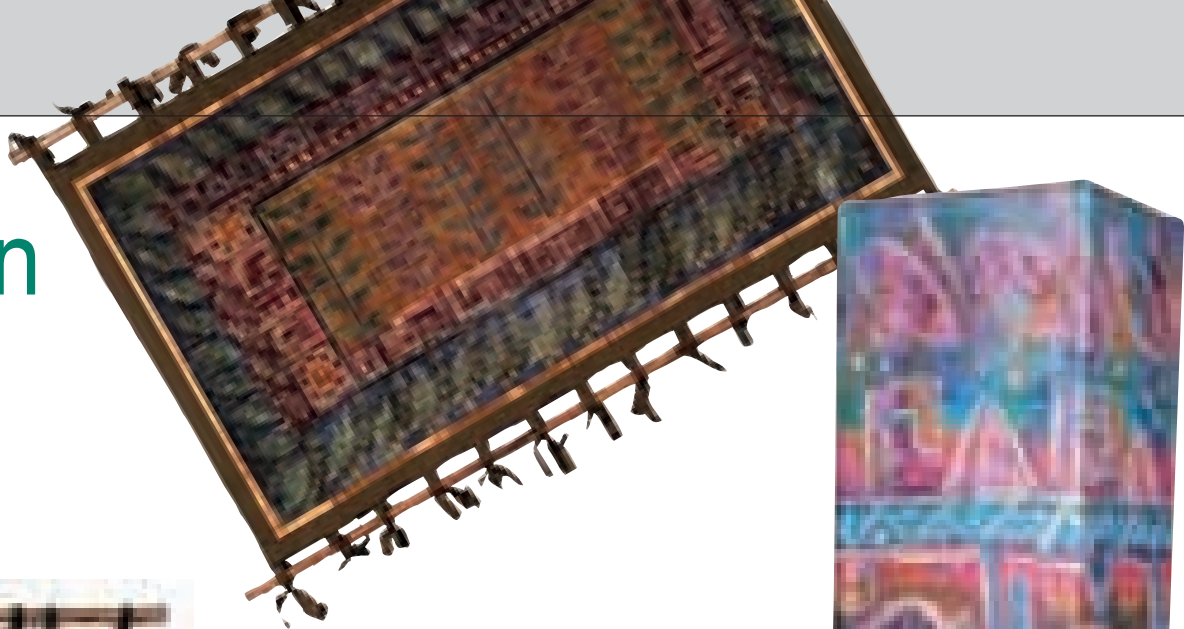
In Georgia, just like all over the world, the civilization irreparably damaged the folk art, mostly reducing it to the level of tasteless tourist souvenirs. Fortunately, this process did not have any impact on the sphere of Georgian consumer script (evidently, this is a strictly local peculiarity).

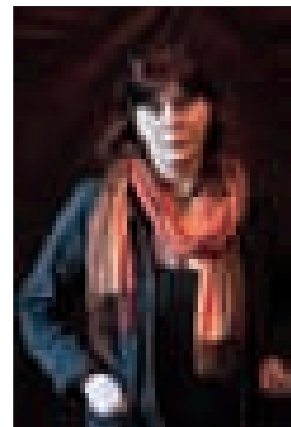
The special charm of my Georgian findings is that most of them have not been translated into Russian. God knows what is written there, especially if the scripts are not accompanied by pictures. But, on the other hand, I am free to relish their beauty in its pure form.

I would like to thank my Tbilissian friends – talented painters Kote Jincharadze, Vakho Bugadze and Misha Shengelia, who helped me with a great deal of patience and zeal in my script-related research.

La maison Bleue

დიზაინერი ნინო ხოპერია
DESIGNER NINO KHOPERIA

ნინო ხოჭერია
NINO KHOPERIA

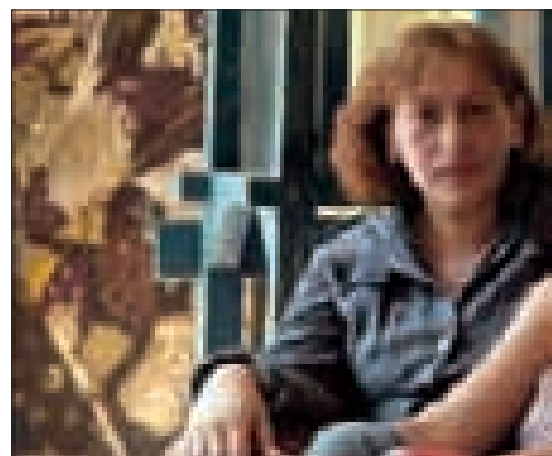
მხატვრული ტექსტილის სახელოსნო, რომელიც 1994 წელს დაარსდა. მისი წევრები არიან სამხატვრო აკადემიი კურსდამთავრებული მხატვრები: ქეთი ქავთარაძე, ნინო ყვავილაშვილი, ირმა ხოფერია, ნინო ხოფერია და ეკა ხუნწკარია. სახელოსნოში, გარდა სამუშაო სივრცისა საგამოფენო ოთახიც არის, სადაც შეგიძლიათ შეიძინოთ ნატურალური აბრეშუმისაგან შექმნილი ნამუშევრები: კედლის პანოები, თავსაფრები, საკაბე ქსოვილები, დეკორატიული სანათები და ბალიშის პირები, შირმები და სხვა. თითოეული ნამუშევარი არის ხელით შესრულებული. სრულდება ინდივიდუალური შეკვეთებით.

სახელოსნოს წევრები მუდმივად ლებულობენ მონაწილეობას სხვადასხვა გამოფენებში, როგორც საქართველოში, ასევე ქვეყნის საზღვრებს გარეთაც.

ამჟერად, წარმოგიდგენთ La maison Bleue-ს ორი წევრის - ნინო და ირმა ხოფერიების მიერ შექმნილ ექსკლუზიურ ნამუშევრებს. სამომავლოდ, იმედია, შესაძლებლობა მოგვეცემა სახელოსნოს სხვა წევრების ნამუშევრებიც უფრო დეტალურად გაგაცნოთ.

მხატვრების, ნინო და ირმა ხოფერიების ხელოვნება, ტრადიციული შემოქმედების თვითმყოფადი კოლორიტის შენარჩუნებით იქმნება. შერეული ტექნიკის გამოყენებით მხატვრებმა თავისებურად თვითმყოფადი ტექნოლოგიები შეიმუშავეს. ნაკეთობათა ორნამენტალური კომპოზიციები ხალხური მელოდიის სტილიზირებული ბუნებრივი ფორმების მომცველია. მათში წუთიერების თეატრალიზებული, ზღაპრულობა, ფანტასტიკურობაა ხაზგასმული და გამძაფრებული. ფიგურები შერწყმულია ფონთან და ამ სინქრონი ვლინდება ჰარმონიისკენ სწრაფვა, ასე რომ ახასიათებს მხატვართა შემოქმედებით ხელწერას.

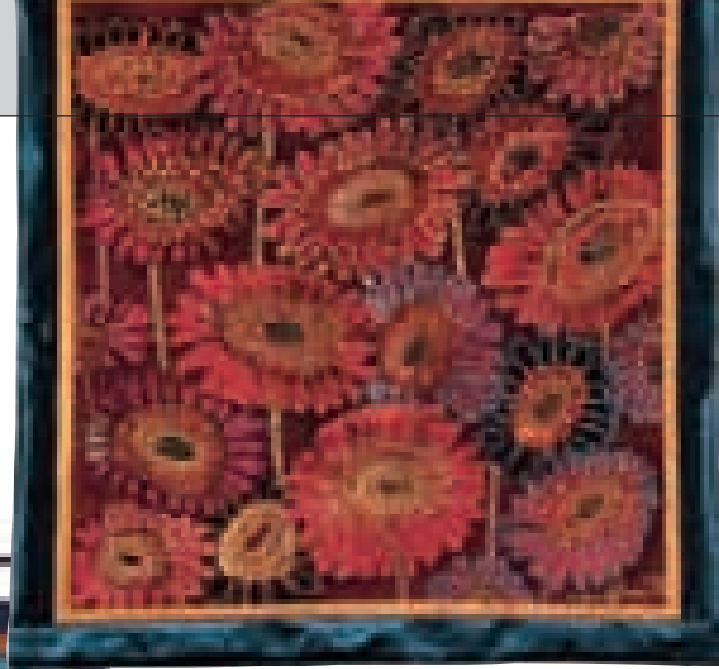
ნინო ლალიძე

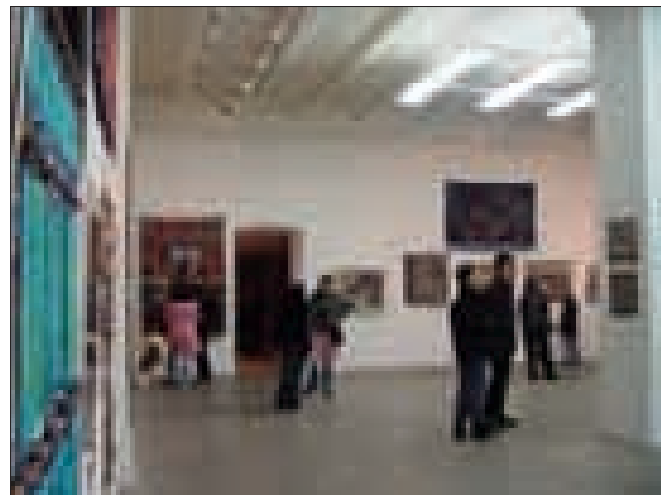
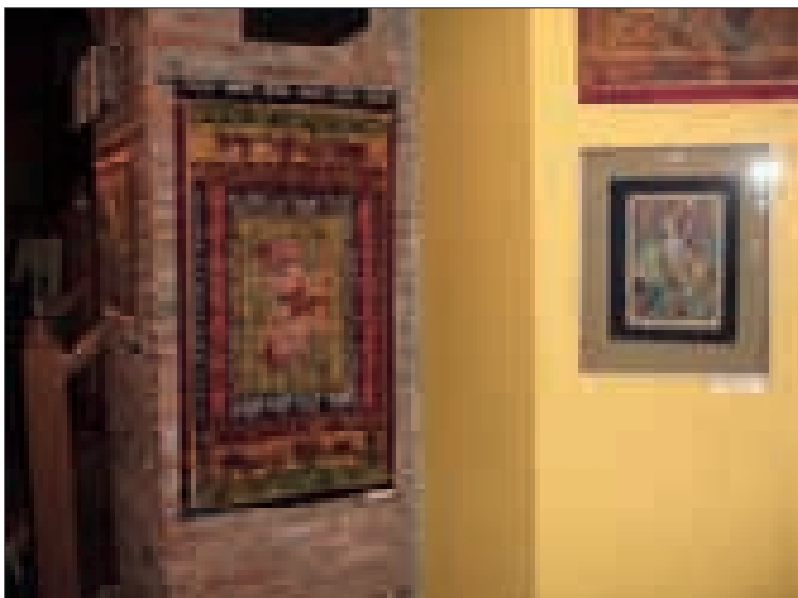
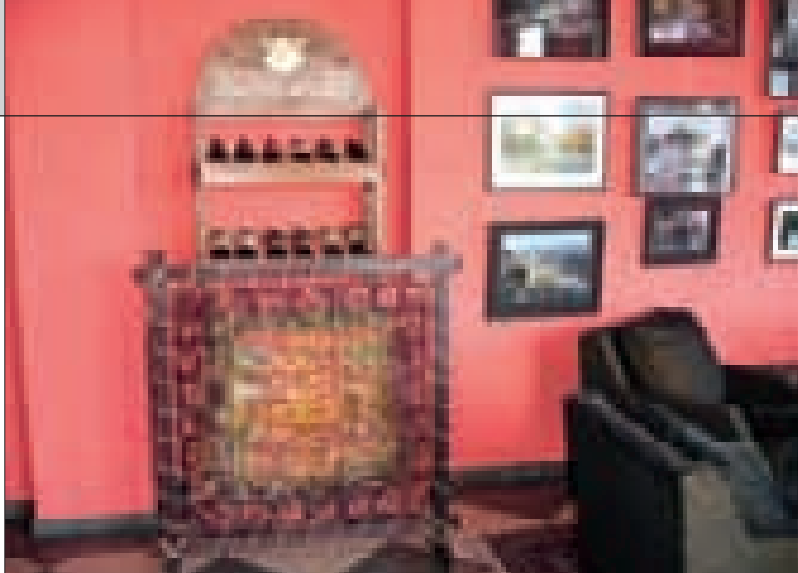

ირმა ხოჭერია
IRMA KHOPERIA

La maison Bleue

დიზაინერი ირმა ხოპერია
DESIGNER IRMA KHOPERIA

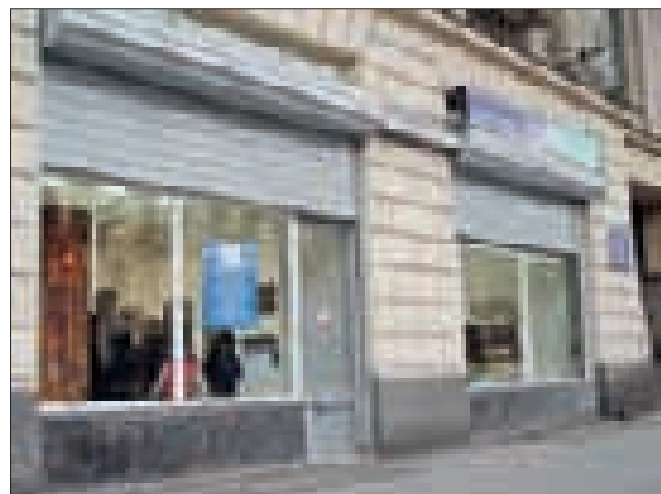
La Maison Bleue is a textile studio founded in 1994. Its members are artists graduated from the State Academy of Art – Kate Kavtaradze, Nino Kvilashvili, Irma Khoperia, Nino Khoperia and Eka Khuntskaria. The studio comprises working spaces and a showroom, where you can purchase wall panels, shawls, textiles, decorative light fixtures, pillowcases, screens and other accessories, made of natural silk. All the articles produced by La Maison Bleue are handmade. The studio also accepts individual orders.

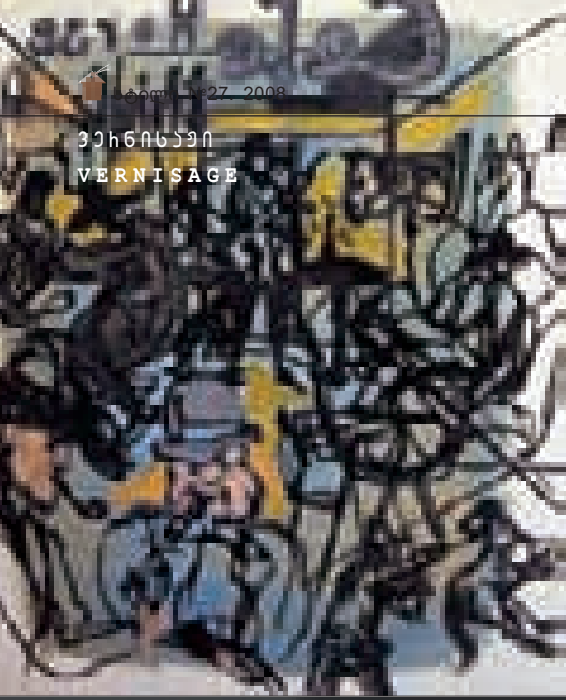
Members of the studio regularly participate in various exhibitions, arranged both in Georgia and abroad.

This time, we would like to describe the exclusive works, created by Nino and Irma Khoperia, though I hope that we will be able to tell you about the other La Maison Bleue artists in the future.

The creative conception of Nino and Irma Khoperias' works is based on the unique character of traditional art. By using mixed technique, the artists developed a highly original style. The ornamental composition of their works comprises stylized natural folk motives. Artistic interpretation of the daily life is accentuated and intensified into a fantastic quality. The images are merged with the background, revealing the wish to achieve harmony, so characteristic of the artists' work.

NINO LAGHIDZE

თბილისი 27 2008

ვერნიჟაჟი
VERNISAGE

ცხენის ქურდი საიათ ნოვას ქუჩა

გამოფენის კონცეფცია

მას შემდეგ, რაც ვცხოვრობდი რუსთავში და აფჭალაში და 10 წლის განმავლობაში ვიმოგზაურე საქართველოს შორეულ რეგიონებში, მე დავსახლდი ძველი თბილისის ერთ-ერთ ვიწრო ქუჩაზე, რომელიც ატარებს განთქმული პოეტის საიათნოვას სახელს. იგი მოკლული იქნა 1795 წელს ალა მაჰმად ხანის მიერ თბილისის დალაშქერის დროს.

დავინწყე რა ფიქრი ძველი თბილისის ისტორიულ ადგილებზე, გამახსენდა ლითოგრა-

ჰანს ჰაინერ ბური
HANS HEINER BUHR

დიოდა ხმები, ცხენის მოპარვის შემთხვევაში, შეგეძლო მისი გამოსყიდვა, ყვარელის მახლობლად, ერთ-ერთ საიდუმლო ბაზაზე თუ არადა ველარასოდეს ნახავდი შენს ცხენს, ქურდები მას გასაყიდად დალესტანში გადაიყვანდნენ.

ამ მოგონებებით, თავგადასავლების, საქართველოს და ძველი თბილისის სიყვარულით, 2007 წლის მარტში დაიბადა სერია “ცხენის-ქურდი-საიათ-ნოვას-ქუჩა”. ეს არის წარმოსახვა, რომელმაც მაიძულა გამოვიყენო მრავალგვარი მხატვრული ხერხები. სერია იწყება ციფრული კოლაჟებით სადაც ძველი თბილისის ვიწრო ქუჩების ფოტოებში ჩავსვი თუში და ხეცსური მხედრები, ამას მოსდევს ნახატები, ფერწერული ნამუშევრები, კოლაჟები.

დროის განმავლობაში ჩემს წარმოსახვაში შექმნილი ცხენის ქურდი გახდა ალტერ ეგო, ჩემი ნაწილი. 2007 წლის ნოემბერში ფოტოგრაფ ლელა მაფარიშვილთან ერთად მოვანყვე ფოტო სესია რუსთავის შემოგარენში.

ჩემი გამოფენა “ზაია გალერეაში” გაიხსნა 28 მარტს და მიზნად ისახავს წარმოაჩინოს ჩემი მხატვრული ხედვა ამ რომანტიკული თემისა “ცხენის-ქურდი-საიათ-ნოვას-ქუჩა”

ჰანს ჰაინერ ბური
2008წ. თებერვალი

28 მარტს “ზაია გალერეა”-ში გაიხსნა ჰანს ჰაინერ ბურის გამოფენა “ცხენის ქურდი საიათ ნოვას ქუჩა”.

გამოფენა გაგრძელდა 5 დღე.

ჰანს ჰაინერ ბური დაიბადა 1965 ყოფილი ალმოსავლეთ ბერლინი, გერმანია 1986-1990 დრეზდენი

1990-1993 გერიტ რიეტველდის აკადემია ამსტერდამი, ჰოლანდია

1993-1996 ბერლინი

1996-2003 რუსთავი, თბილისი, საქართველო

2003-2004 სამარყანდი, უზბეკისტანი

2004 - დღემდე თბილისი, საქართველო

გამოფენები:

1995 გალერეა ბაუერფინდი, ბერლინი

1996 გალერეა პარციფალი, ბერლინი

1998 ეროვნული გალერეა, თბილისი (ოთარ ჩხარტიშვილთან ერთად)

2001 ძველი გალერეა, თბილისი

2003 ნორის ბანკი, ბერლინი

მისი ნამუშევრები ინახება კერძო კოლექციებში: ბერლინი, პარიზი, ამსტერდამი, თბილისი.

ფია კავკასიელ ცხენის ქურდზე, რომელიც შევქმენი 2005 წელს ასლან წიტიანიშვილის სახელოსნოში ვაჟა-ფშაველას გამზირზე.

6-7 წლის წინ კახეთში მე თითონაც შემიქმნა ჩემი სამი ცხენის მოპარვის საფრთხე. და-

“Horse Thief Sayat-Nova-Street”

Hans Heiner Buhr
Short Biography
1965 born in former East Berlin, Germany
1986-1990 Dresden
1990-1993 Gerrit Rietveld Academie Amsterdam,
Holland
1993-1996 Berlin
1996-2003 Rustavi and Tbilisi, Georgia
2003-2004 Samarkand, Uzbekistan

2004 ongoing Tbilisi, Georgia

Shows
1995 Galerie Bauerfeind, Berlin
1996 Galerie Parzifal, Berlin
1998 State Museum Blue Gallery, Tbilisi (with Otari
Chkhartishvili)
2001 Old Gallery, Tbilisi
2003 Noris Bank, Berlin

A couple of works are in private collections in Berlin, Amsterdam, Paris and Tbilisi.

Attached images are from the series “Horse Thief Sayat-Nova-Street” about a fictional horse thief in Old Town Tbilisi.

Attached works:

- 1 Black Drawing Horse Thief 60x50 cm, Oil on Canvas, 2006
- 2 Café Horse Thief PurPur, 60x50 cm, Oil on Canvas, 2007
- 3 Horse Thief Sayat-Nova-Street, Digital Photo Collage, 2007

ABOUT “HORSE THIEF SAYAT-NOVA-STREET”

After living in Rustavi, in Avchala and traveling the remote regions of Georgia for 10 years I moved into a narrow street in Old Tbilisi, named after the famous Tbilisi Poet Sayat-Nova, who got killed in the 1795 looting of Tbilisi by troops of Agha Mohammed Khan.

I started dreaming about the historical grounds in Old Tbilisi and suddenly to my mind returned a lithography about a Caucasian Horse Thief, which I made in 2005 at Aslan Tsitaishvili's work shop at Vasha Pshavela Avenue.

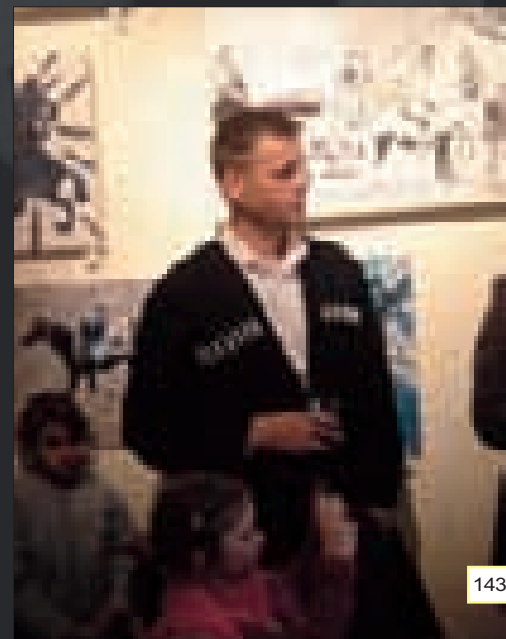
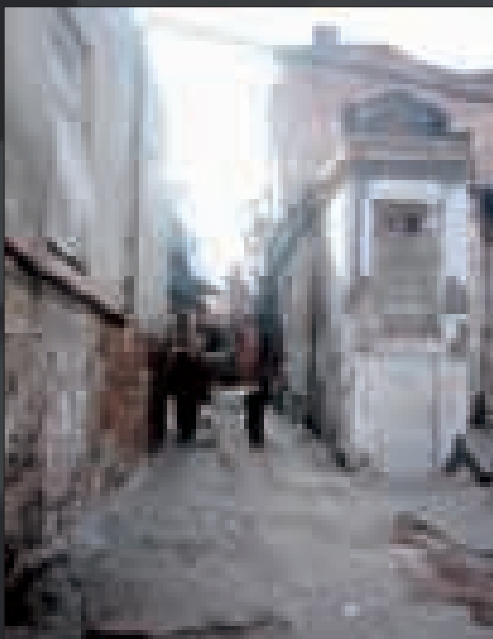
A while back 6-7 years ago I had quite some problems to avoid my own three horses stolen in Kakheti. Rumours were afloat, that if your horse had been stolen, you could still try to buy it back at a certain hidden base near Kvareli, if you failed, you never saw it again, but the thieves brought them for sale via the narrow passes to Dagestan.

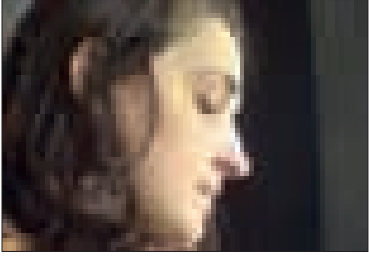
Out of these memories, out of my love to adventures, to Georgia and to Old Tbilisi was born the series “Horse-Thief-Sayat-Nova-Street” in March 2007. It's a fiction and urges me to use a wide array of artistic materials. The series started with Digital collages, where I put horsemen from Tusheti and Khevsureti in photos of the narrow Old Tbilisi streets, was followed by drawings, paintings and collages.

Over the time the fictional Horse Thief became an alter ego, a part of myself and reached the topic in a Photo Session with the photographer Lela Meparishvili in November 2007 on the hills above Rustavi.

My show at Baia Gallery Tbilisi starting on March 28 is intended to give a survey of my artistic discoveries in 2007 and on that romantic theme “Horse-Thief-Sayat-Nova-Street”.

*Hans Heiner Buhr,
February 2008*

არ არის მარტივი ყოველივე გარდაქმნა მოაზრებულ მატერიად

ნინო გიორგაძე დაიბადა 1978 წლის 3 აპრილს. 1995 წ. ჩააბარა სამხატვრო აკადემიაში ფერწერის რესტავრაციის ფაკულტეტზე. 1998წ. დაიწყო ტიხრულ მინანქარზე მუშაობა.

მონაწილეობა აქვს მიღებული მრავალ ერთობლივ გამოფენაში.

მათ შორის აღსანიშნავია: 2004 წელს საერთაშორისო ბიენალე თბილისში, სადაც ნამუშევარმა „ბზობა“ მიიღო ნაციონალური პრიზი, როგორც რელიგიურ თემაზე შექმნილმა საუკეთესო ნამუშევარმა.

2006წ-ს იგივე პრიზი აიღო ნამუშევარმა „საიდუმლო სერობა“. ეს სატი მოგვიანებით შეიძინა საფრანგეთში, ქალაქ ლიმოჟში გახსნილმა მინანქრის მუზეუმმა.

2001 წელს პატრიარქის კურთხევით შესარულა წმინდა იოანე მახარებლის სატი, რომელიც დღეს სამების ტაძარში ინახება.

ამის გარდა მიღებული აქვს მონაწილეობა:

2003 წ. კიევში ქართული კულტურის დღეებისადმი მიძღვნილი გამოფენა.

2005 წ. გალერეა „შარდენში“ რიმას ბურნეიკასადმი მიძღვნილი ერთობლივი გამოფენა.

2006 წ. გამოფენა ლონდონში, ჯგუფური.

2008 წ.ს პარიზში და ლიმოჟში ჩატარებული ჯგუფური გამოფენა.

მხატვარ ნინო გიორგაძის მიერ შექმნილი ნაკეთობები მეტად შთაბეჭდავი და თვითმყოფადია. ფერისა თუ თემატიკის წარმოჩენა მოულოდნელია. მოულოდნელია თავად კომპოზიციები - მასალის მეტამორფოზის მშვენიერებაში სიძველის მრუმე მითები ინაკვთება. უმშვენიერესის მეტაფიზიკა, მხოლოდ ესთეტიკურის აღქმით არ შემოიფარგლება. იგი მრავალმხრივ რთული და უსაზღვროა და არ არის მარტივი ყოველივე გარდაქმნა მოაზრებულ მატერიად, მოძებნო იდეალური ფორმა, რომელიც შინაგან სულიერებას პასუხობს.

Transforming ideas into physical matter

Nino Gorgadze

Date of birth: April 3 1978.

1995 - Entered the Restoration Faculty of the State Academy of Art

1998 - Started to work on cloisonné enamel

Has participated in numerous joint exhibitions and events, of which we would like to specially mention the following:

2004 – International biennale in Tbilisi. Nino Gorgadze's 'Bzoba' was awarded the national prize as the best work on religious subject.

2006 – The same prize was awarded to Nino Gorgadze's 'The Last Supper' – later on, this icon was purchased by the Enamel Museum of Limoges, France.

2001 – With the blessing of His Holiness the Patriarch of Georgia Nino Gorgadze painted the icon of John the Forerunner, which is stored in St. Trinity Cathedral of Tbilisi.

Besides, Nino Gorgadze has taken part in the following events:

2003 – Exhibition dedicated to the Georgian Culture Days in Kiev, Ukraine

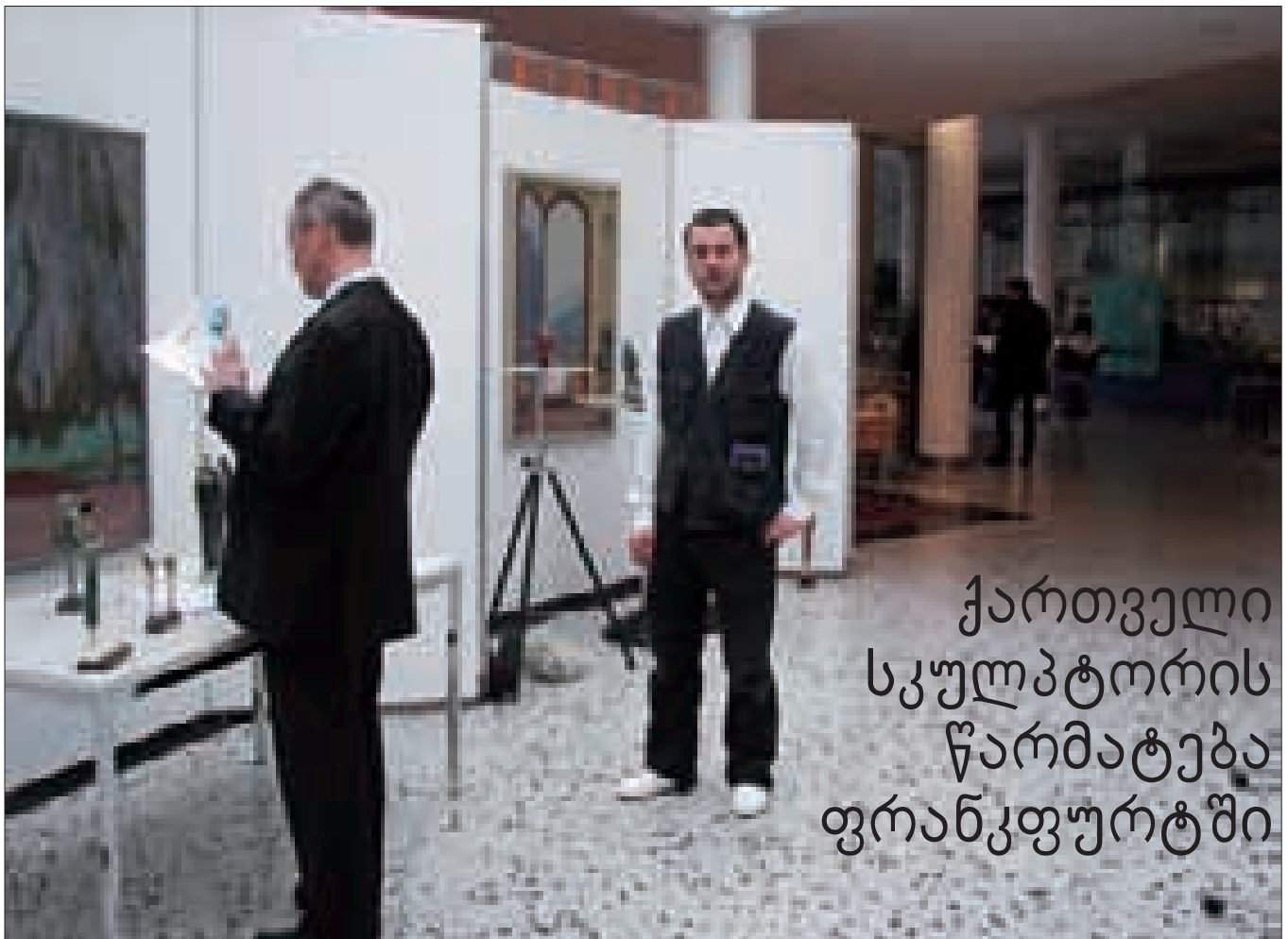
2005 – Joint exhibition dedicated to Rimantas Burneikas in Chardin Gallery, Tbilisi

2006 – Collective exhibition in London, UK

2008 – Collective exhibitions in Paris and Limoges, France.

Nino Gorgadze's works are highly impressive and original, incorporating unexpected color and theme solutions, transcribing ancient myths and leading to boundless metaphysical domains lying beyond the material surface of visual beauty. The author's creative imagination successfully copes with the complex task of transforming ideas into physical matter of finding the right shapes ideally conforming to inner spirituality.

ქართველი
სკულპტორის
წარმატება
ფრანკფურტში

Success of a Georgian sculptor in Frankfurt

On March 9-12 2008, exhibition hall of KFW Bank, Frankfurt, Germany, hosted personal exhibition of young Georgian sculptor Amiran Tevzadze. The exhibition included 17 stone and bronze works by Amiran Tevzadze. The sculptures revealed perfect mastery of form, color and plastics, causing the visitors' interest and offering a pleasant surprise to German art critics. The general success of the exhibition gave a start to an idea to arrange a larger event in the future – namely in October.

The sculptures, created by Amiran Tevzadze, radiate warmth, kindness and purity. The author, inspired by the idea of eternal beauty, actually seeks beauty in reality – his every work is expressive, spiritual and luminous.

At the time being, Amiran Tevzadze cooperates with Tevdore Gallery.

LALI BAKHTADZE

ცხრიდან თორმეტი მარტის ჩათვლით, გერმანიაში, ქალაქ ფრანკფურტის ერთ-ერთი უმსხვილესი ბანკის KFW საექსპოზიციო სივრცეში მოეწყო ახალგაზრდა ქართველი სკულპტორის ამირან თევზაძის ნამუშევრების პერსონალური გამოფენა. წარმოდგენილი იქნა მოქანდაკის ჩვიდმეტი ნამუშევარი, მასალა – ქვა, ბრინჯაო. სკულპტორის მიერ შესრულებულ ქანდაკებებში იკითხება ფორმის, ფერისა და პლასტიკის უზადო ფლობა. წამოდგენილმა ნამუშევრებმა დამთვალიერებლის ინტერესი გამოიწვია და გერმანელი ხელოვნებათმცოდნეებისათვის სასიამოვნო მოულოდნელობად იქცა, დიდი მოწონებაც დაიმსახურა და გაჩნდა იდეა, უფრო მასშტაბური გამოფენა მოეწყო მომავალში, კერძოდ ოქტომბრის თვეში.

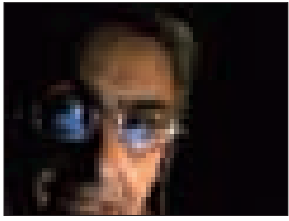
მოქანდაკის მიერ შექმნილ სკულპტურებში სულიერება და მათში დაფარული ენერჯია თანდათანობით შეიგრძნობა და აღვიძებს რაღაც თბილს, კეთილს, სუფთას. ჭეშმარიტი გრძნობების და ადამიანური სიყვარულის გამოსახატავად, მარადიული სილამაზის იდეით შეპყრობილი სკულპტორი, რეალობაში ეძებს მშვენიერებას, თითოეული ქმნილება თითქოს მეტყველია, გვესაუბრება, თავისებური ღირსებითა და სულიერი სილამაზითაა სავსე და ნათლივ ჩანს ავტორის ქანდაკებების მიმართ სათუთი დამოკიდებულება.

ამირან თევზაძე ამჟამად მოლვანეობს გალერეა „თევდორეში“.

ლალი ბახტაძე

გამოფენა გალერეა „რაციოში“

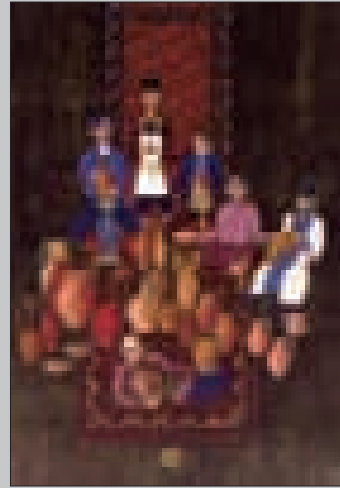
5 მაისს, თბილისში, ინტელექტუალური საკუთრების ეროვნულ ცენტრში - გალერეა „რაციოში“, თენგიზ მახარაშვილის ნამუშევრების გამოფენა გაიხსნა.

პროფესორი, არქიტექტორთა საერთაშორისო აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი, 30 წელზე მეტია მუშაობს ფერწერაში. მონყობილი აქვს 24 პერსონალური გამოფენა.

მისი ფერწერული მინიატურები ინახება მსოფლიოს 30 ქვეყნის კერძო თუ სხვა კოლექციებში. მათ შორის: საფრანგეთში, იტალიაში, ავსტრიაში, აშშ-ში, გერმანიაში, საბერძნეთში, ჩინეთში, რუსეთში, პორტუგალიაში, შვედეთში, კანადაში, იაპონიაში, თურქეთში, ირანში, ფინეთში, ლუქსემბურგში და ა.შ.

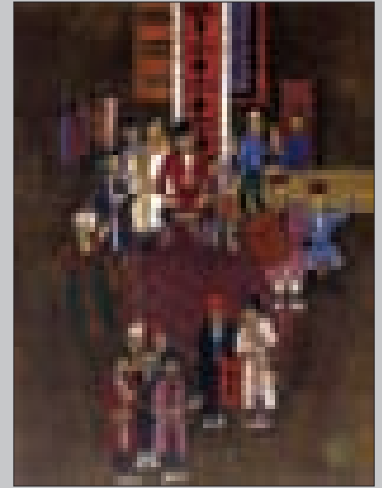
გამოფენები:

- 1971 - ქალაქმშენებლობის ცენტრალური ინსტიტუტი, მოსკოვი, რუსეთი.
- 1976 - საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი, თბილისი, საქართველო.
- 1979 - ახალგაზრდა შემოქმედთა კლუბი, თბილისი, საქართველო.
- 1980 - თანამედროვე ხელოვნების საგამოფენო დარბაზი, სკოპიე, იუგოსლავია.
- 1983 - ხელოვნების მუშაკთა სახლი, თბილისი, საქართველო.
- 1985 - თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი, თბილისი, საქართველო.
- 1988 - არქიტექტორთა ცენტრალური სახლი, მოსკოვი, რუსეთი.
- 1991 - საგამოფენო დარბაზი კულტურულ ცენტრში „მზიური“, მოსკოვი, რუსეთი.
- 1995 - უნივერსიტეტისა და საქართველოს კულტურის ცენტრის საგამოფენო დარბაზი, კალსრუე, გერმანია.
- 1996 - რუსული ხელოვნების გალერეა, ბერლინი, გერმანია.
- 1997 - სასტუმრო „მეტეხი-პალასი“, მოსკოვი, რუსეთი.
- 1998 - საქართველოს საელჩო რუსეთში, მოსკოვი, რუსეთი.
- 1999 - საგამოფენო დარბაზი „მერანი“, თბილისი, საქართველო.
- 2001 - კერძო საგამოფენო დარბაზი, ვენა, ავსტრია.
- 2001 - მერიის საგამოფენო დარბაზი, ზაარბრუკენი, გერმანია.
- 2002 - საქართველოს საელჩო საფრანგეთში, პარიზი, საფრანგეთი.
- 2002 - უნივერსიტეტის საგამოფენო დარბაზი, კაიზერსლაუტერნი, გერმანია.
- 2003 - გაეროს სახლის საგამოფენო დარბაზი, თბილისი, საქართველო.
- 2004 - უნივერსიტეტი „პასიენსა“, რომი, იტალია.
- 2006 - სასტუმრო მარიოტი, თბილისი, საქართველო.

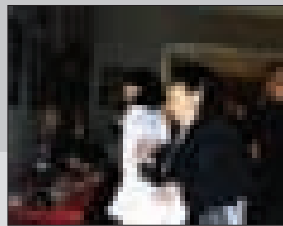
მემოთინევი

THE POTTERS

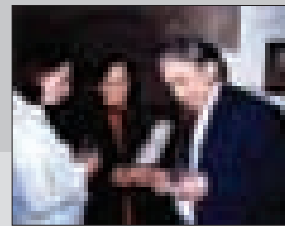
მხალირევი

THE CARPET WEAVERS

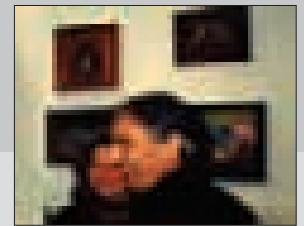
პარიზი

PARIS

რომი

ROME

ვიენა

VIENNA

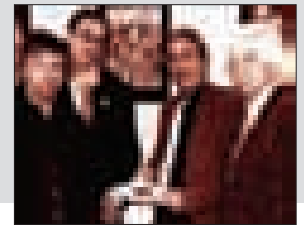
ზაარბრუკენი

SAARBRUECKEN

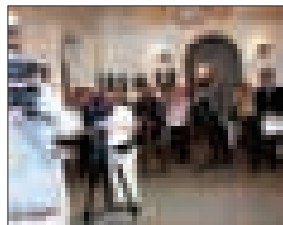
ბერლინი

BERLIN

კაიპერსლაუტერნი

KAISERSLAUTERN

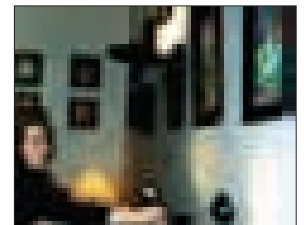
მოსკოვი

MOSCOW

თბილისი

TBILISI

ლუქსემბურგი

LUXEMBOURG

Exhibition of Gallery Ratio

On May 5 2008, Gallery "Ratio" at the National Center of Intellectual Property launched exhibition of paintings by Tengiz Makharashvili.

Professor, correspondent member of the international academy of architecture. For more than 30 years has worked in art. Has arranged 24 individual exhibitions. Miniatures by Tengiz Makharashvili are kept in private or other collections in 0 countries of the world, including France, Italy , USA, Germany, Austria, Greece, China, Russia, Sweden, Luxemburg, Israel, Portugal, Spain, Azerbaijan, Iran, Canada, Finland, etc.

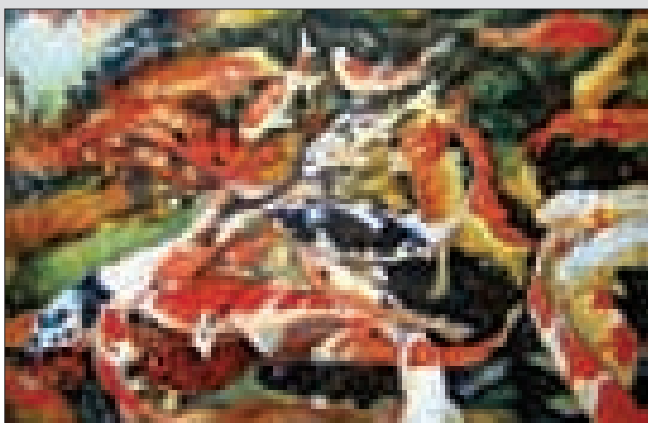
exhibitions:

- 1971 – Central Institute of Urban Planning, Moscow, Russia
- 1976 – Georgian Technical University, Tbilisi, Georgia
- 1979 – Young Artist Club of Georgia, Tbilisi, Georgia
- 1980 – Modern Art Gallery, Skopje, Yugoslavia
- 1983 – Exhibition hall of the House of Artists, Tbilisi, Georgia
- 1988 – Central House of Architects, Moscow, Russia
- 1991 – "Mziur" Cultural Center, Moscow, Russia
- 1995 – University and Georgian Cultural Center galleries, Karlsruhe, Germany
- 1996 – Russian Art Gallery, Berlin, Germany
- 1997 – Sheraton Metechi Palace Hotel, Tbilisi, Georgia
- 1998 – Georgian Embassy in Russia, Moscow, Russia
- 1999 – "Merani" Art Gallery, Tbilisi, Georgia
- 2001 – Private art gallery, Vienna, Austria
- 2001 – City Hall gallery, Saarbrücken, Germany
- 2002 – Georgian Embassy in France, Paris, France
- 2002 – University gallery, Kaiserslautern, Germany
- 2003 – Exhibition gallery of UN house, Tbilisi, Georgia
- 2004 – University "La Pasiensa", Rome, Italy
- 2006 – Marriott Hote, Tbilisi, Georgia

საქართველო, ტრიპტიხი

GEORGIA, THE TRIPTYCH

თევზები

FISHES

არქიტექტორთა საერთაშორისო კავშირის (UIA) "საინფორმაციო ცენტრი" - "ინფოპოინტი" ტურიში (იტალია)

კონკურსის ორგანიზატორები:
არქიტექტორთა საერთაშორისო კავშირის (UIA) ნაციონალური სექცია - საქართველოს არქიტექტორთა კავშირი
საქართველოს მოთხილამურე არქიტექტორთა კლუბი „SKIA“

სპონსორები:
სააქციო საზოგადოება „იბერია უძრავი ქონება“
დეველოპერული კომპანია „ვიდ-არქიტექტურა“

საინფორმაციო უზრუნველყოფა:
ჟურნალი „სტილი“

კონკურსის მიზანია ხელი შეუწყოს საქართველოში მოქმედი ახალგაზრდა არქიტექტორების შემოქმედებითი პოტენციალის გამოვლენას, მათ ინტეგრაციას არქიტექტორთა საერთაშორისო კავშირის (UIA) ეგიდით მსოფლიო დონეზე მიმდინარე არქიტექტურულ პროცესებში.

ამ მიზნის გასახორციელებლად კონკურსის ორგანიზატორები უერთდებიან UIA-ს მიერ მიმდინარე წლის ივნის-ივლისში დაგეგმილი კონგრესის კონტექსტში გამოცხადებულ კონკურსს და დამატებით წამახალისებელ წინაპირობებს ქმნიან საქართველოში მოქმედი ახალგაზრდა არქიტექტორებისათვის.

კონკურსის პირობების თანახმად ქალაქ ტურინში უნდა შეიქმნას არქიტექტორთა საერთაშორისო კავშირის (UIA) „საინფორმაციო ცენტრი - „ინფოპოინტი“, ადგილი, რომელიც უზრუნველყოფს კრეატივის ამსახველი იქნება და სადაც ადამიანებს შეეძლებათ ერთმანეთთან შეხვედრა, დასვენება.

კონკურსი გამოცხადდა 2008 წლის 31 იანვარს;

პროექტების გამოფენა გაიხსნა სამთო-სათხილამურო კურორტ გუდაურში, სასტუმრო „გუდაური“ საგამოფენო დარბაზში - 2008 წლის 27 თებერვალს

კონკურსში გამარჯვებულთათვის დაწესებული იქნა:

I პრემია: ორი საგზური არქიტექტორთა საერთაშორისო კავშირის კონგრესზე, რომელიც გაიმართება იტალიის ქალაქ ტურინში 2008 წლის 28 ივნისიდან 3 ივლისის ჩათვლით.

ორი II პრემია - პროექტის გამოფენა არქიტექტორთა საერთაშორისო კავშირის კონგრესზე ქ. ტურინში

ორი III პრემია - პროექტის გამოფენა არქიტექტორთა საერთაშორისო კავშირის კონგრესზე ქ. ტურინში

კონკურსში მონაწილეობა მიიღო 30 ახალგაზრდა ქართველმა არქიტექტორმა. სულ წარმოდგენილი იქნა 17 პროექტი.

2008 წლის 25 თებერვალს, 12 საათზე, საკონკურსო მასალები გადაიგზავნა სამთო-სათხილამურო კურორტ გუდაურში. 27 თებერვალს სასტუმრო „გუდაურის“ საგამოფენო დარბაზში პროექტების გამოფენა გაიხსნა.

წარმოდგენილ ნამუშევრების განხილვა 28 თებერვალს შედგა.

საუკეთესო ნომინანტებს, განსაზღვრავდა პროფესიული ჟიური.

ჟიურის შემადგენლობა დამტკიცდა კონკურსის ორგანიზატორების მიერ.

ჟიურის შემადგენლობა: დავით აბულაძე, ნიკა შავიშვილი, გოჩა მიქიაშვილი, დიმიტრი მოსულიშვილი, თემურ ბოჭორიშვილი, დავით ახვლედიანი, ლევან ლორთქიფანიძე.

ჟიურის თითოეულ წევრს ჰქონდა ერთი ხმის მიცემის უფლება. გამარჯვებულის გამოვლენისას ორი ან მეტი პროექტის მიერ ხმების თანაბარი რაოდენობის დაგროვების შემთხვევაში გადამწყვეტი იყო ჟიურის თავმჯდომარის გადამწყვეტილება.

გადამწყვეტილების მიღება მოხდა ხმების უმრავლესობით. კონკურსი სპეციალური კოდირებული სისტემით ჩატარდა. თითოეულ წარმოდგენილ პლანშეტს, განმარტებით ბარათს და CD-ს მიწერილი ჰქონდა არათანმიმდევრული ექვსიშუა რიცხვი. იგივე რიცხვი ეწერა დახურულ კონვერტზე, რომელშიც მოთავსდა მონაწილეთა გვარები საპრიზო თანხების პროცენტული გადანაწილების ჩვენებით.

29 თებერვალს, სასტუმრო „გუდაურის“ საგამოფენო დარბაზში კონკურსის დაჯილდოების საზეიმო ცერემონიალი შედგა.

კონკურსანტთა დაჯილდოების დაწყებამდე მონაწილეს საზოგადოებას - კონკურსის მონაწილეებს, ჟიურის წევრებს, სხვადასხვა კომპანიების, მასმედიის წარმომადგენლებს შესაძლებლობა ჰქონდათ საგამოფენო დარბაზში ეხილათ კონკურსში მონაწილე არქიტექტორების ნამუშევრებით შექმნილი ექსპოზიცია.

ეს დღე იმითაც იყო აღსანიშნავი, რომ სამთო-სათხილამურო სპორტში ჩატარდა არქიტექტორ-მოთხილამურეთა შეჯიბრი, სხვადასხვა ასაკობრივ ჯგუფებში გიგანტურ და სუპერ გიგანტურ სლალომში. „SKIA“-ს გადამწყვეტილებით დადგინდა, რომ გამარჯვებული სპორტსმენი არქიტექტორებისა და კონკურსის საუკეთესო ნომინანტთა დაჯილდოება ერთდროულად შემდგარიყო.

დაახლოებით 8 საათისთვის დაიწყო დაჯილდოების ცერემონიალი, რომელიც საქართველოს მოთხილამურე არქიტექტორთა კლუბი „SKIA“-ს პრეზიდენტმა და ტექნიკური უნივერსიტეტის არქიტექტურის ინსტიტუტის დეკანმა, ბატონმა გოჩა მიქიაშვილ-

მა გახსნა. საზოგადოებას მიესალმნენ არქიტექტურული კონკურსისა და სპორტული შეჯიბრების სპონსორები, ჟიურის წევრები.

დასახელდნენ, როგორც პრიზიორი მოთხილამურე არქიტექტორები ასევე კონკურსის ლაურეატები. მათ გადაეცათ სპეციალური პრიზები და დიპლომები, ასევე დასაჩუქრდნენ ჟურნალი „სტილის“ 2008 წელს გამოცემული ნომრებით და უფასო გამონერის ტალონით „სტილის“ იმ ნომრებზე, რომლებიც 2008 წელს გამოიცემა.

სპორტული ჩემპიონატის მთავარ პრიზს წარმოადგენდა მცირე ფორმის სკულპტურა, არქიტექტურული კონკურსის მთავარ ჯილდოს კი I პრემია - ორი საგზური არქიტექტორთა საერთაშორისო კავშირის კონგრესზე, რომელიც გაიმართება იტალიის ქალაქ ტურინში 2008 წლის 28 ივნისიდან 3 ივლისის ჩათვლით. ჩემპიონატისა და საერთაშორისო კონკურსის საინფორმაციო მხარდაჭერისთვის, გაშუქებისთვის, სპეციალური პრიზით დააჯილდოვდა ჟურნალი „სტილი“.

დაჯილდოების ცერემონიის დასასრულს, კონკურსის ორგანიზატორებმა მადლობა გადაუხადეს კონკურსის ყველა მესვეურს, მხარდამჭერს, მონაწილეებს, ჟიურის წევრებს და სტუმრებს, თანამედროვე მუსიკის ფონზე ფურშეტზე მიიწვიეს.

წარმოგიდგინთ გამარჯვებულ ნომინანტებს:

I პრემია

- ორი საგზური არქიტექტორთა საერთაშორისო კავშირის კონგრესზე, რომელიც გაიმართება იტალიის ქალაქ ტურინში 2008 წლის 28 ივნისიდან 3 ივლისის ჩათვლით - მიენიჭა ოთარ ნემსაძეს, დიმიტრი შაფაქიძეს, ირაკლი აბაშიძეს.

II პრემია

- პროექტის გამოფენა არქიტექტორთა საერთაშორისო კავშირის კონგრესზე ქ. ტურინში - მოიპოვა ნიკო ჯანაშვილმა.

III პრემია

- პროექტის გამოფენა არქიტექტორთა საერთაშორისო კავშირის კონგრესზე ქ. ტურინში - მიენიჭა გიორგი ფავლენიშვილს.

IV პრემია

- პროექტის გამოფენა არქიტექტორთა საერთაშორისო კავშირის კონგრესზე ქ. ტურინში - მოიპოვეს თორნიკე ასაბაშვილმა და ლაშა შარტავამ.

V პრემია

- პროექტის გამოფენა არქიტექტორთა საერთაშორისო კავშირის კონგრესზე ქ. ტურინში - მიენიჭა კონსტანტინე მეფარიშვილს ნიკო ჯანაშვილს.

წარმოგიდგინთ საერთაშორისო კონკურსის მონაწილეებს:

გურამ აბულაძე, გიორგი ფავლენიშვილი, გიორგი ქურციკიძე, ვანო ქსნელაშვილი

ლი, დავით დოლიძე, შოთა საგანელიძე, ლევან ამირანაშვილი, დიმიტრი ერისთავი, ვლადიმერ შონია, დავით დანელია, ნიკოლოზ მაისურაძე, ალექსანდრე მეფარიშვილი, დავით ლეჯავა, გიორგი ნინიკაშვილი, გიორგი ბოკუჩავა, მიშა რამიშვილი, დიმიტრი ახვლედიანი, ლაშა დემეტრაშვილი, გოდერძი თევზაძე, დავით ცანავა, თ. გაბუნია, ბ. გორგოზია.

აქვე გვინდა შემოგთავაზოთ SKIA-2008-ს სუპერ გიგანტის შეჯიბრის მონაწილეთა შედეგები:

შეგახსენებთ, რომ შეჯიბრება გახსნა გიორგი გიორგაძემ.

ქალებს შორის პირველი ადგილი მოიპოვა ნატაშა ქვარცხავამ; II ადგილი - ჩხეიძე ეკა; III - ძიძიგური მაკა.

მამაკაცები 50 წლის ზევით:

I ადგილი - თოფურიძე დიმა (მთავარი მსაჯი); II ადგილი - ორთქიფანიძე ლევან; III ადგილი - ჩოჩია კახა.

მამაკაცები 40-დან 50 წლამდე:

I - იაშვილი კოტე; II - კარტოზია გიორგი; III - შაბურიშვილი ლევან.

მამაკაცები 40 წლამდე:

I - ჩხეიძე ლუკა; II - მასხულია გიორგი; III - კაციტაძე სანდრო.

სტუდენტი გოგონები:

I - თოფურიძე მოლი; II - კარტოზია ანა; III - მამრიკიშვილი სალომე.

სტუდენტი ბიჭები:

I - შამათავა მიშა; II - მაჭავარიანი ვანო; III - კობახიძე ნოდარ.

არქიტექტორთა შვილები და შვილიშვილები:

I - იაშვილი ნიკა; II - ჯაველიძე ნიკა; III - ჩიქოვანი ალექო.

უფროსი „სტილი“ ულოცავს პრიზორებს გამარჯვებას და უსურვებს მათ წარმატებებს მომავალში.

INTERNATIONAL UNION OF ARCHITECTS (UIA) Information Center – “Infopoint” In Turin (Italy)

Organizers of the Competition:

National section of the International Union of Architects
– Union of Architects of Georgia
Georgian Skier Architects' Club SKIA

Sponsors:

JSC Iberia Real Estate
Development Company KID-Architecture

Information support:

STYLE Magazine

Aim of the competition is to assist young Georgia-based architects to reveal their creative potential and foster their integration in the international architectural processes, organized by the International Union of Architects (UIA).

In order to achieve this aim, competition organizers join the ideas competition, launched in the framework of UIA Congress, scheduled for June-July 2008, and offer additional incentives for young Georgia-based architects.

The aim is to create a UIA information point in the city of Turin, a place, dedicated to urban democracy where people can meet, relax.

To be designed as a public house for architecture, info point will be usable both day and night, when open and closed. Of a maximum surface of 100 M2, it will be built of recyclable eco-friendly materials and be equipped with communication technologies.

Launching of the competition

January 31 2008

Deadline for submission of competition projects

February 25 2008 (12:00 p.m.)

In the office of the Union of Architects in Georgia. At 12:00 p.m. the competition materials are sent to Gudauri, this is why the projects submitted after the indicated hour are no longer accepted.

Exhibition of competition projects

February 27 2008

In the Exhibition Hall of Gudauri Hotel (Gudauri ski resort)

Prizes

Competition winners will receive the following prizes:

First prize: two tickets to the UIA Congress 2008, which will be arranged in Turin, Italy, on June 28-July 3 2008

Second prize (two projects): the projects will be exhibited at the UIA Congress Turin 2008

Third prize (two projects): the projects will be exhibited at the UIA Congress Turin 2008

The competition was arranged with participation of 30 young Georgian architects, who submitted a total of 17 projects.

At 12:00 p.m. on February 25 2008, competition materials were sent to the mountain ski resort Gudauri. On February 27, exhibition of competition projects was launched in the exhibition hall of Gudauri Hotel.

Evaluation of the projects, participating in the competition, took place on February 28.

The best nominees were selected by the professional jury, whose composition was approved by the competition organizers.

Competition jury consisted of: David Abuladze, Nika Shavishvili, Gocha Mikiashvili, Dimitri Mosulishvili, Temur Bochorishvili, David Akhvediani and Levan Lortkipanidze.

Jury members had one vote each. In case if several projects received the equal number of votes, the winner would be determined by chairman of the jury. The decisions were taken by a simple majority of votes. The competition involved a special code system: each project board, explication and CD was marked with a non-sequential six-digit code; the same code was written on a sealed envelope containing the names of participants and percentage of prize fund distribution.

On February 29, exhibition hall of Gudauri Hotel hosted the competition award ceremony.

Prior to award-passing, the invited public – competition participants, jury members, representatives of various businesses and mass-media could take a look at an exposition of the projects, created by competition participants.

On the same day, skier architects arranged a slalom competition in various age grades. SKIA decided to incorporate award-passing of this competition into the final ceremony of the InfoPoint project.

The award ceremony was opened at about 8 p.m. by Mr. Gocha Mikiashvili, president of SKIA – Georgian Skier Architects' Club and the dean of Georgian Technical University Architecture Institute. The public was greeted by sponsors of the architectural and sports competitions and jury members.

Winners of both competitions were publicly announced and received their respective prizes, as well as the 2008 issues of STYLE Magazine and free annual subscriptions to this publication.

The prize of the sports competition was a miniature sculpture, while that of the architectural competition implied two tickets to the UIA Congress to be arranged in Torino, Italy, on June 28-July 3 2008. STYLE Magazine received a special prize for efficient information support of both competitions.

In the end of award ceremony, competition organizers expressed their gratitude to competition participants, supporters, jury members and guests.

Winners of UIA InfoPoint Competition:

First Prize

Two tickets to the UIA Congress to be arranged in Torino, Italy, on June 28-July 3 2008 – awarded to Otar Nemsadze, Dimitri Shapakidze and Irakli Abashidze.

Second Prize

The project to participate in an exhibition arranged at the UIA Congress in Torino, Italy – awarded to Niko Janashvili.

Second Prize

The project to participate in an exhibition arranged at the UIA Congress in Torino, Italy – awarded to George Pavlenishvili.

Third Prize

The project to participate in an exhibition arranged at the UIA Congress in Torino, Italy – awarded to Tornike Asabashvili and Lasha Shartava.

Third Prize

The project to participate in an exhibition arranged at the UIA Congress in Torino, Italy – awarded to Konstantine Meparishvili and Niko Janashvili.

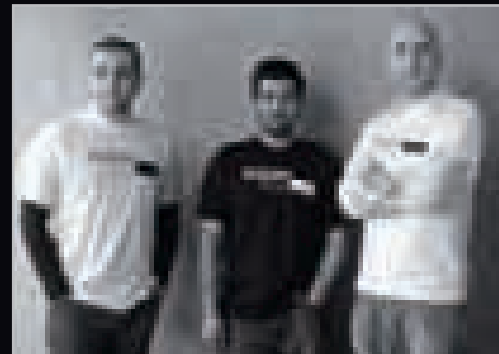
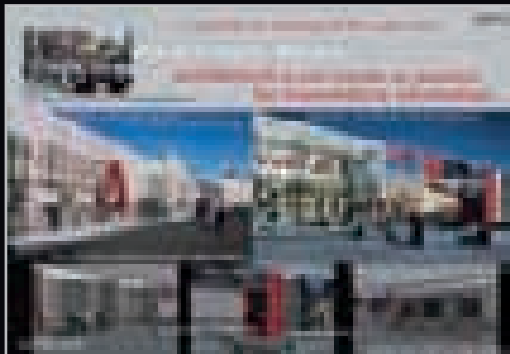
Below please find the list of competition participants:

Guram Abuladze, George Pavlenishvili, George Kurtskidze, Vano Ksnelashvili, David Dolidze, Shota Saganelidze, Levan Amiranashvili, Dimitri Eristavi, Vladimir Shonia, David Danelia, Nikoloz Maisuradze, Alexander Meparishvili, David Lejava, George Ninikashvili, George Bokuchava, Misha Ramishvili, Dimitri Akhvediani, Lasha Demetrashvili, Goderdzi Tevzadze, David Tsanova, T. Gabunia, B. Gorozia.

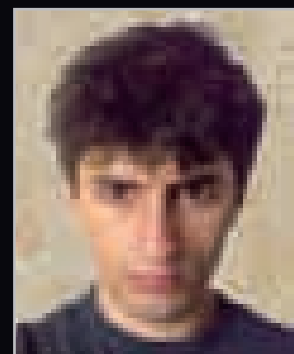
Using this opportunity, we would like to offer you the results of SKIA-2008 super gigantic slalom competition in various age groups.

For your information, the competition was opened by George Giorgadze.

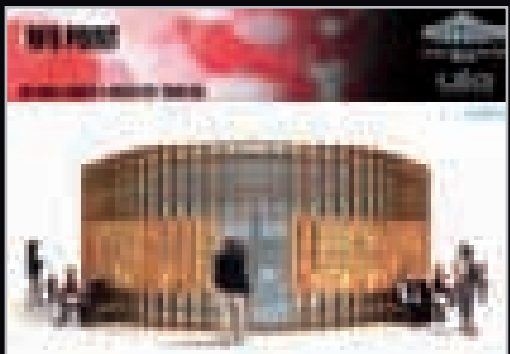
Among the ladies, the first place was won by Natasha

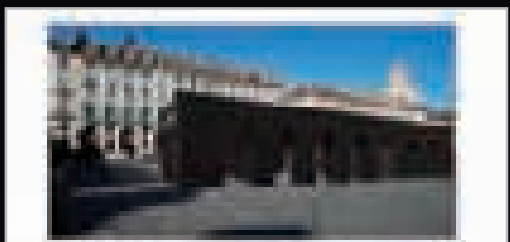
I პრემია - ოთარ ნემსაძე, დიმიტრი შაპაკიძე, ირაკლი აბაშიძე
FIRST PRIZE - OTAR NEMSADZE, DIMITRI SHAPAKIDZE AND IRAKLI ABASHIDZE

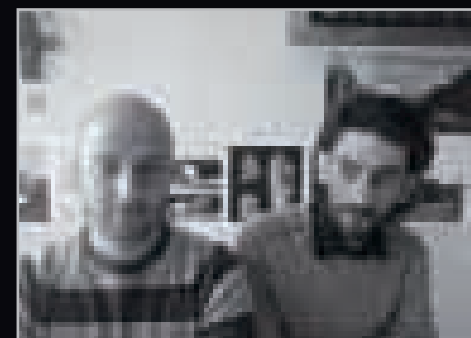
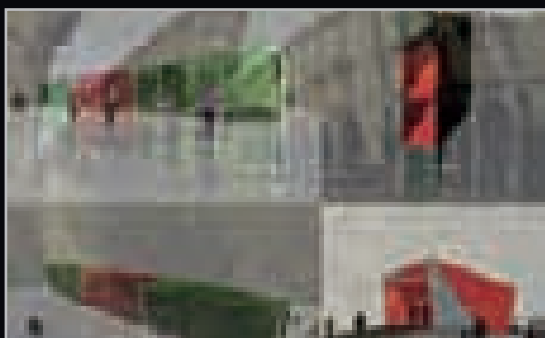
II პრემია - ნიკო ჯანაშვილი
SECOND PRIZE - NIKO JANASHVILI

II პრემია - გიორგი ფავლენიშვილი.
SECOND PRIZE - GEORGE PAVLENISHVILI

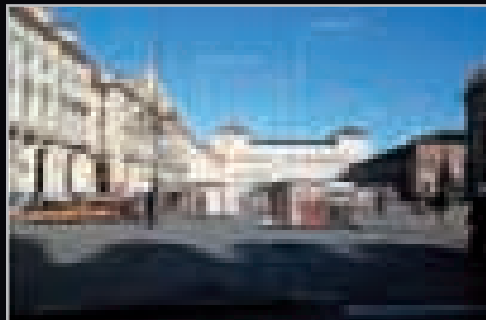
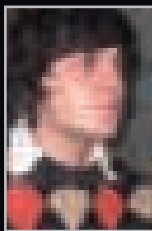
III პრემია - თორნიკე ასაბაშვილი და ლაშა შარტავა
THIRD PRIZE - TORNIKE ASABASHVILI AND LASHA SHARTAVA

III პრემია - კონსტანტინე მეპარიშვილი ნიკო ჯანაშვილი
THIRD PRIZE - KONSTANTINE MEPARISHVILI AND NIKO JANASHVILI

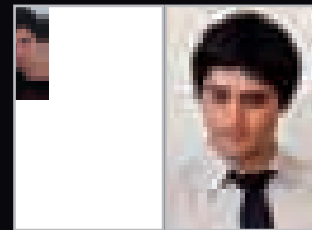
ცანავა
გაბუნია
გორგოზია
CANAVA
GABUNIA
GOROZIA

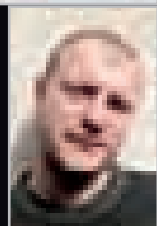
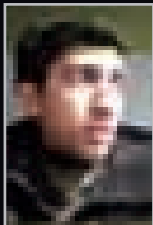
ლეჯავა
ნიკაშვილი
ბოკუჩავა
რამიშვილი
LEJAVA
NINIKASHVILI
BOKUCHAVA
RAMISHVILI

ლეჯავა
ნიკაშვილი
ბოკუჩავა
რამიშვილი

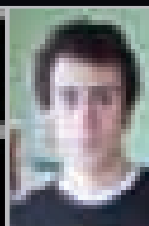
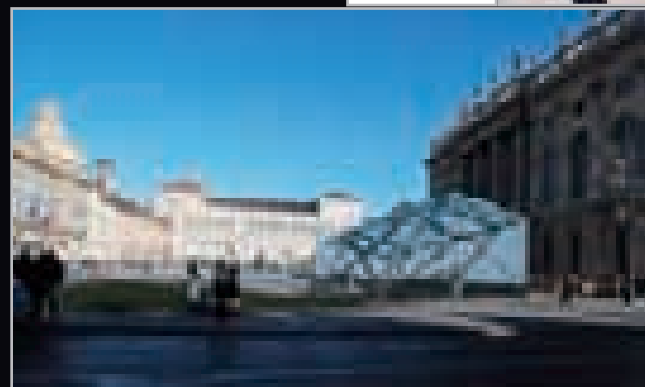
ძსნელაშვილი
დოლიძე
საბანელიძე
KSNELASHVILI
DOLIDZE
SAGANELIDZE

მაისურაძე
MAISURADZE

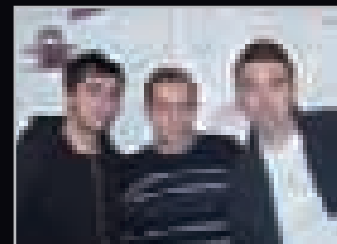

აბულაძე
ABULADZE

კურციკიძე
KURTSIKIDZE

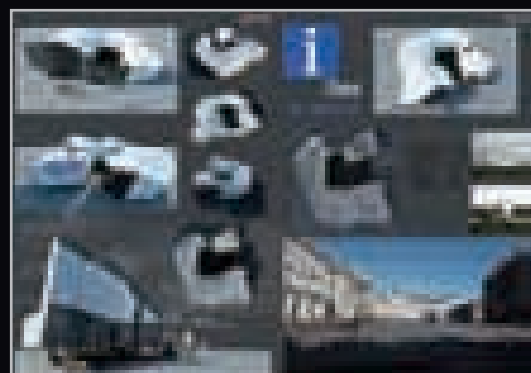
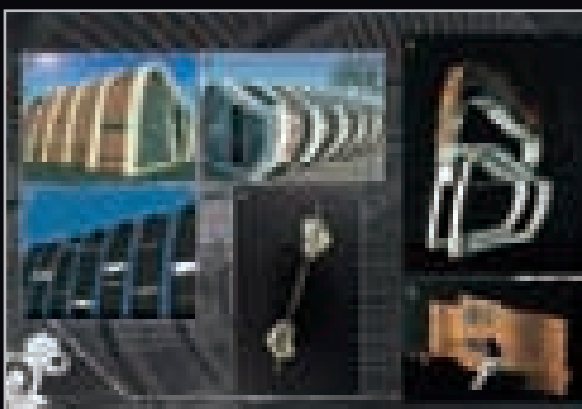
ახვლედიანი,
დემეტრაშვილი, თევზაძე
AXVLEDIANI, DEMETRASHVILI,
TEVZADZE

ამირანაშვილი, ერისთავი, შონია
AMIRANASHVILI, ERISTAVI, SHONIA

მეფარიშვილი
MEPARISHVILI

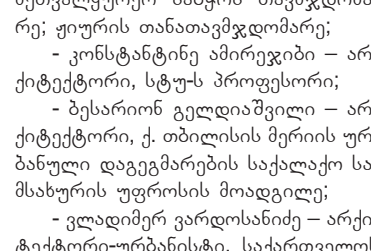
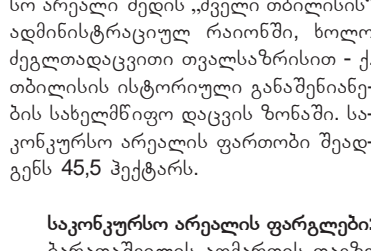
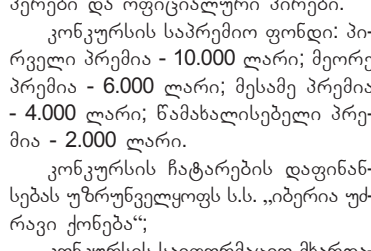
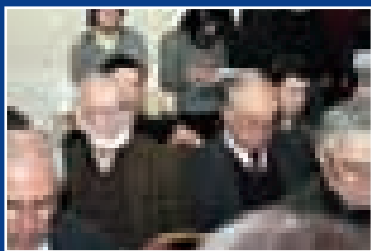
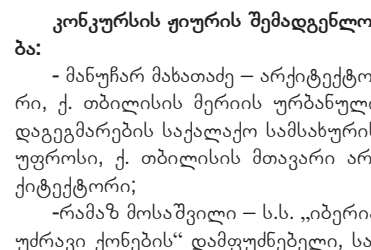
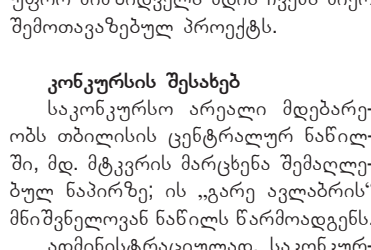
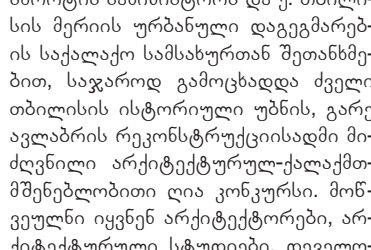
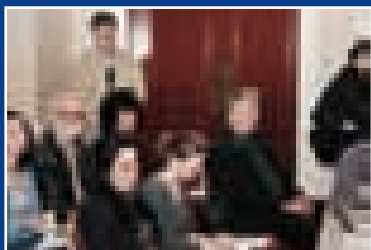
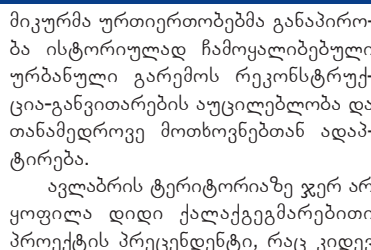
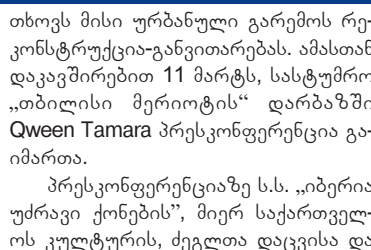
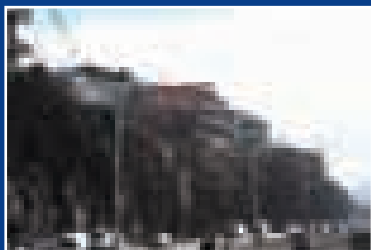
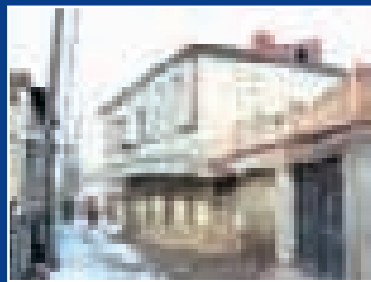
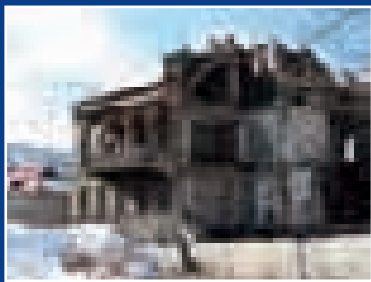

Kvartskhava, the second place – by Eka Chkheidze, and the third place – by Maka Dzigiduri.
Men over 50:
1st place – Dima Topuria (head referee), 2nd place – Levan Lortkipanidze; 3rd place – Kakha Chochia.
Men aged from 40 to 50:
1st place – Kote Iashvili, 2nd place – George Kartoza, 3rd place – Levan Shaburishvili.
Men under 40:
1st place – Luka Chkheidze, 2nd place – George Maskhulia, 3rd place – Sandro Katsitadze

Student girls:
1st place – Molly Topuridze, 2nd place – Anna Kartoza, 3rd place – Salome Mamrikishvili.
Student boys:
1st place – Misha Shamatava, 2nd place – Vancho Machavariani, 3rd place – Nodar Kobakhidze.
Architects' children and grandchildren:
1st place – Nika Iashvili, 2nd place – Nika Javelidze, 3rd place – Aleko Chikovani.
STYLE Magazine congratulates the competition winners and wishes them further success.

გარე ავლაბრის განაშენიანების რეგულირების გეგმის კონკურსი

თბილისის ურბანული განვითარების ახალ რეალობას შორის თავისი ქალაქმთავრომირებული მნიშვნელობით გამოირჩევა ავლაბრის უბნის მიმზიდველობისა და პრესტიჟულობის მკვეთრი ზრდა, რასაც დიდწილად ხელი შეუწყო ბოლოდროინდელმა ფუნქციურმა „ინიექციებმა“ - საქართველოს პრეზიდენტის რეზიდენციისა და წმ. სამების საკათედრო კომპლექსის მშენებლობამ. დღითიდღე იზრდება მენაშენეთა და ინვესტორთა ამ უბნისადმი დაინტერესება. თბილისის ისტორიული ბირთვი, გარე ავლაბარი, გადაუდებლად მოითხოვს მისი ურბანული გარემოს რეკონსტრუქცია-განვითარებას. ამასთან დაკავშირებით 11 მარტს, სასტუმრო „თბილისი მერიოტის“ დარბაზში Queen Tamara პრესკონფერენცია გაიმართა.

პრესკონფერენციაზე ს.ს. „იბერია უძრავი ქონების“, მიერ საქართველოს კულტურის, ძეგლთა დაცვისა და სპორტის სამინისტროს და ქ. თბილისის მერიის ურბანული დაგეგმარების საქალაქო სამსახურთან შეთანხმებით, საჯაროდ გამოცხადდა ძველი თბილისის ისტორიული უბნის, გარე ავლაბრის რეკონსტრუქციისადმი მიძღვნილი არქიტექტურულ-ქალაქმთმშენებლობითი ღია კონკურსი. მონაწილეები იყვნენ არქიტექტორები, არქიტექტურული სტუდიები, დეველოპერები და ოფიციალური პირები.

კონკურსის საპრემიო ფონდი: პირველი პრემია - 10.000 ლარი; მეორე პრემია - 6.000 ლარი; მესამე პრემია - 4.000 ლარი; წამახალისებელი პრემია - 2.000 ლარი.

კონკურსის ჩატარების დაფინანსებას უზრუნველყოფს ს.ს. „იბერია უძრავი ქონება“;

კონკურსის საიფორმაციო მხარდაჭერას უზრუნველყოფს შურნალი „სტილი“.

ქალაქის ისტორიული უბნები გარდაუვალი რეკონსტრუქციის მოლოდინში სწრაფ ფიზიკურ და სოციალურ დეგრადაციას განიცდის. დღეს „ძველი თბილისი“ მოსახლეობას საკუთარი ძალებით არ ძალუძს მისი შენარჩუნება და ურბანული მემკვიდრეობის თვალსაზრისით ფასეული გარემოს აღდგენა-განახლება, ხოლო ისტორიულ-კულტურული კონტექსტის გაუთვალისწინებლად მოქმედი მენაშენეები ამ გარემოს სწირად შეუქცევად ზიანს აყენებენ.

თანამედროვე სოციალურ-ეკონომი-

მიკურმა ურთიერთობებმა განაპირობა ისტორიულად ჩამოყალიბებული ურბანული გარემოს რეკონსტრუქცია-განვითარების აუცილებლობა და თანამედროვე მოთხოვნებთან ადაპტირება.

ავლაბრის ტერიტორიაზე ჯერ არ ყოფილა დიდი ქალაქგეგმარებითი პროექტის პრეცედენტი, რაც კიდევ უფრო მიმზიდველს ხდის ჩვენს მიერ შემოთავაზებულ პროექტს.

კონკურსის შესახებ

საკონკურსო არეალი მდებარეობს თბილისის ცენტრალურ ნაწილში, მდ. მტკვრის მარცხენა შემაღლებულ ნაპირზე; ის „გარე ავლაბრის“ მნიშვნელოვან ნაწილს წარმოადგენს. ადმინისტრაციულად, საკონკურსო არეალი შედის „ძველი თბილისის“ ადმინისტრაციულ რაიონში, ხოლო ძეგლთადაცვითი თვალსაზრისით - ქ. თბილისის ისტორიული განაშენიანების სახელმწიფო დაცვის ზონაში. საკონკურსო არეალის ფართობი შეადგენს 45,5 ჰექტარს.

საკონკურსო არეალის ფარგლები:

ბარათაშვილის აღმართის თავზე არსებული კბოდე (გაბრიელ ეპისკოპოსისა და ალაზნის ქუჩები);

არმაზის ქუჩის მონაკვეთი დუშეთის ქუჩის გადაკვეთამდე, დუშეთის ქუჩის მონაკვეთი არმაზის ქუჩიდან ავლაბრის მოედნამდე, მესხიშვილის ქუჩის მონაკვეთი ვახტანგ VI-ს ქუჩამდე;

ვახტანგ VI-ს ქუჩის მონაკვეთი მესხიშვილის ქუჩიდან ცუცქერიძის ქუჩამდე;

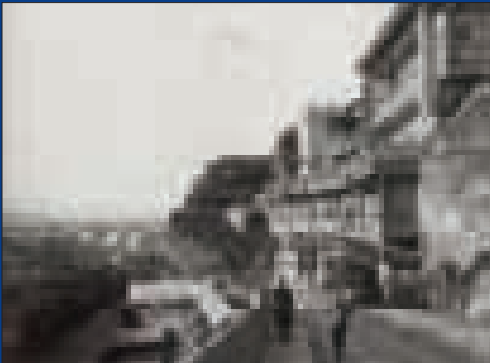
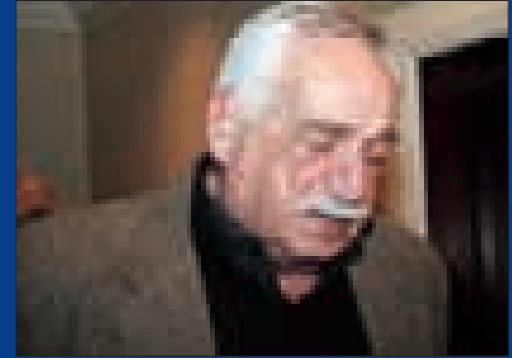
ცუცქერიძის ქუჩა;

კონკურსში გამარჯვებული გარე ავლაბრის განაშენიანების რეგულირების გეგმა გახდება საფუძველი ქალაქმშენებლობითი პროცესების გასაცემად.

კონკურსის ფიურის შემადგენლობა:

- მანუჩარ მახათაძე – არქიტექტორი, ქ. თბილისის მერიის ურბანული დაგეგმარების საქალაქო სამსახურის უფროსი, ქ. თბილისის მთავარი არქიტექტორი;
- რამაზ მოსაშვილი – ს.ს. „იბერია უძრავი ქონების“ დამფუძნებელი, სამეთვალყურეო საბჭოს თავმჯდომარე; ფიურის თანათავმჯდომარე;
- კონსტანტინე ამირეჯიბი – არქიტექტორი, სტუ-ს პროფესორი;
- ბესარიონ გელდიაშვილი – არქიტექტორი, ქ. თბილისის მერიის ურბანული დაგეგმარების საქალაქო სამსახურის უფროსის მოადგილე;
- ვლადიმერ ვარდოსანიძე – არქიტექტორი-ურბანისტი, საქართველოს საზოგადოებრივ საქმეთა ინსტიტუტის პროფესორი; კონკურსის პასუხისმგებელი მდივანი (ხმის უფლებით);
- ნიკოლოზ ვაჩიშვილი – ხელოვნებთმცოდნე, საქართველოს კულტურის, ძეგლთა დაცვისა და სპორტის მინისტრი;
- ვახტანგ ლეჟავა – არქიტექტორი, საქართველოს ეკონომიკური განვითარების მინისტრის პირველი მოადგილე;
- გონა მიქიაშვილი – არქიტექტორი, ს.ს. „იბერია უძრავი ქონების“ მთავარი არქიტექტორი; სტუ-ს არქიტექტურის, ურბანისტიკისა და დიზაინის ფაკულტეტის დეკანი.

Urban planning competition on creation of Outer Avlabar District Realty Development Regulation Plan

In the general dynamics of Tbilisi development, Avlabar district stands out for its sharply increasing popularity. This trend was greatly supported by the recent functional "injections" – construction of Presidential Residence and St. Trinity Cathedral. The interest of realty developers and investors toward this district increases daily.

On the other hand, Avlabar is the integral component of the so-called "old Tbilisi", an important part of our urban heritage. For this reason, any urban planning decision concerning Avlabar district should comply with the general requirements of the perspective development of Tbilisi and the conditions of cultural heritage preservation. This is only possible on the basis of carefully considered urban planning regulations.

Based on the above, JSC IBERIA Realty, in coordination with the Ministry of Culture, Heritage Conservation and Sports of Georgia and City Office of Urban Planning of Tbilisi Municipality, announces an open architectural – urban planning competition on creation of Outer Avlabar District Realty Development Regulation Plan.

Competition prize fund is as follows:
 First prize - 10.000 GEL;
 Second prize - 6.000 GEL;
 Third prize - 4.000 GEL;
 Incentive prize - 2.000 GEL.

The competition is funded by JSC IBERIA Realty
 Competition program and conditions are available at web-site www.newavlabari.ge since March 11 2008.

Pending the inevitable reconstruction, historical districts of the city undergo physical and social degradation. Right now, the population of old Tbilisi is unable to preserve their living environment and rehabilitate its culturally valuable architectural components, while the realty developers often cause irrevocable damage to this area by disregarding its historical and cultural context.

The modern social and economic relationships caused the necessity of reconstructing the historically formed urban environment, its further development and adaptation with modern requirements.

The fact that no urban planning projects have been developed in connection with Avlabar area until now renders our project even more attractive.

The competition-winning plan on Outer Avlabar Development Regulation will serve as a basis for development of urban planning regulations.

The jury:
 Manuchar Makhatadze _ architect, director of the City Office of Urban Planning of Tbilisi Municipality, chief architect of Tbilisi;
 Ramaz Mosashvili _ founder of JSC IBERIA Realty; chairman of Supervisory Board; co-chairman of the jury;
 Konstantin Amirejibi _ architect, professor of the Georgian Technical University;
 Besarion Geldiashvili _ architect, deputy director of the City Office of Urban Planning of Tbilisi Municipality;
 Vladimer Vardosanidze _ architect-urbanist, professor of the Georgian Public Activity Institute; competition secretary (with a right to vote);
 Nikoloz Vacheishvili _ art historian, Minister of Culture, Heritage Protection and Sports;
 Vakhtang Lejava _ architect, Deputy Minister of Economic Development of Georgia;
 Gocha Mikiashvili _ architect, chief architect of JSC IBERIA Realty; the dean of Architecture, Urban Planning and Design Faculty at the Georgian Technical University;
 Dimitri Mosiashvili _ architect, head of department at City Office of Urban Planning of Tbilisi Municipality;
 Lasha Purtskhvanidze _ gamgebeli of the Old Tbilisi District;
 Giga Batiashvili – architect, department manager and professor of Tbilisi State Academy of Art, academician of the International Academy of Architect;
 Pavle Dzidzigiuri _ architect, chief expert of the City Office of Urban Planning of Tbilisi Municipality.

New Initiative of JSC IBERIA Realty
 Urban setting of outer Avlabar, the historical core of Tbilisi, requires urgent reconstruction and development.
 With this aim, on March 11 2008

JSC IBERIA Realty in coordination with the Ministry of Culture, Heritage Conservation and Sports of Georgia and City Office of Urban Planning of Tbilisi Municipality announced an open architectural – urban planning competition on creation of Outer Avlabar District Realty Development Regulation Plan.

About the competition
 Competition area is located in the central part of Tbilisi, on the elevated left bank of Mtkvari River and represents an important part of the so-called "outer Avlabar".
 Competition area belongs to the administrative district of Old Tbilisi and is included into the Tbilisi Historical Architectural Environment Conservation Zone, controlled by the Government. The magnitude of the target area is 45.5 ha.

The limits of competition area:
 The steep on top of Baratashvili Rise (Gabriel Episkoposi and Alazani Streets);
 The section of Armazi Street until its crossing with Dusheti Street; the section of Dusheti Street from its crossing with Armazi Street to Avlabar Square, the section of Meskhisvili Street until its crossing with Vakhtang VI Street;
 The section of Vakhtang VI Street from its crossing with Meskhisvili street to Tsutskiridze Street;
 Tsutskiridze Street.

International Award

"Careful renovation of Ploshchad in Tbilisi"
ACADEMY OF THE ARTS

პლენხანოვის ფრთხილი რეკონსტრუქცია

ბერლინის ტექნიკური უნივერსიტეტის ქალაქის და რეგიონალური დაგეგმარების ფაკულტეტის მეზუთე კურსის სტუდენტმა ლუკა ბაქრაძემ (მის მიერ მოპოვებული გრანტის საფუძველზე) და მისმა სუთმა თანაკურსელმა, ხელმძღვანელ პროფესორთან, **Elke Pahl Weber**-თან ერთად საკურსო პროექტში „პლენხანოვის ფრთხილი რეკონსტრუქცია“ ჩაგვრთეს ქართველი სტუდენტები - თბილისის სამხატვრო აკადემიის და ტექნიკური უნივერსიტეტის არქიტექტურის ფაკულტეტებიდან.

2007 წლის სექტემბრის ბოლოს, თბილისში, ბერლინიდან სტუდენტები ჩამოვიდნენ, რათა ერთი კვირის განმავლობაში, ქართველ სტუდენტებთან ერთად ადგილზე, საფუძვლიანად გასცნობოდნენ სამუშაო გეგმას. ორი დღის განმავლობაში, გოეთეს ინსტიტუტში მიმდინარეობდა **Workshop**-ი. ამ ორ დღეში, ის ძირითადი პრინციპები გამოიკვეთა, რომელზე დაყრდნობითაც ჩვენ შემდგომში ვიხელმძღვანელებთ.

ერთი კვირის მანძილზე თბილისის ძველი, ისტორიული უბნების გასაცნობად მიმდინარეობდა თეორიული თუ პრაქტიკული მეცადინეობები.

პროექტის პრეზენტაცია და გამოფენა უნდა ჩატარებულიყო 2008 წლის 14-15 თებერვალს, ბერლინის ტექნიკურ უნივერსიტეტში, სადაც, ასევე გამოიფინებოდა ქალაქგეგმარებისა და რეგიონალური დაგეგმარების ფაკულტეტის სხვა სტუდენტების პროექტებიც.

პროექტის მონაწილე სტუდენტები დაყოფილი იყვნენ ჯგუფებად. თითოეული ჯგუფი სხვადასხვა თემაზე მუშაობდა. ჩვენს პროექტზე - „პლენხანოვის ფრთხილი რეკონსტრუქცია“ - სამი ჯგუფი მუშაობდა, თითოეული დამოუკიდებლად. მუშაობის პროცესი შეუზღუდავად წარიმართა, იყო ინფორმაციის გაცვლა. საბოლოოდ კი შეიქმნა სამი საინტერესო პროექტი, რომლებიც ერთმანეთს ავსებდა და ერთ მთლიანს ქმნიდა. დადგა თებერვალის ქართველი სტუდენტები ბერლინის ენვივინენ.

14 თებერვალს, ბერლინის ტექნიკურ უნივერსიტეტში, პროექტების გამოფენა შედგა. გამოფენილი იყო მთელი კურსის ნამუშევრები. გამოფენის მსვლელობის დროს, კომისიის წევრებს საშუალება ჰქონდათ, საჯაროდ გასაუბრებოდნენ სტუდენტებს, მათ მიერ წარმოდგენილი პროექტების შესახებ.

მეორე დღეს ჩატარდა პრეზენტაცია და დაჯილდოების ცერემონიალი.

პრეზენტაციის მსვლელობისას, გამოფენის მონაწილე თითოეულ ჯგუფს, გარკვეული დრო ჰქონდა მიცემული საკუთარი პროექტის წარსადგენად. დასასრულს, სამი გამარჯვებული პროექტი დასახელდა. პროექტმა „პლენხანოვის ფრთხილი რეკონსტრუქცია“ - პირველი ადგილი მოიპოვა. თბილისის სამხატვრო აკადემიისა და ტექნიკური უნივერსიტეტის არქიტექტურის ფაკულტეტების სტუდენტებს საერთაშორისო ჯილდოები გადაეცაო. მათ წარმოადგენდნენ:

სამხატვრო აკადემიის არქიტექტურის ფაკულტეტი:

ელენე პაპიაშვილი, ნუცა ნადარეიშვილი, ნუცა კანდელაკი, ლიზა ხუნდაძე, რეზო მიქაძე, გვანცა ნიკოლაიშვილი. ხელმძღვანელები: ნანა ქუთათელაძე, თემურ ჯაფარიძე.

ტექნიკური უნივერსიტეტის არქიტექტურის ინსტიტუტი:

ია ბართაია, ლუდა ჩიქოვანი, მაგდა ლეკიშვილი, მამუკა კიკაბიძე, შაკო კიკაბიძე, სოფო ნინიძე, სოფო პაქსაშვილი, თემო ნინუა. ხელმძღვანელები:

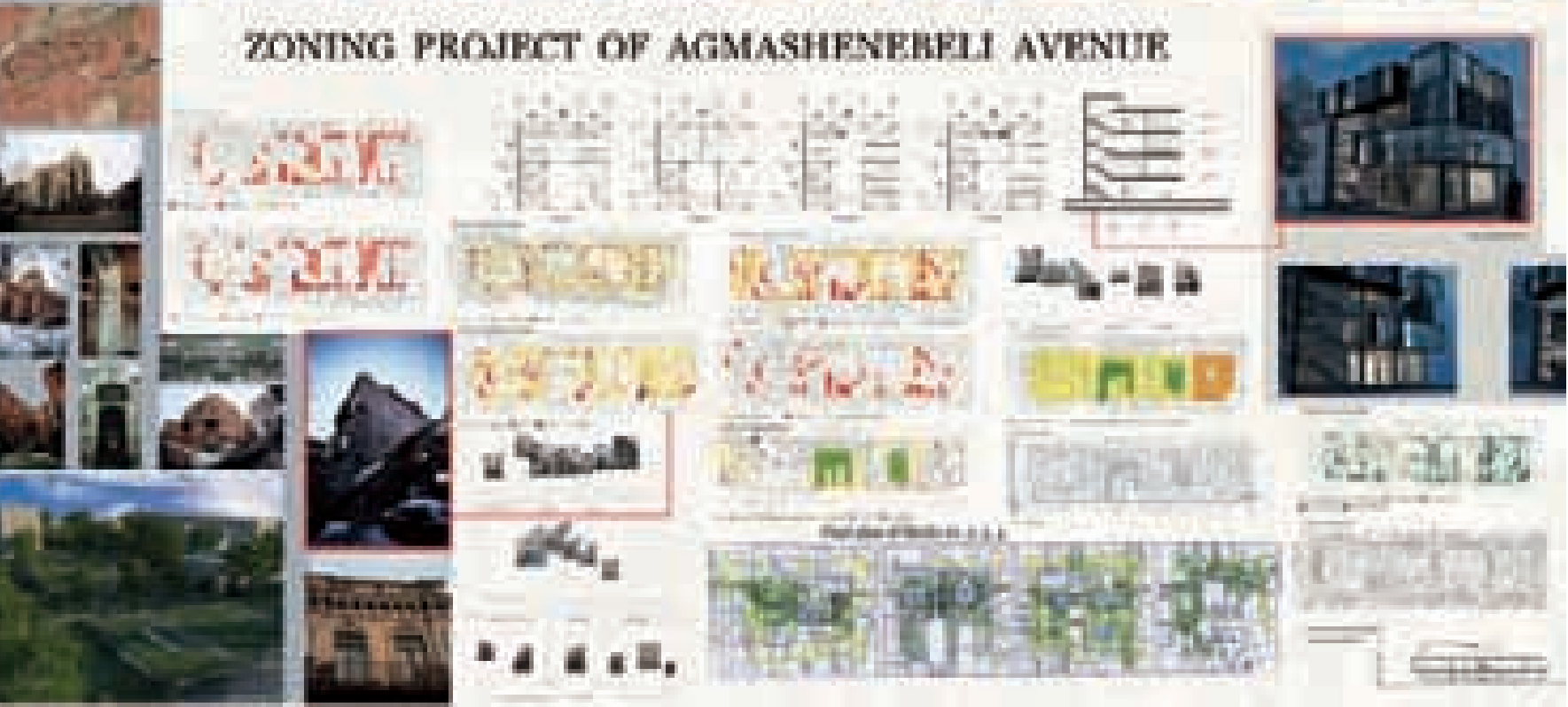
გოგი სულაბერიძე, გია შაიშველაშვილი.

ახალ, საინტერესო ინფორმაციებამდე - გვანცა ნიკოლაიშვილი

ZONING PROJECT OF AGMASHENERELI AVENUE

Soft Reconstruction of Plekhanov Area

Luka Bakradze, fifth-year student of Berlin Technical University Urban and Regional Planning Faculty (under the grant he recently obtained), and his five fellow students in cooperation with their tutor Elke Pahl Weber involved several student architects of Tbilisi State Academy of Art and the Georgian Technical University into development of their graduate project "Soft Reconstruction of Plekhanov Area".

In late September 2007, the Berlin-based students came to Tbilisi in order to develop a detailed action plan together with the Georgian students. At the two-day workshop, arranged in Goethe Institute, the students defined the key principles on which their further activities were based. During the following week, the colleagues arranged theoretical and practical studies of historical districts of Tbilisi.

Project presentation was planned for February 14-15 2008 in Berlin Technical University as a part of a general exhibition of graduate works, developed by students of Berlin Technical University Urban and Regional Planning Faculty.

The graduate students were divided into groups, each working on a different theme. Our project – "Soft Reconstruction of Plekhanov Area" – was independently developed by three groups. The working process was not limited in any way; we could exchange information. Our activities resulted in three really interesting counterpart projects.

In February it was the Georgian students' turn to visit Berlin.

On February 14 exhibition of all graduate projects was arranged in Berlin Technical University. During the exhibition, the evaluators interviewed students in order to collect more information on their work.

The second day was dedicated to presentations and award-passing. Each group, participating in the exhibition, was given a certain amount of time for presentation of their project and three winner projects were announced subsequently. Project "Soft Reconstruction of Plekhanov Area" won the first place. International awards were passed to the Georgian student architects as follows:

Elene Papiashvili, Nutsa Nadareishvili, Nutsa Kandelaki, Liza Khundadze, Rezo Mikadze, Gvantsa Nikolaishvili, students of the Architectural Faculty of Tbilisi State Academy of Art and their tutors Nana Kutateladze and Temur Japaridze, and

Ia Bartaia, Luda Chikovani, Magda Lekishvili, Mamuka Kikabidze, Shako Kikabidze, Sophie Ninidze, Sophie Paksashvili, Temo Ninua, students of the Architectural Institute of the Georgian Technical University and their tutors Gogi Sulaberidze and Gia Shaishmelashvili.

*Hoping to give you more interesting information in the near future,
Gvantsa Nikolaishvili*

ყველაზე ძვირადღირებული საჩუქრის მფლობელი 22 მარტს გამოვლინდა!

22 მარტს, 17:00 დეველოპერულმა კომპანია “რედიქსმა” ოფიციალურად გაათავაშა “რედიპრიზი” – კომერციული ფართი. გათამაშებაში მონაწილეობა მხოლოდ 30 ადამიანმა მიიღო. ცერემონიალი გაიმართა მისამართზე: ვაჟა-ფშაველას გამზირი № 71.

ცერემონიაამდე 1 საათით ადრე, ვაკე-საბურთალოს გზაზე დაიწყო “მოდრავი თეატრის” კოსტიუმირებული თეატრალიზებული მსვლელობა, რომელიც საბოლოოდ “რედიქსის” კომპლექსთან დასრულდა.

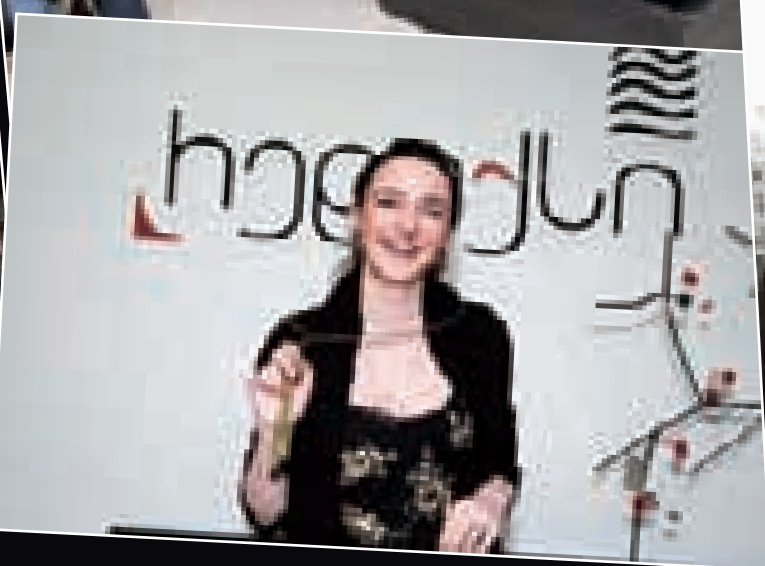
ამ გათამაშებით დაგვირგვინდა აქცია, რომელიც 15 იანვარს დაიწყო და 15 მარტს დამთავრდა. აქციის მონაწილე ყველა მომხმარებელმა საჩუქრად 9 ათასი აშშ დოლარის ღირებულების ავტოსადგომი მიიღო.

„ასეთი ტიპის წამახალისებელი აქციები საკმაოდ ძვირადღირებული ფუფუნებაა, განსაკუთრებით კი იმ შემთხვევაში, როდესაც მომხმარებელი ნამდვილად ღირებულ საჩუქარს იღებს. ჩვენ მობინადრეებს

ვაჩუქეთ ის, რაც უნდა ეყიდათ - ავტოსადგომი; 60 ათასი აშშ დოლარის ღირებულების ფართის ჩუქების პრეცედენტი კი ჯერ-ჯერობით ქართულ დეველოპერულ და სამშენებლო ბაზარზე არ ყოფილა. „რედიქსი“ პირველი კომპანიაა, რომელიც ასეთი საჩუქრით თუნდაც ერთ ადამიანს მისცემს საკუთარი ბიზნესის წამოწყების საშუალებას“. - განაცხადა კომპანია “რედიქსის” გენერალურმა დირექტორმა და “ბანკი რესპუბლიკის”, ჯგუფ “სოსიეტე ფინერალის” სამეთვალყურეო საბჭოს თავმჯდომარემ, ბატონმა ლაშა პაპაშვილმა.

ამ დღეს, 60 ათასი აშშ დოლარის ღირებულების კომერციული ფართი მხოლოდ ერთმა ილბლიანმა ქალბატონმა მოიგო.

აქციამ, რომლის ძირითადი მიზანიც კომპანია “რედიქსის” პოპულარიზაცია იყო, პროდუქციის რეალიზაციასაც მნიშვნელოვნად შეუწყო ხელი. აქციის ფარგლებში, კომპანიის გაყიდვების ოდენობა 385 %-ით გაიზარდა.

THE OWNER OF THE MOST EXPENSIVE PRESENT TO BE ANNOUNCED ON MARCH 22!

On March 22, Saturday, Development Company REDIX raffled the 60000 US Dollars' worth of commercial area among just 30 persons. The ceremony was arranged in no. 71 Vaja-Pshavela Avenue.

At 16:00 – an hour ahead of the raffling ceremony, Georgian Motion Theater actors paraded along Vaja-Pshavela Avenue, stopping at REDIX office.

The raffle finalized an action, which started on January 15 and ended on March 15 and as a results of which all the participants were presented with car parking lots, carrying at 9000 US Dollars each.

“Such promotional actions are quite expensive, especially in case if its participants are likely to receive really valuable presents. We gave our clients what they expected to purchase – car parking lots; as regards the passing of 60000 US dollars' worth of commercial area, there have been no such precedents in the Georgian construction market. REDIX is the first company, giving away a present allowing at least one person to start up a business.” – announced general director of REDIX Company and member of Republic Bank (Group Societe Generale) Supervisory Board Mr. Lasha Papashvili.

The action, aiming at promotion of REDIX Company, considerably supported its activities. The Company's sales increased by 385% in the course of the action.

აქსისის სამი სიახლე

29 თებერვალი, თბილისი – დღეს აქსისმა საზოგადოებას სამი სიახლე შესთავაზა. სამი განსხვავებული პროექტის კონცეფცია ერთია – გამწვანებული გარემო.

აქსისს ახალი საცხოვრებელი კომპლექსების მთელი სერიის მთავარი კონცეფცია ქმნის გამწვანებულ გარემოს, გარემოს, სადაც ადამიანი გაატარებს ცხოვრების დიდ ნაწილს... ეს არის მწვანე ეზოები და სასეირნო პარკები ნაძვნართა და განსაკუთრებული დეკორით.

ყველაზე მწვანე ეზო

საცხოვრებელი სახლი ქაჯჭავაძის 75 ყველა მონაცემით სრულად აკმაყოფილებს ამ სახელწოდებას.

დღის ნებისმიერ მონაკვეთში გართობისა და დასვენებისათვის მოწყობილი ეზოს დიზაინის განუყოფელ ნაწილს წარმოადგენს ბუნებრივად შექმნილი საუკუნოვანი 4000 კვ.მ.-ზე გაშლილი წიწვოვანი ზონა.

16-სართულიანი საცხოვრებელი სახლი, რომელიც განთავსდება ამ ტერიტორიაზე, წარმოადგენს თანამედროვე არქიტექტურულ ნაგებობას, რომელიც მოპირკეთებულია ბუნებრივი ქვით, ხითა და მინით. დიდი მოცულობის ვიტრაჟები პანორამულ ხედსა და მწვანე გარემოსთან მეტი კონტაქტის საშუალებას იძლევა. მინიმალური საცხოვრებელი ფართები ყველაზე მწვანე ეზოში განთავსებულ საცხოვრებელ სახლში შეადგენს 47 კვ.მ.-ს, მაქსიმალური კი – 250 კვ.მ.-ს.¹

ყველაზე მწვანე ეზო მდებარეობს ქალაქის ცენტრალური გამზირიდან 20, ხოლო ვაკის პარკიდან 200 მეტრში. აქვეა კუს ტბის ასახვევი. იდეალური მდებარეობა განაპირობებს სიმყუდროვეს და ამასთანავე ინარჩუნებს პრესტიჟულობას.

სუფთა ეკოლოგიას ქმნის როგორც წიწვოვანი ეზო, ასევე წყნეთის ჰაერი, რომელიც ქალაქში სწორედ ამ მხრიდან მოდის.

სამი განსხვავებული ეზო

საცხოვრებელი კომპლექსი დიდუბეში, კედის ქ. №10-ში, წარმოადგენს სამი განსხვავებული ეზოს ანსამბლს. ეზოები ერთმანეთთან თაღებითაა დაკავშირებული. მათი დიზაინიც განსხვავებულია და წარმოადგენს სამი სხვადასხვა აქტივობისთვის შექმნილ ზონას. საცხოვრებელი კომპლექსი წერეთლის გამზირიდან 90 მეტრშია, მაგრამ ამ ავდროულად განლაგებული წყნარ და მყუდრო ადგილას.

ფასადი იმეორებს ეზოს კონცეფციას. ნივთილი აგური, ხე, ბუნებრივი ქვა წარმოადგენს კომპლექსის შიდა არქიტექტურული იერსახის მთავარ კომპონენტებს.

საცხოვრებელი კომპლექსი შედგება ორი 22 და 23 სართულიანი კოშკებისაგან, რომლებიც ერთმანეთთან შედარებით დაბალი, 4 და 9 სართულიანი, სახლებით კავშირდება. შუა პერიმეტრზე დაბალი განაშენიანება მზის სხივის შენარჩუნებისთვის სპეციალურად შემუშავდა, რაც მნიშვნელოვანია მცენარეების სიცოცხლისათვის.

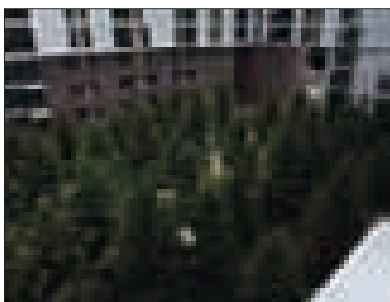
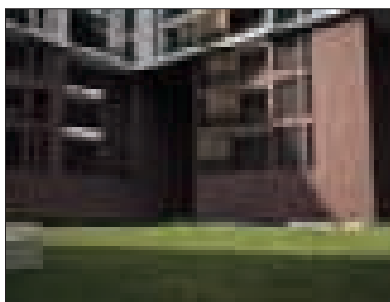
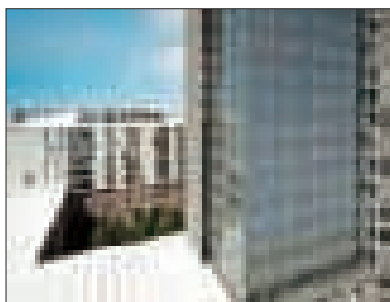
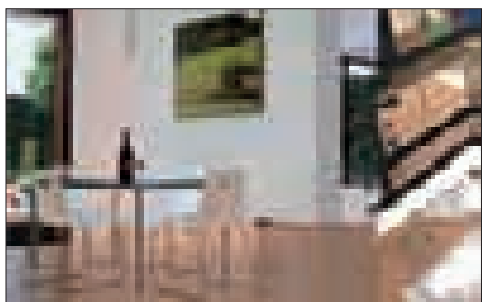
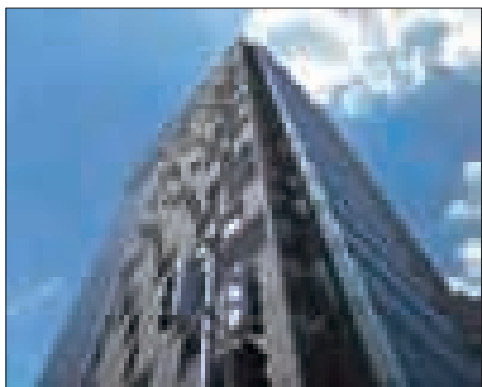
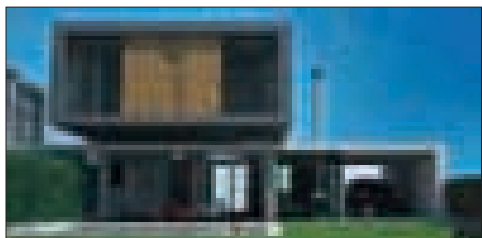
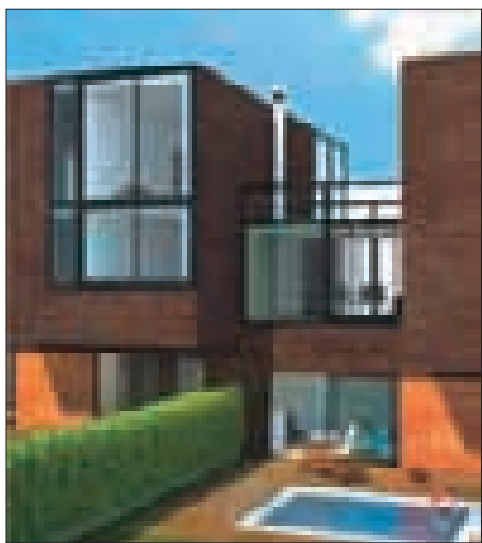
ეზო, რომელიც მთლიანად დაფარულია ხასხასა მოლით, იდეალურია ზაფხულის თბილ დღეებში როგორც დასასვენებლად, ასევე სამუშაოდ. აღსანიშნავია ისიც, რომ Wireless კომუნიკაცია უზრუნველყოფს ინტერნეტის მიწოდებას მთელი ეზოს მასშტაბით.

ფოთლოვანი ხის ეზო იდეალურია სეირნობისათვის.

ქვით მოპირკეთებული ეზო დასვენებისა და შეხვედრების საუკეთესო ადგილი გახდება.

საბურამოს თაუნჰაუსი

21-ე საუკუნის საუკეთესო, ჯანსაღი ცხოვრებისთვის შექმნილი საგურამოს პარკი საუკეთესოა ყველა სეზონზე საკუთარ ვილაში მაქსიმალური კომფორტის შესაქმნელად.

85 საცხოვრებელი თაუნჰაუსი და ვილა ერთმანეთისგან ოთხი ტიპის არქიტექტურით განსხვავდება. თითოეულ სახლს მეორე სართულზე ექნება ტერასა, ასევე ყველა ვილას ექნება 400-დან 450 კვ.მ.-მდე ფართობის საკუთარი ეზო აუზით, ასევე პირდაპირი გასასვლელი 5000 კვ. მ. ფართობის ხეივანში, რომელიც მხოლოდ თაუნჰაუსის მცხოვრებთათვის იქნება განკუთვნილი. სწორედ ამ ხეივანის გარშემო განლაგდება ვილებისა და თაუნჰაუსების ანსაბლი, რაც შეექმნის იზოლირებულ დაცულ ტერიტორიას, საკუთარი გზებით, პარკით და განვითარებული ინფრასტრუქტურით. საგურამოს ვილები გახდება ქალაქში ბინის შენის ალერნატივა, რადგან სწორი გზა, რომელიც საგურამოს თბილისთან აკავშირებს საკმაოდ სწრაფია.

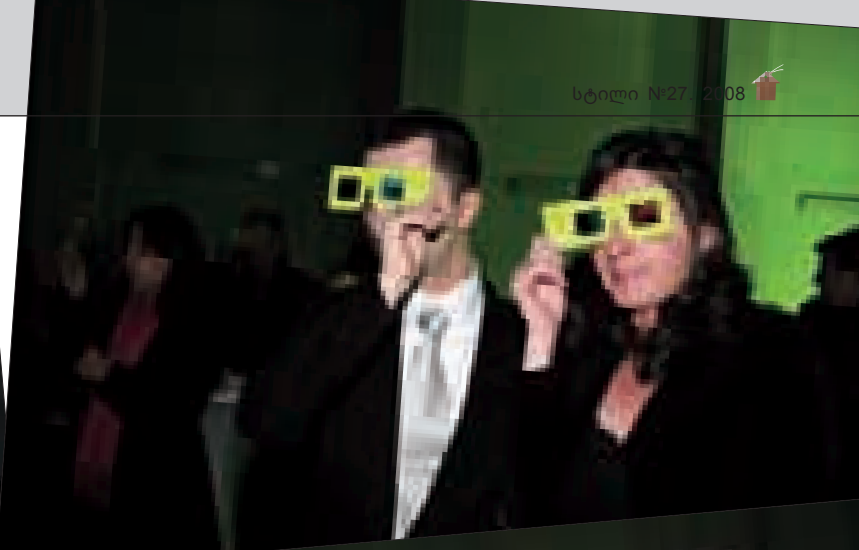
თაუნჰაუსის ტერიტორიის გარშემო განვითარებულია ინფრასტრუქტურა, სკოლა და საბავშვო ცენტრი. ასევე სრულად აღჭურვილი სპორტკომპლექსი „საგურამო“, რომელიც საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციისა და სილქ როუდ გრუპის ერთობლივი პროექტია, რომელიც წარმოადგენს საქართველოს ნაკრების მთავარ სანვრთნელ ბაზას, შე-

დგება სამი საფეხბურთო მოედნის, ორი კორტის, საცურაო აუზისა და სასტუმროსაგან. ყოველივე ეს კი განლაგდება საგურამოს თაუნჰაუსის გვერდით და ღია იქნება აქსისის საგურამოს თაუნჰაუსის მცხოვრებთათვის.

საგურამოს თაუნჰაუსი იდეალური ადგილია ჯანსაღი ცხოვრების წესისა და გართობისათვის წელიწადის ნებისმიერ დროს.

„აქსისი“ ქართული უძრავი ქონების ბაზარზე 1998 წლიდან მოღვაწეობს და დღესდღეისობით მისი საქმიანობა დეველოპმენტის სრულ ციკლს მოიცავს. აქსის გრუპს გააჩნია სამშენებლო კომპანია, სამშენებლო მასალების საკუთარი სანარმოები, პროფესიონალი არქიტექტორებით დაკომპლექტებული საპროექტო, მაღალკვალიფიციური ინჟინერ-მშენებლები, სერვისისა და გაყიდვების სამსახურები.

1. აქსისის საცხოვრებელი სახლები აღიჭურვება კორპორაცია OOOO-ს წარმოების ლიფტებით.
 აქსისის ყველა პროექტს აქვს ცენტრალური გათბობის სისტემა, რომლის ავრეგატები თავსდება სპეციალურ საქვებში, რაც უზრუნველყოფს გამონაბოლქვის გამოყოფას მხოლოდ ერთი ნერტილიდან. ამით ნარჩუნდება შენობების ფასადის უპირველესი ვიზუალური კონცეფცია და ეკოლოგიური სისუფთავე.

Three Initiatives by Axis

On February 29, Axis introduced to the public three new initiatives. The three different projects are underpinned by a common conception – that of green environment.

A series of new residential complexes will be built by Axis within the framework of a generalized conception – creation of a green environment: courtyards and parks, where the people would want to pass the greater part of their lives.

THE GREENEST COURTYARD

The block of apartments, located in 75 Chavchavadze Avenue, satisfies this title by any standard.

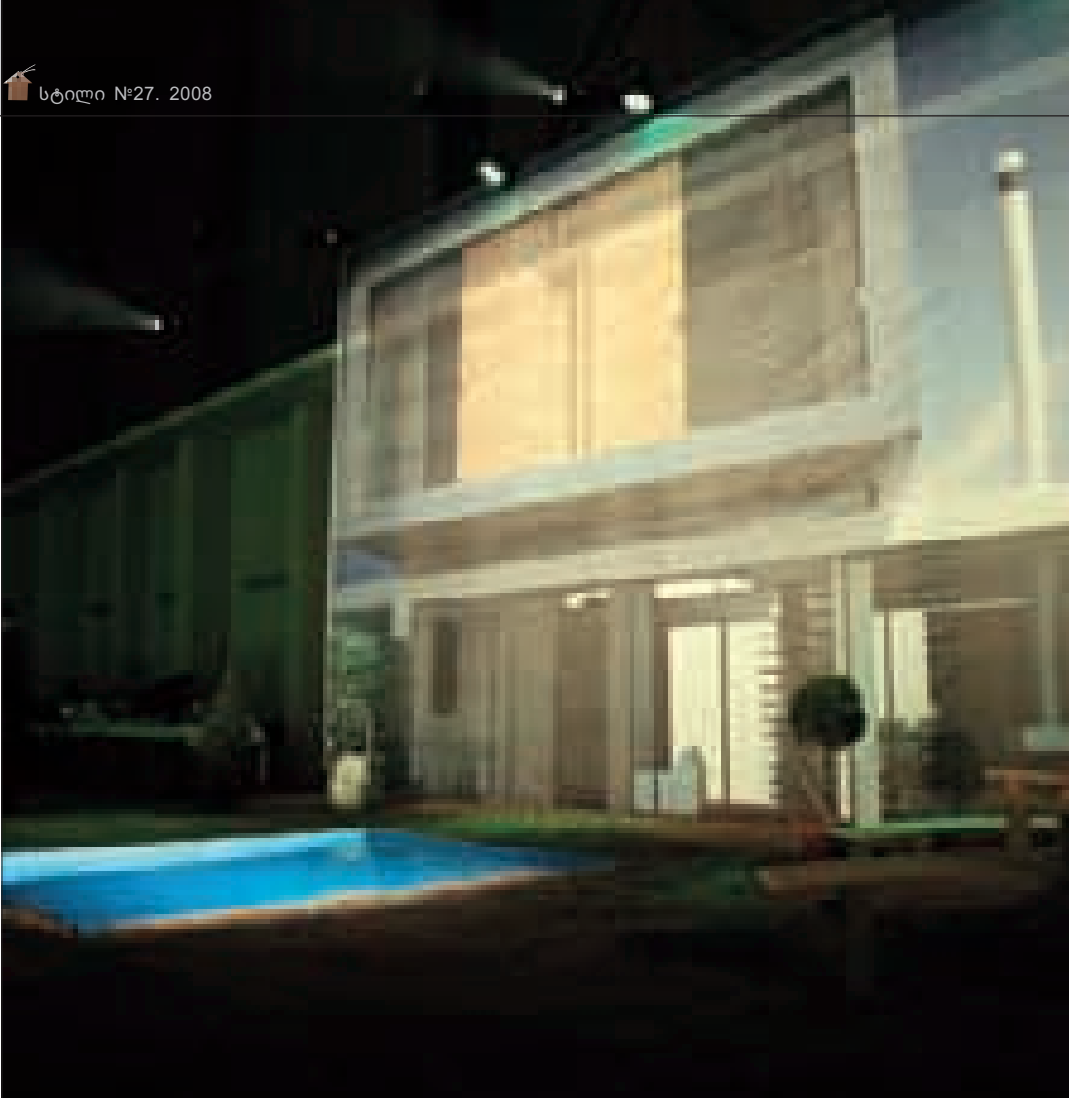
Integral component of the design of this courtyard, providing for leisure and relaxation at any time of the day, is a 4000 sq. m. grove of century-old conifers.

The 16-story house to be built in this area is a modern architectural construction with natural stone, wood and glass facade. Wide span of glazed surfaces provides for panoramic views and maximal contact with the green environment. The area of apartments in The Greenest Courtyard varies from 47 sq. m. to 250 sq. m.

The Greenest Courtyard is situated in 20 meters from the central avenue of the city and in 200 meters from the Vake Park, at the Tutrtle Lake turning – in other words, the house is located in a fashionable district, but has comfort and peace as special features.

The clean environment is formed by the pine grove and the clean air, coming from Tskneti hills.

THREE DIFFERENT COURTYARDS

The residential complex in no. 10 Kedia Street, in Didube district, represents an ensemble of three different courtyards. The courtyards are interconnected by archways. These three zones with different design are intended for different activities. The residential complex is located in a peaceful place at just 90 meters from Tsereteli Avenue.

The facade repeats the courtyard concept. Inner walls of the complex are faced with red brick, wood and natural stone.

The complex integrates two 22 and 23-level towers, connected by comparatively low – 4 and 9-story constructions. These low transitional constructions were specially developed to retain the maximum of sunlight, which is important for the life of plants.

One courtyard is entirely covered in a green lawn, which makes it ideal for summertime work and leisure. It should also be noted that the courtyard offers wireless internet access.

Another courtyard, planted with deciduous trees, is good for promenades.

The third courtyard with its stone tiling has been designed as a perfect meeting/gathering place.

SAGURAMO TOWNHOUSE

Saguramo Park is an ideal place for maintaining healthy lifestyle without forgetting that you live in the 21st century.

85 residential townhouses and villas are designed in four different styles. Each house will have a terrace on the first level, an isolated 400 to 450 sq. m. courtyard with a swimming pool and direct access to a 5000 sq. m. alley intended only for townhouse residents. The ensemble of villas and townhouses will be built around this alley, making it a protected territory with independent park, access roads and infrastructure. Due to the fact that this area is quite close to the city and the connecting road is really good, Saguramo villas will offer an advantageous alternative to downtown apartments.

The well-developed infrastructure around Saguramo Townhouses includes a school and youth center, a fully-equipped sports center "Saguramo", jointly created by the Georgian Football Federation and Silk Road Group and representing the main training facility of the Georgian national soccer team with three soccer fields, two tennis courts, a swimming pool and a hotel.

Axis entered the Georgian realty market in 1998; nowadays the range of its activities fully covers real estate development cycle. Axis Group owns a construction company, construction material production business, service and sales offices and employs professional architects and highly qualified civil engineers.

საერთაშორისო სტანდარტები, მუდმივი განვითარების

„სასკო გრუპის განვითარება“

სასკო გრუპის მისამართი

Tel: (+995 32) 379999

Mob: (+995 97) 379999

Fax: (+995 32) 375190

info@sascogroup.ge

WWW.SASCOGROUP.GE

საქართველოს რეკონსტრუქციის და განვითარების ბანკი